

OBSAH

Školní vzdělávací program gymnaziálního vzdělávání (ŠVP GV) vychází z Rámcového vzdělávacího programu pro gymnázia, je platný pro kvintu až oktávu víceletého gymnázia. Obecná část ŠVP je samostatný dokument a je shodná pro ŠVP ZV a ŠVP GV.

8	UČEBNÍ OSNOVY G2	9
8.1	ČESKÝ JAZYK A LITERATURA	9
8.1.1	Charakteristika vyučovacího předmětu	9
8.1.1.1	Obsahové vymezení předmětu	9
8.1.1.2	Formy realizace předmětu	10
8.1.1.3	Časové vymezení předmětu	10
8.1.1.4	Organizace předmětu	11
8.1.2	Výchovné a vzdělávací strategie	11
8.1.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	11
8.1.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	13
8.1.2.3	Evaluační v předmětu	24
8.2	ANGLICKÝ JAZYK	26
8.2.1	Charakteristika vyučovacího předmětu	26
8.2.1.1	Obsahové vymezení předmětu	26
8.2.1.2	Formy realizace předmětu	27
8.2.1.3	Časové vymezení předmětu	29
8.2.1.4	Organizace předmětu	29
8.2.2	Výchovné a vzdělávací strategie	29
8.2.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	29
8.2.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	32
8.2.2.3	Evaluační v předmětu	40
8.3	NĚMECKÝ JAZYK	42
8.3.1	Charakteristika vyučovacího předmětu	42
8.3.1.1	Obsahové vymezení předmětu	42
8.3.1.2	Formy realizace	43
8.3.1.3	Časové vymezení předmětu	43
8.3.1.4	Organizace předmětu	44
8.3.2	Výchovné a vzdělávací strategie	44
8.3.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	44
8.3.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	47
8.3.2.3	Evaluační v předmětu	59
8.4	MATEMATIKA	61
8.4.1	Charakteristika vyučovacího předmětu	61
8.4.1.1	Obsahové vymezení předmětu	61
8.4.1.2	Formy realizace předmětu	61
8.4.1.3	Časové vymezení předmětu	62
8.4.1.4	Organizace předmětu	62
8.4.2	Výchovné a vzdělávací strategie	62
8.4.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	63
8.4.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	66
8.4.2.3	Evaluační v předmětu	79

8.5	INFORMATIKA.....	80
8.5.1	Charakteristika vyučovacího předmětu.....	80
8.5.1.1	Obsahové vymezení předmětu	80
8.5.1.2	Formy realizace předmětu	80
8.5.1.3	Časové vymezení předmětu	80
8.5.1.4	Organizace předmětu.....	81
8.5.2	Výchovné a vzdělávací strategie	81
8.5.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	81
8.5.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	83
8.5.2.3	Evaluaace v předmětu	88
8.6	FYZIKA	89
8.6.1	Charakteristika vyučovacího předmětu.....	89
8.6.1.1	Obsahové vymezení předmětu	89
8.6.1.2	Formy realizace předmětu	89
8.6.1.3	Časové vymezení předmětu	90
8.6.1.4	Organizace předmětu.....	90
8.6.2	Výchovné a vzdělávací strategie	91
8.6.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	91
8.6.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	95
8.6.2.3	Evaluaace v předmětu	104
8.7	CHEMIE	106
8.7.1	Charakteristika vyučovacího předmětu.....	106
8.7.1.1	Obsahové vymezení předmětu	106
8.7.1.2	Formy realizace předmětu	106
8.7.1.3	Časové vymezení předmětu	107
8.7.1.4	Organizace předmětu.....	107
8.7.2	Výchovné a vzdělávací strategie	107
8.7.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	108
8.7.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	110
8.7.2.3	Evaluaace v předmětu	120
8.8	BIOLOGIE	121
8.8.1	Charakteristika vyučovacího předmětu.....	121
8.8.1.1	Obsahové vymezení předmětu	121
8.8.1.2	Formy realizace předmětu	121
8.8.1.3	Časové vymezení předmětu	123
8.8.1.4	Organizace předmětu.....	123
8.8.2	Výchovné a vzdělávací strategie	123
8.8.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	123
8.8.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	126
8.8.2.3	Evaluaace v předmětu	136
8.9	PRAKTICKÁ CVIČENÍ Z PŘÍRODNÍCH VĚD	137
8.9.1	Charakteristika vyučovacího předmětu.....	137
8.9.1.1	Obsahové vymezení předmětu	137
8.9.1.2	Formy realizace předmětu	137
8.9.1.3	Časové vymezení předmětu	137
8.9.1.4	Organizace předmětu.....	137
8.9.2	Výchovné a vzdělávací strategie	138

8.9.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	138
8.9.2.2	Distribuce a rozpracování očekávaných výstupů a učiva	140
8.9.2.3	Evaluační v předmětu	143
8.10	ZEMĚPIS.....	144
8.10.1	Charakteristika vyučovacího předmětu.....	144
8.10.1.1	Obsahové vymezení předmětu	144
8.10.1.2	Formy realizace předmětu	144
8.10.1.3	Časové vymezení předmětu	145
8.10.1.4	Organizace předmětu.....	146
8.10.2	Výchovné a vzdělávací strategie	146
8.10.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	146
8.10.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů	149
8.10.2.3	Evaluační v předmětu	156
8.11	DĚJEPIS	158
8.11.1	Charakteristika vyučovacího předmětu.....	158
8.11.1.1	Obsahové vymezení předmětu	158
8.11.1.2	Formy realizace předmětu	158
8.11.1.3	Časové vymezení předmětu	160
8.11.1.4	Organizace předmětu.....	160
8.11.2	Výchovné a vzdělávací strategie	160
8.11.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	160
8.11.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	162
8.11.2.3	Evaluační v předmětu	173
8.12	ZÁKLADY SPOLEČENSKÝCH VĚD	175
8.12.1	Charakteristika vyučovacího předmětu.....	175
8.12.1.1	Obsahové vymezení předmětu	175
8.12.1.2	Formy realizace předmětu	175
8.12.1.3	Časové vymezení předmětu	176
8.12.1.4	Organizace předmětu.....	176
8.12.2	Výchovné a vzdělávací strategie	177
8.12.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	177
8.12.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	180
8.12.2.3	Evaluační v předmětu	194
8.13	ČLOVĚK A SVĚT PRÁCE	196
8.13.1	Charakteristika vyučovacího předmětu.....	196
8.13.1.1	Obsahové vymezení předmětu	196
8.13.1.2	Formy realizace předmětu	196
8.13.1.3	Časové vymezení předmětu	197
8.13.1.4	Organizace předmětu.....	197
8.13.2	Výchovné a vzdělávací strategie	197
8.13.2.1	Vzdělávací a klíčové kompetence.....	197
8.13.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	200
8.13.2.3	Evaluační v předmětu	204
8.14	HUDEBNÍ VÝCHOVA.....	205
8.14.1	Charakteristika vyučovacího předmětu.....	205
8.14.1.1	Obsahové vymezení předmětu	205
8.14.1.2	Formy realizace předmětu	205

8.14.1.3	Časové vymezení předmětu	206
8.14.1.4	Organizace předmětu	206
8.14.2	Výchovné a vzdělávací strategie	207
8.14.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	207
8.14.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	210
8.14.2.3	Evaluační v předmětu	216
8.15	VÝTVARNÁ VÝCHOVA	218
8.15.1	Charakteristika vyučovacího předmětu	218
8.15.1.1	Obsahové vymezení předmětu	218
8.15.1.2	Formy realizace předmětu	219
8.15.1.3	Časové vymezení předmětu	220
8.15.1.4	Organizace předmětu	220
8.15.2	Výchovné a vzdělávací strategie	221
8.15.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	221
8.15.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	224
8.15.2.3	Evaluační v předmětu	232
8.16	TĚLESNÁ VÝCHOVA	233
8.16.1	Charakteristika vyučovacího předmětu	233
8.16.1.1	Obsahové vymezení předmětu	233
8.16.1.2	Formy realizace	233
8.16.1.3	Časové vymezení předmětu	234
8.16.1.4	Organizace předmětu	234
8.16.2	Výchovné a vzdělávací strategie	234
8.16.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	234
8.16.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	237
8.16.2.3	Evaluační v předmětu	246
8.17	KONVERZACE V ANGLICKÉM JAZYCE	247
8.17.1	Charakteristika vyučovacího předmětu	247
8.17.1.1	Obsahové vymezení předmětu	247
8.17.1.2	Formy realizace předmětu	247
8.17.1.3	Časové vymezení předmětu	248
8.17.1.4	Organizace předmětu	248
8.17.2	Výchovné a vzdělávací strategie	249
8.17.2.1	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	251
8.17.2.2	Evaluační v předmětu	255
8.18	LATINSKÝ JAZYK	256
8.18.1	Charakteristika vyučovacího předmětu	256
8.18.1.1	Obsahové vymezení předmětu	256
8.18.1.2	Formy realizace předmětu	256
8.18.1.3	Časové vymezení předmětu	256
8.18.1.4	Organizace předmětu	257
8.18.2	Výchovné a vzdělávací strategie	257
8.18.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	257
8.18.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	260
8.18.2.3	Evaluační v předmětu	262
8.19	RÉTORIKA	263
8.19.1	Charakteristika vyučovacího předmětu	263

8.19.1.1	Obsahové vymezení předmětu	263
8.19.1.2	Formy realizace předmětu	263
8.19.1.3	Časové vymezení předmětu	264
8.19.1.4	Organizace předmětu.....	264
8.19.2	Výchovné a vzdělávací strategie	264
8.19.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	264
8.19.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	267
8.19.2.3	Evaluační v předmětu	271
8.20	SEMINÁŘ Z ANGLICKÉHO JAZYKA	273
8.20.1	Charakteristika vyučovacího předmětu.....	273
8.20.1.1	Obsahové vymezení předmětu	273
8.20.1.2	Formy realizace předmětu	273
8.20.1.3	Časové vymezení předmětu	273
8.20.1.4	Organizace předmětu.....	274
8.20.2	Výchovné a vzdělávací strategie	274
8.20.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	274
8.20.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	277
8.20.2.3	Evaluační v předmětu	282
8.21	KONVERZACE V NĚMECKÉM JAZYCE	283
8.21.1	Charakteristika vyučovacího předmětu.....	283
8.21.1.1	Obsahové vymezení předmětu	283
8.21.1.2	Formy realizace.....	283
8.21.1.3	Časové vymezení předmětu	284
8.21.1.4	Organizace předmětu.....	284
8.21.2	Výchovné a vzdělávací strategie	284
8.21.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	285
8.21.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	287
8.21.2.3	Evaluační v předmětu	293
8.22	SEMINÁŘ Z LITERATURY A FILMU	295
8.22.1	Charakteristika vyučovacího předmětu.....	295
8.22.1.1	Obsahové vymezení předmětu	295
8.22.1.2	Formy realizace.....	295
8.22.1.3	Časové vymezení předmětu	296
8.22.1.4	Organizace předmětu.....	296
8.22.2	Výchovné a vzdělávací strategie	296
8.22.2.1	Klíčové kompetence	296
8.22.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	298
8.22.2.3	Evaluační v předmětu	300
8.23	SEMINÁŘ Z MATEMATIKY	301
8.23.1	Charakteristika vyučovacího předmětu.....	301
8.23.1.1	Obsahové vymezení předmětu	301
8.23.1.2	Formy realizace předmětu	301
8.23.1.3	Časové vymezení předmětu	302
8.23.1.4	Organizace předmětu.....	302
8.23.2	Výchovné a vzdělávací strategie	302
8.23.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	302
8.23.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	305
8.23.2.3	Evaluační v předmětu	313

8.24 SEMINÁŘ Z FYZIKY	314
8.24.1 Charakteristika vyučovacího předmětu	314
8.24.1.1 Obsahové vymezení předmětu	314
8.24.1.2 Formy realizace předmětu	314
8.24.1.3 Časové vymezení předmětu	315
8.24.1.4 Organizace předmětu	315
8.24.2 Výchovní a vzdělávací strategie	316
8.24.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	316
8.24.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	319
8.24.2.3 Evaluace v předmětu	324
8.25 SEMINÁŘ Z CHEMIE	326
8.25.1 Charakteristika vyučovacího předmětu	326
8.25.1.1 Obsahové vymezení předmětu	326
8.25.1.2 Formy realizace předmětu	326
8.25.1.3 Časové vymezení předmětu	326
8.25.1.4 Organizace předmětu	326
8.25.2 Výchovní a vzdělávací strategie	327
8.25.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	327
8.25.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	329
8.25.2.3 Evaluace v předmětu	339
8.26 SEMINÁŘ Z BIOLOGIE	340
8.26.1 Charakteristika vyučovacího předmětu	340
8.26.1.1 Obsahové vymezení předmětu	340
8.26.1.2 Formy realizace předmětu	340
8.26.1.3 Časové vymezení předmětu	341
8.26.1.4 Organizace předmětu	341
8.26.2 Výchovní a vzdělávací strategie	342
8.26.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	342
8.26.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	345
8.26.2.3 Evaluace v předmětu	352
8.27 BIOLOGICKO-CHEMICKÝ SEMINÁŘ	353
8.27.1 Charakteristika vyučovacího předmětu	353
8.27.1.1 Obsahové vymezení předmětu	353
8.27.1.2 Formy realizace předmětu	353
8.27.1.3 Časové vymezení předmětu	353
8.27.1.4 Organizace předmětu	353
8.27.2 Výchovní a vzdělávací strategie	354
8.27.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	354
8.27.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	357
8.27.2.3 Evaluace v předmětu	360
8.28 SEMINÁŘ ZE ZEMĚPISU	361
8.28.1 Charakteristika vyučovacího předmětu	361
8.28.1.1 Obsahové vymezení předmětu	361
8.28.1.2 Formy realizace předmětu	361
8.28.1.3 Časové vymezení předmětu	361
8.28.1.4 Organizace předmětu	362
8.28.2 Výchovní a vzdělávací strategie	362

8.28.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	362
8.28.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	365
8.28.2.3	Evaluační v předmětu	369
8.29	ENVIRONMENTÁLNÍ SEMINÁŘ.....	371
8.29.1	Charakteristika vyučovacího předmětu.....	371
8.29.1.1	Obsahové vymezení předmětu	371
8.29.1.2	Formy realizace předmětu	371
8.29.1.3	Časové vymezení předmětu	371
8.29.1.4	Organizace předmětu.....	372
8.29.2	Výchovné a vzdělávací strategie	372
8.29.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	372
8.29.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	375
8.29.2.3	Evaluační v předmětu	377
8.30	SEMINÁŘ Z DĚJEPISU	378
8.30.1	Charakteristika vyučovacího předmětu.....	378
8.30.1.1	Obsahové vymezení předmětu	378
8.30.1.2	Formy realizace předmětu	378
8.30.1.3	Časové vymezení předmětu	378
8.30.1.4	Organizace předmětu.....	379
8.30.2	Výchovné a vzdělávací strategie	379
8.30.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	379
8.30.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	381
8.30.2.3	Evaluační v předmětu	386
8.31	SEMINÁŘ ZE ZÁKLADŮ SPOLEČENSKÝCH VĚD.....	388
8.31.1	Charakteristika vyučovacího předmětu.....	388
8.31.1.1	Obsahové vymezení předmětu	388
8.31.1.2	Formy realizace předmětu	388
8.31.1.3	Časové vymezení předmětu	388
8.31.1.4	Organizace předmětu.....	388
8.31.2	Výchovné a vzdělávací strategie	389
8.31.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	389
8.31.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	392
8.31.2.3	Evaluační v předmětu	396
8.32	DĚJEPISNÝ A SPOLEČENSKOVĚDNÍ SEMINÁŘ.....	398
8.32.1	Charakteristika vyučovacího předmětu.....	398
8.32.1.1	Obsahové vymezení předmětu	398
8.32.1.2	Formy realizace předmětu	398
8.32.1.3	Časové vymezení předmětu	398
8.32.1.4	Organizace předmětu.....	398
8.32.2	Výchovné a vzdělávací strategie	399
8.32.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	399
8.32.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	400
8.32.2.3	Evaluační v předmětu	403
8.33	SEMINÁŘ Z INFORMATIKY	404
8.33.1	Charakteristika vyučovacího předmětu.....	404
8.33.1.1	Obsahové vymezení předmětu	404
8.33.1.2	Formy realizace předmětu	404

8.33.1.3	Časové vymezení předmětu	404
8.33.1.4	Organizace předmětu.....	404
8.33.2	Výchovné a vzdělávací strategie	405
8.33.2.1	Vzdělávací cíle a klíčové kompetence	405
8.33.2.2	Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva	407
8.33.2.3	Evaluace v předmětu	411

8 Učební osnovy G2

8.1 Český jazyk a literatura

8.1.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.1.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Český jazyk a literatura je samostatný předmět v rámci vzdělávací oblasti Jazyk a jazyková komunikace. Vzdělávací obsah tvoří tři složky, které se ve výuce vzájemně prolínají. Jedná se o komunikační a slohovou výchovu, jazykovou výchovu a literární výchovu. Žáci získávají přiměřené poučení o jazyku jako východisku ke komunikaci v různých, i náročnějších typech mluvených a psaných textů. To umožní vybudovat kompetence pro jejich recepci a produkci a pro čtení s porozuměním, jež povede k hlubokým čtenářským zážitkům.

Vzdělávání a komunikace v českém jazyce směřuje k uplatnění jazyka v rovině recepcce, reprodukce a interpretace. Vede k užití jazykových a komunikačních vědomostí v praktickém životě. Žáci jsou vedeni ke vhodné formulaci i obhajobě svých názorů. Žáci se učí informace nejen získávat, ale i kriticky vyhodnotit, zvláště pak v oblasti mediálních sdělení. Důraz se klade na zdokonalování vyjadřovacích schopností v mateřském jazyce v mluvené i písemné podobě, prohloubení pravopisných znalostí, účinné využívání možností grafického členění textu, schopnost uplatnění znalostí tvarosloví a slovtvorných a syntaktických principů českého jazyka, samostatné využívání různých informačních zdrojů.

V literární výchově se obsah zaměřuje na schopnost uplatnit prohloubené znalosti o struktuře textu, literárních žánrech a literárněvědných termínech při interpretaci literárního textu ve všech jeho kontextech, na vystižení podstatných rysů základních period vývoje české i světové literatury, významných uměleckých směrů.

Komunikační a slohová výchova vede k pochopení různých jazykových sdělení, rozvoji schopnosti využít při tvorbě textu základní principy rétoriky, využít slohotvorného rozvrstvení výrazových prostředků češtiny.

Součástí výuky jsou i integrované obory Osobnostní a sociální výchova, Multikulturní výchova a Mediální výchova. Tematické celky těchto oborů jsou vhodně zakomponovány podle problematiky do probíraného učiva předmětu.

Mediální výchova nabízí žákům aplikaci představ o konstrukci významu předváděného, o hře s doprovodnými významy, o stereotypch a mýtech, o kultuře, o roli uměleckého projevu, o realističnosti – mediální výchova umožňuje využít poznatky o jazykových a dalších znakových kódech při rozvoji kritického čtení textů.

Mediální gramotnost představuje soubor poznatků a dovedností, které člověku umožňují nakládat s mediální produkcí, jež se mu nabízí, účelně a poučeně. Dovoluje využívat média ke svému prospěchu a dává mu nástroje, aby dokázal ty oblasti mediální produkce, které se jím snaží skrytě manipulovat, odhalit. V žácích rozvíjí schopnost kriticky a tvořivě nakládat s mediální produkcí, dále pak využívat mediální nabídku a udržovat si od ní odstup.

Nezbytnou součástí všech složek je práce s textem a samostatné využívání různých informačních zdrojů.

8.1.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace je vyučovací hodina. V průběhu výuky budou upřednostňovány aktivizační a receptivní metody práce, vybrané s ohledem na probírané učivo a schopnosti žáků. Vždy ale platí, že hodiny směřují ke zvládnutí očekávaných výstupů a k přímému rozvíjení klíčových kompetencí, tzn. jsou naplněny bezprostřední aktivní prací žáků v průběhu celé hodiny.

Nosným principem je aktivita, samostatnost a řešení problémů. Žáci jsou motivováni k větší aktivitě, aby rozvinuli svůj kreativní potenciál, šli novými, alternativními a nekonvenčními cestami při zpracování úkolů, zjistili vlastní možnosti a schopnosti řešení, uplatnili naplno svůj talent.

V některých hodinách učitel ustupuje do pozadí, dohlíží, radí, usměrňuje. Do přípravy takovýchto hodin je vhodné zapojit i žáky, nechat jim podíl na spoluplánování výuky, což působí nejen na větší zodpovědnost, ale rozvíjí i schopnost domluvit se, respektovat názor druhých, spolupracovat. Vhodnými formami realizace těchto hodin mohou být např.:

Dramatizace - přebíráním rolí si žák zkouší různé životní situace a ověřuje si schopnost reagovat na ně.

Vlastní tvorba – jde o zážitkovou formu, silně emocionální, při níž žák samostatně tvoří v oblasti literatury a publicistiky.

Soutěže – inspirované médii, zaměřují se na bohatost slovní zásoby, poznatky z literatury či uměleckých směrů.

Jazykové soutěže – „formální“ – křížovky, doplňovačky, scrable.

Volné psaní – uvolnění myšlenek, rozvíjení vyjadřovacích schopností, umožnění lepšího pochopení souvislostí.

Tvorba monoprojektů – žáci vytvoří svoji čítanku, prezentují knížku s úkolem získat pro ni čtenáře, přepracují povídku (např. jiný závěr), podílí se na obsahu školního časopisu

Ankety - k různým tématům a problémům, které se v diskusní hodině vyhodnotí a udělají se závěry, které jsou prezentovány (tato forma dává jednotlivcům i menším skupinám prostor pro využívání dostupných informačních zdrojů.).

Pro hodiny lze využít počítačovou učebnu a učebny s dataprojektory

8.1.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů. Pro oktávy plánujeme pouze 28 vyučovacích týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

kvinta, septima	4 hodiny (tj. 136 za rok)
sexta	3 hodiny (tj. 102 za rok)
oktáva	5 hodin (tj. 140 za rok)

8.1.1.4 Organizace předmětu

Vyučovací hodiny probíhají většinou v běžné školní třídě. V hodinách literární výchovy se občas využívá školní knihovny. V případě besed a exkurzí může být hodina realizována v Městské nebo Národní knihovně. Mezi další využitelné formy patří besedy, promítání filmů, návštěvy divadel.

Výuka probíhá při plném počtu žáků, přičemž v jedné z hodin mohou být žáci rozděleni na dvě skupiny.

V průběhu výuky jsou upřednostňovány aktivizující metody a formy práce.

8.1.2 Výchovné a vzdělávací strategie

Výchovné a vzdělávací strategie v ŠVP jsou součástí vytváření a rozvíjení klíčových kompetencí žáků.

8.1.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Kompetence k učení

Učitel:

- Zadává úkoly dlouhodobého rázu, aby si žák svou práci musel sám organizovat (seminární práce, gladiátorské hry, projekty, aj.).
- Ukládá ve vyučovací hodině i pro domácí práci takové úkoly, které nutí vyhledávat informace a dále s nimi pracovat (čtenářské deníky, mluvní cvičení aj.).
- Vede žáky k tomu, aby vypracovávali některá cvičení prostřednictvím moderních komunikačních technologií.
- Provádí rozборы plnění úkolů s cílem dosáhnout u žáků schopnosti sebehodnocení, přijetí ocenění i kritiky vedoucí k poučení z chyb (rozборы prací, hodnocení výstupů aj.).

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Vede debaty k různým problémům (práce s texty, poslech, úryvek z uměleckého textu a filmu,...).
- Zadává cvičení, která vyžadují logické uvažování (doplňovací cvičení, zmatené texty, tvořivé psaní,...).
- Vyžaduje interpretaci získaných poznatků s vlastními závěry (reprodukce, dokončení textu, volné vyprávění,...).

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Vede žáky především k uplatnění komunikativní složky jazyka jako hlavního cíle výuky (rozhovory, vyprávění, diskuze...).
- Vyžaduje užívání odborné terminologie (syntaktické vztahy, rozbor textu, básnické prostředky...).
- Zadává úkoly vyžadující užití moderních technologií (práce na PC,...).

- Seznamuje žáky se všemi úrovněmi jazyka a vyžaduje jejich rozlišování v různých situacích (práce se slovníky, uměleckými texty...).
- Vyžaduje vhodnou formou prezentaci prací žáků před publikem a zajišťuje kontakt s cizími lidmi (gladiátorské hry, olympiády, recitační soutěže, spolupráce s médii,...).

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Zařazuje do výuky komunikativní hry zaměřené na problémy současného života.
- Spoluplánuje se žáky cíle společné práce.
- Provádí pravidelná hodnocení společné práce a vyžaduje podíl žáků na něm.
- Vede žáky k práci v týmu.

Kompetence občanská

Učitel:

- Vede žáky k uvědomění si kulturních a duchovních hodnot vlastní země (diskuze, názorné příklady, seminární práce, práce na PC, vlastní mediální produkce, ...).
- Zařazuje do vyučovacích hodin aktuální události a diskuzi o nich (mluvní cvičení, aktuality, diskuze,...).

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

- Organizuje výuku tak, aby byla pro žáky přitažlivá a získávala je i pro studium daného předmětu (aktivizující metody práce).
- Volí takové způsoby práce, aby dokázal užitečnost předmětu pro praktický život a budoucí povolání (práce s texty, ankety, inzerce, příprava na veřejná vystoupení).
- Vede žáky k vyhledávání informací z různých zdrojů, posiluje schopnost adaptace na měnící se podmínky.
- Učí žáky flexibilně reagovat na měnící se kontext (v souvislosti se změněnými podmínkami komunikačních situací).
- Vede žáky k dohledávání informací na internetu.
- Vede žáky k využívání Internetové jazykové příručky.

Kompetence digitální

Učitel:

Podporuje žáky v tvorbě projektů s využitím digitálních technologií (fotopříběh, sitcom,

- časopis, reportáž atp.).
- Vede žáky ke kritickému posuzování informací.
- Ve vyučovacích hodinách využívá výukové aplikace.
- Umožňuje žákům v rámci skupinové práce tvořit a využívat sdílené dokumenty při práci na prezentacích.
- Vede žáky k uvádění zdrojů (např. v referátech či prezentacích) s využitím Citace.com.
- Vede žáky k aktivnímu využívání audiovizuální techniky při vlastní tvorbě.
- Vede žáky k respektování a uvědomování si existence autorského zákona
- Učitel vede žáky k uvážlivému využívání digitálních technologií, včetně nástrojů umělé inteligence, jako prostředku k učení a rozvoji jazykových a komunikačních

kompetencí.

8.1.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Školní očekávané výstupy

Žák:

I. JAZYK A KOMUNIKACE

1. odlišuje různé variety národního jazyka a vhodně jich využívá ve svém jazykovém projevu v souladu s komunikační situací
2. při analýze vybraných textů popíše základní rysy češtiny a vysvětlí zákonitosti jejího vývoje i současné vývojové tendence
3. v mluveném projevu ovládá zásady spisovné výslovnosti a pro účinné dorozumívání vhodně užívá zvukové prostředky řeči (modulace síly, výšky hlasu a tempa řeči; umístění přízvuků a pauz, správné frázování)
4. v mluveném projevu vhodně užívá nonverbálních prostředků řeči
5. v písemném projevu dodržuje zásady pravopisu a s oporou příruček řeší složitější případy; účinně využívá možností grafického členění textu
6. v písemném i mluveném projevu volí vhodné výrazové prostředky podle jejich funkce a ve vztahu
7. k sdělovacímu záměru, k dané situaci, kontextu a k adresátovi; vysvětlí a odůvodní význam slov v daném kontextu
8. ve svém projevu uplatňuje znalosti tvarosloví a slovotvorných a syntaktických principů českého jazyka
9. využívá znalostí o větných členech a jejich vztazích, o aktuálním členění výpovědí a o druzích vět podle záměru mluvčího k vhodnému vyjádření myšlenky, k účinnému dorozumívání, logickému strukturování výpovědí a k odlišení záměru mluvčího
10. v mluveném i psaném projevu vhodně využívá slohotvorné rozvrstvení výrazových prostředků češtiny
11. používá různé prostředky textového navazování vedoucí ke zvýšení srozumitelnosti, přehlednosti a logické souvislosti sdělení; uplatní textové členění v souladu s obsahovou výstavbou textu a rozvíjením tématu
12. při tvorbě vlastního textu mluveného i psaného využívá základní principy rétoriky
13. volí adekvátní komunikační strategie, zohledňuje partnera a publikum; rozeznává manipulativní komunikaci a dovede se jí bránit
14. posoudí a interpretuje komunikační účinky textu, svá tvrzení argumentačně podpoří jeho všestrannou analýzou
15. pořizuje z textu výpisky, zpracovává výtahy, konspekty
16. efektivně a samostatně využívá různých informačních zdrojů (slovníky, encyklopedie, internet)

II. LITERÁRNÍ VÝCHOVA

1. rozliší umělecký text od neuměleckého, nalezne jevy, které činí text uměleckým
2. objasní rozdíly mezi fikčním a reálným světem a vysvětlí, jakým způsobem se reálný svět promítá do literárního textu, jaký vliv může mít svět fikce na myšlení a jednání reálných lidí
3. na konkrétních příkladech popíše specifické prostředky básnického jazyka a objasní jejich funkci v textu
4. rozliší a specifikuje jednotky vyprávění (časoprostor, vypravěč, postavy) a zhodnotí jejich funkce a účinek na čtenáře

5. rozezná typy promluv a vyprávěcí způsoby a posoudí jejich funkci v konkrétním textu
6. při interpretaci literárního textu ve všech jeho kontextech uplatňuje prohloubené znalosti o struktuře literárního textu, literárních žánrech a literárněvědných termínech
7. identifikuje využití jednoho textu v textu jiném (intertextovost) a objasní jeho funkci a účinek na čtenáře
8. postihne smysl textu, vysvětlí důvody a důsledky různých interpretací téhož textu, porovná je a zhodnotí, odhalí eventuální dezinterpretace textu
9. rozliší texty spadající do oblasti tzv. literatury vážné, středního proudu a literárního braku a svůj názor argumentačně zdůvodní
10. samostatně interpretuje dramatické, filmové a televizní zpracování literárních děl
11. vystihne podstatné rysy základních period vývoje české i světové literatury, významných uměleckých směrů, uvede jejich představitele a charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury a literárního myšlení
12. vysvětlí specifickou vývoj české literatury a vyloží její postavení v kontextu literatury světové (vzájemná inspirace, příbuznost, odlišnosti a jejich příčiny)
13. tvořivě využívá informací z odborné literatury, internetu, tisku a z dalších zdrojů, kriticky je třídí a vyhodnocuje
14. získané schopnosti a dovednosti tvořivě využívá v produktivních činnostech rozvíjejících jeho individuální styl

III. PRŮŘEZOVÉ TÉMA MEDIÁLNÍ VÝCHOVA

1. specifikuje verbální a neverbální komunikaci
2. charakterizuje své komunikační chování
3. porozumí lidské komunikaci
4. rozvíjí dovednosti spojené s následujícími kvalitami komunikace:
 - vnímající komunikace (vnímání na partnera orientované, aktivní naslouchání);
 - rozumějící komunikace (porozumění komunikačním signálům v řeči lidského těla i řeči slov ve vlastní kultuře i v kontaktu s kulturami jinými);
 - respektující komunikace (způsoby komunikačního chování respektujícího odlišnosti názorů, postojů, kultur, národností);
 - přesná komunikace (srozumitelnost, jasnost, přesnost sdělení, přesvědčování a argumentace);
 - pozitivní komunikace (vyváženost negativních a pozitivních výroků, otevřenost, komunikace partnerů jako inspirace);
 - tvořivá komunikace (plynulost, pohotovost, bohatost, výrazovost, nápaditost, estetická stránka komunikace);
 - účelově efektivní komunikace (otevřenost, asertivnost, komunikační taktiky, účelné způsoby komunikace při spolupráci, vyjednávání a při řešení problémových, resp. konfliktních situací)
5. uvědomuje si, jak ho vnímají ostatní, umí přijímat chválu i kritiku, úspěch i neúspěch pozitivním způsobem a umí se poučit ze zkušenosti
6. prezentuje se účelně v různých situacích
7. rozvíjí specifické dovednosti (seberegulativní i komunikační) pro zvládnutí různých sociálních situací (komunikačně složité situace; soutěž; spolupráce; pomoc atd.)
8. rozvíjí kritický odstup od podnětů přicházejících z mediálních produktů (tedy rozvíjet schopnost přijímat a zpracovávat mediální produkty s vědomím toho, jak jsou konstruovány a s jakým komunikačním záměrem jsou nabízeny na trhu)
9. posiluje reflexi sebe sama a schopnost nacházet místo ve společnosti
10. uvědomuje si význam nezprostředkovaných mezilidských vztahů (rodinných, partnerských) a jejich vnitřní emocionální i poznávací dynamiku (namnoze kontrastující s šablonovitou nabídkou jejich zobrazení v mediálních produktech)

11. rozeznává společenskou a estetickou hodnotu sdělení v různých sémiotických kódech, zvláště sdělení v mateřském jazyce (podpora rozvoje jazykové kultury) a obrazových sdělení
12. zvyšuje si citlivost vůči kulturním rozdílům, chápe je jako obohacení života, učí se rozumět odlišnostem
13. vnímá životní styl jako výraz vlastní autenticity a odlišuje ho od spotřebních životních stylů nabízených masově mediální produkcí
14. získává představu o práci v týmu, o vztazích kooperace a nadřízenosti a podřízenosti při tvorbě společného díla, o vlastním tvůrčím potenciálu
15. osvojuje si postupy racionálního a kontrolovaného nakládání se symbolickými obsahy
16. rozvíjí schopnost argumentace tím, že se naučí vyhledávat „nedořečená“ místa v textu (zamlčené otázky, manipulaci slovem i obrazem apod.)
17. získává základní představu o práci v jednotlivých „tradičních“ i „nových“ médiích
18. osvojuje si dovednosti umožňující práci v týmu, popřípadě jeho řízení a koordinaci jeho jednotlivých členů: vzhledem k tomu, že snaha o uplatnění ve sféře veřejné (resp. mediální) komunikace je v postindustriální (resp. „informační“) společnosti stále častější
19. posiluje představu o profesích, které se v této oblasti uplatňují, a zvyšuje možnost poučeného rozhodování při volbě povolání či dalšího studia
20. osvojí si poznatky usnadňující orientaci v současném světě
21. zvládá svobodné rozhodování na základě kritického vyhodnocení nabídnutých informací nerovnocenné povahy, zvl. rozhodování v rovině občanského rozměru života ve společnosti a jeho oddělení od rozměru spotřebitelského
22. naučí se vyhodnocovat kvalitu a význam informačních zdrojů
23. získá představu o roli médií v jednotlivých typech společnosti a různých historických kontextech
24. pochopí podstatu a projevy současných trendů ve vývoji světa, zvl. integrační a globalizační procesy, a vnímá, jak se tyto trendy projevují v každodenním životě (včetně mediální nabídky) i v dlouhodobém směřování společnosti

IV. PRŮŘEZOVÉ TÉMA OSOBNOSTNÍ A SOCIÁLNÍ VÝCHOVA

1. rozvíjí základní dovednosti dobré komunikace a k tomu příslušné vědomosti

V. PRŮŘEZOVÉ TÉMA MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

1. učí žáky uvědomovat si možné dopady svých verbálních i neverbálních projevů připravenosti nést odpovědnost za své jednání

Kvinta

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		72	
<u>Jazyk a komunikace</u>			Mezipředmětové vztahy:
Úvod do studia jazyka Základní pojmy, disciplíny jazykovědy, dělení jazyků indoevropských, slovanských	I. 1, 2,4,8,13	3	MDV - verbální, neverbální komunikace, komunikační chování, prezentace, kritické vnímání, orientace
Fonetika a fonologie Hláskosloví, zvuková stránka české věty, spisovná výslovnost češtiny	I.1,6,7,	4	v mediálních obsazích
Sloh jazykových projevů Mezilidská, sociální komunikace	III.1,2,3,4,5,6,7,9,10; IV.1; V.1	11	Člověk a svět práce - získávání různorodých informací, prezentace písemnou i ústní formou
Slohotvorní činitele	I.1,3,4,6,7,8,10,11,13		
Slohové postupy	III. 11,15,16		Osobnostní a sociální výchova- sociální komunikace
<u>Literární výchova</u>			
Obecná charakteristika literatury Struktura literárního díla, vrstva tematická a kompoziční	II.1,2,3,4,6,7,14	9	Základy literární vědy
Literární druhy a žánry			Vedení čtenářských deníků
Nejstarší literatura	II.2,5,6,8,10,14	4	Rozbory textových ukázek
Antická literatura	II.2,5,6,8,10,14	10	
Evropská a mimoevropská středověká literatura Literatura duchovní a světská, útvary a významné památky	II.5,6,8,14	26	
Počátky písemnictví v českých zemích	II.5,6,9,10,11		
Česká literatura od nástupu Lucemburků do 70. let 15. století			
Renesance a humanismus v literatuře	II.2,5,6,8,10,14	5	

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>		64	
<u>Jazyk a komunikace</u>	I.1,6,7,8	3	Mezipředmětové vztahy:
Praktické využití poznatků z hláskosloví			
Vybrané kapitoly z historie jazykovědy	I.5,9		Dějepis - nejstarší
Grafemika	I.1,13	3	dochované památky ve vývoji lidstva, počátky dějin českého národa, vývoj světových a českých dějin do konce 17. století
Nauka o písemné stránce jazyka			
Nauka o pravopisu			
Lexikografie	I.16	2	
Využití encyklopedií a slovníků			
Sloh jazykových projevů	I.1,8,9,12	8	
Slohové postupy	III.11,15,16		
Písemná práce			
<u>Literární výchova</u>			
Renesance a humanismus v literatuře			
Renesance a humanismus v evropské literatuře	II. 1-11	16	
Renesance a humanismus v české literatuře	II. 1-12		Základy literární vědy
Baroko, klasicismus a osvícenství			Vedení čtenářských deníků
	I.15, II. 13,14	22	Rozbory textových ukázek
Česká barokní literatura	II.1-13		
Klasicismus a osvícenství	II. 1-11		
Preromantismus	II. 1-11		
19. století - české národní obrození	II.1-7,10,11,12	10	

Sexta

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		55	
<u>Jazyk a komunikace</u>	I.2,3,4,6; III.11	5	
Slovní zásoba, sémantika a tvoření slov			
Jednotky slovní zásoby			
Významové vztahy mezi slovy			
Rozšiřování slovní zásoby			
Způsoby tvoření slov			
Funkční styl	I.1,3,4,5,6,7,10,11,12,13,14;	10	Mezipředmětové vztahy:
prostěsdělovací	III.1,2,3,4,5,6,7,16,20,22		Mediální výchova - kritické
Kompoziční a jazykové prostředky			
Vybrané útvary prostěsdělovacího stylu (krátké informační útvary)			nakládání s médii, rozvíjení mediální gramotnosti
Pravopis	I.5,8	3	
<u>Literární výchova</u>			
Romantismus	I.1,2,3,4,6,7,8,9,10,11,12,16 II.1,2,3,4,5,6,7,10,11,12	10	
Májovci, ruchovci, lumírovci	I.1,2,3,4,6,7,8,9,10,11,12,16 II.1,2,3,4,5,6,7,10,11,12	10	
Počátky realismu		17	Rozbory textových ukázek
Základní znaky preromantismu, romantismu a realismu			
Realismus a naturalismus	I.1,2,3,4,6,7,8,9, 10,11,12 II.1,2,3,4,5,6,7,10,11,12		

Učivo	Školní očekávané výstupy	Počet hodin	Poznámky
<u>II. POLOLETÍ</u>		47	
<u>Jazyk a komunikace</u>			
Pravopis Interpunkční znaménka – čárka ve větě jednoduché Hranice slov v písmu	I.5,8	3	
Morfologie Slovní druhy a jejich mluvnické kategorie a tvary	I.2,3,5,6,8	4	
Funkční styl prostěsdělovací Vybrané útvary prostěsdělovacího stylu (dopis, telefonát) Etiketa	I.1,3,4,5,6,7,10,11,12,13,14 III.1,2,3,4,5,6,7,16, 20, 22	6	
Funkční styl řečnický	I.3,4,6,7,8,10,12,13,14, 15	3	
<u>Literární výchova</u>	II.1-7,10,11		Rozbory textových ukázek
Realismus a naturalismus	I.1,2,3,4,5,6,7,9,10,11,12,16	13	
Realismus a naturalismus v české literatuře	II.1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12		
Moderní umělecké směry 2. pol.19. stol.	II.1-10, 13,14	18	

Septima

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		72	
<u>Jazyk a komunikace</u>			
Tvarosloví	I.2,3,5,6,8	4	
Nauka o větě a souvětí-skladba	I.1,2,5,6,9	5	
Věta a výpověď			
Skladební vztahy			
Tradiční a valenční pojetí syntaxe			
Skladební rozbory			
<u>Nauka o slohu</u>	I.1,2,4,5,6,7,8,9,10,11		
Odborný styl	III. 8,12,15,16,20,24	9	
Charakteristika stylu, vybrané útvary			
Charakteristika stylu, vybrané útvary			
<u>Literární výchova</u>	II.1-14	54	
Próza a poezie v letech 1900 - 1938			
			Mezipředmětové vztahy: ZSV, Dějepis, Výt.vých. filozofické směry
			Rozbory textových ukázek

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>		64	
<u>Jazyk a komunikace</u>		6	
Skladební jevy v textové výstavbě	I.5,8,9,10,11,14		
Skladební přetíženost souvětí a jednoduchých vět			
Chyby a nedostatky u podřadného spojování vět a větných členů			
Problematika slovosledu a větosledu			
Nepravidelnosti větné a souvětí stavby			
<u>Nauka o slohu</u>		10	
Funkční styl publicistický	I.1,2,3,4,5,6,7,8,10,11,		
Kompozice a jazykové prostředky útvarů publicistického stylu	13,14,15,1; III.1-24, IV.1; V.1		
Vybrané útvary publicistického stylu, reklama, inzerce			
			Mezipředmětové vztahy: MDV
			Vlastní produkce žánrů publicistického stylu

Masová komunikace, uživatelé, účinky mediální produkce a vliv médií Funkce masových médií, síťová média Mediální produkty a jejich významy <u>Literární výchova</u> Světová literatura v letech 1945 - 1989 Drama v letech 1945 - 1989	II.1-14	42	Rozbory textových ukázek
		6	

Oktáva

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		90	
<u>Jazyk a komunikace</u>			
Nauka o větě a souvětí-skladba	I.5,8,9,10,11	9	
Tradiční syntax			
Valenční syntax			
Textová syntax			
Aktuální členění			
Pravopis	I.5,8	4	
Interpunkční znaménka			
Vybrané kapitoly z obecné jazykovědy	I.1,2,3,4	5	
Úvod do obecné jazykovědy			
Mluvnická typologie jazyků			
Jazyková kultura	III.11		
<u>Nauka o slohu</u>		9	
Umělecký styl	I.1,5,6,7,8,9,10,11,13		
Administrativní styl			
Opakování funkčních stylů	I.1,3,5,6,7,10,11,13,14	9	
<u>Literární výchova</u>		54	Základy literární vědy
Česká literatura a drama 2.pol.20.st.	II. 1-10, 13,14, 15, 16		Text a intertextovost, kontext
Opakování			Rozbory textových ukázek

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>		50	
<u>Jazyk a komunikace</u>	I.2,15,16	20	
Historický vývoj češtiny Kořeny historického vývoje češtiny Historický vývoj češtiny		2	
Historie české jazykovědy Česká jazykověda v 1. pol. 20.st. Česká jazykověda ve 2. pol. 20.st.		2	
Obecné poučení o jazyce Spisovná čeština a jazyková kultura		2	
Pravopis Obtížné jevy českého pravopisu	I.5,8	6	
Kapitoly z nauky o komunikaci Komunikace na trhu práce		8	
<u>Literární výchova</u> Česká literatura a drama od r.1989 po současnost Oblíbení autoři, bestseller	II.1-14, 15, 16	30	Základy literární vědy
		26	Rozbory textových ukázek
		4	Text a intertextovost, kontext

8.1.2.3 Evaluace v předmětu

Evaluace v předmětu Český jazyk a literatura se řídí obecnými zásadami formulovanými v úvodní kapitole. Podstatou evaluace je zjištění stavu utváření kompetencí (tj. vědomostí, dovedností, schopností, postojů a hodnot žáka) a zvládnutí očekávaných výstupů, což se projeví při plnění komplexních úkolů. Některé výkony je vhodné hodnotit pouze slovně, zapojovat do hodnocení i žáky. Pro celkové hodnocení používáme jako podklad průběžnou klasifikaci formou známek, řadu projevů žáků v hodinách hodnotíme slovně. V rámci předmětu Český jazyk a literatura budou respektována pravidla klasifikace uvedená v ŠVP GV s využitím pěti klasifikačních stupňů.

Kritéria pro hodnocení a klasifikaci:

- vědomosti a dovednosti
- řešení problémů (využití získaných vědomostí a dovedností)
- ústní projev, používání terminologie předmětu
- aktivní přístup k zadaným úkolům
- schopnost spolupráce, přínos pro skupinu
- schopnost autoevaluace

Těmito kritérii hodnotíme, jak žák zvládl výstupy tematických celků s důrazem na jeho schopnost řešit problémy i na úroveň jeho komunikačních dovedností.

Ověřování klíčových kompetencí je možné postihnout při řešení náročných úkolů (např. vypracovávání seminárních prací, referátů, projektů, Gladiátorských her, olympiády v ČJ apod.), u nichž lze očekávat vysokou úroveň danou rozvinutím talentu a cílevědomým směřováním na vysoké školy. Zásadní je dodržovat vždy objektivitu hodnocení podle předem daných kritérií.

Písemné práce – kratší testy, které mají zejména ověřit zvládnutí očekávaných výstupů. Jsou hodnoceny podle přesně stanovených a předem daných kritérií, která zajišťují objektivitu.

Pololetní písemné práce v českém jazyce a literatuře se realizují formou srovnávací práce v paralelních třídách a obsahují úkoly ze všech tří složek. Hodnotí se podle předem daného bodového systému.

Ústní zkoušení a mluvený projev se zaměřuje na ověření očekávaných výstupů a kompetencí, může mít i formu mluvního cvičení, které si žák sám připraví.

Zpracování referátů a prací k danému tématu nabízí větší možnost hodnotit zvládnutí nejen obsahové stránky, ale i kompetencí. Výraznou roli zde hraje ústní hodnocení učitele, ale i spolužáků a možnost vyjádření samotného žáka – sebehodnocení - obhajoba předneseného.

Projektové a skupinové práce lze hodnotit známkou za předem přesně daných kritérií, i to je však vhodné spojit s hodnocením slovním. Ve většině případů musí být doplněno ústním rozbohem a zapojením třídy do hodnotícího procesu.

Hodiny A – práce žáků v těchto hodinách by měla být hodnocena z hlediska pracovní morálky, přístupu a spolupráce, opět je vhodné provést hodnocení společně se žáky. Stejně jako v jiných hodinách i v těchto je vhodná kombinace obou hodnocení, tj. jak známkou, tak slovně.

Gladiátorské hry dokumentují dvojí pohled a nezávislé hodnocení. Prvním hodnotitelem je vedoucí práce, který se zaměřuje na úroveň zpracování, iniciativu

a přístup žáků k práci na tématu, druhým pak třídní učitel, který hodnotí úroveň prezentace, vystupování a vyjadřování autorů práce. Nezanedbatelnými hodnotiteli jsou diváci, kteří v konečné fázi rozhodují o vítězné práci. Zodpovědné hodnocení má průběžně poskytovat nejen zpětnou vazbu žákovi o jeho studijních výsledcích, ale má pro něj být také zdrojem motivace a pobídkou pro další studium. Hodnocení má být i zpětnou vazbou pro učitele.

8.2 Anglický jazyk

8.2.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.2.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Anglický jazyk je samostatný předmět v rámci vzdělávací oblasti Jazyk a jazyková komunikace. Výuka anglického jazyka kontinuálně navazuje na výuku anglického jazyka na nižším stupni osmiletého gymnázia (základní škole). Vstupní úroveň jazyka je A2 a cílová úroveň je B2/C1 podle charakteristiky Cizího jazyka v RVP GV.

Vzdělávací obsah si klade za cíl především rozvoj řečových dovedností, které zahrnují dovednosti:

- Produktivní, tj. schopnost sestavení složitějšího ústního i písemného sdělení týkajícího se situací souvisejících s probíranými tématy.
- Receptivní, tj. porozumění slyšenému cizojazyčnému projevu i čtenému textu, který jazykově, obsahově i rozsahem odpovídá jazykové úrovni žáků.
- Interaktivní, tj. schopnost dorozumět se s cizincem v běžných situacích a hovořit o všedních tématech.

Žáci prokazují dosaženou úroveň jazykových a komunikativních dovedností v rámci konkrétních tematických okruhů. Důraz je kladen na tato témata: mezilidské vztahy, životní prostředí, sociokulturní aspekty různých jazykových oblastí včetně České republiky, mezinárodní instituce a specifická témata, např. tematika literární, sociální, náboženská, politická, přírodovědná, technická aj. Tyto okruhy se cyklicky rozšiřují a diferencují v souladu se specifikou příslušného cizího jazyka.

Výuka anglického jazyka se uskutečňuje v britské angličtině. Žáci jsou však během studia postupně receptivně seznamováni i s variantou americkou.

Znalost cizího jazyka poskytuje živý jazykový základ a předpoklady pro komunikaci žáků v rámci integrované Evropy a světa. Osvojení cizích jazyků, zvláště anglického jazyka, který je považovaný za lingua franca dnešní doby, pomáhá snižovat jazykové bariéry a přispívá tak ke zvýšení mobility jednotlivců jak v jejich osobním životě, tak v dalším studiu a v budoucím pracovním uplatnění.

Žáci se učí využívat jazykovou a kulturní pluralitu pro potřebnou diskuzi jazykové a kulturní rozrůzněnosti (v ČR, v Evropě), rozvíjet své jazykové kompetence pro kontakt a spolupráci s příslušníky jiných etnik (v ČR, v Evropě), používat jazyk, aby byl zbaven rasistických a diskriminujících výrazů a respektovat, že každý jazyk má své specifické rysy, žádný není nadřazen jiným jazykům.

Učivo zahrnuje slovní zásobu k následujícím tematickým okruhům:

Oblast veřejná – veřejné instituce, veřejná oznámení, úřady, hlavní politické strany, služby, jednání a soutěže.

Oblast pracovní – firmy, průmysl, státní správa, zemědělství, profese, reklama, návod, nástroje a zařízení.

Oblast vzdělávací – školské systémy, profesní instituce, povolání a tituly, prostředí školy, diskuze a debaty.

Oblast osobní – domov, krajina, vztahy, vybavení pro sport a zábavu, zdraví, životní styl, četba.

Oblast osobnostní – světonázor, identita, způsob vnímání sama sebe.

Oblast společenská – příroda, životní prostředí, ekologie, globální problémy, věda a technika, pokrok.

Reálie zemí studovaného jazyka – politické a ekonomické postavení ve světě, charakteristika ekonomiky, společnosti a kultury, vztahy s Českou republikou, literatura, významná díla a autoři, věda, technika, sport, umění, významné osobnosti, díla, úspěchy, život a tradice, vzdělávání, národní zvláštnosti, jazykové zvláštnosti a odlišnosti, média, aktuální události a dění většího významu, autentické materiály (tisk, rozhlas, televize, film).

Charakter předmětu a výše uvedené tematické celky umožňují nenásilnou realizaci mezipředmětových a průřezových témat, jako jsou Multikulturní a Environmentální výchova a Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech.

8.2.1.2 Formy realizace předmětu

Anglický jazyk stejně jako ostatní jazyky bude organizován dle základní strategie obsažené v ŠVP.

Základní formou realizace je vyučovací hodina. V průběhu výuky budou také upřednostňovány aktivizační a receptivní metody práce, vybrané s ohledem na probírané učivo a schopnosti žáků. Vždy ale platí, že hodiny směřují ke zvládnutí očekávaných výstupů a k přímému rozvíjení klíčových kompetencí, tzn. jsou naplněny bezprostřední aktivní prací žáků v průběhu celé hodiny.

Nosným principem je aktivita, samostatnost a řešení problémů. Žáci jsou motivováni k větší aktivitě, aby rozvinuli svůj kreativní potenciál, šli novými, alternativními a nekonvenčními cestami při zpracování úkolů, zjistili vlastní možnosti a schopnosti řešení, uplatnili naplno svůj talent.

V některých hodinách učitel ustupuje do pozadí, dohlíží, radí, usměrňuje. Do přípravy takovýchto hodin je vhodné zapojit i žáky, nechat jim podíl na spoluplánování výuky, což působí nejen na větší zodpovědnost, ale rozvíjí i schopnost domluvit se, respektovat názor druhých, spolupracovat. Vhodnými formami realizace těchto hodin mohou být např.:

Dramatizace – žáci se učí různé „role“. Cílem aktivity je rozvíjení schopnosti žáků nakonec odhodit masky a být sebou samými.

Volné psaní – podstatou je uvolnění myšlenek, rozvíjení vyjadřovacích schopností. Žák uplatňuje vlastní fantazii a prožité skutečnosti.

Práce s textem – umožňuje lepší porozumění textu, vyjasnění málo srozumitelných pasáží, odstraňuje případná nepochopení. Každý žák pracuje s vlastní kopií textu. Žáci ve skupinkách formulují základní myšlenku textu, během řízené diskuze dochází k vysvětlování nejasností.

Projektové vyučování – dlouhodobá metoda, při které žáci pracují na řešení určitého problému. V počáteční fázi je zadán žákům konkrétní úkol. Dále je sledován vývoj prací, konzultují se dílčí výsledky. Projekty se prezentují a následně diskutují.

Soutěže – zaměřují se na bohatost slovní zásoby a její využívání.

Testy – intelektuální hry různého zaměření, které podporují soutěživost a ověřují znalosti a schopnosti jednotlivých skupin.

Hry – vědomostní, logické.

Speciální součástí výuky v anglickém jazyce je, jako u ostatních předmětů, možnost vytvářet projekty v rámci Gladiátorských her. Zadání, která si žáci mohou, ale nemusí vybrat, se většinou orientují na problematiku životního stylu v anglicky hovořících zemích, problematiku mezinárodních vztahů, životního prostředí apod.

8.2.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů. Pro oktávy plánujeme pouze 28 vyučovacích týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Kvinta až oktáva - 3 hodiny týdně, tj. 102 za rok (resp. oktáva – 84 za rok)

8.2.1.4 Organizace předmětu

Výuka probíhá ve třídách dělených na dvě početně rovnoměrné skupiny, přičemž skupiny nejsou diferencované. Pro výuku se využívá nejen klasických učeben, ale také jazykové učebny, která je vybavena audiovizuální technikou. V průběhu výuky jsou upřednostňovány aktivizující metody a formy práce.

Na výuku ve škole navazují akce vztahující se k předmětu – např. návštěvy divadelních představení, filmů, kontakty s rodilým mluvčím a mezinárodní výměnné pobyty se společnými projekty.

8.2.2 Výchové a vzdělávací strategie

Smyslem a cílem vzdělávání v anglickém jazyce je vybavit všechny žáky souborem takových kompetencí, které umožní všem žákům dosáhnout **úrovně B2/C1 podle Společného evropského referenčního rámce (SE)** a připravit je tak na další vzdělávání a uplatnění ve společnosti.

8.2.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Smyslem a cílem vzdělávání v anglickém jazyce je vybavit všechny žáky souborem takových kompetencí, které jim umožní dosáhnout požadované a plánem vytyčené úrovně a tím je připravit na další vzdělávání a následné uplatnění ve společnosti.

Kompetence k učení

Učitel:

- Ve výuce prezentuje různé způsoby přístupů ke studiu jazyka a žáky vede k tomu, aby je využívali.
- Vede žáky k hledání souvislostí jak u jazykových struktur, tak u slovní zásoby.
- Tam, kde je to možné, využívají učitelé srovnání s jinými jazyky, které žáci znají, i s mateřštinou.
- Zadává takové úkoly, v jejichž rámci žáci samostatně vyhledávají a zpracovávají informace z cizojazyčných textů.
- Zahrnuje do hodin i domácí přípravu práci se slovníky, referenčními příručkami, multimediálním jazykovým softwarem a internetem.

- Zvyšuje důvěru žáků v jejich jazykové schopnosti a upevňuje návyky nutné k samostatné práci s jazykem extenzivní četbou upravených i autentických textů.

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Poskytuje žákům prostor k samostatnému řešení jazykových problémů i k jejich různým řešením. Využívá příležitosti demonstrovat komplexní charakter jazyka a vede žáky k jeho respektování.
- Vede žáky neustálou prací s texty, kterým ne vždy beze zbytku rozumějí, či obsahují neúplné věty i odstavce, k dovednosti zacházet s nekompletními informacemi.
- Vede žáky k nutnosti domýšlení, hledání souvislostí a smyslu.
- Ve výuce simuluje modelové situace, se kterými se žáci mohou setkat v praktickém životě (psaní dopisů na různá témata, rozhovory v různých kontextech, poslech neznámých mluvčích atd.).
- Žáky postupně vede k řešení prací většího rozsahu a komplexnějšího charakteru (např. zpracování informací z cizojazyčné literatury a prezentace výsledků před třídou).
- V rámci konverzace na různá témata po žácích vyžaduje zřetelnou argumentaci při vyjadřování názorů.

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Rozvíjí u žáků dovednosti spojené se čtením, poslechem, mluvením a psaním standardními metodami výuky cizího jazyka. Rozvoj komunikativní kompetence je obsažen v samé podstatě předmětu.
- Dává žákům příležitost ke komunikaci s rodilými mluvčími a anglicky mluvícími cizinci v rámci hodin konverzace, výměn, poznávacích zájezdů.
- V rámci konverzace učitel kultivuje u žáků schopnost vyjádření vlastního názoru a jeho obhájení, stejně tak učí umění naslouchat názorům druhých a tolerovat odlišnosti.
- Vede žáky při práci s jazykovým materiálem k přesnosti, k identifikaci podstatných informací a rozvíjí jejich interpretační schopnosti.

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Párovým a skupinovým řešením úkolů v hodinách umožňuje žákům rozvíjet své schopnosti spolupracovat.
- V rámci výměn, kterých se účastní žáci z různých tříd i ročníků, poskytuje žákům možnost setkávání a spolupráce s různými lidmi.
- Pomocí specifického charakteru učení jazyka rozvíjí u žáků schopnost soustavné práce s dlouhodobými cíli.

Kompetence občanská

Učitel:

- Nabízí žákům dostatek příležitostí k pochopení práv a povinností souvisejících s cestováním a životem v zahraničí.
- Nabízí dostatek modelových situací k prokázání praktických dovedností domluvit se v běžných i krizových situacích.
- Umožňuje žákům navazovat přátelské styky s anglicky hovořícími cizinci a následně chápat rozdíly mezi národy, vede žáky k toleranci, ohleduplnosti, respektování druhých lidí.
- Učí žáka respektovat nejen naše tradice, kulturní a historické dědictví, ale zároveň uznávat a studovat tradice jiných národů.
- Předává žákům základní znalosti o státním uspořádání zemí Evropské unie, USA, Kanady.

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

- Při písemném vyjadřování žáků klade důraz na samostatnost vypracování úkolu a jeho vnější úpravu.
- Vede žáka k osvojení takových pracovních dovedností, které směřují k překonání určité konkrétní obtíže (práce se slovníkem jako pramenem všestranných informací o slovech).
- Zadává žákům samostatnou práci s encyklopediemi, mluvnickými a pravopisnými přehledy, cizojazyčnou literaturou.

Kompetence digitální

Učitel:

- Vede žáky k dohledávání informací na internetu.
- Vede žáky k využívání Internetové jazykové příručky.
- Podporuje žáky v tvorbě projektů s využitím digitálních technologií (fotopříběh, sitcom, časopis, reportáž atp.).
- Vede žáky ke kritickému posuzování informací.
- Ve vyučovacích hodinách využívá výukové aplikace.
- Umožňuje žákům v rámci skupinové práce tvořit a využívat sdílené dokumenty při práci na prezentacích.
- Vede žáky k uvádění zdrojů (např. v referátech či prezentacích) s využitím Citace.com.
- Vede žáky k aktivnímu využívání audiovizuální techniky při vlastní tvorbě.
- Vede žáky k respektování a uvědomování si existence autorského zákona.

8.2.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Kvinta

Školní očekávané výstupy

Žák:

I. RECEPTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI (POSLECH, ČTENÍ S POROZUMĚNÍM)

1. Rozumí hlavním myšlenkám složitějších textů.
2. Rozliší základní a rozšiřující informace, identifikuje strukturu textu.
3. Zaznamená specifické a detailní informace textu.
4. Rozliší v mluveném projevu jednotlivé mluvčí, identifikuje různý styl, citové zabarvení, názory a stanoviska.
5. Odvodí význam neznámých slov na základě osvojené slovní zásoby, znalosti tvorby slov.
6. Užívá různé techniky čtení (orientační, informativní, studijní) dle typu a účelu.
7. Umí využívat logického odhadu neznámých slov, slovních spojení, gramatických tvarů na základě kontextu, znalosti struktury jazyka.
8. Využívá různé druhy slovníků, encyklopedie, informativní literaturu.
9. Postihne zápletku i sled událostí v cizojazyčném filmu, divadelním představení.

II. PRODUKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI (ÚSTNÍ A PÍSEMNÝ PROJEV)

1. Volně reprodukuje přečtený/vyslechnutý náročnější text.
2. Pochopí hlavní myšlenky sdělení či projevu v anglickém jazyce, vyjádří vlastní názor.
3. Přednese souvislý referát, projev na dané téma.
4. Detailně popíše osobu, místo, předmět, činnost, situaci.
5. Sestaví souvislý text na dané téma, vyjádří stanovisko k aktuálním problémům.
6. Logicky a jasně strukturuje volný písemný projev, osobní i úřední dopis.
7. Samostatně zpracuje práci kratšího rozsahu (referát, projekt) na základě studia materiálů v anglickém jazyce.
8. Využívá výkladové, překladové a odborné slovníky.

III. INTERAKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Vyjádří a obhájí své názory a stanoviska písemnou i ústní formou a reaguje na podobná sdělení.
2. Reaguje adekvátně v běžných životních situacích, užívá vhodné výrazy či je opisným vyjádřením nahradí.
3. Komunikuje rychle, spontánně v složitějších situacích a usiluje o gramatickou správnost.
4. Zahájí, vede a zakončí dialog/diskusi při setkání s rodilými mluvčími.
5. Diskutuje s rodilým mluvčím na různá témata, která se týkají odborných zájmů.

IV. OČEKÁVANÉ VÝSTUPY PRŮŘEZOVÉHO TÉMATU MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

1. Chápe význam studia cizích jazyků jako zdroje poznávání pro osobní život, celoživotní vzdělávání, pracovní aktivity, mezinárodní komunikaci a kooperaci.
2. Získává prostřednictvím vzdělávání v anglickém jazyce vědomosti a praktické dovednosti a přehled o sociokulturním prostředí jiné jazykové oblasti.
3. Poznává jazykové zvláštnosti různých etnik v dnešním multilingvním a multikulturním světě.

Kvinta

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
<u>I. POLOLETÍ</u> Konverzace First impressions On the move Health matters Gramatika Present and narrative tenses Present perfect Used to , would	I. 1,2,3,4,5; II. 1-8; III. 1,2,3; IV.1,2,3 I. 4; II. 2,6; III. 1,2,4	51

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
<u>II. POLOLETÍ</u> Konverzace Stand up, speak out Do the right thing Gramatika Future perfect and future continuous First and second conditionals Modals	I. 1,2,3,4,5; II. 1-8; III. 1,2,3,5; IV.1,2,3 I. 1,4; II.2,6; III. 1,2,4	51

Sexta

Školní očekávané výstupy

Žák:

I. RECEPTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI (POSLECH, ČTENÍ S POROZUMĚNÍM)

1. V jednoduchém a dobře srozumitelném projevu rozeznává ty detailnější informace, k jejichž pochopení mu stačí slovní zásoba.
2. Sleduje děj filmů s jednoduchými dialogy a nekomplikovanou zápletkou.
3. Jednoduchému textu rozumí bez problémů, orientuje se v jeho struktuře a chápe jeho hlavní myšlenky. Najde požadované informace v takovém textu obsažené a rozliší informace hlavní od vedlejších.
4. Spontánně přizpůsobuje techniku čtení typu textu a účelu čtení.
5. Užívá různé techniky čtení (orientační, informativní, studijní) dle typu a účelu.
6. Umí využívat logického odhadu neznámých slov, slovních spojení, gramatických tvarů na základě kontextu, znalosti struktury jazyka.
7. Využívá různé druhy slovníků, encyklopedie, informativní literaturu.

II. PRODUKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI (ÚSTNÍ A PÍSEMNÝ PROJEV)

1. Na všeobecné téma se vyjadřuje stručně a srozumitelně, písemně i ústně.
2. Při komunikaci zahájí, vede a ukončí rozhovor o jednoduchých tématech. Rozumí natolik, že adekvátně reaguje na partnera, ač si některá slova či věty musí nechat vysvětlit či zopakovat.
3. Sestaví souvislý text na jednoduché téma (lineární sled myšlenek nebo příběh).
4. Vysvětlí své názory a stanoviska.
5. Přednese souvislý referát, projev na dané téma.
6. Logicky a jasně strukturuje volný písemný projev, osobní i úřední dopis.
7. Samostatně zpracuje práci většího rozsahu (referát, projekt, seminární práci) na základě studia materiálů v anglickém jazyce.
8. Využívá výkladové, překladové a odborné slovníky.

III. INTERAKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Vyjádří a obhájí své názory a stanoviska písemnou i ústní formou a reaguje na podobná sdělení.
2. Všímá si souvislostí v rámci jazyka i mezi jazyky a snaží se jich využít pro porozumění.
3. Reaguje adekvátně v běžných životních situacích, užívá vhodné výrazy či je opisným vyjádřením nahradí.
4. Komunikuje rychle, spontánně ve složitějších situacích a usiluje o gramatickou správnost.
5. Všímá si rozdílů mezi formálním a neformálním jazykem a snaží se je respektovat ve svém projevu.
6. Diskutuje s rodilým mluvčím na různá témata, která se týkají odbornějších zájmů.

IV. OČEKÁVANÉ VÝSTUPY PRŮŘEZOVÉHO TÉMATU MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

1. Chápe význam studia cizích jazyků jako zdroje poznávání pro osobní život, celoživotní vzdělávání, pracovní aktivity, mezinárodní komunikaci a kooperaci.
2. Získává prostřednictvím vzdělávání v anglickém jazyce vědomosti a praktické dovednosti a přehled o sociokulturním prostředí jiné jazykové oblasti.
3. Poznává jazykové zvláštnosti různých etnik v dnešním multilingvním a multikulturním světě.

Sexta

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		51
Konverzace Crime at the manor Relationship Getting from A to B	I. 1,2,3,4,5; II. 1-8; III. 1,2,3;IV.1,2,3	
Gramatika Reported speech Comparison Imaginary situation The passive	I. 4; II. 2,6; III. 1,2,4	

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>		51
Konverzace Getting from A to B Money and payment Performers	I. 1,2,3,4,5; II. 1-8; III. 1,2,3,5; IV.1,2,3	
Gramatika Indefinite pronouns Have stg. Done Third conditional Participle clauses,determiners	I. 1,4; II.2,6; III. 1,2,4	

Septima

Školní očekávané výstupy

Žák:

I. RECEPTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI (POSLECH, ČTENÍ S POROZUMĚNÍM)

1. V dobře srozumitelném projevu se orientuje i při složitějším tématu. Tam, kde není omezen rozsahem své slovní zásoby nebo složitým či neznámým tématem rozumí i detailům.
2. Orientuje se ve středně náročných textech, pochopí hlavní myšlenky a najde požadované informace.
3. S porozuměním přečte neupravenou povídku nebo delší autentický článek. Kombinuje informace z různých textů.
4. Čte foneticky správně přiměřeně náročný text.
5. Aktivně používá dvojazyčný slovník.

II. PRODUKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI (ÚSTNÍ A PÍSEMNÝ PROJEV)

1. Zřetelně formuluje svůj názor.
2. Volně reprodukuje přečtený nebo vyslechnutý autentický text se slovní zásobou a jazykovými strukturami odpovídajícími náročnějšímu textu.
3. Podrobně popíše své okolí, své zájmy a činnosti s nimi související.
4. Vyjadřuje se srozumitelně a spontánně.
5. Zapojí se do diskuze i na obtížnější témata.
6. Píše formální i neformální texty na různá témata. Předává obsahově správně i složité informace.
7. Ústně prezentuje výsledky své obsáhlejší práce s informacemi na všeobecné téma.
8. Dbá na jazykovou správnost.

III. INTERAKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Vyjádří a obhájí své myšlenky a stanoviska vhodnou písemnou i ústní formou.
2. Reaguje spontánně a gramaticky správně v běžných životních situacích.
3. Při setkání s neznámými slovy aplikuje veškeré své jazykové znalosti (příbuzná slova a slovtvorné vzorce, další cizí jazyky, slova cizího původu používaná v češtině atd.).
4. Jednoduché gramatické struktury používá bez chyb, náročnější s chybami. Bez problémů používá základní typy vedlejších vět.
5. Volí vhodné výrazy i na úrovni náročnější slovní zásoby, ač se dopouští občasných nepřesností ve významu i výslovnosti.

IV. OČEKÁVANÉ VÝSTUPY PRŮŘEZOVÉHO TÉMATU MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

1. Chápe význam studia cizích jazyků jako zdroje poznávání pro osobní život, celoživotní vzdělávání, pracovní aktivity, mezinárodní komunikaci a kooperaci.
2. Získává prostřednictvím vzdělávání v anglickém jazyce vědomosti a praktické dovednosti a přehled o sociokulturním prostředí jiné jazykové oblasti.
3. Poznává jazykové zvláštnosti různých etnik v dnešním multilingvním a multikulturním světě.

Septima

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
<u>I. POLOLETÍ</u> Konverzace Be the change A world of good For what is worth Gramatika Past and present tenses Future forms Articles Determiners	I. 1,2,3,4,5; II. 1-8; III. 1,2,3; IV. 1,2,3 I. 4; II. 2,6; III. 1,2,4	51

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
<u>II. POLOLETÍ</u> Konverzace Body and soul Express yourself Gramatika Used to, would Modals Past modals	I. 1,2,3,4,5; II. 1-8; III. 1,2,3,5; IV. 1,2,3 I. 1,4; II. 2,6; III. 1,2,4	51

Oktáva

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.RECEPTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI (POSLECH, ČTENÍ S POROZUMĚNÍM)

1. Dobře rozumí autentickým projevům typu rozhlasových a televizních dokumentárních a zpravodajských pořadů i standardní živé řeči.
2. Středně náročným všeobecným textům rozumí bez problémů, odborným se slovníkem. Krátkodobě si zapamatuje nejen hlavní myšlenky, ale i podstatné detaily.
3. S porozuměním přečte neupravenou knihu středního rozsahu v angličtině.
4. Vyhledá informace z různých textů na všeobecné téma a pracuje s nimi.
5. Autentickým textům rozumí bez větších problémů, k detailnímu porozumění využije slovníku.
6. Pracuje s výkladovým slovníkem, využívá dvojjazyčný slovník.

II.PRODUKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI (ÚSTNÍ A PÍSEMNÝ PROJEV)

1. Svá sdělení vyjadřuje plynule, aniž by byl nucen obsahově redukovat to, co chce sdělit.
2. Vede diskusi prakticky o všech tématech, která je schopen rozebírat v mateřštině.
3. Reaguje adekvátně i ve složitějších a méně obvyklých situacích. Mluví spontánně, plynule a bez výraznějších zaváhání.
4. Logicky a jasně strukturuje formální i neformální písemný projev různých slohových stylů.
5. Sestaví souvislý text na širokou škálu témat a vyjádří své stanovisko.
6. Vyjádří a obhájí své myšlenky, názory a stanoviska vhodnou písemnou i ústní formou.
7. Ústně prezentuje výsledky své obsáhlejší práce s informacemi na všeobecné téma.
8. Diskutuje o odborných tématech v míře odpovídající jeho odborným znalostem.
9. Napíše úvahu na známé téma související s probíranými tematickými okruhy.

III.INTERAKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Vybírá vhodné tištěné i multimediální zdroje jazykových informací, používá překladové i výkladové slovníky a referenční příručky jak k samostudiu, tak k práci s texty.
2. Komunikuje plynule a foneticky správně v složitějších, méně běžných situacích užitím vhodných výrazů a frazeologických obrátů.
3. Při setkání s rodilými mluvčími se zapojí do živé diskuze na různá témata, týkající se odbornějších zájmů.

IV.OČEKÁVANÉ VÝSTUPY PRŮŘEZOVÉHO TÉMATU MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

1. Chápe význam studia cizích jazyků jako zdroje poznávání pro osobní život, celoživotní vzdělávání, pracovní aktivity, mezinárodní komunikaci a kooperaci.
2. Získává prostřednictvím vzdělávání v anglickém jazyce vědomosti a praktické dovednosti a přehled o sociokulturním prostředí jiné jazykové oblasti.
3. Poznává jazykové zvláštnosti různých etnik v dnešním multilingvním a multikulturním světě.

Oktáva

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		51
Konverzace Mass media Once in a lifetime, Food for thought	I.1-6, II.1-9, III.1-3, IV. 1,2,3	
Gramatika Modals Conditionals The passive	II. 1-9 III.2	
Temat. okruhy a komunikační situace z různých oblastí, reálie studovaného jazyka		průběžně
Souhrn. opak. a prohlubování gramatiky		průběžně

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>		33
Konverzace High tech The powers that be	I.1-6, II.1-9, III.1-3, IV.1,2,3	
Gramatika Reported speech Relative clauses	II. 1-9 III.2	
Temat. okruhy a komunikační situace z různých oblastí, reálie studovaného jazyka		průběžně
Souhrn. opak. a prohlubování gramatiky		průběžně

8.2.2.3 Evaluace v předmětu

Evaluace v předmětu Anglický jazyk se řídí obecnými zásadami formulovanými v kapitole č. 5 obecné části ŠVP. Zde uvádíme pouze specifika, kterými se předmět anglický jazyk odlišuje.

Cílem evaluace žáků v anglickém jazyce je ujistit se o jejich pokroku.

Podstatou evaluace je zjištění kompetencí – vědomostí, dovedností a postojů žáka - a formulace hodnotících soudů na základě porovnávání skutečného stavu se stavem předpokládaným, formulovaným očekávanými výstupy. Hodnocení kompetencí je poměrně složité, neboť se projevují při řešení úkolů různého typu. Některé výkony žáků je proto vhodné hodnotit pouze slovně, zapojovat do hodnocení samotné žáky a toto hodnocení používat jako motivaci ke zlepšení výkonů, nárůstu kompetencí.

Pro celkové hodnocení používáme jako podklad průběžnou klasifikaci formou známek. Vedle toho hodnotíme řadu projevů žáků v hodinách slovně. Žáci by měli být cíleně vedeni k sebehodnocení a sebekontrolě. Důležitou roli při tomto hodnocení hraje objektivita a pedagogický takt.

Formy ověřování vědomostí:

Průběžné hodnocení

- čtení - hodnotí se správnost, uvědomělost, plynulost a výraznost čtení
- porozumění čtenému textu
- poslech - hodnotí se úroveň syntetického porozumění a výsledky žáka v analytickém poslechu
- písemné vyjadřování - hodnotí se především informační hodnota a výstižnost vyjádření obsahu, uspořádání myšlenek, srozumitelnost, jazyková správnost, přiměřený rozsah úkolu a samostatnost jeho vypracování
- ústní vyjadřování - hodnotí se rozsah použitého jazykového materiálu; plynulost projevu, správnost použitých jazykových prostředků a úroveň zvukové realizace (výslovnost, přízvuk, intonace)

Krátké písemné testy zahrnují testy, diktáty a kratší slohové práce, které mají za úkol ověřit především míru zvládnutí očekávaných výstupů. Jsou hodnoceny podle předem jasně stanovených kritérií.

Pololetní písemné práce nemusí být práce, která musí nezbytně trvat celou vyučovací hodinu. Může jít o kratší formu, která namátkově ověřuje znalostní potenciál žáka.

Zpracování projektů nabízí větší možnost hodnotit nejen obsahovou stránku, ale i nárůst kompetencí.

Obhajoba a hodnocení seminárních prací je hodnocena známkou podle předem přesně daných kritérií. Zároveň je vhodné spojit toto hodnocení se slovním hodnocením a zapojit třídu do hodnotícího procesu.

Srovnávací celorepublikové testy: CERMAT a SCIO

Pravidla pro použití klasifikace v anglickém jazyce

Známka z vyučovacího předmětu nezahrnuje hodnocení žákova chování. Klasifikujeme jen probrané a procvičené učivo. Žáci mají možnost a dostatek času k naučení, procvičení a zažití učební látky. Vyváženě se hodnotí: vědomosti, dovednosti,

postup, práce s informacemi, úroveň komunikace a tvořivost žáka. Při klasifikaci se používá pět klasifikačních stupňů. Všechny písemné práce jsou včas oznámeny, aby žáci měli dostatek času se na ně připravit. Významným prvkem procesu učení je práce s chybou. Žáci mají právo dělat chyby; uvědomění si chyby je příležitost naučit se lépe.

Rozvoj klíčových kompetencí vyučující hodnotí podle kritérií, která si sám stanovil.

Ověřování očekávaných výstupů

Očekávané výstupy jsou souborem učiva a poznatků předepsaných RVP ZV a formulovaných v ŠVP. Soubor těchto poznatků si žáci musí osvojit a míra tohoto osvojení je předmětem písemného i ústního ověřování. Jde tedy o vcelku tradiční způsoby zkoušení, jakými jsou testy, ústní zkoušení, frontální zkoušení, zkoušení zábavnou formou a soutěžními i písemnými pracemi za větší časový úsek. Zásadní význam má pololetní písemná práce vypracovaná paralelními třídami při shodných kritériích hodnocení. Výsledky výše zmíněných ověřovacích metod mohou být formulovány různým způsobem, preferován je tradiční systém známkování. Toto známkování tvoří významný podklad při tvorbě klasifikace.

Kritéria pro hodnocení a klasifikaci:

- vědomosti a dovednosti
- aktivní přístup k zadaným úkolům
- samostatnost při řešení úkolů
- ústní projev, používání terminologie předmětu
- schopnost spolupráce, přínos pro skupinu
- schopnost autoevaluace

Ověřování nárůstu kompetencí

Hodnotit stav a nárůst kompetencí je mimořádně složitý úkol, neboť na rozdíl od očekávaných výstupů nejde o soubor exaktně měřitelných faktů. Budou platit dva základní postupy:

- Vyučující stanoví dle své úvahy, jaké skutečnosti budou předmětem hodnocení v oblasti kompetencí. Jasně formuluje, co považuje za klady a zápory, a podle toho bude stanovovat známku.
- V oblasti hodnocení kompetencí budeme využívat jako v ostatních předmětech služeb profesionálních firem, které se dlouhodobě testováním přidáné hodnoty a kompetenci zabývají.

Zodpovědné hodnocení má průběžně poskytovat nejen zpětnou vazbu žákovi o jeho studijních výsledcích, ale má být pro něj i zdrojem motivace pro další výkon a ukazovat mu směr učební činnosti. V rámci předmětu anglický jazyk budou respektována pravidla klasifikace uvedené v ŠVP s využitím pěti klasifikačních stupňů. Je možné používat i dílčí slovní hodnocení.

8.3 Německý jazyk

8.3.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.3.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Německý jazyk jako další cizí jazyk je součástí vzdělávací oblasti Jazyk a jazyková komunikace a je vymezen jako samostatný předmět.

Obsahem výuky je systematické rozvíjení řečových dovedností zahrnujících:

- Receptivní dovednosti, tj. porozumění vyslechnutému projevu a čtenému textu.
- Produktivní dovednosti, tj. ústní a písemné vyjadřování na základě osvojení přiměřeného rozsahu jazykových prostředků, tj. slovní zásoby, mluvnice, zvukové a grafické stránky jazyka.
- Reálie německy mluvících zemí.
- Pracovní návyky, vedoucí k pozdějšímu efektivnímu studiu cizího jazyka.

Znalost jazyka přispívá k objevování a pochopení skutečností, které dalece přesahují rámec zkušeností zprostředkovaných mateřským jazykem. Poskytuje nezbytný základ a předpoklady pro komunikaci v rámci integrované Evropy a světa. Osvojování cizího jazyka pomáhá překonávat jazykové bariéry a přispívá ke kvalitnímu uplatnění jedince nejen v osobním životě, ale i v dalším studiu a v poslední řadě i na trhu práce.

Učivo zahrnuje slovní zásobu k následujícím tematickým okruhům:

Oblast veřejná – veřejné instituce, veřejná oznámení, úřady, hlavní politické strany, služby, jednání a soutěže

Oblast pracovní – firmy, průmysl, státní správa, zemědělství, profese, reklama, návod, nástroje a zařízení

Oblast vzdělávací – školské systémy, profesní instituce, povolání a tituly, prostředí školy, diskuze a debaty

Oblast osobní – domov, krajina, vztahy, vybavení pro sport a zábavu, zdraví, životní styl, četba

Oblast osobnostní – světonázor, identita, způsob vnímání sama sebe

Oblast společenská – příroda, životní prostředí, ekologie, globální problémy, věda a technika, pokrok

Reálie zemí studovaného jazyka – politické a ekonomické postavení ve světě, charakteristika ekonomiky, společnosti a kultury, vztahy s Českou republikou, literatura, významná díla a autoři, věda, technika, sport, umění, významné osobnosti, díla, úspěchy, život a tradice, vzdělávání, národní zvláštnosti, jazykové zvláštnosti a odlišnosti, média, aktuální události a dění většího významu, autentické materiály (tisk, rozhlas, televize, film).

Charakter předmětu a výše uvedené tematické celky umožňují nenásilnou realizaci mezipředmětových vztahů a průřezových témat, jako je Multikulturní a Environmentální výchova a Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech. Žáci se učí využívat jazykovou a kulturní pluralitu pro potřebnou diskuzi jazykové a kulturní rozrůzněnosti (v ČR, v Evropě), rozvíjet své jazykové kompetence pro kontakt a spolupráci s příslušníky jiných etnik (v ČR, v Evropě), používat jazyk, aby

byl zbaven rasistických a diskriminujících výrazů a respektovat, že každý jazyk má své specifické rysy, žádný není nadřazen jiným jazykům.

8.3.1.2 Formy realizace

Základní formou realizace je vyučovací hodina. V průběhu výuky budou upřednostňovány aktivizační a receptivní metody práce, vybrané s ohledem na probírané učivo a schopnosti žáků. Vždy ale platí, že hodiny směřují ke zvládnutí očekávaných výstupů a k přímému rozvíjení klíčových kompetencí, tzn. jsou naplněny bezprostřední aktivní prací žáků v průběhu celé hodiny.

Nosným principem je aktivita, samostatnost a řešení problémů. Žáci jsou motivováni k větší aktivitě, aby rozvinuli svůj kreativní potenciál, šli novými, alternativními a nekonvenčními cestami při zpracování úkolů, zjistili vlastní možnosti a schopnosti řešení, uplatnili naplno svůj talent.

V některých hodinách učitel ustupuje do pozadí, dohlíží, radí, usměrňuje. Do přípravy takovýchto hodin je vhodné zapojit i žáky, nechat jim podíl na spoluhlánování výuky, což působí nejen na větší zodpovědnost, ale rozvíjí i schopnost domluvit se, respektovat názor druhých, spolupracovat. Vhodnými formami realizace těchto hodin mohou být např.:

Dramatizace – přebíráním rolí si žák zkouší různé životní situace a ověřuje schopnost reagovat na ně.

Vlastní tvorba – jde o zážitkovou formu, silně emocionální, při níž žák samostatně tvoří a zapojuje vlastní fantazii a uplatňuje prožité zkušenosti.

Soutěže – inspirované médii se zaměřují na bohatost slovní zásoby a jejího využívání v cizím jazyce.

Diskuze a debaty mají široké využití, pěstují schopnost vyjádřit vlastní názor, učit se naslouchat, čelit argumentům a reagovat na kritiku.

Projekty mohou být krátkodobé i dlouhodobé s mezipředmětovými vazbami, mohou je vytvářet jednotlivci i skupiny, lze je částečně tvořit ve škole i doma.

Hry vědomostní, logické či prostě zábavné pomáhají odbourávat ostych a dopřávají i slabším jedincům pocit úspěchu.

8.3.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů. Pro oktávy plánujeme pouze 28 vyučovacích týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Kvinta až oktáva - 3 hodiny týdně, tj. 102 za rok (resp. oktáva – 84 za rok)

8.3.1.4 Organizace předmětu

Výuka německého jazyka probíhá ve třídách dělených na dvě početně rovnoměrné skupiny. Převážná část výuky se realizuje v klasické třídě, některé hodiny probíhají v učebnách vybavených audiovizuální technikou a počítači, popř. ve školní knihovně.

V průběhu výuky jsou upřednostňovány aktivizující metody a formy práce.

8.3.2 Výchové a vzdělávací strategie

Cíl a obsah vyučování cizího jazyka vychází především z jeho **komunikativní funkce**. Žák si má jazyk osvojit tak, aby se uměl porozumět a dokázal porozumět i psaným textům odpovídající úrovně. To znamená, že v průběhu osmiletého cyklu musí zvládnout na náročnější úrovni řečové dovednosti: **poslech, mluvení, čtení a psaní**. Vzdělávání směřuje k dosažení **úrovně na hranici B1/B2** podle **Společného evropského rámce pro jazyky**. Žák komunikuje tak, aniž by jazykově redukoval to, co chce sdělit. Má dostačující vyjadřovací prostředky k tomu, aby podal jasný popis, vyjádřil své názory, rozvíjel argumentaci bez většího hledání slov a k tomu účelu používá některé druhy souřadných souvětí. Má všeobecně vysokou úroveň slovní zásoby, ačkoliv v malé míře dochází k záměnám a nesprávnému výběru slov, které však nezpůsobují problémy v komunikaci. Dobře ovládá gramatiku a jen občas se dopouští chyb. Vyhne se závažným chybám ve formulacích, vyjadřuje se sebevědomě, srozumitelně a zdvořile v rámci formálních a neformálních funkčních stylů, které odpovídají dané situaci a osobám, kterých se to týká.

Smyslem a cílem vzdělávání v německém jazyce je vybavit všechny žáky souborem takových kompetencí, které jim umožní dosáhnout požadované a plánem vytčené úrovně a tím je připravit na další vzdělávání a jejich následné uplatnění ve společnosti.

8.3.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

V hodinách německého jazyka jsou pro rozvíjení a utváření klíčových kompetencí využívány následující postupy:

Kompetence k učení

Učitel:

- Zadává úkoly dlouhodobého rázu, aby si žák svou práci musel sám organizovat (seminární práce, gladiátorské hry, projekty,...).
- Ukládá jak ve vyučovací hodině, tak k domácí přípravě takové úkoly, které nutí vyhledávat informace a dále s nimi pracovat (reprodukce, vypravování,...).
- Zadává úkoly, které vyžadují práci s různými zdroji informací, a tím vede žáka k tomu, aby je porovnával a hodnotil (seminární práce, diskuze,...).
- Provádí rozbor plnění úkolů s cílem dosáhnout u žáků schopnosti sebehodnocení, přijetí ocenění i kritiky vedoucí k poučení z chyb (diskuze, rozbor prací,...).

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Vede v cizím jazyce debaty k různým problémům (práce s texty, poslech, úryvek z uměleckého textu a filmu,...).
- Zadává cvičení, která vyžadují logické uvažování (doplňovací cvičení, zmatené texty, tvořivé psaní,...).
- Vyžaduje interpretaci získaných poznatků s vlastními závěry (reprodukce, dokončení textu, volné vyprávění,...).

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Vede žáky především k uplatnění komunikativní složky jazyka jako hlavního cíle výuky (rozhovory, vyprávění, diskuze,...).
- Vyžaduje užívání odborné terminologie s ohledem na dosaženou jazykovou úroveň (gramatická cvičení, reálie, ...).
- Zadává úkoly vyžadující užití moderních technologií (práce na PC,...).
- Seznamuje žáky se všemi úrovněmi jazyka a vyžaduje jejich rozlišování v různých situacích (práce se slovníky, audiovizuálními pomůckami a autentickými materiály,...).
- Vyžaduje vhodnou formou prezentaci prací žáků před publikem a zajišťuje kontakt s cizími lidmi hovořícími daným jazykem za účelem ověření znalostí v něm (gladiátorské hry, výměna žáků, olympiády,...).

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Zařazuje do výuky komunikativní hry zaměřené na problémy současného života.
- Spoluplánuje se žáky cíle společné práce (řízená diskuze, demokratická volba).
- Provádí pravidelná hodnocení společné práce a vyžaduje podíl žáků na něm (hodnocení seminárních prací, prezentací, výkonů za určité časové období s vytčením dalších cílů).
- Zadává cíleně úkoly zaměřené na spolupráci různých individualit a integraci méně aktivních jedinců (skupinová práce při řešení různorodých úkolů).
- Využívá právě probíraných témat k zdůraznění zodpovědnosti za vlastní život a zdraví (diskuze, samostatný písemný projev,...).

Kompetence občanská

Učitel:

- Srovnáváním reálií vlastní země s reáliemi zemí, jejichž jazyk studují, vede žáky k uvědomění si kulturních a duchovních hodnot vlastní země (diskuze, názorné příklady, seminární práce, práce na PC,...).
- Zařazuje do vyučovacích hodin aktuální události a diskuzi o nich (mluvní cvičení, aktuality, diskuze,...).
- Při vhodných tématech zmiňuje krizové situace a vyžaduje návrhy řešení (simulační cvičení, živé dialogy,...).
- Vyžaduje plnění zadávaných úkolů a přiměřenou formou je kontroluje a hodnotí (domácí úkoly a ústní příprava,...).

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

- Organizuje výuku tak, aby byla pro žáky přitažlivá a získávala je i pro studium daného předmětu (aktivizující metody práce).

- Volí takové způsoby práce, aby dokázal užitečnost předmětu pro praktický život a budoucí povolání (práce s autentickými materiály, rozhovory s rodilými mluvčími, inzerce,...).
- Zařazuje do výuky vyhledávání informací o vzdělávacích a pracovních příležitostech v zemích studovaného jazyka (PC, inzerce, tvorba dotazníku a životopisu uchazeče,...).

Kompetence digitální

Učitel:

- vede žáky k vyhledávání a zpracování informací, samostatnému vyhledávání v autentických materiálech z různých zdrojů a snaze posoudit důvěryhodnost cizojazyčného informačního zdroje;
- vede žáky k dalšímu digitálnímu zpracovávání, ukládání, zálohování a sdílení získaných informací a vytváření digitálního obsahu, případně bez opory o jiné zdroje (např. vlastní video nebo prezentace vlastních fotografií);
- vede žáky k uvědomování si existence autorského zákona a k osvojování si zvyku uvádět bibliografické zdroje při šíření informací jiných autorů;
- vede žáky k práci s vybranými internetovými aplikacemi, které jsou určeny pro studium cizího jazyka, k jejich používání, např. využívání online slovníků;
- vede žáky k využívání odpovídajících čtenářských strategií vhodných pro digitální čtení a k práci (čtení) v prostředí elektronické obrazovky (posouvání řádků, stránek) a k další práci s textem a informacemi;
- vede žáky k práci s klávesnicí pro daný cizí jazyk, k formulování písemného vyjádření různými formami (v tištěné i elektronické podobě);
- vede žáky ke kritickému myšlení při práci s AI.

8.3.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Kvinta

Školní očekávané výstupy – německý jazyk

Žák:

I.RECEPTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Pochopí hlavní myšlenky a body autentického ústního projevu na aktuální téma, rozpozná hlavní a doplňující informace.
2. Odliší v mluveném projevu jednotlivé mluvčí, rozpozná různý styl, citové zabarvení, názory a postoje jednotlivých mluvčích.
3. Pochopí hlavní body a myšlenky autentického čteného textu či písemného projevu jednoduššího obsahu.
4. Rozpozná strukturu textu a rozliší hlavní a doplňující myšlenky.
5. Dovede pracovat s různými informacemi získanými z různých zdrojů.
6. Pochopí význam neznámých slov na základě již osvojených znalostí slovní zásoby, z kontextu, znalostí tvorby slovní zásoby a internacionalismů.
7. Využívá média k získání informací.
8. Čte s porozuměním nenáročnou literaturu psanou v současném německém jazyce.

II.PRODUKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Dovede jednoduše formulovat svůj názor, dopouští se při tom chyb v obtížnější gramatice.
2. Používá při reprodukci přečteného nebo vyslechnutého autentického textu slovní zásoby a jazykové struktury odpovídající jednoduššímu textu.
3. Dovede jednoduše promluvit na dané téma.
4. Zvládne podrobněji popsat vše, co se týká jeho osoby a blízkého okolí, včetně činností s nimi souvisejícími.
5. Aplikuje své znalosti při strukturování písemného projevu základních slohových stylů.
6. Umí přijmout a předat některé základní informace.
7. Používá všeobecnou slovní zásobu nižší náročnosti.
8. Používá překladové slovníky při zpracování písemného projevu na neznámé téma.

III.INTERAKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Umí jednoduše vyjádřit své myšlenky, názory a stanoviska jak písemně, tak ústně.
2. Reaguje spontánně a převážně gramaticky správně na texty jednodušších slovních útvarů.
3. Vyjadřuje se foneticky správně.
4. Dovede diskutovat s rodilými mluvčími, pokud tito hovoří pomalu, zřetelně a používají jednoduchou slovní zásobu.

IV.PRŮŘEZOVÉ TÉMA MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

1. Chápe význam studia cizích jazyků jako zdroj poznávání pro osobní život, celoživotní vzdělávání, pracovní aktivity, mezinárodní komunikaci a kooperaci.
2. Získává prostřednictvím vzdělávání v cizích jazycích a dalších předmětech vědomosti, praktické dovednosti a přehled o sociokulturním prostředí jiné jazykové oblasti.
3. Poznává jazykové zvláštnosti různých etnik v dnešním multilingvním a multikulturním světě.

Kvinta

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		54	
Tematické celky	I.1-9, II.1-8, III.1-4, IV.1-3	20	Gramatika a výslovnost je probírána v komunik. situacích, proto jsou škol.očekávané výstupy (dále jen ŠOV) uváděny pouze u témat. Všechny ŠOV prostupují soustavně všemi tématy.
Sport a volný čas Škola a vzdělání			
Svátky a zvyky			
Orientace ve městě, popis cesty			
Reálie německy mluvících zemí		16	Mezipředmětové vztahy: MKV, OSV, Ze, ZSV
Porovnání něm. mluv. zemí a své vlasti Berlín			Některé hodiny jsou realizovány prostřednictvím PC nebo jiné audiovizuální techniky.
Gramatika		18	
Způsobová slovesa v préteritu			
Předložky se 3. a 4. pádem			
Nepřímé otázky			

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>		48	
Tematické celky	I.1-9, II.1-8, III.1-4		
Životní prostředí	IV.1-3	16	Gramatika a výslovnost je probírána v komunik. situacích, proto jsou škol.očekávané výstupy (dále jen ŠOV) uváděny pouze u témat. Všechny ŠOV prostupují soustavně všemi tématy.
Cestování			
Oslava a její organizace, společnost a přátelé			
Reálie německy mluvících zemí		16	
Německo			
Gramatika		16	Mezipředmětové vztahy: MKV, OSV, Ze, ZSV Některé hodiny jsou realizovány prostřednictvím PC nebo jiné audiovizuální techniky.
Další druhy vedlejších vět			
Vyjadřování záporu			
Předložky s místním významem			
Tvoření slov			
Vazby sloves			

Sexta

Školní očekávané výstupy

Žák:

I. RECEPTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Pochopí většinu myšlenek a bodů autentického ústního projevu obtížnějšího obsahu na aktuální téma, bezpečně pozná hlavní a doplňující informace.
2. Spolehlivě odliší v mluveném projevu jednotlivé mluvčí, rozpozná styl, citové zabarvení, názory a postoje jednotlivých mluvčích.
3. Pochopí hlavní body a myšlenky autentického čteného textu či písemného projevu složitějšího obsahu na aktuální téma.
4. Rozpozná strukturu textu a rozliší hlavní a doplňující myšlenky.
5. Umí již dobře pracovat s různými informacemi získanými z různých zdrojů i na méně běžná témata.
6. Odvodí si význam dosud neznámých slov na základě již osvojené slovní zásoby, z kontextu, znalosti tvorby slov a internacionalismů.
7. Běžně pracuje s odbornou literaturou, získává specifické informace prostřednictvím médií.
8. Je schopen s porozuměním číst nenáročnou literaturu psanou v současném německém jazyce.
9. Pochopí zápletku, děj i pointu méně náročného filmu.

II. PRODUKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Svůj názor formuluje srozumitelně, bez závažných gramatických chyb, hovoří spontánně.
2. Při reprodukci přečteného nebo vyslechnutého autentického textu používá slovní zásobu a jazykové struktury náročnosti textu odpovídající.
3. Dovede souvisle mluvit na dané téma.
4. Umí vyjádřit srozumitelně své stanovisko k širší škále témat.
5. Je schopen aplikovat své znalosti při strukturování písemného projevu.
6. Přijímá a předává bez větších chyb a srozumitelně obsahově náročnější informace.
7. Používá běžně všeobecnou slovní zásobu vyšší náročnosti.
8. Při zpracování písemného projevu na neznámé téma používá překladové či výkladové slovníky.

III. INTERAKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Umí vyjádřit své myšlenky a diskutovat o svém stanovisku.
2. Je schopen spontánní reakce na texty různého typu bez podstatných gramatických chyb.
3. Vyjadřuje se většinou foneticky správně a plynule.
4. Dovede diskutovat na jednodušší téma s rodilými mluvčími.

IV. PRŮŘEZOVÉ TÉMA MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

1. Chápe význam studia cizích jazyků jako zdroj poznávání pro osobní život, celoživotní vzdělávání, pracovní aktivity, mezinárodní komunikaci a kooperaci.
2. Získává prostřednictvím vzdělávání v cizích jazycích a dalších předmětech vědomosti, praktické dovednosti a přehled o sociokulturním prostředí jiné jazykové oblasti.
3. Poznává jazykové zvláštnosti různých etnik v dnešním multilingvním a multikulturním světě.

Sexta

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		54	
Konverzace Dětství a minulost Pocity Kultura a zábava	I.1-7, II.1-8, III.1-5 IV. 1-3	36	Gramatika a výslovnost jsou probírány v komunik. situacích, proto jsou ŠOV uváděny pouze u tematických celků.
Gramatika Časování sloves v préteritu Vedlejší věty se spojkou <i>als</i> , <i>wenn</i> a <i>obwohl</i> Předminulý čas Modální částice Vztažné věty		18	Mezipředmětové vztahy: D,Z,MKV,ČJ,AJ,OV Všechny ŠOV prostupují soustavně všemi tématy.

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>		48	
Konverzace Zdraví a zdravý životní styl Návštěva lékaře Jazyky, vícejazyčnost Volba povolání, plány do budoucna Hledání zaměstnání	I.1-7, II.1-7, III.1-5 IV. 1-3	38	Gramatika a výslovnost jsou probírány v komunik. situacích, proto jsou ŠOV uváděny pouze u tematických celků.
Gramatika Trpný rod ve spojení s modálním slovesem 2. pád podst. jmen Konjunktiv II Předložky s 2. pádem Závislý infinitiv s částicí <i>zu</i>		10	Mezipředmětové vztahy: D,Z,MKV,ČJ,AJ,OV Všechny ŠOV prostupují soustavně všemi tématy.

Septima

Školní očekávané výstupy – německý jazyk jako druhý cizí jazyk

Žák:

I. RECEPTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Pochopí téma, základní informace, hlavní myšlenky a důležité detaily autentického dialogického, monologického nebo kombinovaného ústního projevu nepřiliš obtížného obsahu proneseného rodilým mluvčím standardní a zřetelnou výslovností.
2. Rozliší v mluveném projevu jednotlivé mluvčí, rozpozná jejich názory a stanoviska, různá citová zabarvení a styl.
3. Pochopí hlavní body a myšlenky autentického čteného textu či písemného projevu nepřiliš složitého obsahu na aktuální téma.
4. Postihne logickou strukturu sdělení a rozliší hlavní a doplňující myšlenky.
5. Umí vyhledat základní a rozšiřující informace týkající se aktuálních i běžných témat a pracovat s nimi, umí využívat různé zdroje informací.
6. Umí odhadovat významy neznámých výrazů na základě již osvojených znalostí slovní zásoby, z kontextu, na základě znalosti tvoření slov nebo za pomoci internacionalizmů.
7. Umí bez větších obtíží využívat odbornou literaturu a média k získání dalších informací; umí používat dvojazyčné slovníky, jazykové a jiné příručky.
8. Čte s porozuměním méně náročnou literaturu psanou moderním německým jazykem.

II. PRODUKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Dovede formulovat srozumitelným způsobem svůj vlastní názor, bez závažných gramatických chyb, hovoří spontánně a plynule.
2. Používá při reprodukci přečteného nebo vyslechnutého autentického textu osvojené jazykové prostředky odpovídající nepřiliš náročnému textu.
3. Dovede plynule a bez větších obtíží hovořit na dané téma.
4. Umí vyjádřit své stanovisko k široké škále aktuálních i běžných témat.
5. Dokáže podrobně popsat vše, co se týká jeho vlastní osoby či blízkého okolí, včetně situací a činností s nimi souvisejícími.
6. Aplikuje své znalosti při strukturování písemného projevu různých slohových stylů.
7. Je schopen přijmout a dále předat bez chyb a srozumitelným způsobem obsahově nepřiliš složitě informace.
8. Používá obecnou slovní zásobu střední úrovně náročnosti.
9. Používá překladové a výkladové slovníky při zpracování písemného projevu na neznámé téma.

III. INTERAKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Umí formulovat a odůvodnit své vlastní myšlenky, názory a postoje jak písemně, tak ústně.
2. Reaguje spontánně a gramaticky správně na méně náročné texty různého typu.
3. Reaguje spontánně a gramaticky správně v nepřiliš komplikovaných situacích.
4. Vyjadřuje se foneticky správně a plynule.
5. Dovede navázat kontakt a vést jednoduchý rozhovor s rodilým mluvčím.

IV. PRŮŘEZOVÉ TÉMA MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

1. Chápe význam studia cizích jazyků jako zdroj poznávání pro osobní život, celoživotní vzdělávání, pracovní aktivity, mezinárodní komunikaci a kooperaci.
2. Získává prostřednictvím vzdělávání v cizích jazycích a dalších předmětech vědomosti, praktické dovednosti a přehled o sociokulturním prostředí jiné jazykové oblasti.

3. Poznává jazykové zvláštnosti různých etnik v dnešním multilingvním a multikulturním světě

Septima

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		54	
Konverzace Obchod a služby Bydlení, problémy společného soužití Trh práce, mezilidské vztahy a komunikace	I.1-8, II.1-9, III.1-5 IV. 1-3	34	Gramatika a výslovnost je probírána v komunik. situacích, proto jsou ŠOV uváděny pouze u témat. Všechny ŠOV prostupují kontinuálně všemi tématy.
Výslovnost Aktivní užití zvukové podoby NJ		9	Mezipředmětové vztahy: MKV, OSV, Ze, Dě, ZSV
Gramatika Formální podmět es, spojka <i>damit</i> , infinitivní konstrukce um...zu, statt/ohne zu, konjunktiv plusquamperfekta, předložkové vazby sloves, další předložky s 2. pádem, spojka <i>falls</i> , párová spojka <i>je...desto</i> , vztažné věty s předložkou, zpodstatnělá příd. jména, slabé skloňování podst. jmen		10	Některé vyučovací hodiny jsou realizovány prostřednictvím PC nebo jiné audiovizuální techniky

Učivo	Školní očekávané výstupy	Počet hodin	Poznámky
<u>II. POLOLETÍ</u>		48	
Konverzace Virtuální svět, digitální média Věda a technika Reklama, konzumní společnost Životní styl	I.1-8, II.1-9, III.1-5 IV. 1-3	26	Gramatika a výslovnost je probírána v komunik. situacích, proto jsou ŠOV uváděny pouze u témat.
Výslovnost Aktivní užití zvukové podoby NJ		12	Všechny ŠOV prostupují kontinuálně všemi tématy.
Gramatika Časové spojky <i>während, nachdem, bevor</i> Spojka <i>als ob</i> Další párové spojky Vztažné věty uvozené tázacími příslovci Příčestí přítomné		10	Mezipředmětové vztahy: MKV, OSV, Ze, Dě, ZSV Některé vyučovací hodiny jsou realizovány prostřednictvím PC nebo jiné audiovizuální techniky

Oktáva

Školní očekávané výstupy – německý jazyk jako druhý cizí jazyk (výstupní úroveň B 2)

Žák:

I. RECEPTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Pochopí téma, základní informace, hlavní myšlenky a důležité detaily autentického dialogického, monologického nebo kombinovaného ústního projevu obtížnějšího obsahu proneseného rodilým mluvčím standardní a zřetelnou výslovností.
2. Rozliší v mluveném projevu jednotlivé mluvčí, rozpozná jejich názory a stanoviska, různá citová zabarvení a styl.
3. Pochopí hlavní body a myšlenky autentického čteného textu či písemného projevu složitějšího obsahu na aktuální téma.
4. Postihne logickou strukturu sdělení a rozliší hlavní a doplňující myšlenky.
5. Umí vyhledat základní a rozšiřující informace týkající se aktuálních i méně běžných témat a pracovat s nimi, umí využívat různé zdroje informací.
6. Umí odhadovat významy neznámých výrazů na základě již osvojených znalostí slovní zásoby, z kontextu, na základě znalosti tvoření slov nebo za pomoci internacionalizmů.
7. Umí bez větších obtíží využívat odbornou literaturu a média k získání dalších informací; umí používat dvojjazyčné slovníky, jazykové a jiné příručky.
8. Čte s porozuměním méně náročnou literaturu psanou moderním německým jazykem.
9. Pochopí obsah méně náročného filmového díla.

II. PRODUKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Dovede formulovat srozumitelným způsobem svůj vlastní názor bez závažných gramatických chyb, hovoří spontánně a plynule.
2. Používá při reprodukci přečteného nebo vyslechnutého autentického textu osvojené jazykové prostředky odpovídající náročnějšímu textu.
3. Dovede plynule a bez větších obtíží hovořit na dané téma.
4. Umí vyjádřit své stanovisko k široké škále aktuálních i méně běžných témat.
5. Dokáže podrobně popsat vše, co se týká jeho vlastní osoby či blízkého okolí, včetně situací a činností s nimi souvisejícími.
6. Aplikuje své znalosti při strukturování písemného projevu různých slohových stylů.
7. Je schopen přijmout a dále předat bez chyb a srozumitelným způsobem obsahově složitější informace.
8. Používá obecnou slovní zásobu vyšší úrovně náročnosti.
9. Používá překladové a výkladové slovníky při zpracování písemného projevu na neznámé téma.

III. INTERAKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Umí formulovat a odůvodnit své vlastní myšlenky, názory a postoje jak písemně, tak ústně.
2. Reaguje spontánně a gramaticky správně na texty různého typu.
3. Reaguje spontánně a gramaticky správně i v méně obvyklých situacích.
4. Vyjadřuje se foneticky správně a plynule.
5. Dovede navázat kontakt s rodilým mluvčím, udržovat a ukončit rozhovor či diskuzi.

IV.PRŮŘEZOVÉ TÉMA MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

1. Chápe význam studia cizích jazyků jako zdroj poznávání pro osobní život, celoživotní vzdělávání, pracovní aktivity, mezinárodní komunikaci a kooperaci.
2. Získává prostřednictvím vzdělávání v cizích jazycích a dalších předmětech vědomosti, praktické dovednosti a přehled o sociokulturním prostředí jiné jazykové oblasti.
3. Poznává jazykové zvláštnosti různých etnik v dnešním multilingvním a multikulturním světě.

Oktáva

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		51	
Konverzace Mezilidské vztahy Život ve společnosti Sociální angažovanost Reálie německy mluvících zemí	I.1-9, II.1-9, III.1-5 IV. 1-3	18	Gramatika a výslovnost je probírána v komunikativních situacích, proto jsou ŠOV uváděny pouze u témat Všechny ŠOV prostupují kontinuálně všemi tématy.
Výslovnost Aktivní užití zvukové podoby		15	
Gramatika I. budoucí čas Časové a další spojky ve vedlejších větách		18	Některé vyučovací hodiny jsou realizovány pomocí PC nebo jiné audiovizuální techniky. Mezipředmět.vztahy: MKV, OSV, Ze, Dě, ZSV

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>		33	
Konverzace Dějiny Evropy se zaměřením na německy mluvící země ve 2. polovině 20. století Moje vlast Literatura německy mluvících zemí v přehledu	I.1-9, II.1-9, III.1-5 IV. 1-3	12	Všechny ŠOV prostupují soustavně všemi tématy.
Výslovnost		9	
Gramatika Trpný rod v minulém čase Stupňované tvary přídavných jmen Tvoření slov Slovesa s předložkami		12	

8.3.2.3 Evaluace v předmětu

Evaluace v předmětu Německý jazyk se řídí obecnými zásadami formulovanými v úvodní kapitole. Zde uvádíme pouze specifika, kterými se odlišuje předmět německý jazyk od ostatních předmětů.

Podstatou evaluace je zjištění kompetencí – vědomostí, dovedností a postojů žáka – a formulace hodnotících soudů na základě porovnání skutečného stavu se stavem předpokládaným, formulovaným očekávanými výstupy. Pro hodnocení očekávaných výstupů je celkem snadné stanovit bodová hodnocení a na jejich základě i výsledné známky. U hodnocení kompetencí je situace složitější, neboť se projevují komplexně při řešení úkolů různého typu. Proto je vhodné některé výkony žáků hodnotit pouze slovně, zapojovat do hodnocení samotné žáky a toto hodnocení požívat jako hnací prvek k zlepšení výkonů, respektive nárůstu kompetencí. Zvládnutí kompetencí se pak v plné míře projeví při plnění komplexních úkolů jako např. testech CERMAT apod.

Hodnocení má být pro učitele zpětnou vazbou o jeho práci, ale **má poskytovat zpětnou vazbu i žákům** o jejich výkonu a prospěchu. Proto musí znát standard, který se od nich očekává a hodnocení musí být co nejpřesněji formulováno, aby bylo žákovi jasné, v čem má zlepšit svůj výkon. Hodnocení má žáka motivovat, být pobídkou k další práci. Informace o úspěšnosti v náročném úkolu je účinným zdrojem motivace. V praxi jde bohužel žákům (a často zejména rodičům) především o dobré známky bez ohledu na to, co žáci skutečně umějí a jak se ke známkám dostanou. Vedle tradičního pojetí hodnocení žáka, které poskytuje oběma stranám zpětnou vazbu a motivuje k intenzivnější přípravě, se uplatňují i další složky.

Učitel dává hodnocením žákovi najevo, že o něj má zájem a chce mu pomoci, proto mu v řadě případů dává šanci, aby si méně zvládnutý jev mohl opravit, a zejména klasifikuje vždy jen učivo dostatečně probrané a procvičené. Do známky nesmí být zahrnuto chování. Vyučující provádí vlastní analýzu na základě poznatků a postřehů z hodin, jak žáci reagují, zda se průběžně učí, zda není vhodné zvolit jiné metody práce vzhledem ke skladbě třídy, respektive skupiny.

Během vyučovacího procesu hodnotíme různé věci různým způsobem. Pro celkové hodnocení používáme jako podklad průběžnou klasifikaci formou známek, ale vedle toho hodnotíme řadu projevů žáků v hodinách slovně, což má významný dopad na atmosféru a vztahy ve třídě, na vztah žák - učitel, respektive žák a daný předmět a již zmíněný motivační efekt. Žáci by měli být cíleně vedeni k sebehodnocení a sebekontrolě a k tomu nejlépe slouží slovní hodnocení výkonů v jednotlivých hodinách a rozborů výkonů jednotlivců či skupin. Při tom hraje zásadní roli objektivita a pedagogický takt.

Kritéria hodnocení:

Hodnotí se, jak žák zvládl výstupy jednotlivých vyučovacích hodin, respektive tematických celků, jeho schopnost řešit problémy smysluplně a tvůrčím způsobem, ale i úroveň komunikačních dovedností. Ověřování klíčových kompetencí je úkol složitější, ale na úrovni středoškolského vzdělávání je možné je postihnout při řešení náročných úkolů při vypracovávání seminárních prací, projektů, zpracování Gladiátorských her – zde lze očekávat již vysokou úroveň danou speciálním zaměřením, rozvinutím talentu a cílevědomého směřování na vysoké školy. Zásadní je, abychom se vždy snažili hodnotit objektivně, spravedlivě, bez emocí, podle předem daných kritérií. V co největší míře se snažíme do hodnocení začleňovat samotné žáky, aby se učili kriticky a objektivně posoudit výkon nejen druhých, ale i svůj vlastní.

Formy ověřování vědomostí:

Písemné práce zahrnují krátké strukturované texty, testy, diktáty a kratší cvičení, které mají zejména ověřit zvládnutí očekávaných výstupů. Jsou hodnoceny podle přesně stanovených a předem daných kritérií, která zajišťují objektivitu a stejný přístup ke všem a jsou pak vhodným materiálem pro vyvozování závěrů z hlediska zvládnutí očekávaných výstupů.

Srovnávací písemné práce nemusí být pojata jako tradiční vyučovací hodinu trvající test, ale může jít o kratší formu, která namátkově prověřuje znalostní potenciál žáka. Může jít o stručný průřez učivem, jenž se soustřeďuje jen na některé jevy, či formy práce, které jsou v daném období aktuální a korespondují s očekávanými výstupy a kompetencemi (např. test s volbou odpovědi, poslechové cvičení v kombinaci s písemným vyjádřením, práce s textem, řešení logické úlohy apod.). Je zcela na vyučujícím, aby rozhodl, jakou důležitost přisoudí výsledku pololetní písemné práce. Výsledná známka z pololetní písemné práce může zásadně ovlivnit výslednou známku na vysvědčení, ale nemůže být jedinou rozhodující známkou klasifikace za půl roku.

Ústní zkoušení a mluvený projev by neměly zabírat více než 10 minut v hodině včetně zhodnocení podle tématu a zadání. Nejedná se o tradiční, ale již překonané ústní zkoušení před tabulí, neboť zabírá zbytečně čas, nudí a vede ostatní k nečinnosti, ale zaměřuje se jak na ověření očekávaných výstupů, tak kompetencí, protože může jít o různé formy ústního projevu (mluvní cvičení, rozhovory, demonstrace apod.). Jejich hodnocení je však obtížnější a často zde hraje významnou roli prvek subjektivity.

Zpracování referátů a prací k danému tématu již nabízí větší možnost hodnotit zvládnutí nejen obsahové stránky, ale i kompetencí. Výraznou roli zde hraje ústní hodnocení učitele, ale i spolužáků a možnost vyjádření samotného žáka – obhajoba předneseného.

Intelektuální a mechanické úkoly zejména v hodinách **A** jsou opět vhodným momentem pro hodnocení kompetencí.

Projektové a skupinové práce lze hodnotit známkou za předem přesně daných kritérií; i to je však vhodné spojit s hodnocením slovním. Ve většině případů dokonce musí být doplněno ústním rozbohem a zapojením třídy do hodnotícího procesu.

Gladiátorské hry dokumentují dvojí pohled a nezávislé hodnocení. Prvním hodnotitelem je přístup a spolupráce, a opět je vhodné provést hodnocení společně s žáky. Stejně jako v jiných hodinách i v těchto je vhodná kombinace obou hodnocení, tj. jak známkou, tak slovně, ale je nutno mít na zřeteli základní cíl, tj. rozvoj kompetencí. Prioritou není známka, ale iniciativa žáka.

Prvním hodnotitelem je vedoucí práce, který se zaměřuje na úroveň zpracování, iniciativu a přístup žáků ke zpracovávání tématu, druhým pak třídní učitel, který hodnotí úroveň prezentace, vystupování a vyjadřování autorů práce. Nezanedbatelným hodnotitelem jsou diváci, kteří v konečné fázi rozhodují o práci, která nejvíce zaujala.

8.4 Matematika

8.4.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.4.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Vzdělávací obsah předmětu Matematika je rozdělen v souladu s RVP GV do pěti tematických okruhů.

V okruhu **Argumentace a ověřování** si žáci osvojují provádění zápisů tvrzení pomocí matematické symboliky a jejich čtení. Rozlišují správný a nesprávný úsudek. Učí se srozumitelně a věcně argumentovat, pochopit a analyzovat problém, zdůvodňovat své postupy a ověřovat správnost řešení problému.

V okruhu **Číslo a proměnná** si žáci prohlubují dovednosti v provádění operací s číselnými výrazy i operací s výrazy s proměnnými. Osvojují si řešení lineárních a kvadratických rovnic, nerovnic a jejich soustav, včetně geometrické interpretace. Analyzují a řeší problémy reálných situací.

V okruhu **Práce s daty, kombinatorika, pravděpodobnost** se žáci seznamují s řešením reálných problémů s kombinatorickým podtextem, s výpočtem pravděpodobnosti a se statistickými metodami. Osvojují si schopnost tvořivě pracovat s informacemi, třídit údaje a vyhodnocovat je, vytvářejí hypotézy, vyhodnocují závěry.

V okruhu **Závislosti a funkční vztahy** si žáci prohlubují znalosti o funkcích, poznatky aplikují při zkoumání závislostí a při řešení problémů běžných reálných situací, ve finanční matematice.

V okruhu **Geometrie** žáci určují, třídí a znázorňují geometrické útvary a geometricky modelují reálné situace. Využívají shodnosti a podobnosti útvarů v konstrukčních úlohách. Studují vzájemné polohy objektů v rovině i v prostoru. Řeší polohové a metrické úlohy a problémy, které vycházejí z běžných životních situací.

8.4.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace je vyučovací hodina. V průběhu výuky budou upřednostňovány aktivizační a receptivní metody práce, vybrané s ohledem na probírané učivo a schopnosti žáků. Vždy ale platí, že hodiny směřují ke zvládnutí očekávaných výstupů a k přímému rozvíjení klíčových kompetencí, tzn. jsou naplněny bezprostřední aktivní prací žáků v průběhu celé hodiny.

Nosným principem je aktivita, samostatnost a řešení problémů. Žáci jsou motivováni k větší aktivitě, aby rozvinuli svůj kreativní potenciál, šli novými, alternativními a nekonvenčními cestami při zpracování úkolů, zjistili vlastní možnosti a schopnosti řešení, uplatnili naplno svůj talent.

V některých hodinách učitel ustupuje do pozadí, dohlíží, radí, usměrňuje. Do přípravy takovýchto hodin je vhodné zapojit i žáky, nechat jim podíl na spoluplánování výuky, což působí nejen na větší zodpovědnost, ale rozvíjí i schopnost domluvit se, respektovat názor druhých, spolupracovat. Vhodnými formami realizace těchto hodin mohou být např.:

Řešení méně obvyklých, zajímavých a složitějších úloh, které rozvíjejí logické myšlení, představivost, postřeh, pozornost, vytrvalost, kombinační schopnosti, strategii a taktiku.

Řešení různých druhů **testů**, které ověřují znalosti a schopnosti jednotlivců i skupin.

Samostatné či skupinové **řešení zadaného problému** s využitím již osvojených algoritmů řešení.

Projekty - řešení určitého úkolu komplexního charakteru, při kterém lze spolupracovat s dalšími předměty (informatika, fyzika, zeměpis, občanská výchova, výtvarná výchova...) a následná prezentace výsledků.

Užití výpočetní techniky, např. Excelu nebo Cabri geometrie pro řešení úloh a jejich geometrické zpracování.

8.4.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů. Pro oktávy plánujeme pouze 28 vyučovacích týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimofádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Kvinta a septima - 4 hodiny (tj. 136 za rok)

Sexta - 5 hodin (tj. 170 za rok)

Oktáva – 3 hodiny (tj. 84 za rok)

8.4.1.4 Organizace předmětu

Matematika se vyučuje jako povinný vyučovací předmět od kvinty do oktávy. V septimě a oktávě navazuje na povinnou výuku matematiky volitelný předmět **Seminář z matematiky**. Předmět Matematika je realizován převážně formou tradičních vyučovacích hodin při počtu 30 žáků ve třídě. Jedna z hodin může být dělena na skupiny.

V průběhu výuky jsou upřednostňovány aktivizující metody a formy práce.

8.4.2 Výchovné a vzdělávací strategie

Matematika rozvíjí především logické myšlení, ale také paměť. Napomáhá rozvoji abstraktního a analytického myšlení, učí přesně formulovat a srozumitelně a věcně argumentovat. Při studiu matematiky je kladen důraz na porozumění matematickým pojmům a souvislostem, na rozvoj geometrické představivosti, na osvojení strategie řešení úloh a problémů, na pěstování schopnosti aplikace. Přispívá ke schopnosti hodnotit správnost postupu a odhalovat mylné závěry. Během studia žáci poznávají, že matematika nachází uplatnění v mnoha oborech lidské činnosti, např. v ekonomii, technice, informačních technologiích, ale i ve společenských vědách.

8.4.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Cílem vzdělávání v matematice je vybavit všechny žáky souborem klíčových kompetencí, které by měly být uplatněny při propojování reálného světa s matematikou.

Kompetence k učení

Učitel:

- Zařazuje do výuky problémové vyučování, motivuje žáky vhodnými otázkami.
- Zadává žákům samostatné práce, které vyžadují aplikaci teoretických poznatků a které nutí žáky vyhledávat potřebné informace (v učebnici, tabulkách, na internetu...), třídit je a efektivně využívat.
- Učí žáky vhodně si rozvrhnout vlastní práci.
- Zadává motivační domácí úkoly a pomocí nich umožňuje žákům kontrolovat vlastní úspěšnost, požaduje od žáků prezentaci výsledků.
- Často zařazuje úlohy z praxe a slovní úlohy, které vycházejí z běžných životních situací, a tím posiluje vazbu učiva k reálnému světu.
- Vede žáky k samostatné analýze dat a jejich zpracování (grafy, diagramy, tabulky...).
- Umožňuje žákům realizovat vlastní nápady, porovnávat výsledky a vyvozovat závěry.
- Vytváří ve třídě atmosféru podporující soustředěnou práci.

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Vhodně volí úlohy, ve kterých lze aplikovat matematické poznatky při řešení reálných problémů.
- Společně se žáky vytváří algoritmy řešení, které žáci využívají v obdobných matematických úlohách, ale i při řešení problémů v jiných oblastech vzdělávání.
- Vyžaduje od žáků, aby dokázali formulovat problém, analyzovat danou situaci, navrhnout různé strategie řešení, posuzovat je a vybírat nejvhodnější strategii, navrhnout konkrétní postupy vedoucí k řešení problému a vycházet přitom z vlastních zkušeností.
- Vede žáky ke schopnosti volit matematické prostředky, kombinovat různé metody a kroky, k užívání logického myšlení.
- Upozorňuje žáky na chyby, kterých se mohou při práci dopustit a ukazuje jim metody jejich odstranění (systematičnost, zkouška...).

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Nutí žáky komentovat jejich postupy řešení, přesně formulovat a srozumitelně sdělovat své myšlenky v písemném i ústním projevu, používat spisovné vyjadřování.
- Vede žáky k tomu, aby srozumitelně popisovali postupy a metody, které používají při výpočtech, interpretovali svá řešení, zapojovali se do diskuze a obhajovali své názory.
- Vyžaduje od žáků, aby dokázali vyjadřovat řešení úloh pomocí matematické symboliky (geometrické konstrukce, zápisy řešení slovních úloh) a rozumět matematickým zápisům.
- Vyžaduje od žáků prezentovat přehledně a v logickém sledu získané výsledky.
- Vede žáky ke zpracování výsledků do tabulek, grafů a přehledů.

- Klade důraz na skupinovou práci.
- Využívá matematický software a internet.

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Zařazuje práci v týmu – žáci efektivně spolupracují při skupinovém řešení zadaného problému.
- Učí žáky při výběru vhodného postupu řešení přijímat názory druhých i prosazovat své vlastní názory, přijímat pomoc druhých, ale umět ji i odmítnout, pomoc ochotně poskytovat.
- Vyžaduje od žáků při práci ve skupině střídat role, podílet se na formulaci pravidel pro práci ve skupině, dodržovat dohodnutá pravidla a převzít zodpovědnost za splnění úkolu.
- Pěstuje v žácích vědomí své odlišnosti i jedinečnosti, vede je k posílení sebedůvěry.
- Vede žáky k respektování práce vlastní i práce druhých, k umění vcítit se do pocitů, potřeb a problémů druhých.

Kompetence občanská

Učitel:

- Zadává žákům konkrétní příklady z každodenního běžného života.
- Podporuje zodpovědný vztah k plnění povinností, ke studiu.
- Vede žáky k toleranci, ohleduplnosti, ale také ke kritickému hodnocení názorů druhých.
- Učí žáky respektovat ostatní a vážit si jich, uvědomovat si svá práva a povinnosti.
- Vede žáky k chápání matematického vzdělání jako součásti lidské kultury.

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

- Vybízí žáky k hodnocení vlastních postupů a výsledků své práce.
- Zapojuje žáky do skupinových, třídních nebo školních projektů, odborně žákům pomáhá.
- Pomáhá odhalit žákům jejich schopnosti a rozvíjet je pomocí matematických soutěží, olympiád, korespondenčních seminářů.
- Ukazuje žákům uplatnění matematiky v různých oblastech praktického života.

Kompetence digitální

Učitel:

- Vede žáky k užívání ve vhodných situacích kalkulátorů a moderních aplikací (např. Photomath) k efektivnímu řešení úloh.
- Vede žáky k užívání dynamických softwarů (např. Geogebra) k analýze, modelování a následného řešení matematických úloh nebo reálných problémů.
- Vede žáky ke zpracování, analýze a následné prezentaci většího množství dat s využitím tabulkových procesorů. (např. Excel)
- Vede žáky k vyhledávání informací na internetu potřebných při řešení matematických úloh a problémů, které lze popsat matematickými vztahy.
- Vede žáky k využívání internetových stránek zaměřených na procvičování matematických úloh a postupů jejich řešení (např. Realisticky.cz).

- Vede žáky k využití internetových zdrojů zaměřených na výklad matematických pojmů a problémů (youtube.com).

8.4.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Kvinta

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.ARGUMENTACE A OVĚŘOVÁNÍ

1. Rozpozná, kdy se jedná o výrok, pracuje správně s výroky.
2. Užívá správně logické spojky a kvantifikátory.
3. Zapisuje tvrzení pomocí matematické symboliky.
4. Rozliší definici a větu, rozumí logické stavbě matematické věty.
5. Provádí důkazy matematických vět vhodnými metodami.
6. Provádí operace s množinami, množiny užívá při řešení úloh.

II.ČÍSLO A PROMĚNNÁ

1. Určuje prvky číselných množin.
2. Užívá znaky dělitelnosti přirozených čísel.
3. Operuje s intervaly, aplikuje geometrický význam absolutní hodnoty.
4. Odhaduje výsledky numerických výpočtů a efektivně výpočty provádí, využívá kalkulátor.
5. Provádí operace s mocninami a odmocninami, upravuje číselné výrazy.
6. Upravuje výrazy s proměnnými, určuje definiční obor výrazů.
7. Rozkládá mnohočleny na součin vytýkáním a pomocí vzorců, aplikuje tuto dovednost při řešení rovnic a nerovnic.
8. Řeší lineární a kvadratické rovnice, nerovnice a jejich soustavy, ověřuje správnost řešení.
9. Rozlišuje ekvivalentní a neekvivalentní úpravy, zdůvodní, kdy je zkouška nutnou součástí řešení.
10. Graficky znázorňuje řešení rovnic, nerovnic a jejich soustav.
11. Formuluje a analyzuje reálné problémy a řeší je pomocí rovnic a jejich soustav.

III.GEOMETRIE

1. Správně používá geometrické pojmy, třídí rovinné útvary na základě jejich vlastností.
2. Určuje polohové a metrické vlastnosti rovinných útvarů.
3. Využívá náčrt při řešení rovinných problémů.
4. Řeší polohové a nepolohové konstrukční úlohy užitím množin bodů dané vlastnosti, pomocí konstrukce na základě výpočtu a pomocí zobrazení.
5. Řeší praktické planimetrické problémy.

Kvinta

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		72	
Číselné obory N, Z, Q, R	II.1	14	
Iracionální čísla, druhá a třetí odmocnina, absolutní hodnota reálného čísla	II.3		
Přirozená čísla, násobek a dělitel, dělitelnost	II.2		
Prvočísla a složená čísla			
Největší společný dělitel, nejmenší společný násobek	II.4		
Množiny a zobrazení		6	
Základní množinové pojmy, operace s množinami	I.6		ZSV – základy logiky – teorie argumentace
Vennovy diagramy			
Intervaly	II.3		
Mocniny		6	
Mocniny s přirozeným a celým mocnitelem	II.5		
Algebraické výrazy		13	
Operace s mnohočleny, rozklad mnohočlenů	II.6,7		F, CH – výpočty, vyjádření ze vzorce
Krácení a rozšiřování lomených výrazů			
Sčítání, násobení a dělení lomených výrazů			
Vyjádření neznámé ze vzorce			
Matematická logika		9	
Výrok a jeho negace, složené výroky	I.1,2		
Definice, věta, důkaz - přímý, nepřímý, sporem	I.3,4,5		ZSV – základy logiky – teorie argumentace
Rovnice, nerovnice a jejich soustavy		24	
Lineární rovnice a nerovnice	II.8		
Rovnice s neznámou ve jmenovateli a pod odmocninou	II.9		
Grafické řešení lineární rovnice a nerovnice	II.10		F, CH – výpočty, vyjádření neznámé ze vzorce, úlohy o pohybu, úlohy o směsích
Soustavy lineárních rovnic a nerovnic	II.8		
Rovnice a nerovnice v součinném a podílovém tvaru	II.7,8		

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>		64	
Rovnice a nerovnice s absolutní hodnotou	II.8	22	
Kvadratická rovnice – diskriminant, vztahy mezi kořeny a koeficienty kvadratické rovnice, kvadratická nerovnice			
Grafické řešení kvadratické rovnice a nerovnice	II.10		
Slovní úlohy	II.11		
Soustavy rovnic	II.8		
Rovinné útvary		14	F – skládání a rozklad sil, těžiště, odraz a lom, práce plynu, částice v magnetickém poli
Přímka a její části, polorovina, úhel, dvojice úhlů	III.1		
Vzájemná poloha přímek	III.2		
Trojúhelník, shodnost a podobnost trojúhelníků			
Mnohoúhelníky, čtyřúhelníky			
Kružnice, kruh a jejich části			
Vzájemná poloha přímky a kružnice, vzájemná poloha dvou kružnic	III.2		
Úhly příslušné k oblouku kružnice			
Obvody a obsahy rovinných obrazců			
Euklidovy věty, Pythagorova věta	III.3,5		
Konstrukční úlohy		28	F – odraz a lom
Konstrukční úlohy řešené užitím množin bodů – konstrukce trojúhelníků, čtyřúhelníků, kružnic	III.3,4		VV – návrh a realizace výtvarných děl
Konstrukce na základě výpočtu			
Konstrukční úlohy řešené pomocí shodných a podobných zobrazení - osová souměrnost, středová souměrnost, posunutí, otočení, stejnolehlost			

Sexta

Školní očekávané výstupy

Žák:

I. ZÁVISLOSTI A FUNKČNÍ VZTAHY

1. Určí vlastnosti a načrtne grafy elementárních funkcí.
2. Formuluje a zdůvodňuje vlastnosti studovaných funkcí.
3. Využívá znalosti funkcí při řešení rovnic, nerovnic a jejich soustav.
4. Užívá vhodné metody při řešení exponenciálních, logaritmických a goniometrických rovnic a nerovnic.
5. Pomocí funkcí modeluje reálné děje.
6. Využívá poznatků o funkcích při řešení aplikačních úloh.

II. ČÍSLO A PROMĚNNÁ

1. Aplikuje geometrický význam absolutní hodnoty.
2. Odhaduje výsledky numerických výpočtů a efektivně je provádí, využívá kalkulátor.
3. Provádí operace s mocninami a odmocninami, upravuje číselné výrazy.
4. Graficky znázorňuje řešení rovnic, nerovnic a jejich soustav.
5. Upravuje výrazy s proměnnými, určuje definiční obor výrazů.
6. Rozkládá mnohočleny na součin vytýkáním a pomocí vzorců, aplikuje tuto dovednost při řešení rovnic a nerovnic.

III. GEOMETRIE

1. Využívá náčrt při řešení rovinných problémů.
2. Řeší praktické planimetrické problémy s využitím trigonometrie.
3. V početních geometrických úlohách aplikuje úpravy výrazů, pracuje s proměnnými a iracionálními čísly.
4. Správně používá geometrické pojmy, třídí prostorové útvary na základě jejich vlastností.
5. Využívá náčrt při řešení prostorových problémů.
6. Zobrazí ve volném rovnoběžném promítání hranol a jehlan.
7. Sestrojí řezy těles.
8. Určuje polohové a metrické vlastnosti prostorových útvarů.
Využívá náčrt při řešení prostorových problémů.
Řeší praktické stereometrické problémy.

Sexta

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>			
Funkce Pojem funkce, definiční obor a obor hodnot, graf funkce, vlastnosti funkcí	I.1	90	využití matem. softwaru F – fyzikální závislosti, rovnoměrný a rovnoměrně zrychlený pohyb, volný pád, vrhy, úlohy o pohybu, děje s ideálním plynem, kruhový děj CH – výpočty pH BI –růst
Lineární funkce	I.1,2,5		
Užití grafů lineárních funkcí při řešení rovnic, nerovnic a jejich soustav	I.3 II.4		
Funkce absolutní hodnota	I.1,2 II.1		
Kvadratická funkce	I.1,2		
Užití grafů kvadratických funkcí při řešení rovnic a nerovnic	I.3 II.4		
Lineární lomená funkce, nepřímá úměrnost	I.1,2		
Mocninné funkce (s přirozeným, celým a racionálním exponentem)	I.1,2		
Inverzní funkce, funkce n -tá odmocnina	I.1,2		
Počítání s odmocninami	II.3		
Mocniny s racionálním a iracionálním exponentem	II.3		
Exponenciální a logaritmická funkce	I.1,2		

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>		80	
Logaritmus, věty o logaritmech	II.5	10	
Exponenciální a logaritmické rovnice a nerovnice	I.3 I.4		
Goniometrie Oblouková míra, orientovaný úhel Goniometrické funkce, vztahy mezi hodnotami goniometrických funkcí Goniometrické rovnice a nerovnice	II.2 I.1,2 II.6 I.3 II.4,6	37	F – rovnoměr. pohyb po kruž., kmitavý pohyb, vlnění, zvuk, střídavý proud, napětí, výkon
Trigonometrie Sinová a kosinová věta Trigonometrie pravoúhlého a obecného trojúhelníku Užití v úlohách z praxe	III.3 I.5 I.6 III.1,2	10	F – skládání sil, odraz a lom využití matem. Softwaru
Stereometrie Zobrazování těles ve volném rovnoběžném promítání Základní vztahy mezi body, přímkami, rovinami a jejich vzájemné polohy Kritéria rovnoběžnosti a kolmosti přímek a rovin Polohové konstrukční a metrické úlohy Tělesa - mnohostěny, rotační tělesa Objemy a povrchy těles a jejich části	III.5,6 III.4 III.8 III.7,8 III. 4 III. 3,9,10	23	

Septima

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.GEOMETRIE

1. V početních geometrických úlohách aplikuje úpravy výrazů, pracuje s proměnnými a iracionálními čísly.
2. Správně používá geometrické pojmy, třídí prostorové útvary na základě jejich vlastností.
3. Využívá náčrt při řešení prostorových problémů.
4. Řeší praktické stereometrické problémy.
5. Provádí operace s vektory, používá skalární a vektorový součin.
6. Užívá různé způsoby analytického vyjádření přímky v rovině.
7. Řeší analyticky polohové a metrické úlohy v rovině.
8. Využívá náčrt při řešení analytických úloh.
9. Zapisuje kuželosečky rovnicemi – středové, osové, vrcholové, obecné rovnice.
10. Určí základní údaje o kuželosečce z analytického vyjádření.
11. Řeší analyticky úlohy na vzájemnou polohu přímky a kuželosečky.

II.ZÁVISLOSTI A FUNKČNÍ VZTAHY

1. Určí vlastnosti a načrtne grafy posloupností.
2. Formuluje a zdůvodňuje vlastnosti studovaných posloupností.
3. Využívá poznatků o posloupnostech při řešení aplikačních úloh.
4. Aplikuje poznatky o geometrické posloupnosti ve finanční matematice.

III.PRÁCE S DATY, KOMBINATORIKA, PRAVDĚPODOBNOST

1. Řeší reálné problémy pomocí kombinatorických pravidel.
2. Vytváří skupiny z daných prvků a určuje jejich počet.
3. Upravuje výrazy s kombinačními čísly a faktoriály, určuje jejich definiční obor.
4. Používá kombinatorické postupy při výpočtu pravděpodobnosti.
5. Při řešení úloh efektivně využívá pravděpodobnost sjednocení, průniku a doplňku jevů.

Septima

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		72	
Souřadnice, vektory		16	F – vektorové fyzikální veličiny, skalární veličiny
Souřadnice v rovině a v prostoru			
Orientované úsečky, vektory a operace s nimi	I.1		
Skalární a vektorový součin vektorů	I.1		
Analytická geometrie v rovině		32	
Parametrické vyjádření přímky	I.2		
Obecná rovnice přímky	I.2		
Vzájemná poloha přímek	I.2,3		
Směrnice a úsekový tvar rovnice přímky	I.2		
Řešení úloh v rovině	I.3,4		
Kuželosečky		24	F – Keplerovy zákony
Kružnice, elipsa, parabola, hyperbola	I.5,6		
Vzájemná poloha přímky a kuželosečky	I.7		
Tečny kuželoseček a jejich rovnice	I.7		

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>		64	
Posloupnosti a jejich vlastnosti		32	
Určení posloupnosti (vzorec pro n -tý člen, rekurentně)	II.1		
Vlastnosti posloupností	II.2		
Aritmetická a geometrická posloupnost	II.1,2 II.3,4		
Užití posloupností, finanční matematika			
Limita posloupností	II.1,2,3		
Kombinatorika a pravděpodobnost		32	
Základní kombinatorická pravidla	III.1		
Variace, permutace, kombinace	III.2		
Kombinační číslo, faktoriál, Pascalův trojúhelník	III.3		
Binomická věta			
Náhodný jev a jeho pravděpodobnost	III.4		
Pravděpodobnost sjednocení, průniku a doplňku jevů	III.5		
Nezávislost jevů			

Oktáva

Školní očekávané výstupy

Žák:

I. ARGUMENTACE A OVĚŘOVÁNÍ

1. Rozpozná, kdy se jedná o výrok, pracuje správně s výroky.
2. Užívá správně logické spojky a kvantifikátory.
3. Zapisuje tvrzení pomocí matematické symboliky.
4. Rozliší definici a větu, rozumí logické stavbě matematické věty.
5. Provádí důkazy matematických vět vhodnými metodami.
6. Provádí operace s množinami, množiny užívá při řešení úloh.

II. ČÍSLO A PROMĚNNÁ

1. Užívá vlastností komplexních čísel k operacím s komplexními čísly i při řešení rovnic.
2. Upravuje výrazy s proměnnými, určuje definiční obor výrazů.
3. Rozkládá mnohočleny na součin vytýkáním a pomocí vzorců, aplikuje tuto dovednost při řešení rovnic a nerovnic.
4. Provádí operace s mocninami a odmocninami, upravuje číselné výrazy.
5. Řeší lineární a kvadratické rovnice, nerovnice a jejich soustavy, ověřuje správnost řešení.
6. Rozlišuje ekvivalentní a neekvivalentní úpravy, zdůvodní, kdy je zkouška nutnou součástí řešení.
7. Řeší logaritmické exponenciální a goniometrické rovnice a nerovnice s ohledem k jejich definičnímu oboru.
8. Operuje s intervaly, aplikuje geometrický význam absolutní hodnoty.
9. Graficky znázorňuje řešení rovnic, nerovnic a jejich soustav.
10. Formuluje a analyzuje reálné problémy a řeší je pomocí rovnic a jejich soustav.
11. Odhaduje výsledky numerických výpočtů a efektivně výpočty provádí, využívá kalkulátor.

III. ZÁVISLOSTI A FUNKČNÍ VZTAHY

1. Určí vlastnosti a načrtne grafy požadovaných funkcí a posloupností.
2. Formuluje a zdůvodňuje vlastnosti studovaných funkcí a posloupností.
3. Aplikuje poznatky o vztazích mezi funkcemi.
4. Řeší aplikační úlohy s využitím poznatků o funkcích a posloupnostech.
5. Aplikuje poznatky o geometrické posloupnosti ve finanční matematice.

IV. GEOMETRIE

1. Využívá náčrt při řešení rovinných a prostorových problémů.
2. V úlohách početní geometrie aplikuje funkční vztahy trigonometrie a úpravy výrazů.
3. Řeší polohové a nepolohové konstrukční úlohy užitím bodů dané vlastnosti, pomocí konstrukce na základě výpočtu a pomocí zobrazení.
4. Určuje polohové a metrické vlastnosti rovinných útvarů.
5. Řeší planimetrické a stereometrické problémy motivované praxí.
6. Využívá znalostí o vektorech k výpočtu ploch obrazců a povrchu a objemu těles.
7. Užívá správný způsob vyjádření přímky v prostoru a různé způsoby analytického vyjádření roviny v prostoru.
8. Řeší analyticky polohové a metrické úlohy v prostoru.

9. Využívá náčrt při řešení analytických úloh.
10. Určí základní údaje o kuželosečce z analytického vyjádření.
11. Řeší analytické úlohy na vzájemnou polohu přímky a kuželosečky, přímky a kulové plochy.
12. Řeší praktické planimetrické problémy.

V.PRÁCE S DATY, KOMBINATORIKA, PRAVDĚPODOBNOST

1. Řeší reálné problémy pomocí kombinatorických pravidel.
2. Upravuje výrazy s kombinačními čísly a faktoriály, určuje jejich definiční obor.
3. Používá kombinatorické postupy při výpočtu pravděpodobnosti.
4. Hodnotí statistické informace a daná statistická sdělení.
5. Vytváří hypotézy a vyhodnocuje závěry na základě dat.
6. Zpracovává graficky soubory dat, vyčte informace z tabulek, grafů a diagramů.
7. Volí a užívá vhodné statistické metody k analýze a zpracování dat.

Oktáva

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		48	
Statistika Statistický soubor a jeho charakteristiky Rozdělení četností, grafické znázornění Analýza a zpracování dat statistickými metodami	V. 3 - 7 V. 3 - 7 V. 3 - 7	10	Užití výpočetní techniky
Komplexní čísla Operace s komplexními čísly v algebraickém a goniometrickém tvaru Absolutní hodnota komplexního čísla Moivreova věta Řešení rovnic v oboru komplexních čísel - kvadratické a binomické rovnice	II.1 II.1 II.1 II.1	21	
Matematická logika Výrok, operace s výroky Negace složených výroků Základní operace s množinami a Vennovy diagramy Užití množin k řešení slovních úloh Matematické důkazy - přímý, nepřímý, sporem, matematickou indukcí	I. 1 - 3 I. 1 - 4 I. 5 I. 6 I. 5	17	

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>			
Komplexní úlohy		36	
Algebraické výrazy	II.2-4		
Prohloubení učiva			
Funkce a jejich grafy			
Prohloubení učiva	III.1-3		
Rovnice a nerovnice			
Prohloubení učiva	II.5-11		
Planimetrie a trigonometrie			
Prohloubení učiva	IV.1-3,12		
Posloupnosti a řady			
Prohloubení učiva	III.1-4		
Kombinatorika			
Prohloubení učiva	V.1,2		
Stereometrie			
Prohloubení učiva	IV.1,4,5		
Analytická geometrie			
Prohloubení učiva	IV.6-11		
Užitá matematika			
Prohloubení učiva	II.10,11, III.5, V.3-7		

8.4.2.3 Evaluace v předmětu

Evaluace ověřuje zvládnutí očekávaných výstupů a utváření a nárůst klíčových kompetencí.

Žáci jsou hodnoceni pomocí klasifikace, která používá pět klasifikačních stupňů a která může být doplněna slovním hodnocením.

Cílem hodnocení je poskytnout žákovi zpětnou vazbu, pomocí níž získává informace o zvládnutí dané problematiky, o dosaženém pokroku i o svých nedostatcích. Nedílnou součástí je i návod, jak tyto nedostatky odstranit.

Známka z matematiky nezahrnuje hodnocení žákova chování.

Základem ověřování zvládnutí očekávaných výstupů je průběžné zjišťování dosažené úrovně vzdělávacích výsledků žáka. Je založeno na výsledcích krátkých písemných testů, ústního zkoušení, frontálního zkoušení, kontrolních prací po probrání tematického celku a pololetních prací. Pololetní písemné práce mají zásadní význam. Jejich zadání je jednotné a jejich hodnocení má jednotná kritéria, probíhá pomocí nich srovnání výsledků paralelních tříd ve škole.

Velký význam má i srovnávání znalostí žáků stejné věkové kategorie z různých škol. Toto srovnávání se děje prostřednictvím účasti a úspěšnosti v různých matematických soutěžích – Klokán, Genius Logicus, v matematické olympiádě a v korespondenčních soutěžích – PRASE, BRKOS.

Je prováděno i pomocí celorepublikových srovnávacích testů – Scio, Cermat, jejichž vyhodnocení probíhá mimo školu a umožňuje srovnání žáků ze stejných typů škol.

Ověřování nárůstu klíčových kompetencí je velmi složité, protože na rozdíl od očekávaných výstupů nejde o soubor exaktně měřitelných faktů. Vyučující stanoví a jasně zformuluje, co bude předmětem hodnocení v oblasti kompetencí a podle toho objektivně a spravedlivě hodnocení provede. Klíčové kompetence lze ověřovat při plnění náročných úkolů, při řešení komplexních úloh, při zpracovávání projektů, při Gladiátorských hrách. Do hodnocení budou zapojováni také sami žáci, aby se naučili objektivně a kriticky posuzovat výkony druhých, ale také své vlastní výkony.

V oblasti hodnocení kompetencí mohou být využity také služby institucí a firem, které se dlouhodobě zabývají testováním nárůstu kompetencí.

Kritéria pro hodnocení a klasifikaci

Hodnotí se

- vědomosti a dovednosti
- postup práce a jeho přehlednost
- aktivní přístup k zadaným úkolům
- ústní projev – přesné vyjadřování a používání správné matematické terminologie
- samostatnost při řešení úkolů
- schopnost spolupráce s ostatními žáky během skupinové práce a jejich přínos pro skupinu
- schopnost sebehodnocení (autoevaluace) a hodnocení svých spolužáků

8.5 Informatika

8.5.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.5.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Předmět Informatika je samostatný vyučovací předmět v rámci vzdělávací oblasti Informatika a informační a komunikační technologie. Učivo zahrnuje tematické okruhy vymezené v RVP G (Data, informace, modelování, Algoritmizace, programování, Digitální technologie; Informační systémy).

Vzdělávání žáka v předmětu Informatika povede přes zvládnutí moderních softwarových a hardwarových technologií a prostředků k porozumění toku informací, k jejich získávání, organizování, hodnocení a sdílení. Zároveň je cílem naučit žáka porozumět základním etickým a legislativním aspektům, které provázejí používání a přístup k informacím.

8.5.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace předmětu je vyučovací hodina. V průběhu výuky budou upřednostňovány aktivizační metody práce, vybrané s ohledem na probírané učivo a na schopnosti žáků. Vždy ale platí, že hodiny směřují ke zvládnutí očekávaných výstupů i k přímému rozvíjení klíčových kompetencí, tzn., že jsou naplněny bezprostřední aktivní prací žáků v průběhu hodiny. Aktivní jsou v hodinách především žáci, kteří si samostatně rozšiřují své vědomosti, dovednosti, schopnosti, postoje a hodnoty.

Praktická (tvořivá) cvičení jsou stěžejní formou k naplnění všech kompetencí z hlediska možností využití individuální i skupinové práce, uplatnění logických postupů při řešení problému s využitím moderních technologií, techniky a softwaru.

Seminární práce, referáty dávají jednotlivcům i menším skupinám prostor pro využívání dostupných informačních zdrojů a prezentování vlastní práce s využitím moderní techniky

Organizační schopnosti, kreativitu, práci v týmu, odpovědnost za svou práci si mohou žáci vyzkoušet při vedení **diskusních hodin**. Mohou se sami podílet na jejich tematickém zaměření.

Hodiny se mohou také stát součástí přípravy a realizace tematicky zaměřených **programů nebo projektů** organizovaných různými druhy státních i komerčních společností.

8.5.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů. Pro oktávy / IV. ročník plánujeme pouze 28 vyučovacích týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti	
(havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

kvinta – 2 hodiny (tj. 68 za rok)

sexta - 1 hodina (tj. 34 za rok)

septima - 1 hodina (tj. 34 za rok)

8.5.1.4 Organizace předmětu

Předmět Informatika se vyučuje jako povinný vyučovací předmět od kvinty do septimy.

Výuka probíhá v odborné učebně informatiky v dělených skupinách v počtu cca 15 žáků.

Tematicky zaměřené výstavy a exkurze na odborná pracoviště vysokých škol doplňují tradiční výuku. V průběhu výuky jsou upřednostňovány aktivizující metody a formy práce.

8.5.2 Výchovné a vzdělávací strategie

8.5.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Cílem předmětu je zajistit způsobilost žáků k vhodnému používání digitální a komunikační technologie a techniky k řešení informačních úkolů, zadání, projektů a simulací v oblasti přírodních a sociálních jevů a procesů, se kterými se jedinec setkává v informační společnosti. Klíčové kompetence v předmětu Informatika mají přispět k celkové informační gramotnosti a rozvoji jedince v informační společnosti.

Kompetence k učení

Učitel:

- Zadává úkoly dlouhodobého rázu, aby si žák svou práci musel sám organizovat, tj. vyhledávat informace, informační zdroje, provázat jednotlivá fakta a kriticky zhodnotit svou práci (seminární práce, Gladiátorské hry, projekty).
- Připraví menší projekty či úkoly, při kterých bude žák schopen na základě určitých teoretických poznatků z předešlých hodin dohledat související informace (referát).

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Zařadí projekt nebo cvičení, ve kterém žáci definují problém, formulují otázky, vyhledají informace a naplánují způsoby řešení. Žáci obhajují svá rozhodnutí, zamýšlejí se nad alternativními postoji (problémové úkoly, algoritmická cvičení).

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Rozvíjí tuto kompetenci zejména prostřednictvím hodin **A** a úkolů, které jsou zaměřeny na to, aby žák vyjadřoval své myšlenky a názory v písemné i ústní formě souvisle a výstižně, vhodně reagoval a spolupracoval s ostatními žáky (Gladiátorské hry, prezentace, diskuze k řešení úkolu,...).

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Rozvíjí tuto kompetenci zejména při kolektivních úkolech a projektech, kdy je nutné spolupracovat s druhými, respektovat jejich názor a vytvářet pozitivní

pracovní atmosféru. Posiluje u žáků důvěru ve vlastní schopnosti; ve spolupráci s ostatními snahu spolupodílet se na formulaci pravidel pro práci ve skupině a jejich dodržování.

–Spoluplácnuje se žáky cíle společné práce zejména v hodinách **A**.

Kompetence občanská

Učitel:

–Rozvíjí tuto kompetenci nenásilnou formou tak, aby si byl žák vědom svých práv a povinností, zodpovědně se rozhodoval a choval, chápal znalosti a dovednosti z předmětu jako nezbytnou součást informační gramotnosti, měl představu o právních a etických aspektech při zacházení s technologiemi a technikou (citace zdrojů, aktuality, hypotetické kauzy,...).

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

–Organizuje výuku a témata výuky tak, aby byla pro žáky přitažlivá a aktuální a získávala je i pro studium daného předmětu (aktivizující metody práce).
–Volí takové způsoby práce, aby dokázal užitečnost předmětu pro praktický život a budoucí povolání (práce s profesionálními materiály, rozhovory s odborníky na dané problematiku, přednášky,...).

Kompetence digitální

Učitel:

- Rozvíjí tuto kompetenci průběžně během celého studia tak aby žák ovládal potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, využíval je při školní práci i při zapojení do veřejného života;
- Upravuje způsob jejich použití a mění je podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti, aby žák dokázal plně využít;
- Volí takové metody a formy práce, aby žák dokázal získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a data, informace a digitální obsah v různých formátech; volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu; dále aby žák dokázal vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech;
- Připravuje výuku tak, že žák je schopen navrhovat prostřednictvím digitálních technologií taková řešení, která mu pomohou vylepšit postupy či technologie; aby mohl poradit s technickými problémy;
- Organizuje výuku tak, že žák je připraven se vyrovnat se s proměnlivostí digitálních technologií a posoudit, jak vývoj technologií ovlivňuje různé aspekty života jedince a společnosti a životní prostředí, zvažovat rizika a přínosy, předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí pak dokáže jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

8.5.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.DIGITÁLNÍ TECHNOLOGIE

1. rozlišuje jednotlivé operační systémy a vysvětlí rozdíly mezi nimi z uživatelského hlediska
2. porovná jednotlivé způsoby propojení počítačů, charakterizuje počítačové sítě a internet; vysvětlí, pomocí čeho a jak je zajištěna komunikace mezi jednotlivými zařízeními v síti
3. identifikuje a řeší problémy a výzvy vznikající při práci s digitálními zařízeními a poradí s nimi druhým
4. chrání digitální zařízení, digitální obsah i osobní údaje před poškozením či zneužitím s vědomím změn v technologiích, které ovlivňují bezpečnost

II.INFORMAČNÍ SYSTÉMY

- 1.rozpozná informační toky v systémech; analyzuje a hodnotí informační systémy z různých hledisek; zvažuje i nepřímé a nezamýšlené dopady informačního systému na různé skupiny
- 2.nastavuje účelné zobrazení dat, filtruje a řadí data úpravou databázového dotazu
- 3.určí cílovou skupinu, formuluje problém, validuje potřeby, určí a prioritizuje požadavky na řešení
- 4.určí jednotlivé uživatelské role, specifikuje jejich činnosti, navrhne, otestuje a přizpůsobí rozhraní uživatelům
- 5.navrhne a vytvoří strukturu vzájemného propojení tabulek; navrhne procesy zpracování dat
- 6.otestuje správnost a použitelnost svého řešení, navrhne a realizuje potřebná vylepšení; během provozu informačního systému rozpozná funkčně či věcně nesprávný stav, zjistí jeho příčinu a navrhne způsob jeho odstranění

III.DATA, INFORMACE A MODELOVÁNÍ

- 1.interpretuje získané výsledky a závěry, vyslovuje předpovědi na základě dat, uvažuje při tom omezení použitých modelů; posuzuje množství informace podle počtu možností, které jsou díky informacím vyloučeny; odhaluje chyby a manipulace v cizích interpretacích a závěrech.
- 2.rozlišuje a používá různé datové typy; navrhuje a porovnává různé způsoby kódování z různých hledisek a vysvětlí proces a úskalí digitalizace.
- 3.formuluje problém a požadavky na jeho řešení; získává potřebné informace, posuzuje jejich využitelnost a dostatek (úplnost) vzhledem k řešenému problému; používá systémový přístup k řešení problémů; pro řešení problému sestaví model, simulaci.
- 4.převede data z jednoho modelu do jiného; najde chyby daného modelu a odstraní je; porovná různé modely s ohledem na užitečnost pro řešení daného problému

IV.ALGORITMIZACE A PROGRAMOVÁNÍ

- 1.vysvětlí daný algoritmus, program; určí, zda je daný postup algoritmem ➤ analyzuje problém, rozdělí problém na menší části, rozhodne, které je vhodné řešit algoritmicky, své rozhodnutí zdůvodní; sestaví a zapíše algoritmy pro řešení problému.
- 2.analyzuje problém, rozdělí problém na menší části, rozhodne, které je vhodné řešit algoritmicky, své rozhodnutí zdůvodní; sestaví a zapíše algoritmy pro řešení problému
- 3.ve vztahu k charakteru a velikosti vstupu hodnotí nároky algoritmů; porovná algoritmy podle různých hledisek, vybere pro řešený problém ten nejvhodnější; vylepší algoritmus podle zvoleného hlediska; zobecní řešení pro širší třídu problémů.
- 4.vytvoří přehledný program pro vyřešení konkrétního problému s ohledem na jeho možné důsledky a svou odpovědnost za ně; používá opakování, větvení programu se složenými podmínkami, proměnné, seznamy, podprogramy s parametry a návratovými hodnotami; ve snaze o vyšší efektivitu navrhuje, řídí a hodnotí souběh procesů
- 5.ověří správnost, najde a opraví případnou chybu v algoritmu, otestuje, odladí a optimalizuje program.

V.ALGORITMIZACE A PROGRAMOVÁNÍ

- 1.vysvětlí daný algoritmus, program; určí, zda je daný postup algoritmem ➤ analyzuje problém, rozdělí problém na menší části, rozhodne, které je vhodné řešit algoritmicky, své rozhodnutí zdůvodní; sestaví a zapíše algoritmy pro řešení problému
- 2.analyzuje problém, rozdělí problém na menší části, rozhodne, které je vhodné řešit algoritmicky, své rozhodnutí zdůvodní; sestaví a zapíše algoritmy pro řešení problému
- 3.ve vztahu k charakteru a velikosti vstupu hodnotí nároky algoritmů; porovná algoritmy podle různých hledisek, vybere pro řešený problém ten nejvhodnější; vylepší algoritmus podle zvoleného hlediska; zobecní řešení pro širší třídu problémů
- 4.vytvoří přehledný program pro vyřešení konkrétního problému s ohledem na jeho možné důsledky a svou odpovědnost za ně; používá opakování, větvení programu se složenými podmínkami, proměnné, seznamy, podprogramy s parametry a návratovými hodnotami; ve snaze o vyšší efektivitu navrhuje, řídí a hodnotí souběh procesů
- 5.ověří správnost, najde a opraví případnou chybu v algoritmu, otestuje, odladí a optimalizuje program

Kvinta

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		34	
Úvod do informatiky			
Vývoj a klasifikace počítačových systémů	I.1, 2	2	
Hardware			
HW počítačových systémů – komponenty, funkce a parametry	I.2,3	4	
HW V/V zařízení – komponenty, funkce a parametry	I.2, 3	4	
Software			
Klasifikace operačních systémů a ostatního sw	I.1	5	
Ochrana dat			
Bezpečnost systémů – ztráta dat	I.1, 2, 3, 4	4	
Bezpečnost systémů – zneužití	I.1, 2, 3, 4	4	
Komunikační technologie			
Sítě (typy sítí, princip)	I.2, 3	4	
Internet (princip, služby, připojení)	I.2, 3	4	
Nové technologie			
Umělá inteligence, robotika, kvantové výpočty	I.1, 2, 3, 4	4	

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>		34	
Informační systémy			
Informační systémy (druhy, vývoj, využití)	II.1, 3	3	
Pokročilá práce s tabulkovými editory	II.1, 2, 3, 4, 5	16	
Základy práce s databázovými editory	II.1, 2, 3, 4, 5	15	

Sexta

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		17	
Informace, informace			
Data informace, znalosti	III.1, 2	4	
Informace (definice, klasifikace, vlastnosti, význam)	III.1, 2	4	
Kódování a přenos dat	III.1, 2	9	

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>		17	
Modelování			
Modelování (možnosti, typy, vlastnosti, využití)	III. 3, 4	12	
Interpretace dat	III. 3, 4	5	

Septima

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u> Algoritmizace a základy programování			
Podstata algoritmu	IV. 1, 2	5	
Sekvence, větvení, cykly	IV. 1, 2	5	
Systémy a prostředky pro vývoj softwaru (programovací jazyky)	IV. 1, 2	2	
Základy programování	IV. 3, 4, 5	5	

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>			
Základy programování	IV. 3, 4, 5	13	
Testování a optimalizace	IV. 5	4	

8.5.2.3 Evaluace v předmětu

V předmětu Informatika učitel využívá při hodnocení žáka tyto formy:

Písemné práce – kratší testy, které mají zejména ověřit zvládnutí očekávaných výstupů a zvládnutí aktuálně probírané látky. Jsou hodnoceny podle přesně stanovených a předem daných kritérií, která zajišťují objektivitu.

Pololetní písemné práce - může jít i o stručný průřez učivem, který se soustřeďuje jen na některé jevy, či formy práce aktuální v daném období, které korespondují s očekávanými výstupy a kompetencemi (např. test s volbou odpovědi, řešení logické úlohy). Znamka z pololetní písemné práce může zásadně ovlivnit výslednou známku na vysvědčení, ale nemůže být jedinou rozhodující známkou klasifikace za půl roku.

Zpracování referátů a prací k danému tématu již nabízí větší možnost hodnotit zvládnutí nejen obsahové stránky, ale i kompetencí. Výraznou roli zde hraje ústní hodnocení učitele, ale i spolužáků a možnost vyjádření samotného žáka – obhajoba předneseného.

Projektové a skupinové práce lze hodnotit známkou za předem přesně daných kritérií, i to je však vhodné spojit s hodnocením slovním. Ve většině případů dokonce musí být doplněno ústním rozbohem a vtažením třídy do hodnotícího procesu.

Gladiátorské hry - prvotním hodnotitelem je vedoucí práce (konzultant), který podle předem stanovených hodnotících kritérií (ta jsou předem žákům známa), např. obsahová stránka díla, investigativní přínos práce, estetická a vizuální stránka, hodnotí přístup k práci jednotlivých žáků i celého týmu. Sekundárním hodnotitelem je pak tým učitelů (komise) složená z vyučujících příbuzných nebo odpovídající oborů, kteří opětovně posoudí práci z obsahového i formálního hlediska opět dle předem jasných pravidel. Dalším hodnotitelem je publikum.

Zodpovědné hodnocení má průběžně poskytovat žákovi informace o jeho silných i slabších stránkách (jak z hlediska kompetencí, tak i z hlediska znalostí) a pomáhat mu tyto stránky rozvíjet, popř. zlepšovat a být mu tak zdrojem motivace pro další studium.

8.6 Fyzika

8.6.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.6.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Fyzika je samostatný předmět v rámci vzdělávací oblasti Člověk a příroda. Učivo zahrnuje tematické okruhy vymezené v RVP (Fyzikální veličiny a jejich měření, Pohyb těles a jejich vzájemné působení, Stavba a vlastnosti látek, Elektromagnetické jevy - světlo, Mikrosvět). Součástí předmětu jsou i metody poznávání fyzikálních zákonitostí a jevů. Vzdělávací obsah předmětu je průběžně aktualizován na základě nejnovějších poznatků vědy a výzkumu, včetně oblasti aplikované fyziky v různých technických řešeních a nových technologiích (nanotechnologie apod.).

8.6.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace je vyučovací hodina. V průběhu výuky budou upřednostňovány aktivizační a receptivní metody práce, vybrané s ohledem na probírané učivo a schopnosti žáků. Vždy ale platí, že hodiny směřují ke zvládnutí očekávaných výstupů a k přímému rozvíjení klíčových kompetencí, tzn. jsou naplněny bezprostřední aktivní prací žáků v průběhu celé hodiny.

Nosným principem je aktivita, samostatnost a řešení problémů. Žáci jsou motivováni k větší aktivitě, aby rozvinuli svůj kreativní potenciál, šli novými, alternativními a nekonvenčními cestami při zpracování úkolů, zjistili vlastní možnosti a schopnosti řešení, uplatnili naplno svůj talent.

V některých hodinách učitel ustupuje do pozadí, dohlíží, radí, usměrňuje. Do přípravy takovýchto hodin je vhodné zapojit i žáky, nechat jim podíl na spoluplánování výuky, což působí nejen na větší zodpovědnost, ale rozvíjí i schopnost domluvit se, respektovat názor druhých, spolupracovat.

Vhodnými formami mohou být např.:

Seminární práce, referáty dávají jednotlivcům i menším skupinám prostor pro využívání dostupných informačních zdrojů, uplatnění jazykové vybavenosti a prezentování své práce s využitím moderní techniky (dataprojektor).

Diskuse na aktuální téma – např. jaderná energetika; připravit si **didaktické hry**).

Práce s Internetem a odbornou literaturou je velice důležitou součástí hodin fyziky. Na internetu je možno najít k probírané látce mnoho fyzikálních APLETŮ (počítačových simulací), na kterých mohou žáci vidět jednotlivé fyzikální principy. Tyto programy společně s výukovými DVD dokreslí žákům celkový obraz probírané látky.

Práce se zdroji **časopisy, noviny, rozhlas a televize**. Žáci se mohou naučit vyhledávat informace, kriticky je posuzovat a umět vysvětlit konkrétní fyzikální jevy a principy z pořadů či článků s fyzikální tematikou.

Příprava a realizace tematicky zaměřených **programů a exkurzí** organizovaných spolu s učiteli vysokých škol.

Výuka předmětu směřuje zejména k tomu, aby žáci:

- Pochopili a osvojili si s využitím vlastního pozorování, experimentování a měření nejdůležitější fyzikální pojmy, veličiny a zákonitosti nutné k porozumění fyzikálním jevům a procesům, s nimiž se mohou setkat nejen v přírodě či v běžném životě, ale i v technické či technologické praxi.
- Uměli použít základní metody práce, které jsou pro fyziku typické, např. objektivní pozorování, měření, experimentování, analyzování a zpracování získaných údajů a dat, jejich vyhodnocení a vyvození závěrů.
- Naučili se zkoumat příčiny fyzikálních procesů, souvislosti či vztahy mezi nimi, klást si otázky Jak? Proč? Co se stane, jestliže? – a hledat na ně odpovědi, vysvětlovat pozorované jevy, hledat a řešit poznávací nebo praktické problémy, využívat zákonitostí fyzikálních procesů pro jejich předvídání či ovlivňování.
- Dovedli využít získané poznatky při řešení fyzikálních problémů a úloh, byli schopni objasnit fyzikální jevy a samostatně provádět jednoduché pokusy.
- Uměli posoudit, vyhodnotit a ověřit získané informace z hlediska jejich věcné správnosti a přesnosti.
- Pracovali s jasně vymezenými pojmy a definicemi a důsledně využívali soustavy SI.

8.6.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů. Pro oktávy plánujeme pouze 28 vyučovacích týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Kvinta až septima - 2 hodiny (tj. 68 za rok)

8.6.1.4 Organizace předmětu

Fyzika se vyučuje jako povinný vyučovací předmět od kvinty do septimy. V oktávě navazuje na povinnou výuku fyziky volitelný předmět **Seminář z fyziky** zajišťující přípravu žáků na přijímací zkoušky na VŠ. Výuka celé třídy probíhá obvykle v pracovních fyziky nebo kmenové třídě. Pracovna fyziky je vybavena dataprojektorem a počítačem s možností připojení na internet.

Nedílnou součástí předmětu jsou hodiny laboratorních cvičení, v nichž se žák prakticky seznamuje se základními metodami zkoumání – pozorováním, měřením a experimentem a učí se získaná data správně vyhodnocovat. Tyto hodiny budou realizovány v sextě a v septimě v rámci samostatného předmětu **Praktická cvičení z přírodních věd**, ve kterém se budou pravidelně střídát hodiny fyziky, chemie a biologie.

Exkurze na odborná pracoviště vědeckých ústavů a vysokých škol doplňují tradiční tematicky zaměřené exkurze (muzea, elektrárny, jaderný reaktor, hvězdárna, planetárium, nemocnice a čistírna odpadních vod).

Besedy a semináře vedené odborníky reprezentující nejrozmanitější fyzikální obory, mohou podpořit zájem žáků o přírodovědné vzdělání.

Aktuální **výstavy** i vhodně zvolená **filmová představení** jsou součástí výchovně vzdělávacího procesu ve fyzice.

Během studia se mohou žáci zapojit do fyzikální olympiády a SOČ.

V průběhu výuky jsou upřednostňovány aktivizující metody a formy práce.

8.6.2 Výchovné a vzdělávací strategie

8.6.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Vzdělávací cíle předmětu Fyzika jsou v souladu s cíli přírodovědného vzdělávání v rámci celé vzdělávací oblasti RVP G Člověk a příroda. Jde především o to, aby žáci byli vedeni k porozumění přírodovědným pojmům a zákonitostem, k osvojování a schopnosti používat základní výzkumné metody. Dále jde o rozvíjení jejich schopnosti využívat přírodovědné vědomosti, dovednosti, postoje i návyky při řešení konkrétních problémů s ohledem na další studium i běžný život. V neposlední řadě by u nich měla být pěstována schopnost předvídat dopad praktických aktivit lidí na přírodu a potřeba preferovat ochranu životního prostředí s ohledem na podmínky života organismů i zachování vlastního zdraví.

Kompetence k učení

Učitel:

- Zadává úkoly, které vedou k dovednostem vyhledávat, přehledně zaznamenávat podstatné informace a údaje včetně schopnosti správné citace a interpretace informací (práce s různými informačními zdroji – odborná literatura, internet...).
- Při laboratorních pracích vede žáky k dodržování pravidel bezpečné práce, k přehlednému záznamu výsledků experimentů (tabulky, grafy) i k jejich samostatnému zpracování a vyhodnocení.
- Provádí rozbor plnění úkolů s cílem dosáhnout u žáků schopnosti sebehodnocení, přijetí ocenění i kritiky vedoucí k poučení z chyb (diskuze, rozbor prací apod.).
- Při konzultacích samostatných prací (referáty, projekty, soutěžní práce v rámci gladiátorských her apod.) vede žáky k používání odpovídající terminologie a k pochopení mezioborových souvislostí.
- Organizuje výuku tak, aby byla pro žáky přitažlivá a získávala je i pro průběžné studium daného předmětu (aktivizující metody práce).

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Trvalým navozováním fyzikálních problémů buduje v žákovi pozitivní přístup k problémovým situacím obecně a vede jej ke strukturaci problému.
- Vhodnými poukazy k fyzikálnímu modelu coby silnému nástroji řešení reálných situací učí žáka odlišit podstatné od nepodstatného.
- Přístupem odlišným od verbálně komunikativního vede žáka k vědomému uplatňování základních myšlenkových operací logických namísto verbálních

- Kde jen možno, podněcuje žáka k odhadování, uhadování výsledku, učí jej řádovému, hrubému odhadu, a tak pěstuje jeho dovednost učinit si představu o rozměru kterékoli (fyzikální) situace.
- Vstřícným postojem k odpovědím podporuje žáka v hledání řešení rozmanitými cestami a rozšiřuje jeho rejstřík technik, jak se řešení dobrat.
- Cení intuitivní přístupy, podporuje je odkazy k podobné povaze některých objevů a zásadně nechává žákům pootevřený prostor pro nápad.
- Systematicky učí žáka nahradit reálnou situaci zjednodušeným modelem.
- Vede žáka k hrlosti na vlastní i nepřesné a přibližné řešení a nutí jej k úsilí nedokonalý model trvale nahrazovat modelem kvalitnějším.
- Smiřuje žáka s jeho chybným řešením a posiluje v něm vědomí, že chyby jsou nutným a cenným zdrojem poučení.
- Trvale žáka vede k přísnému rozlišení modelu od reality, upozorňuje ho na úskalí spojená s úzce vědeckým pohledem na svět a vhodnými odkazy mu pomáhá vytvářet si co nejbohatší rejstřík interpretace skutečnosti.
- Trvalým poukazem na chybu měření a vyžadováním údaje o přesnosti měření při každé kvantitativní zmínce upozorňuje žáka na nejistotu coby nedílnou součást poznání a učí jej pozitivnímu přístupu k vlastní nedokonalosti.
- Probouzí v žákovi úctu k vlastním schopnostem poznání a pokoru před skutečnostmi, které nejsou ve vědeckém myšlenkovém schématu vysvětleny.
- Důsledným vyžadováním obecných řešení podporuje v žákovi vědomí nutnosti hledat i v životě řešení, která upřednostňují zájem obecný před dílčím.

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Posilováním prvků soustředěné skupinové práce vede žáky k zážitku věcné, efektivní, neemotivní komunikace.
- Vhodně volenými ukázkami číselných hodnot na hranici žákovy představivosti mu otevírá prostředí vědeckých a technických dat coby přitažlivé a zajímavé a hodné diskuze.
- Věcným a nezaujatým hodnocením žákovských vstupů a vyjádření vede žáka důsledně ke korektnímu zacházení s vědeckou informací tak, aby se učil vědeckému sdělení elementárně porozumět, popř. je nezkresleně tlumočit.
- Moderováním žákovských debat a prezentací myšlenkových přístupů učí žáka laskavě, ale pevně schopnosti rozlišit, zda vědeckému sdělení rozumí, trénuje v něm ctnost mlčet tam, kde sdělení nerozumí, a posiluje jeho schopnost vnímat nezasvěcenou a nekompetentní komunikaci jako asociální a nebezpečnou.
- Pomáhá žákovi osvojovat si návyk vyjadřovat se korektně, věcně a střídavě, uvážlivě zacházet s číselnými údaji a vždy za ně ručit znalostí míry jejich přesnosti.
- Trvalými poukazy na přibližnost vědeckého poznání a povinnost testovat a vyvracet vědecké hypotézy učí žáka chápat i diskusi jako příležitost spíše nalézt nedostatky ve vlastním úhlu pohledu než dokazovat svůj názor.
- Ceněním (i chybných) kritických poznámek, vyzdvižením oprávněnosti námitek žáků v konkrétních situacích, vracením těch, kdo se zmýlili, ihned zpět do debaty, učí žáka nediskvalifikovat předem chybující a obecně vnímat všechny účastníky diskuze ne jako protivníky ohrožující jeho pravdu, nýbrž jako partnery, kteří jej obohacují a s nimiž se nenásilně a v příznivé atmosféře dobírá pohledu obecnějšího a úplnějšího.

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Poukazem k smyslu a estetické kvalitě fyzikálních principů posiluje v žákovi přesvědčení, že bytí má smysl, a tím v něm přiměřeně probouzí pocity dobra a krásna a vede jej k úctě k životu a potřebě lásky a harmonie coby kvalit prostředí, v němž žije.
- Upozorňuje na přesah základních fyzikálních zákonů a jejich vztah k osobnímu lidskému hledání a dotazování.
- Častým pobytem ve fyzikální situaci, kdy „něco nevychází“, vede žáka k pozitivnímu přístupu k obtížím coby přirozeným jevům.
- Seznamuje žáka se zkušeností, že život vždy přesahuje osobní modelovou představu.
- Vedle vědomí sebe sama, vede žáky skrze společné aktivity (práce ve skupinách, sdílení experimentálních dat, prezentace) k silnému prožitku smyslu týmové práce.
- Oceněním schopnosti žáka alespoň elementárně se orientovat v dosud neznámém (totiž fyzikálním) myšlenkovém prostředí v něm posiluje hrdost nad výsledky vlastního duševního úsilí.
- Rozborem chyb v řešení posiluje v žákovi vědomí, že omyl je přirozený.
- Využívá celou škálu hodnocení v korektním a přátelském prostředí, buduje v žákovi schopnost zvládat situace nedostatečnosti, pomáhá mu učit se vnímat rozmanitost a odlišnost jako přirozený rys života, hledat vlastní místo v životě a společnosti a zažívat stratifikaci ne jako nespravedlnost, nýbrž jako přirozené rozdělení úkolů, při němž nadanější pomáhají slabším a slabší ctí a respektují nadané v atmosféře vzájemné lidské úcty.

Kompetence občanská

Učitel:

- Vede žáka k osvojení si úkolu a povinnosti coby přirozené a neobtěžující součásti života.
- Nácvikem číselných odhadů a výpočtů a odhadů chyby výsledku vede žáka k návyku osobního ručení za vlastní výsledek, postoj a názor.
- Trvalým pobytem v prostředí otázky a problému pomáhá žákovi zvykat si na postoj otevřený, nebojácný a tolerantní a na umění spíše než „na straně vzniklého problému“ stát vždy „na straně jeho řešení“.

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

- Ukazuje užitečnost fyzikálních oborů, jejich využití v běžném životě, možnosti dalšího studia z hlediska volby povolání a perspektivy pracovního zařazení (exkurze na odborná pracoviště, besedy, přednášky).
- Motivuje žáky k hlubšímu zájmu o studium a problematiku fyzikálních disciplín (účast v soutěžích – fyzikální olympiáda, SOČ).
- Vysvětluje aplikaci výzkumů v praxi (např. magnetická rezonance, radioaktivita – referáty, seminární práce).

Kompetence digitální

Učitel:

- Vede žáky k vyhledávání informací na internetu a k využívání matematicko-fyzikálních tabulek případně jiných technických tabulek na internetu.

- Vede žáky k uvádění zdrojů (např. v referátech či prezentacích) s využitím Citace.com a ke kultivaci citační praxe, tedy respektování autorských práv užívaných materiálů.
- Vede žáky k užívání moderních digitálních technologií k efektivnímu řešení úloh a prezentaci výsledků pomocí softwaru typu Powerpoint.
- Vede žáky ke kritickému posuzování informací (ukazuje žákům nesmysly, kterými se internet jen hemží například videa se zaručeně fungujícími perpendy mobile a diskutuje se žáky nad možným vysvětlením jak bylo video natočeno. Vysvětluje žákům, že podobně jako každý může na internetu předstírat, že je 14-letou holčičkou, tak může kde kdo předstírat že je profesorem fyziky.)
- Ve vyučovacích hodinách využívá pro demonstraci některých fyzikálních jevů měřicí sondy „Vernier“ a výukové aplikace jako například Fyzika ve škole (Physics at School), Java Applets on Physics, Java applety z astronomie atd.

8.6.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva**Kvinta****Školní očekávané výstupy****Žák:*****I.FYZIKÁLNÍ VELIČINY A JEJICH MĚŘENÍ***

1. Měří vybrané fyzikální veličiny vhodnými metodami, zpracuje a vyhodnotí výsledky měření.
2. Rozliší skalární veličiny od vektorových a využívá je při řešení fyzikálních problémů a úloh.

II.POHYB TĚLES A JEJICH VZÁJEMNÉ PŮSOBENÍ

1. Užívá základní kinematické vztahy při řešení problémů a úloh o pohybech rovnoměrných a rovnoměrně zrychlených/zpomalených.
2. Určí v konkrétních situacích síly a jejich momenty působící na těleso a určí výslednici sil.
3. Využívá (Newtonovy) pohybové zákony k předvídání pohybu těles.
4. Využívá zákony zachování některých důležitých fyzikálních veličin při řešení problémů a úloh.

Kvinta - 1. pololetí

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
MECHANIKA		
Úvod do fyziky	I.1,2	2
Fyzikální veličiny a jejich jednotky		
Soustava fyzikálních veličin a jednotek		
Skalární a vektorové fyzikální veličiny		
Kinematika hmotného bodu	I.1,2, II.1	10
Mechanický pohyb		
Rovnoměrný pohyb		
Rovnoměrně zrychlený přímočarý pohyb		
Volný pád		
Skládání pohybů a rychlostí		
Rovnoměrný pohyb po kružnici		
Zrychlení rovnoměr. pohybu po kružnici		
Zrychlení nerovnoměr.křivočar. pohybu		
Dynamika hmotného bodu a soustavy hmotných bodů	II.2,3	14
Vzájemné působení těles		
První Newtonův pohybový zákon		
Druhý Newtonův pohybový zákon		
Hybnost hmotného bodu		
Změna hybnosti		
Třetí Newtonův pohybový zákon		
Zákon zachování hybnosti		
Smykové tření		
Dostředivá síla		
Inerciální a neinerciální vztažné soustavy		
Mechanická práce a mechanická energie	II.4	8
Mechanická práce		
Kinetická a potenciální energie		
Zákon zachování energie		
Výkon a účinnost		

Kvinta - 2. pololetí

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
Gravitační pole Newtonův gravitační zákon Gravitační zrychlení Tíhové zrychlení při povrchu Země Pohyby těles v homogenním tíhovém poli Země Pohyby těles v centrálním tíhovém poli Země Pohyby těles v gravitačním poli Slunce	II.3	14
Mechanika tuhého tělesa Moment síly vzhledem k ose otáčení Skládání sil Těžiště tuhého tělesa Kinetická energie tuhého tělesa Moment setrvačnosti Moment hybnosti Zákon zachování momentu hybnosti	II.2	10
Mechanika kapalin a plynů Vlastnosti kapalin a plynů Tlak v kapalinách a plynech Tlak v kapalinách vyvolaný tíhovou silou Tlak vzduchu vyvolaný tíhovou silou Vztlaková síla v kapalinách a plynech Proudění kapalin a plynů Bernoulliho rovnice	II.3	10

Sexta

Školní očekávané výstupy

Žák:

I. POHYB TĚLES A JEJICH VZÁJEMNÉ PŮSOBNÍ

1. Objasní procesy vzniku, šíření, odrazu a interference mechanického vlnění.

II. STAVBA A VLASTNOSTI LÁTEK

1. Objasní souvislost mezi vlastnostmi látek různých skupenství a jejich vnitřní strukturou.
2. Aplikuje s porozuměním termodynamické zákony při řešení konkrétních fyzikálních úloh.
3. Využívá stavovou rovnici ideálního plynu stálé hmotnosti při předvídání stavových změn plynu.
4. Analyzuje vznik průběh procesu pružné deformace pevných těles.
5. Porovná zákonitosti teplotní roztažnosti pevných těles a kapalin a využívá je k řešení praktických problémů.

Sexta - 1. pololetí

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
MECHANICKÉ KMITÁNÍ A VLNĚNÍ		
Kmitání mechanického oscilátoru	I.1	8
Kmitavý pohyb		
Kinematika kmitavého pohybu		
Rychlost a zrychlení kmitavého pohybu		
Fáze kmitavého pohybu		
Dynamika kmitavého pohybu		
Kyvadlo		
Přeměny energie v mech. oscilátoru		
Mechanické vlnění	I.1	10
Vznik a druh vlnění		
Rovnice postupného vlnění		
Interference vlnění		
Odraz vlnění v řadě bodů		
Stojaté vlnění		
Zvukové vlnění	I.1	4
Zdroje zvuku		
Šíření zvuku, rychlost zvuku		
Hlasitost a intenzita		
MOLEKULOVÁ FYZIKA A TERMIKA		
Zákl. poznatky molekul. fyziky a termodynamiky	II.1	8
Kinetická teorie stavby látek		
Relativní atomová a molekulová hmotnost		
Látkové množství, molární hmotnost a objem		
Termodynamická teplota		
Vnitřní energie, práce a teplo	II.2	6
Vnitřní energie tělesa a soustavy těles		
Změna vnitřní energie tělesa		
Tepelná a měrná tepelná kapacita		
Kalorimetrická rovnice		
První termodynamický zákon		

Sexta - 2. pololetí

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
Struktura a vlastnosti plynného skupenství látek	II.3	6
Ideální plyn Stavová rovnice ideálního plynu Izotermický děj Izochorický děj Izobarický děj Adiabatický děj		
Kruhový děj s ideálním plynem	II.2,3	6
Práce vykonaná plynem Kruhový děj Druhý termodynamický zákon		
Struktura a vlastnosti pevných látek	II.4,5	8
Krystalické a amorfnní látky Krystalová mřížka Deformace pevného tělesa Normálové napětí, relativní prodloužení Hookův zákon Teplot. roztažnost pevných těles		
Struktura a vlastnosti kapalin	II.5	6
Povrchové napětí Kapilarita Teplot.objem. roztažnost kapalin, anomálie vody		
Změny skupenství látek	II.5	6
Tání a tuhnutí Skupen. a měrné skupenské teplo tání a tuhnutí Vypařování a var Skupen. a měrné skupen. teplo vypařování a kondenzace Sublimace a desublimace		

Septima

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.ELEKTROMAGNETICKÉ JEVY, SVĚTLO

1. Porovná účinky elektrického pole na vodič a izolant.
2. Využívá Ohmův zákon při řešení praktických problémů.
3. Aplikuje poznatky o mechanismech vedení elektrického proudu v kovech, polovodičích, kapalinách a plynech při analýze chování těles z těchto látek v elektrických obvodech.
4. Využívá zákon elektromagnetické indukce k řešení problémů a k objasnění funkce elektrických zařízení.
5. Porovná zákony šíření různých druhů elektromagnetického vlnění v rozličných prostředích.
6. Využívá zákony šíření světla v prostředí k určování vlastností zobrazení předmětů jednoduchými optickými systémy.

II.MIKROSVĚT

1. Má základní poznatky o kvantování energie záření, mikročástic a jaderné přeměně.
2. Má základní poznatky o jaderné přeměně, jejím využití a ochraně proti záření.

Septima - 1. pololetí

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
ELEKTŘINA A MAGNETISMUS		
Elektrický náboj a elektrické pole	I.1	8
Elektrický náboj		
Coulombův zákon		
Permitivita vakua, relativní permitivita		
Elektrické pole		
Práce sil elektrického pole		
Elektrické napětí		
Elektrický potenciál		
Vodič a izolant v elektrickém poli		
Kapacita vodiče, kondenzátor		
Vznik elektrického proudu	I.3	2
Elektrický proud jako děj		
Elektrický proud jako veličina		
Elektrický proud v kovech	I.2,3	6
Vedení elektrického proudu v kovech		
Elektrický odpor vodiče		
Odpor kovu jako funkce teploty		
Ohmův zákon pro uzavřený obvod		
Vnitřní odpor zdroje, svorkové napětí		
Elektrická práce a výkon v obvodech stejnosměrného proudu		
Elektrický proud v polovodičích	I.3	8
Vedení elektrického proudu v polovodičích		
Vlastní a příměsové polovodiče		
Polovodiče typu P a N		
PN přechod		
polovodičová dioda		
tranzistorový jev		
Elektrický proud v kapalinách a plynech	I.3	5
Elektrolytická disociace		
Elektrolýza		
Faradayovy zákony pro elektrolýzu		
Stacionární magnetické pole	I.4	5
Magnetické pole vodičů s proudem		
Magnetická síla		
Magnetická indukce		
Částice v magnetickém poli		

Septima - 2.pololetí

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
Nestacionární magnetické pole Elektromagnetická indukce Magnetický indukční tok Faradayův zákon elektromagnet. indukce	I.4	4
Střídavý proud Obvod střídavého proudu Výkon střídavého proudu Obvod střídavého proudu s indukčností Obvod střídavého proudu s kapacitou	I.4	6
Střídavý proud v energetice Generátor střídavého proudu Elektromotor na trojfázový proud Transformátor	I.4	2
OPTIKA Základní pojmy Světlo jako elektromagnetické vlnění Šíření světla Odraz a lom světla, úplný odraz světla Disperze světla	I.5	3
Zobrazování optickými soustavami Optické zobrazování zrcadlem Zobrazení předmětu čočkami Oko Optické přístroje	I.6	5
Vlnová optika Interference světla	I.5	4
Elektromagnetické záření a jeho energie	I.5	2
FYZIKA MIKROSVĚTA Pohyb v mikrosvětě, Atomová fyzika Kvantové a vlnové vlastnosti částic Kvantování energie atomů	II.1	6
Jaderná fyzika Vlastnosti atomových jader, jaderná reakce, radioaktivita, jaderná energetika	II.2	4

8.6.2.3 Evaluace v předmětu

Evaluace v předmětu Fyzika se řídí obecnými zásadami formulovanými v úvodní kapitole ŠVP GV. Podstatou evaluace je zjištění stavu utváření kompetencí (tj. vědomostí, dovedností, schopností, postojů a hodnot žáka) a zvládnutí očekávaných výstupů.

Pro hodnocení očekávaných výstupů lze snadno stanovit bodová hodnocení a na jejich základě i výsledné známky. U hodnocení kompetencí je situace složitější, neboť se projevují komplexně při řešení úkolů různého typu. Některé výkony žáků je proto vhodné hodnotit pouze slovně, zapojovat do hodnocení samotné žáky a hodnocení požívat jako hnací prvek k zlepšení jejich výkonů, respektive nárůstu kompetencí. Zvládnutí kompetencí se pak v plné míře projeví při plnění komplexních úkolů, jako např. v testech CERMAT apod.

Pro celkové hodnocení používáme jako podklad průběžnou klasifikaci formou známek, ale vedle toho hodnotíme řadu projevů žáků v hodinách slovně.

V rámci předmětu fyzika budou respektována pravidla klasifikace uvedená v ŠVP GV s využitím pěti klasifikačních stupňů.

Kritéria pro hodnocení a klasifikaci:

- vědomosti a dovednosti
- aktivní přístup k zadaným úkolům
- samostatnost při řešení úkolů
- ústní projev, používání terminologie předmětu
- schopnost spolupráce, přínos pro skupinu
- schopnost autoevaluace

Těmito kritérii hodnotíme, jak žák zvládl výstupy tematických celků, s důrazem na jeho schopnost řešit problémy i na úroveň jeho komunikačních dovedností.

Ověřování klíčových kompetencí je úkol složitější, ale na úrovni středoškolského vzdělávání je možné je postihnout při řešení náročných úkolů, např. při vypracovávání seminárních prací, referátů, projektů, zpracování Gladiátorských her apod. Zde lze očekávat již vysokou úroveň danou speciálním zaměřením, rozvinutím talentu a cílevědomým směřováním na vysoké školy. Zásadní je, abychom se vždy snažili hodnotit objektivně, spravedlivě, bez emocí, podle předem daných kritérií.

Ve fyzice učitel využívá při hodnocení žáka tyto formy:

Písemné práce – kratší testy nebo tematické ověřovací písemné práce (hodnotí znalosti žáka po daném tematickém celku), které mají zejména ověřit zvládnutí očekávaných výstupů. U obou možností jsou realizovány formou přímého vysvětlení či výpočtu nebo nabídkou z několika variant (A, B, C, D, ...). U obou možností hodnotíme osvojení teoretických znalostí a fyzikálních pojmů, pochopení dané problematiky a aplikování osvojených znalostí při výpočtu příkladů.

Pololetní písemné práce ve fyzice hodnotí znalosti žáka za celé pololetí. Jsou realizovány formou přímého vysvětlení či výpočtu nebo nabídkou z několika možností (A, B, C, D, ...).

U obou možností hodnotíme osvojení teoretických znalostí a fyzikálních pojmů, pochopení dané problematiky a aplikování osvojených znalostí při výpočtu příkladů. Znamka z pololetní písemné práce může zásadně ovlivnit výslednou známku na vysvědčení, ale nemůže být jedinou rozhodující známkou klasifikace za půl roku.

Ústní zkoušení a mluvený projev by neměly zabírat více než 10 minut v hodině včetně zhodnocení. Zaměřuje se jak na ověření očekávaných výstupů, tak kompetencí. Může jít o různé formy ústního projevu - frontální opakování, individuální ústní zkoušení nebo řešení problémových úkolů (žák by měl být schopen se přesně, výstižně, pohotově a správně vyjadřovat).

Zpracování referátů a prací k danému tématu již nabízí větší možnost hodnotit zvládnutí nejen obsahové stránky, ale i kompetencí. Výraznou roli zde hraje ústní hodnocení učitele, ale i spolužáků a možnost vyjádření samotného žáka – obhajoba předneseného. U práce hodnotíme písemnou přípravu, samostatný projev žáka, zda žák ví o čem hovoří a tedy umí odpovědět na otázky kladené učitelem nebo spolužáky.

Projektové a skupinové práce lze hodnotit známkou za předem přesně daných kritérií, i to je však vhodné spojit s hodnocením slovním. Ve většině případů dokonce musí být doplněno ústním rozbohem a vtažením třídy do hodnotícího procesu.

Gladiátorské hry dokumentují dvojí pohled a nezávislé hodnocení. Prvním hodnotitelem je vedoucí práce, který se zaměřuje na úroveň zpracování, iniciativu a přístup žáků k práci na tématu, druhým pak třídní učitel, který hodnotí úroveň prezentace, vystupování a vyjadřování autorů práce. Nezanedbatelnými hodnotiteli jsou diváci, kteří v konečné fázi rozhodují o vítězné práci, která je nejvíce zaujala.

Zodpovědné hodnocení má průběžně poskytovat nejen zpětnou vazbu žákovi o jeho studijních výsledcích, ale má pro něj být také zdrojem motivace a pobídkou pro další studium. Hodnocení má být zpětnou vazbou i pro učitele.

8.7 Chemie

8.7.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.7.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Předmět Chemie, jako součást vzdělávací oblasti Člověk a příroda, seznamuje žáky se základy chemie a biochemie.

Učivo obsahuje okruhy vymezené ve školním vzdělávacím programu – Obecná chemie, Anorganická chemie, Organická chemie a Biochemie.

Prohlubuje a rozšiřuje učivo probírané v environmentální výchově v kvintě. Ze vzdělávacího oboru Geologie je integrována část vzdělávacího obsahu tematického okruhu Voda.

Nedílnou součástí předmětu jsou hodiny laboratorních cvičení, v nichž se žák prakticky seznamuje se základními metodami zkoumání – pozorováním, měřením a experimentem a učí se získaná data správně vyhodnocovat. Tyto hodiny budou realizovány v sextě a v septimě v rámci samostatného předmětu **Praktická cvičení z přírodních věd**, ve kterém se budou pravidelně střídát hodiny fyziky, chemie a biologie.

Důraz je kladen jak na zvládnutí nezbytných teoretických znalostí, tak na problematiku ekologie, na uvědomění si přímé souvislosti mezi lidskou činností a stavem životního prostředí. Hodiny teoretické výuky i hodiny laboratorních cvičení umožňují utvářet dovednosti vhodného chování v situacích ohrožujících životy, zdraví, majetek nebo životní prostředí.

8.7.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace je vyučovací hodina. V průběhu výuky budou upřednostňovány aktivizační a receptivní metody práce, vybrané s ohledem na probírané učivo a schopnosti žáků. Vždy ale platí, že hodiny směřují ke zvládnutí očekávaných výstupů a k přímému rozvíjení klíčových kompetencí, tzn. jsou naplněny bezprostřední aktivní prací žáků v průběhu celé hodiny.

Nosným principem je aktivita, samostatnost a řešení problémů. Žáci jsou motivováni k větší aktivitě, aby rozvinuli svůj kreativní potenciál, šli novými, alternativními a nekonvenčními cestami při zpracování úkolů, zjistili vlastní možnosti a schopnosti řešení, uplatnili naplno svůj talent.

V některých hodinách učitel ustupuje do pozadí, dohlíží, radí, usměrňuje. Do přípravy takovýchto hodin je vhodné zapojit i žáky, nechat jim podíl na spoluplánování výuky, což působí nejen na větší zodpovědnost, ale rozvíjí i schopnost domluvit se, respektovat názor druhých, spolupracovat. Vhodnými formami realizace těchto hodin mohou být např.:

Problémové úlohy zahrnují soubor činností, kdy žák řeší různě zadané úkoly samostatně nebo ve skupině. Je možno využít pracovních listů nebo promítat zadání pomocí dataprojektoru. Hodiny slouží především k procvičení a prohloubení učiva.

Projekty mohou mít i komplexní charakter a přesahovat rámec jednoho předmětu (např. biologie, environmentální výchova a chemie). Práce žáků na individuálních i

skupinových projektech může probíhat i ve více hodinách navazujících na sebe. Při **prezentaci** prací lze využít dataprojektor a veškeré vybavení laboratoře (modely molekul, ukázky chemikálií, jednoduchý pokus apod.).

Méně náročné učivo mohou žáci zpracovávat bez úvodního výkladu učitele. V literatuře (učebnice, odborný článek, internet, výuková DVD) **vyhledávají odpovědi** na zadané otázky, případné nejasnosti se snaží řešit při vzájemné spolupráci. V závěru hodiny jsou uvedeny a zdůvodněny správné odpovědi.

8.7.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů. Pro oktávy plánujeme pouze 28 vyučovacích týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Kvinta až septima - 2 hodiny (tj. 68 za rok)

8.7.1.4 Organizace předmětu

Předmět je vyučován v kvintě, sextě a septimě. V oktávě na povinnou výuku navazuje volitelný předmět **Seminář z chemie**. Výuka probíhá ve specializované učebně vybavené počítačem s připojením na internet a projektorem.

V závislosti na probíraném učivu je možno využít tematicky zaměřené exkurze. Jednotlivci nebo skupiny žáků se zúčastňují mimo výuku odborných přednášek pořádaných vysokými školami, aktivit organizovaných např. Stanicí přírodovědců, zapojují se do Středoškolské odborné činnosti nebo zpracovávají pod dohledem vyučujícího ve školní laboratoři úlohy různých soutěží (KSICHT, chemická olympiáda).

V průběhu výuky jsou upřednostňovány aktivizující metody a formy práce.

8.7.2 Výchovné a vzdělávací strategie

Vzdělávání v oblasti chemie, jako jedné z disciplín přírodních věd, vede žáka k potřebě klást si otázky o příčinách a průběhu přírodních dějů a hledat na ně odpovědi.

Žáci se učí hledat souvislosti mezi ději probíhajícími v přírodě, jsou vedeni k uvědomění si závislosti člověka na přírodě a nutnosti její aktivní ochrany. Při praktických cvičeních se seznamují se základy laboratorní techniky, učí se bezpečně zacházet s vybranými chemickými látkami.

8.7.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Kompetence k učení

Učitel:

- Ukládá jak ve vyučovací hodině, tak k domácí přípravě takové úkoly, které nutí vyhledávat informace z různých zdrojů a pracovat s nimi – učebnice, internet, odborný text.
- Vede žáky k používání správné terminologie a symboliky, klade jasně formulované otázky.
- Provádí rozbor plnění úkolů s cílem dosáhnout u žáků schopnosti sebehodnocení.

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Zadává žákům problémové úlohy a úlohy vyžadující logické uvažování.
- Pomáhá žáky směřovat ke správným zdrojům informací (odborný text, modely I, internet,...).
- Klade důraz na argumentaci podloženou důkazy.
- Podporuje řešení problémů s mezioborovým přesahem.

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Vede žáky k souvislému a dobře formulovanému projevu, vyžaduje užívání odborné terminologie.
- Učí žáka vyjadřovat informace slovně, matematicky, graficky.
- Zadává úkoly vyžadující užití moderních technologií (práce na PC,...).
- V průběhu vyučovacích hodin vytváří podmínky pro vzájemnou komunikaci.
- Rozvíjí u žáků schopnost vyjadřovat své vlastní názory, obhajovat a hodnotit výsledky své práce (Gladiátorské hry, referáty, olympiády,...).

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Zadává žákům skupinovou práci a vytváří podmínky, které každému umožní zapojit se do činnosti.
- Zadává úlohy pro práci ve skupinách, při nichž se žák učí organizovat společnou činnost a přijímat odpovědnost za svou práci i za práci ostatních (Gladiátorské hry, krátkodobé projekty, referáty,...).
- Provádí pravidelná hodnocení společné práce a vyžaduje podíl žáků na nich.

Kompetence občanská

Učitel:

- Vede žáky k plnění povinností pravidelnou kontrolou zadaných úkolů.
- Uváděním informací o vlastnostech a účincích látek vede žáky k vytváření odmítavého postoje k drogám, zneužívání léků a kladného vztahu k ochraně zdraví, přírody a životního prostředí.
- Vede žáky k získání dovednosti efektivního jednání a poskytnutí pomoci v situacích ohrožujících život a zdraví člověka (např. při úniku škodlivých látek).

Kompetence k podnikavosti**Učitel:**

- Organizuje výuku tak, aby byla pro žáky přitažlivá a získávala je i pro studium daného předmětu (aktivizující metody práce).
- Zařazuje do výuky aktivity, které motivují žáka k dalšímu zájmu o obor (exkurze, odborné přednášky, soutěže,...).
- Volí takové metody práce, které ukazují užitečnost předmětu pro praktický život (zajímavé úlohy, laboratorní technika, problémové úlohy,...).

Kompetence digitální**Učitel:**

- Vede žáky k vyhledávání informací na internetu a k jejich kritickému posuzování.
- Vede žáky k užívání moderních digitálních technologií k efektivnímu řešení úloh a prezentaci výsledků pomocí softwaru typu Powerpoint.
- Využívá pro demonstraci některých fyzikálních a chemických jevů měřicí sondy „Vernier“
- Vede žáky k využívání aplikací k procvičování názvosloví, chemických výpočtů a psaní chemických rovnic.
- "Vede žáky k využívání prostředků moderních digitálních technologií vedoucí v porozumění
- přírodovědným jevům a problémům v souvislostech."
- "Podporuje při výuce formu skupinové práce, která si žádá vytvoření sdíleného prostředí,
- které umožní efektivní zapojení všech členů skupiny."
- Vede žáky k uvádění zdrojů (např. v referátech či prezentacích) s využitím Citace.com.

8.7.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Kvinta

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.SOUSTAVY LÁTEK A JEJICH SLOŽENÍ

1. Využívá znalostí o částicové stavbě látek k předvídání některých fyzikálně-chemických vlastností látek a jejich soustav.
2. Při popisu soustav látek používá odbornou terminologii.

II. VELIČINY A VÝPOČTY V CHEMII

1. Na základě vlastního výpočtu připraví roztok dané koncentrace.
2. Vypočte množství výchozí látky nebo produktu s ohledem na stechiometrii reakce.
3. Uplatňuje chemické výpočty při řešení praktických problémů.

III.STAVBA ATOMU

1. S využitím periodické tabulky rozepíše stavbu atomového jádra a elektronového obalu nepřechodných a vybraných přechodných prvků.
2. Předvídá vlastnosti prvků a jejich chování v chemických procesech na základě poznatků o periodické soustavě prvků.

IV.CHEMICKÁ VAZBA

1. Rozliší a charakterizuje základní typy chemických vazeb.
2. Využívá znalostí o chemických vazbách k předvídání některých vlastností látek a jejich chování v chemických reakcích.
3. Zapiše elektronový vzorec částice, určí typ hybridizace centrálního atomu a její prostorový tvar.

V.ÚVOD DO CHEMICKÉ TERMODYNAMIKY

1. Vysvětlí souvislost mezi spontánním průběhem reakce a jejím tepelným zabarvením.
2. Definuje reakční rychlost a její závislost na podmínkách reakce.
3. Zapiše vztah pro rovnovážnou konstantu reakce a vysvětlí její význam.
4. Při popisu chemických dějů používá odbornou terminologii.

VI.ACIDOBÁZICKÉ DĚJE

1. Objasní pojmy silný a slabý elektrolyt, zapiše příslušné disociační rovnice.
2. Rozliší chování silných a slabých kyselin a hydroxidů ve vodných roztocích.
3. Zapiše rovnici autoprotolýzy vybraných látek.
4. Definuje pH a vysvětlí význam jeho stanovení pro praktické účely.

VII. VODÍK, KYSLÍK, VODA

1. Při popisu sloučenin správně používá anorganické názvosloví.
2. Charakterizuje fyzikální a chemické vlastnosti vodíku a kyslíku, zhodnotí jejich surovinové zdroje a průmyslový význam.
3. Rozliší oxidační číslo vodíku v hydridech.
4. Vysvětlí rozdíl mezi oxidy kyselinotvornými, zásadotvornými, amfoterními a netečnými.
5. Popíše chemické vlastnosti a použití peroxidu vodíku.
6. Rozliší různé druhy vod.
7. Vysvětlí, které ionty způsobují přechodnou a trvalou tvrdost vody a jak lze tvrdost vody odstranit.
8. Popíše příklady znečištění vodních zdrojů a vysvětlí nutnost ochrany podzemních vod.

VIII. P - PRVKY A JEJICH SLOUČENINY

1. Při popisu sloučenin používá správně názvosloví anorganické chemie.
2. Předvídá vlastnosti prvků a jejich sloučenin v závislosti na umístění v periodické soustavě prvků.
3. Charakterizuje významné zástupce prvků a jejich sloučenin, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí.
4. Předvídá průběh typických reakcí vybraných anorganických prvků a sloučenin.
5. Zhodnotí rizika spojená s manipulací s chemickými látkami, uvede způsoby účinné ochrany.

Kvinta

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		36
OBEČNÁ CHEMIE		
Soustavy látek a jejich složení		2
Homogenní a heterogenní směsi	I.1,2	
Roztoky a jejich vlastnosti	I.1,2	
Veličiny a výpočty v chemii		6
Výpočet koncentrace roztoků	II.1,3	
Výpočty z chemických vzorců a rovnic	II.2,3	
Stavba atomu		9
Jádro a obal atomu	III.1,2	
Radioaktivita	III.1	
Periodická soustava prvků	III.1,2	
Chemická vazba		8
Typy vazeb a jejich vliv na vlastnosti látek	IV.1,2	
Elektronové vzorce	IV.3	
Hybridizace orbitalů	IV.3	
Prostorový tvar molekul	IV.3	
Úvod do chem. termodynamiky		6
Tepelné změny při chem. reakcích	V. 1,3	
Rychlost chemických reakcí	V. 2,3,4	
Chemická rovnováha, ovlivňování	V.2,3,4	
Acidobazické děje		5
Teorie kyselin a zásad	VI. 1,2	
Iontový součin vody	VI. 3,4	
Vodíkový exponent pH	VI. 4	

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>		32	
ANORGANICKÁ CHEMIE			
Vodík, kyslík, voda		7	Ze vzdělávacího oboru Geologie integrována část vzdělávacího obsahu tématického okruhu Voda
Vodík a kyslík – výskyt, vlastnosti, příprava, výroba, použití	VII.1,2		
Hydridy, oxidy, peroxid vodíku	VII. 1,3,4,5		
Voda – fyzikální a chemické vlastnosti, povrchové a podzemní vody, tvrdost vody, znečištění vodních zdrojů	VII. 6,7,8		Doporučená exkurze – návštěva čistírny odpadních vod
P-prvky a jejich sloučeniny		25	
Vzácné plyny – vlastnosti, význam	VIII.1,2,3,4		
Halogeny – fyzikální a chemické vlastnosti, výskyt a užití, významné sloučeniny	VIII.1,2,3,4,5		
Charakteristika nepřechodných prvků III., IV., V. a VI. skupiny	VIII.2,5		
Hliník, uhlík, křemík, cín, olovo, dusík, fosfor, síra – fyzikální a chemické vlastnosti, výskyt a užití, významné sloučeniny	VIII.1,2,3,4,5		

Sexta

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.OXIDAČNĚ REDUKČNÍ REAKCE

1. Doplní stechiometrické koeficienty v redoxní rovnici.
2. Odvodí redoxní vlastnosti kovů na základě postavení v elektrochemické řadě napětí.
3. Vysvětlí princip uplatnění redoxních dějů v praxi – elektrolyza, galvanické články.

II.S-PRVKY A JEJICH SLOUČENINY

1. Odvodí vlastnosti s- prvků na základě postavení v periodické soustavě prvků.
2. Chemickou rovnicí zapíše významné reakce sloučenin sodíku, draslíku, vápníku a hořčíku.
3. Zhodnotí surovinové zdroje a praktické využití s-prvků a jejich sloučenin.

III.D- A F-PRVKY A JEJICH SLOUČENINY

1. Vysvětlí hlavní odlišnosti přechodných a nepřechodných prvků.
2. Zapíše chemickými rovnicemi významné reakce vybraných přechodných prvků a jejich sloučenin.
3. Zhodnotí surovinové zdroje a průmyslové využití vybraných přechodných prvků a jejich sloučenin.

IV.ÚVOD DO ANALYTICKÉ CHEMIE

1. Rozpozná, pojmenuje a funkčně specifikuje základní pomůcky chemické laboratorní praxe.
2. Definuje a samostatně provádí základní laboratorní úkony.
3. Zaznamená průběh chemického experimentu do laboratorního protokolu.
4. Vysvětlí podstatu vybraných metod chemické analýzy.

V.UHLOVODÍKY A JEJICH KLASIFIKACE

1. Zhodnotí vlastnosti atomu uhlíku významné pro strukturu organických sloučenin.
2. Aplikuje pravidla systematického názvosloví organické chemie při popisu sloučenin s možností využití triviálních názvů.
3. Charakterizuje fyzikální a chemické vlastnosti nasycených, nenasycených a aromatických uhlovodíků.
4. Vysvětlí podstatu radikálové substituce.
5. Zapíše chemickou rovnicí adiční a eliminační reakci.
6. Charakterizuje významné zástupce uhlovodíků, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí.

VI.KOORDINAČNÍ SLOUČENINY

1. Vysvětlí pojmy Lewisova kyselina a zásada.
2. Pojmenuje a zapíše chemický vzorec koordinační sloučeniny.

Sexta

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		36
OBEČNÁ CHEMIE		
Oxidačně redukční děje		8
Redoxní rovnice	I.1	
Elektrochemická řada napětí	I.1,2	
Elektrolýza, galvanický článek	I.2,3	
ANORGANICKÁ CHEMIE		
S-prvky a jejich sloučeniny	II.1,2,3	4
Charakteristika s-prvků		
Sodík, draslík, vápník, hořčík - fyzikální a chemické vlastnosti, výskyt a užití, významné sloučeniny		
Koordinační sloučeniny		2
Lewisova teorie kyselin a zásad	VI.1	
Koordinační sloučeniny	VI.1,2	
D- a f- prvky a jejich sloučeniny		
Charakteristika d- a f- prvků	III.1	
Chemie vybraných přechodných prvků (chrom, mangan, železo, kobalt, nikl, měď, stříbro, zlato, zinek, kadmium, rtuť, uran) a jejich průmyslové využití		
D- a f- prvky a jejich sloučeniny		18
Charakteristika d-a f-prvků	III.2,3	
Chemie vybraných přechodných prvků (chrom, mangan, železo, kobalt, nikl, měď, stříbro, zlato, zinek, kadmium, rtuť, uran) a jejich průmyslové využití		
Úvod do analytické chemie		8
Význam kvalitativní a kvantitativní analýzy	IV.4	
Příklady analytických metod - klasická kvalitativní analýza, odměrná analýza	IV.1,2,3,4	

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
<u>II. POLOLETÍ</u> Příklady analytických metod - odměrná analýza, kolorimetrie, polarimetrie	IV.1,2,3,4	32
ORGANICKÁ CHEMIE Uhlovodíky		28
Alkany, cykloalkany, alkeny, alkadieny, alkyny, areny – vlastnosti, názvosloví, význam, reakce	V.1,2,3,4,5	
Přírodní zdroje uhlovodíků – uhlí, ropa, zemní plyn	V.6	

Septima

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.DERIVÁTY UHLOVODÍKŮ

1. Aplikuje pravidla systematického názvosloví organické chemie při popisu vybraných derivátů uhlovodíků s možností využití triviálních názvů.
2. Charakterizuje fyzikální a chemické vlastnosti typické pro halogenderiváty, hydroxyderiváty, ethery, karbonylové sloučeniny, karboxylové kyseliny a jejich funkční a substituční deriváty, nitroderiváty a aminy, siřné deriváty.
3. Vysvětlí podstatu substitučních, adičních a eliminačních reakcí charakteristických pro halogenderiváty a vybrané skupiny kyslíkatých a dusíkatých derivátů a zapíše příslušné rovnice.
4. Charakterizuje významné zástupce vybraných derivátů uhlovodíků, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí.

II.HETEROCYKLIČKÉ SLOUČENINY

1. Zapiše chemické vzorce nejznámějších heterocyklů (pyrrol, tiofen, furan, pyridin, pyran) a porovná jejich vlastnosti z hlediska bazicity a aromaticity.
2. Popíše výskyt heterocyklických sloučenin v biochemicky významných přírodních látkách.

III.PRŮMYSLOVÉ VYUŽITÍ ORGANICKÝCH SLOUČENIN

1. Charakterizuje polymeraci a polykondenzaci a uvede příslušné chemické rovnice.
2. Jmenuje hlavní skupiny plastů a syntetických vláken, zhodnotí jejich přednosti a nedostatky.
3. Posoudí vliv syntetických makromolekulárních látek na životní prostředí.
4. Vysvětlí funkci tenzidů v procesu praní a vliv tenzidů a detergentů na životní prostředí.
5. Uvede nejdůležitější skupiny barviv, vysvětlí pojem barevnost, chromofor, chromogen.
6. Charakterizuje hlavní skupiny léčiv (chemoterapeutika, analgetika, anestetika, sedativa a hypnotika, antipyretika, psychofarmaka).
7. Vysvětlí pojem insekticid, fungicid, herbicid, rodenticid a vyjmenuje některé přípravky patřící mezi pesticidy.
8. Posoudí význam pesticidů pro člověka a jejich vliv na životní prostředí.

IV.PŘÍRODNÍ LÁTKY

1. Charakterizuje živé soustavy a uvede jejich vlastnosti.
2. Uvede chemické složení a stavbu jednotlivých skupin přírodních látek (sacharidy, bílkoviny, lipidy, nukleové kyseliny, biokatalyzátory).
3. Posoudí zdroje vybraných skupin přírodních látek a jejich význam pro člověka.
4. Vysvětlí pojmy: optická izomerie, optická aktivita, glykosidická vazba, poloacetalová vazba, redukující a neredukující sacharid.
5. Vysvětlí ztužování a zmýdelnění tuků.
6. Objasní vznik peptidické vazby a její důkaz.
7. Vysvětlí, co je izoelektrický bod.
8. Používá pojmy: nukleotid, nukleosid, transkripce, translace, replikace.
9. Vysvětlí přenos genetické informace.
10. Objasní mechanismus enzymaticky katalyzovaných reakcí.

11. Vyjmenuje nejdůležitější vitaminy rozpustné ve vodě a v tucích, uvede jejich zdroje, oblast působení a projevy avitaminos.
12. Uvede příklady fyto a zoohormonů a jejich funkce v organismu.

V.ZÁKLADNÍ METABOLICKÉ PROCESY

1. Uvede funkce katabolických a anabolických dějů.
2. Vysvětlí metabolismus sacharidů, lipidů a bílkovin (glykolýza, fotosyntéza, beta oxidace, štěpení bílkovin a jejich biosyntéza).
3. Vysvětlí vzájemné propojení základních metabolických reakcí.

Septima

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		36
Deriváty uhlovodíků Názvosloví, vlastnosti, reakce a užití vybraných sloučenin: halogenderiváty hydroxyderiváty, ethery karbonylové sloučeniny karboxylové kyseliny a jejich deriváty (solí, estery, anhydridy, amidy, nitrily) sirné deriváty nitroderiváty, aminy	I.1,2,3,4	26
Heterocyklické sloučeniny Vlastnosti a význam vybraných heterocyklických sloučenin	II.1,2	4
Průmyslové využití organických sloučenin Syntetické makromolekulární látky Detergenty Barviva Léčiva Pesticidy	III.1,2,3 III.4 III.5 III.6 III.7,8	6

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>		32	
BIOCHEMIE			Mezipředmětové vztahy - biologie:
Přírodní látky		24	Molekulární a buněčné základy dědičnosti
Vlastnosti a složení živých soustav	IV.1		
Sacharidy	IV.2,3,4		
Lipidy	IV.2,3,5		
Proteiny	IV.2,3,6,7		
Nukleové kyseliny	IV.2,3,8,9		
Biokatalyzátory – enzymy, vitaminy, hormony	IV.2,3,10,11,12		
Základní metabolické procesy		8	Trávicí soustava a metabolismus
Energetický metabolismus	V.1		
Metabolismus sacharidů, lipidů a bílkovin	V.2,3		

8.7.2.3 Evaluace v předmětu

Evaluace v předmětu Chemie se řídí obecnými zásadami formulovanými v úvodní kapitole. Zkoumá zvládnutí očekávaných výstupů a utváření a nárůst klíčových kompetencí.

Zodpovědné hodnocení poskytuje žákovi zpětnou vazbu o jeho studijních výsledcích a je i zdrojem motivace pro jeho další výkon. V předmětu Chemie budou respektována pravidla uvedená v ŠVP s využitím pěti klasifikačních stupňů. Je vhodné používat i slovní hodnocení. Znamka nezahrnuje hodnocení žákova chování.

Kritéria pro hodnocení a klasifikaci:

- vědomosti a dovednosti
- aktivní přístup k zadaným úkolům
- samostatnost při řešení úkolů
- ústní projev, používání terminologie předmětu
- schopnost spolupráce, přínos pro skupinu
- schopnost autoevaluace

Míra osvojení očekávaných výstupů bude ověřována průběžně **písemným a ústním zkoušením**. Jedná se o testy, krátké ústní zkoušení nebo písemné práce zahrnující látku delšího časového úseku. Zásadní význam má **srovnávací písemná práce** vypracovávaná paralelními třídami při shodných kritériích hodnocení.

Významnou zpětnou vazbou pro práci učitele je hodnocení žáků vyplývající ze srovnávání se znalostmi žáků z jiných škol (srovnávací testy Cermat, Scio).

8.8 Biologie

8.8.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.8.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Biologie je samostatný vyučovací předmět v rámci vzdělávací oblasti Člověk a příroda. Učivo zahrnuje tematické okruhy vymezené v RVP GV (Obecná biologie; Biologie virů; Biologie bakterií; Biologie protist; Biologie hub; Biologie rostlin; Biologie živočichů; Biologie člověka; Genetika; Ekologie).

Při výuce tohoto předmětu, v souladu s pojetím biologie jako vědního oboru o živé přírodě, se klade důraz na aktivní porozumění biologickým a souvisejícím přírodovědným pojmům, zákonitostem i schopnosti žáků aplikovat své vědomosti a dovednosti při řešení konkrétních problémů.

Studium biologie doplňují základy historické geologie, které mají význam pro pochopení souvislostí evoluce organismů během vývoje Země. Do předmětu je proto v septimě integrována část vzdělávacího obsahu tematického okruhu Složení a struktura Země (geologická historie Země) ze vzdělávacího oboru Geologie.

Významnou prioritu v souladu s dlouhodobou školní preventivní strategií tvoří vědomosti, dovednosti, postoje i návyky z hlediska zodpovědného přístupu žáků k vlastnímu zdraví. Biologie se podílí spolu s předměty Základy společenských věd a Tělesná výchova na integraci vzdělávacího obsahu oboru Výchova ke zdraví. V septimě je do předmětu integrován vzdělávací obsah tematických okruhů Zdravý způsob života a péče o zdraví, Změny v životě člověka a jejich reflexe a Rizika ohrožující zdraví a jejich prevence.

Předmět úzce souvisí s ostatními předměty vzdělávací oblasti Člověk a příroda: Chemie, Fyzika, Zeměpis.

Aktuálně je do Biologie zařazováno učivo a problematika průřezových témat Environmentální výchova (ENV) a Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech (EGS), která se naplňuje především v ekologické tematice. Průřezové téma Osobnostní a sociální výchova (OSV) navazuje v jednotlivých ročnících především na tematický okruh Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů.

8.8.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace je vyučovací hodina. V průběhu výuky budou upřednostňovány aktivizační a receptivní metody práce, vybrané s ohledem na probírané učivo a schopnosti žáků. Vždy ale platí, že hodiny směřují ke zvládnutí očekávaných výstupů a k přímému rozvíjení klíčových kompetencí, tzn. jsou naplněny bezprostřední aktivní prací žáků v průběhu celé hodiny.

Nosným principem je aktivita, samostatnost a řešení problémů. Žáci jsou motivováni k větší aktivitě, aby rozvinuli svůj kreativní potenciál, šli novými, alternativními a nekonvenčními cestami při zpracování úkolů, zjistili vlastní možnosti a schopnosti řešení, uplatnili naplno svůj talent.

V některých hodinách učitel ustupuje do pozadí, dohlíží, radí, usměrňuje. Do přípravy takovýchto hodin je vhodné zapojit i žáky, nechat jim podíl na spoluplánování výuky,

což působí nejen na větší zodpovědnost, ale rozvíjí i schopnost domluvit se, respektovat názor druhých, spolupracovat. Vhodnými formami realizace těchto hodin mohou být např.:

Problémové úlohy představují soubor činností, při kterých žáci řeší úkoly samostatně nebo ve skupině. Lze využít pracovní listy nebo promítat zadání pomocí dataprojektoru. Hodiny mají význam nejen z hlediska procvičení a prohloubení učiva, ale mohou být také využity k získání nových vědomostí.

Projekty mohou mít i komplexní charakter a přesahovat rámec jednoho předmětu (např. Biologie, Environmentální výchova a Chemie). Práce žáků na individuálních i skupinových projektech může probíhat i ve více hodinách následujících za sebou.

Laboratorní cvičení vedou k naplnění všech kompetencí z hlediska možností využití individuální i skupinové práce, uplatnění logických postupů při řešení problému i nácviku laboratorních metod. V těchto hodinách lze realizovat krátkodobé i sledovat dlouhodobé **biologické experimenty**, při kterých si žáci řešením problémů ujasňují vzájemné vztahy mezi biologickými, fyzikálními i chemickými jevy. Vlastní experimentální práci předchází vždy studium dané problematiky s využitím různých informačních zdrojů včetně internetu. Tímto způsobem lze získat i nové poznatky v rámci probíraného tematického celku biologie. Zpracování získaných dat v průběhu experimentu vede žáky k praktickému využití znalostí práce s PC.

Didaktické hry Inspirativní v tomto směru jsou zajímavé úkoly z biologických soutěží (např. z krajského kola biologické olympiády).

Diskuze, při které mají žáci možnost vyzkoušet si své organizační schopnosti, kreativitu i práci s kolektivem,. Žáci se mohou podílet na výběru aktuálních diskusních témat a zabývat se řešením řady etických problémů současné společnosti.

Programy a exkurze Na organizaci se mohou podílet pracovníci přírodovědných stanic, botanické nebo zoologické zahrady i učitelé vysokých škol. Vhodné je i využití programů a projektů občanských sdružení zaměřených na problematiku environmentální výchovy.

Významným prvkem je **využívání moderní didaktické techniky a informačních zdrojů** (dataprojektor, PC, internet, výuková CD a DVD). Jde především o intenzivní přípravu žáků k samostatnému vysokoškolskému studiu i o jejich schopnost rychle se orientovat a řešit každodenní problémové situace. Předpokladem je **práce s internetem**, vyhledávání vhodných webových stránek s aktuálními a současně seriózními informacemi i využívání databází nových vědeckých poznatků.

8.8.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů. Pro oktávy plánujeme pouze 28 vyučovacích týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Kvinta až septima - 2 hodiny (tj. 68 za rok)

8.8.1.4 Organizace předmětu

Biologie se vyučuje jako povinný vyučovací předmět od kvinty do septimy. V oktávě navazuje na povinnou výuku biologie volitelný předmět **Seminář z biologie**, zajišťující přípravu žáků na přijímací zkoušky na VŠ. Výuka celé třídy probíhá obvykle v pracovně biologie nebo v kmenové třídě. Pracovna biologie je vybavena dataprojektorem a počítačem s možností připojení na internet. Zvlášť vyhrazena a upravena jsou zde pracovní místa pro práci s mikroskopem.

Nedílnou součástí předmětu jsou hodiny laboratorních cvičení, v nichž se žák prakticky seznamuje se základními metodami zkoumání – pozorováním, měřením a experimentem a učí se získaná data správně vyhodnocovat. Tyto hodiny budou realizovány v sextě a v septimě v rámci samostatného předmětu **Praktická cvičení z přírodních věd**, ve kterém se budou pravidelně střídát hodiny fyziky, chemie a biologie.

Exkurze na odborná pracoviště vědeckých ústavů a vysokých škol doplňují tradiční tematicky zaměřené exkurze (muzea, zoologická a botanická zahrada, chráněná území a naučné stezky).

Besedy a semináře vedené odborníky reprezentující nejrozmanitější biologické obory mohou podpořit zájem žáků o přírodovědné vzdělání.

Aktuální **výstavy** i vhodně zvolená **filmová představení** jsou součástí výchovně vzdělávacího procesu v biologii.

Během studia se mohou žáci zapojit do biologické olympiády, ekologické olympiády a SOČ.

V průběhu výuky jsou upřednostňovány aktivizující metody a formy práce.

8.8.2 Výchovné a vzdělávací strategie

8.8.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Vzdělávací cíle předmětu Biologie jsou v souladu s cíli přírodovědného vzdělávání v rámci celé vzdělávací oblasti RVP GV Člověk a příroda. Jde především o to, aby žáci byli vedeni k porozumění přírodovědným pojmům a zákonitostem, k osvojování a schopnosti používat základní výzkumné metody. Dále jde o rozvíjení jejich schopnosti

využívat přírodovědné vědomosti, dovednosti, postoje i návyky při řešení konkrétních problémů s ohledem na další studium i běžný život. V neposlední řadě by u nich měla být pěstována schopnost předvídat dopad praktických aktivit lidí na přírodu a potřeba preferovat ochranu životního prostředí s ohledem na podmínky života organismů i zachování vlastního zdraví.

Kompetence k učení

Učitel:

- Zadává úkoly, které vedou k dovednostem vyhledávat, přehledně zaznamenávat podstatné informace a údaje včetně schopnosti správné citace a interpretace informací (práce s různými informačními zdroji – odborná literatura, internet...).
- Při laboratorních i terénních pracích vede žáky k dodržování pravidel bezpečné práce, zvládnutí laboratorních metod (např. práce s mikroskopem, různé techniky přípravy preparátů...), přehlednému záznamu výsledků experimentů (tabulky, grafy) i jejich samostatnému zpracování a vyhodnocení.
- Provádí rozборы plnění úkolů s cílem dosáhnout u žáků schopnosti sebehodnocení, přijetí ocenění i kritiky vedoucí k poučení z chyb (diskuze, rozборы prací apod.).
- Při konzultacích samostatných prací (referáty, projekty, soutěžní práce v rámci gladiátorských her apod.) vede žáky k používání odpovídající terminologie a pochopení mezioborových souvislostí.
- Organizuje výuku tak, aby byla pro žáky přitažlivá a získávala je i pro průběžné studium daného předmětu (aktivizující metody práce).

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Navozuje v průběhu vyučovacích hodin, při laboratorních nebo terénních pracích situace, které vedou žáky k řešení problému (metody logických postupů, pozorování a zpracování dat, experimenty, výzkumné metody).
- V průběhu výuky motivuje vhodně zařazenými interaktivními metodami (např. brainstorming, spontánní nebo řízená diskuze) k zaujetí postojů k problémům, které souvisí s novými vědeckými poznatky (etické aspekty genetického výzkumu, ohrožení biodiverzity apod.).

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Rozvíjí schopnost žáků formulovat svá tvrzení nejen z hlediska používání odborné terminologie, ale dbá i na spisovné vyjadřování v mateřském jazyce.
- Koordinuje pracovní týmy v průběhu zadaného úkolu, učí jednotlivce nejen diskutovat a argumentovat, ale zároveň i naslouchat druhým.
- Vede k využívání ICT při tvorbě a prezentaci zadaných úkolů (textové, grafické a tabulkové editory, internetové vyhledávání).

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Zadává úkoly skupinám žáků, učí jednotlivce spolupracovat s ostatními a respektovat zájem celé skupiny (laboratorní práce, Gladiátorské hry).
- Vysvětlováním, výkladem, organizováním přednášek a besed, zadáváním referátů i osobním příkladem a postojem k sociálně patologickým jevům přispívá

k vytváření zodpovědného vztahu žáků k jejich psychickému, sociálnímu i fyzickému zdraví.

- Podporuje mezilidské vztahy založené na vzájemné úctě, toleranci a empatii v průběhu celého výchovně vzdělávacího procesu i při mimoškolních aktivitách.
- Hodnotí objektivně individuální i společnou práci žáků a snaží se je do tohoto evaluačního procesu zapojovat.

Kompetence občanská

Učitel:

- Seznamuje žáky s důsledky poškozování životního prostředí z hlediska dlouhodobé perspektivy (exkurze – významné lokality, chráněná území, důsledky devastace přírody i příklady rekultivace narušených lokalit) a učí je rozhodovat se a jednat v souladu s udržitelností života.
- Klasickými i aktivizujícími metodami výuky seznamuje žáky s chováním v krizových situacích, vede je k rozpoznání nebezpečí i k poskytnutí pomoci ostatním (praktický nácvik první pomoci, vyhledání odborné pomoci).
- Vede žáky k asertivnímu, ale zároveň etickému chování v oblasti ochrany zdraví, včetně zdraví reprodukčního.

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

- Ukazuje užitečnost biologických oborů, jejich využití v běžném životě, možnosti dalšího studia z hlediska volby povolání a perspektivy pracovního zařazení (exkurze na odborná pracoviště, besedy, přednášky).
- Motivuje žáky k hlubšímu zájmu o studium a problematiku biologických disciplín (účast v soutěžích – biologická olympiáda, SOČ).
- Vysvětluje aplikaci výzkumů ve výrobní praxi (např. využívání biotechnologií v zemědělství a v potravinářství – referáty, seminární práce).

Kompetence digitální

Učitel:

- Učí žáky používat a ovládat sondy a přístroje Vernier, propojovat čidla s tabletem či počítačem a za pomoci softwaru Graphical Analysis odečítat a zpracovávat měřená data.
- Vede žáky k aktivnímu vyhledávání a kritickému posuzování informací a digitálního obsahu, dále k využívání získaných informací k tvorbě referátů a plnění dalších úkolů.
- Zapojuje žáky do skupinových prací, ve kterých využívají sdílené prostředí (tabulky, dokumenty, Google disk).
- Motivuje k etickému jednání a ctění autorství při práci s internetovými zdroji.
- Učí žáky vhodně používat MS Office a Dokumenty Google, ať už se jedná o strukturovaný text v MS Word nebo o prezentaci svých zjištění v prostředí MS PowerPoint.
- Upozorňuje žáky na význam nových technologií pro biologii a vědu obecně.
- Aktivně využívá společně s žáky prostředí učebny Google Classroom.
- Vede žáky k využívání nástrojů AI k hledání námětů a inspirace, a zároveň k dodržování etických pravidel.
- Motivuje žáky k vytváření myšlenkových map z dostupných programů.
- Vede žáky k obezřetnosti a bezpečnosti práce na internetu.
- Využívá v hodinách výukové aplikace (např. Kahoot apod)

8.8.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Kvinta

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.OBECNÁ BIOLOGIE

1. Vysvětlí podstatné rozdíly mezi živou a neživou přírodou. Charakterizuje základní vlastnosti živých organismů. Objasní význam biologických věd.
2. Popíše stavbu a vysvětlí funkci buněčných struktur prokaryotní buňky.
3. Vysvětlí funkci jednotlivých organel eukaryotní buňky. Porovná buňku bakterií, rostlin, živočichů a hub.

II.BIOLOGIE VIRU

1. Porovná stavbu virů a buněčných organismů. Vysvětlí pojem nitrobuněčný parazit a důsledky virové infekce pro buňku.
2. Uvede příklady virových onemocnění rostlin, živočichů a zejména člověka, zhodnotí možnosti prevence a léčby.
3. Zhodnotí pozitivní a negativní význam virů.

III.BIOLOGIE BAKTERIÍ

1. Charakterizuje bakterie a sinice, na příkladech vysvětlí jejich význam z hlediska ekologického, zdravotnického a hospodářského.
2. Zhodnotí způsoby ochrany proti bakteriálním onemocněním a metody jejich léčby.

IV.BIOLOGIE PROTIST

1. Charakterizuje autotrofní protista z ekologického, zdravotnického a hospodářského hlediska.

V.BIOLOGIE HUB

1. Poznává a pojmenuje významné zástupce hub. S pomocí dostupných informačních zdrojů rozliší a určí jedovaté a jedlé druhy.
2. Zhodnotí možnost využití i zneužití hub člověkem. Objasní význam kvasinek a jiných druhů hub v potravinářském a farmaceutickém průmyslu. Posoudí problémy vyvolané těmito organismy z hlediska hospodářského i zdravotnického.
3. Vysvětlí principy soužití houbové a řasové (sinicové) složky lišejníků, uvede jejich ekologický význam a podle nákresů či fotografií rozpozná nejrozšířenější zástupce.

VI.BIOLOGIE ROSTLIN

1. Objasní odlišnost rostlinné buňky od ostatních typů eukaryotní buňky. Uvede základní typy rostlinných pletiv a jejich funkce. Popíše stavbu a funkci vegetativních a generativních orgánů rostlin a uvede příklady jejich přeměny.
2. Vysvětlí význam a podstatu pohlavního a nepohlavního rozmnožování rostlin a na příkladech objasní princip vegetativního rozmnožování.

3. Popíše rodozměnu s pomocí schémat životních cyklů konkrétních druhů rostlin (např. ploník, kapraď samec, borovice...).
4. Vysvětlí rozdíl mezi stélkou a stavbou těla cévnatých rostlin. Porovná společné a rozdílné vlastnosti stélkatých rostlin (řasy, mechorosty) a cévnatých rostlin (kapraďorosty, nahosemenné a krytosemenné rostliny).
5. Rozliší základní systematické skupiny rostlin, určí jejich významné zástupce pomocí atlasů a klíčů a vyhledá jejich ekologické nároky.
6. Vysvětlí a zhodnotí základní fyziologické děje probíhající v rostlinách z hlediska významu rostlin jako primárních producentů biomasy.
7. Uvede možnosti využití rostlin v potravinářství, v textilním průmyslu a v dalších odvětvích včetně využití biomasy jako zdroje energie.
8. Posoudí vliv životních podmínek na stavbu a funkci rostlinného těla.
9. Vysvětlí význam a způsob ochrany původních a přirozených rostlinných společenstev, zhodnotí problematiku ohrožených rostlinných druhů.

VII.EKOLOGIE

1. Používá správně základní ekologické pojmy.
2. Objasňuje základní ekologické vztahy.

VIII.ENVIRONMENTÁLNÍ VÝCHOVA (PT)

1. Uvědomuje si specifické postavení člověka v přírodním systému a jeho odpovědnost za jeho další vývoj.
2. Projevuje úctu k hodnotám, které příroda člověku poskytuje, hodnotí postoje a chování člověka vůči přírodě, zná z vlastní zkušenosti přírodní a kulturní hodnoty ve svém okolí, uvažuje o nich souvislostech a chápe příčiny a následky jejich poškozování.
3. Uvědomuje si možnost každého jedince přispět k ochraně přírody ekologicky zodpovědným přístupem k běžným denním činnostem, nahlíží různé aspekty ekologických problémů, vytváří si k nim vlastní názor a postoj.
4. Vnímá a cítí zodpovědnost za místo, ve kterém žije, nejen z hlediska životního prostředí.
5. Chápe propojení a význam složek přírodních systémů.

IX.VÝCHOVA K MYŠLENÍ V EVROPSKÝCH A GLOBÁLNÍCH SOUVISLOSTECH (PT)

1. Přijímá zodpovědnost za sebe a za svět, ve kterém žije.
2. Brání se proti násilí a škodlivým vlivům, které jsou důsledkem globalizačních procesů.

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		36	
Obecná biologie		5	V 1. pololetí budou zařazeny nejméně 2 hodiny LC se zaměřením na techniku mikroskopování.
Úvod do biologie	I.1		
Obecné vlastnosti organismů	I.1		
Systém organismů			
Prokaryotní a eukaryotní buňka	I.2,3		
Biologie virů		2	Doporučení: Exkurze (chráněná území, naučné stezky, botanická zahrada)
Stavba a funkce virů	II.1,2,3		
Biologie bakterií		2	
Stavba a funkce bakterií	III.1,2		
Biologie hub			
Stavba a fyziologie hub			
Přehled významných skupin hub	V.1,2,3	6	
Stavba a fyziologie lišejníků			
Přehled lišejníků			
Biologie rostlin		21	
Morfologie a anatomie rostlin	VI.1		
Fyziologie rostlin	VI.6		

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>		32	
Rozmnožování, růst a vývin rostlin	VI.2	27	V 2. pololetí budou zařazeny nejméně 2 hodiny LC se zaměřením na techniku mikroskopování.
Systém a evoluce rostlin			
Charakteristika řas a postavení v systému	VI.1,4		
Mechorosty	VI.3,4,5		
Kapradňorosty	VI.3,4,5		
Nahosemenné rostliny	VI.3,5,7		
Krytosemenné rostliny	VI.3,5,7		
Ekologie - organismy a prostředí, člověk a životní prostředí		5	PT:ENV,EGS
Základní ekologické pojmy	IX.1,2		
Abiotické a biotické podmínky	VII.1		
Populace	VI.8;VII.2		
Ekosystém	VII.2;VIII.4,5		
Ochrana organismů	VI.9;VIII.1,2,3		

Sexta

Školní očekávané výstupy

Žák:

I. BIOLOGIE ŽIVOČICHŮ - ÚVOD

1. Popíše stavbu a vysvětlí funkci buněčných struktur živočišné buňky.
2. Porovná živočišnou buňku s ostatními typy eukaryotních buněk.
3. Vymezí charakteristiku živočichů a vysvětlí jejich strategii získávání živin a energií.

II. PRVOCI

1. Charakterizuje prvky a jejich postavení v systému organismů.
2. Posoudí ekologické nároky významných zástupců prvků a vysvětlí jejich význam s ohledem na zdraví člověka.

III. MNOHOBUNĚČNÍ

1. Objasní princip nepohlavního a pohlavního rozmnožování živočichů.
2. Vysvětlí význam diferenciaci a specializaci buněk mnohobuněčných.
3. Popíše proces evoluce a způsoby adaptace orgánových soustav souvisejících s metabolismem, nervovými a hormonálními funkcemi a s pohybem živočichů.

IV. SYSTÉM A EVOLUCE ŽIVOČICHŮ

1. Charakterizuje taxonomickou jednotku živočichů a její významné zástupce.
2. S využitím atlasů, klíčů a dalších informačních zdrojů včetně internetu určí významné živočišné druhy a uvede jejich ekologické nároky.
3. Posoudí význam živočichů v přírodě a v různých odvětvích lidské činnosti.
4. Charakterizuje pozitivní a negativní působení živočišných druhů na lidskou populaci.

V. ETOLOGIE

1. Charakterizuje instinktivní chování živočichů a uvede konkrétní příklady.
2. Objasní význam učení pro živočichy a na příkladech vysvětlí základní typy získaného chování.

VI. ŽIVOČICHOVÉ A PROSTŘEDÍ

1. Aplikuje znalost základních ekologických pojmů na ekologii živočichů.
2. Uvede příklady potravních řetězců v ekosystému.
3. Zhodnotí problematiku ohrožených živočišných druhů z hlediska ochrany jejich životního prostředí.

VII. ENVIRONMENTÁLNÍ VÝCHOVA

1. Uvědomuje si specifické postavení člověka v přírodním systému a jeho odpovědnost za jeho další vývoj.
2. Projevuje úctu k hodnotám, které příroda člověku poskytuje, hodnotí postoje a chování člověka vůči přírodě.
3. Uvědomuje si možnost každého jedince přispět k ochraně přírody ekologicky zodpovědným přístupem k běžným denním činnostem.
4. Vnímá a cítí zodpovědnost za místo, ve kterém žije, nejen z hlediska životního prostředí.
5. Chápe propojení a význam složek přírodních systémů.

**VIII.VÝCHOVA K MYŠLENÍ V EVROPSKÝCH A GLOBÁLNÍCH SOUVISLOSTECH
(PT)**

- 1.Přijímá zodpovědnost za sebe a za svět, ve kterém žije.
- 2.Brání se proti násilí a škodlivým vlivům, které jsou důsledkem globalizačních procesů.

Sexta

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u> Úvod do biologie živočichů Zoologie Živočišná buňka Charakteristika živočichů Prvoci Mnohobuněční Rozmnožování a ontogeneze Orgány a orgánové soustavy Systém a evoluce živočichů <u>Biologie bezobratlých:</u> Houby Žahavci Ploštěnci Hlísti Ostnokožci	I.1,2 I.3 II.1,2 III.1,2 III.3 IV.1,2,3,4	2 2 14 18	 Doporučení: Exkurze (chráněná území, naučné stezky, zoologická zahrada)

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u> <u>Biologie strunatců:</u> Pláštěnci Bezlebeční Obratlovci: Bezčelistnatci Paryby Ryby Obojživelníci Plazi Ptáci Savci Etologie Základní pojmy Chování vrozené a získané Živočichové a prostředí Přizpůsobení živ. prostředí Populace Společenstva Ekosystémy Rozšíření, ohrožení a ochrana živočichů	IV.1,2,3,4 V.1,2 VI.1,2,3; VII.1,2,3,4,5; VIII.1,2	20 6 6	 PT:ENV, EGS

Septima

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.SLOŽENÍ, STRUKTURA A VÝVOJ ZEMĚ

1. Vymezí období geologického vývoje Země s ohledem na významné geologické procesy a dominantní skupiny organismů.

II.OBECNÁ BIOLOGIE

1. Porovná významné hypotézy o vzniku a evoluci živých soustav na Zemi.
2. Vysvětlí význam diferenciaci a specializaci buněk pro mnohobuněčné organismy.
3. Odvodí hierarchii recentních organismů ze znalostí o jejich evoluci.
4. Podle předloženého schématu popíše a vysvětlí fylogenetický vývoj člověka.

III.BIOLOGIE ČLOVĚKA

1. Využívá znalosti o orgánových soustavách z hlediska jejich anatomie a především fyziologie pro pochopení souvislostí mezi ději, které probíhají v lidském těle.
2. Objasní význam fyziolog. dějů z hlediska udržení homeostázy v těle člověka a důsledky jejího narušení.
3. Vysvětlí příčiny běžných chorob v rámci jednotlivých tělních soustav a aplikuje poznatky o jejich prevenci.
4. Vymezí etapy vývoje člověka a posoudí vlivy, které jeho vývoj ovlivňují v pozitivním a negativním směru.

IV.GENETIKA

1. Objasní princip proteosyntézy a podstatu genetického kódu.
2. Porovná uložení genetické informace v prokaryotické a v eukaryotické buňce. Vysvětlí související pojmy (typy a stavba chromozómů, chromozómové určení pohlaví).
3. Aplikuje znalosti zákonitostí autozomální a gonozomální dědičnosti při řešení jednoduchých příkladů.
4. Uvede a vysvětlí genetické příčiny proměnlivosti související se vznikem a kombinací gamet po oplození a se změnami genetické informace.
5. Uvede základní metody výzkumu genetiky člověka, vysvětlí jejich možné využití v běžném životě a posoudí etické aspekty aplikace genetického výzkumu lidí.
6. Porovná zákonitosti vývoje autogamní a panmiktické populace.

V.VÝCHOVA KE ZDRAVÍ

1. Aplikuje poznatky o zdravé výživě v souvislosti se svými specifickými potřebami i s ohledem na ostatní věkové kategorie.
2. Zdůvodní tělesné a duševní změny osobnosti v období adolescence.
3. Zhodnotí rizika vzniku civilizačních chorob v souvislosti s životním stylem.
4. Posoudí vhodné způsoby relaxace v běžném denním režimu.
5. Rozpozná a zhodnotí rizika v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví.
6. Zaujímá odmítavé postoje ke všem formám rizikového chování a umí vhodně argumentovat.

7. Zhodnotí konkrétní situaci ohrožení a aplikuje vědomosti a dovednosti při poskytnutí první pomoci.
8. Uplatňuje odpovědné a etické přístupy k sexualitě, rozhoduje se s vědomím možných důsledků.
9. Orientuje se v problematice reprodukčního zdraví z hlediska odpovědnosti k budoucímu rodičovství.
10. Zná práva každého jedince v oblasti sexuality a reprodukce.

VI.ČLOVĚK A ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ (ENV)

- 1.Uvědomuje si vliv znečištěného prostředí na lidské zdraví.

VII.GLOBÁLNÍ PROBLÉMY, JEJICH PŘÍČINY A DŮSLEDKY (EGS)

1. Brání se proti škodlivým vlivům, které jsou důsledkem globalizačních procesů

Septima

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>			
Evoluce života a její podmínky		8	
Geologická historie Země	I.1		
Vznik a vývoj živých soustav	II.1		
Vývoj organismů	II.2,3		
Vývoj člověka	II.4		
Biologie člověka		28	
<u>Opěrná a pohybová soustava</u>	III.1,2,3		
Stavba kostí a druhy spojení			
Kostra a její funkce			
Druhy svalové tkáně			
Kosterní svaly a jejich funkce			
<u>Soustavy látkové přeměny</u>	III.1,2,3		
Oběhová soustava a imunitní systém			
Dýchací soustava			
Trávicí soustava a metabolismus			
Vylučovací s. a kůže			
VZ: Zdravá výživa	V.1		
Poruchy příjmu potravy	V.6		
Civilizační choroby	V.3		
První pomoc	V.7		
Zdraví v globálním kontextu, vliv prostředí	VI.1;VII.1		
			Integrace části vzdělávacího obsahu tematického okruhu Složení, struktura a vývoj Země ze vzdělávacího oboru Geologie
			Integrace vzdělávacího obsahu tematických okruhů (Zdravý způsob života a péče o zdraví; Změny v životě člověka a jejich reflexe; Rizika ohrožující zdraví a jejich prevence) ze vzdělávacího oboru Výchova ke zdraví
			PT: ENV,EGS

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>			
Biologie člověka	III.1,2,3	12	
Nervová soustava“ (neuron, synapse, reflexy, CNS a periferní nervový systém)			-
Smyslové orgány			
Hormonální regulace:			
VZ: Psychohygiena	V.4		<u>Chemie:</u> (Přírodní látky; Základní metabolické procesy)
<u>Rozmnožovací soustava</u>	III.1,2,3		
Menstruační cyklus			
Oplození a těhotenství			
Období života člověka	III.4		
VZ: Změny v dospívání	V.2		
Nemoci přenosné pohlavním stykem	V.8		
Antikoncepce	V.9		
Asistovaná reprodukce	V.10		
Genetika		20	Doporučení: antropologické muzejní sbírky, exkurze na odborná pracoviště, přednášky
Molekulární a buněčné základy dědičnosti	IV.1,2		
Dědičnost a proměnlivost	IV.3,4		
Genetika člověka	IV.5		
Genetika populací	IV.6		
Zdraví v globálním kontextu, vliv prostředí	VI.1;VII.1		PT:ENV,EGS

8.8.2.3 Evaluace v předmětu

Smyslem evaluace je zjistit stav utváření kompetencí (tj. vědomostí, dovedností, schopností, postojů a hodnot žáka) a zvládnutí očekávaných výstupů.

Hodnotit očekávané výstupy a stanovit výslednou známku lze tradičně na základě bodového ohodnocení výkonu žáka s důrazem na jeho schopnost řešit problémy a na úroveň jeho komunikačních dovedností. Průběžná klasifikace je podkladem pro celkové hodnocení za pololetí. V rámci předmětu Biologie budou respektována pravidla klasifikace uvedená v úvodní kapitole ŠVP GV s využitím pěti klasifikačních stupňů. Ověřování klíčových kompetencí je možné na úrovni středoškolského vzdělávání postihnout při řešení náročnějších úkolů, jako jsou např. seminární práce, referáty, projekty i aktivity v rámci zpracování Gladiátorských her. Nezanedbatelná je účast v soutěžích jako je biologická olympiáda nebo SOČ. K objektivnímu posouzení zvládnutí kompetencí je vhodné využít i srovnávací testy Scio, CERMAT apod.

Kritéria pro hodnocení a klasifikaci:

- vědomosti a dovednosti
- aktivní přístup k zadaným úkolům
- samostatnost při řešení úkolů
- ústní projev, používání terminologie předmětu
- schopnost spolupráce, přínos pro skupinu
- schopnost autoevaluace

V biologii učitel využívá při hodnocení žáka **písemné práce** s využitím různých typů testových úloh. V průběhu klasifikačního období to jsou především kratší testy a v závěru pololetní práce se shodnými kritérii pro paralelní třídy.

Ve vyučovacích hodinách lze uplatnit také **ústní zkoušení** zaměřené na ověření očekávaných výstupů i kompetencí. Např. zpracování referátů lze hodnotit nejen z hlediska zvládnutí obsahové stránky, ale i s ohledem na uvedená kritéria. Vedle hodnocení učitele se nabízí i možnost posoudit schopnost sebehodnocení žáka, popř. i schopnost přijmout kritiku spolužáků.

I projektové a skupinové práce lze hodnotit známkou podle předem přesně daných kritérií, s kterými jsou žáci seznámeni předem.

Úroveň zpracování vybraných biologických témat **Gladiátorských her** a především možnost sledovat dlouhodoběji práci žáků nabízí vedoucímu práce (učiteli biologie) možnost nejen tuto práci koordinovat, ale i objektivně hodnotit známkou, kterou může na základě vlastního rozhodnutí zahrnout do klasifikace.

Objektivní hodnocení má žákovi průběžně poskytovat především zpětnou vazbu o jeho studijních výsledcích, současně má být pro něj také zdrojem motivace a pobídkou pro další studium. Hodnocení by měl využít i učitel biologie jako zpětnou vazbu pro vlastní pedagogickou činnost.

8.9 Praktická cvičení z přírodních věd

8.9.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.9.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Předmět Praktická cvičení z přírodních věd navazuje na předměty Fyzika, Chemie a Biologie a svým obsahem je jejich nedílnou součástí. Žák zde prakticky ověřuje své teoretické znalosti a vědomosti, seznamuje se základními metodami zkoumání – pozorováním, měřením a experimentem a učí se získaná data správně vyhodnocovat.

8.9.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace je vyučovací hodina. Třída se dělí na polovinu, žáci pracují samostatně, ve dvojicích nebo malých skupinách. Důraz je kladen na dodržování předepsaných postupů a zásad bezpečnosti práce.

8.9.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	cca 3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Sexta a septima - 1 hodina (tj. 34 za rok)

8.9.1.4 Organizace předmětu

Předmět je vyučován v sextě a septimě, časová dotace je 1 hodina týdně, ideálně vyučovaná jako dvouhodinový celek jednou za 14 dní ve třídě dělené na polovinu, přičemž se pravidelně střídá cvičení z fyziky, chemie a biologie.

Výuka probíhá vždy v odborné učebně fyziky, chemie nebo biologie. Vybavení učeben umožňuje provádět demonstrační pokusy i samostatné laboratorní práce žáků. Pracovny jsou vybavené dataprojektorem a počítačem s připojením na internet. Na detašovaném pracovišti je pro výuku laboratorních prací z fyziky a chemie určena specializovaná učebna, zařízená jako laboratoř.

8.9.2 Výchovné a vzdělávací strategie

Vzdělávání v oblasti přírodních věd vede žáka k potřebě klást si otázky o příčinách a průběhu přírodních dějů a hledat na ně odpovědi.

Žáci se učí hledat souvislosti mezi ději probíhajícími v přírodě, jsou vedeni k uvědomění si závislosti člověka na přírodě a nutnosti její aktivní ochrany. Učí se využívat přírodovědné znalosti a vědomosti k řešení konkrétních problémů, seznamují se se základy laboratorní techniky, učí se bezpečně zacházet s vybranými chemickými látkami a dodržovat zásady bezpečnosti práce.

8.9.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Kompetence k učení

Učitel:

- Vede žáky ke zvládnutí základních dovedností při práci s přírodninami a v průběhu experimentální práce.
- Klade důraz na používání správné terminologie a symboliky, klade jasně formulované otázky.
- Vede žáky k nutnosti správně vyhodnotit získané informace (zpracování laboratorního protokolu, sestavení tabulek a grafů).
- Provádí rozbor plnění úkolů s cílem dosáhnout u žáků schopnosti sebehodnocení.

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Zadává žákům problémové úlohy a úlohy vyžadující logické uvažování.
- Učí žáky rozpoznat problém, objasnit jeho podstatu a navrhnout kroky vedoucí k jeho řešení.
- Učí žáky prakticky ověřovat získané informace, vyhodnocovat naměřená data a vyvozovat odpovídající závěry.
- Klade důraz na argumentaci podloženou důkazy.
- Podporuje řešení problémů s mezioborovým přesahem.

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Vede žáky k souvislému a dobře formulovanému projevu, vyžaduje užívání odborné terminologie.
- Učí žáka vyjadřovat informace slovně, matematicky, graficky.
- V průběhu vyučovacích hodin vytváří podmínky pro vzájemnou komunikaci.
- Rozvíjí u žáků schopnost vyjadřovat své vlastní názory, obhajovat a hodnotit výsledky své práce.

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Zadává žákům skupinovou práci a vytváří podmínky, které každému umožní zapojit se do činnosti a přijímat odpovědnost za svou práci i za práci ostatních.
- Provádí pravidelná hodnocení společné práce a vyžaduje podíl žáků na nich.

Kompetence občanská**Učitel:**

- Uváděním informací o vlastnostech a účincích látek vede žáky k vytváření kladného vztahu k ochraně zdraví, přírody a životního prostředí.
- Vede žáky k získání dovednosti efektivního jednání a poskytnutí pomoci v situacích ohrožujících život a zdraví člověka (např. při úniku škodlivých látek).

Kompetence k podnikavosti**Učitel:**

- Organizuje výuku tak, aby byla pro žáky přitažlivá a získávala je i pro studium daného předmětu.
- Volí takové metody práce, které ukazují užitečnost předmětu pro praktický život (zajímavé úlohy, problémové úlohy, laboratorní technika, ...)

Kompetence digitální**Učitel:**

- Využívá prostředků moderních digitálních technologií jako jsou měřicí sondy „Vernier“, frekvenční generátory a osciloskopy při laboratorních měřeních a další poznávací činnosti způsobem, který podporuje aktivní činnost žáků a přispívá k porozumění přírodovědným jevům a problémům v souvislostech a uplatňování partnerských přístupů při týmové práci.
- Podporuje žáky v tvorbě projektů s využitím digitálních technologií zejména statistického zpracování výsledků měření pomocí statistických nástrojů obsažených v tabulkovém procesoru Excel

8.9.2.2 Distribuce a rozpracování očekávaných výstupů a učiva

Školní očekávané výstupy

Žák:

1. Dodržuje pravidla bezpečnosti práce a chování v laboratoři.
2. Posoudí nebezpečnost chemických látek na základě výstražných symbolů.
3. Uplatňuje teoretické znalosti a stechiometrické výpočty při laboratorní práci.
4. Přehledně a výstižně vede zápis o průběhu a výsledku praktického úkolu.
5. Při popisu soustav látek a laboratorních pomůcek používá odbornou terminologii.
6. Dodržuje předepsaný pracovní postup, spolupracuje s žáky ve skupině.
7. Na základě pozorování a naměřených hodnot vyvodí správné závěry.

SEXTA - praktická cvičení z chemie

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
Bezpečnost práce v chemické laboratoři Laboratorní řád, označení chemických látek	1,2	1
Jednoduché laboratorní práce z obecné a anorganické chemie Reakce nepřechodných prvků Protolytické a redoxní reakce Reakce vybraných přechodných prvků	1,2,3,4,5,6,7	10

SEXTA - praktická cvičení z fyziky

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
Mechanické kmitání a vlnění - jednoduché laboratorní práce a měření Pružinový oscilátor Kyvadlo Zvukové jevy	4,5, 6,7	5
Molekulová fyzika a termika - jednoduché laboratorní práce a měření Tepelná výměna Struktura a vlastnosti pevných látek Struktura a vlastnosti kapalin Změny skupenství látek	4,5,6,7	6

SEXTA - praktická cvičení z biologie

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
Bezpečnost práce v pracovně biologie Laboratorní řád Etika práce s biologickými objekty Práce s laboratorní technikou	1	1
Laboratorní práce z biologie rostlin a živočichů Cytologie – srovnání buněk Histologie – pletiva, tkáně Fyziologie – jednoduché pokusy	3,4,5,6,7	10

SEPTIMA - praktická cvičení z chemie

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
Jednoduché laboratorní práce z analytické chemie, organické chemie a chemie přírodních látek Vybrané metody kvalitativní a kvantitativní analýzy Reakce vybraných derivátů uhlovodíků Reakce vybraných přírodních látek	1,2,3,4,5,6,7	11

SEPTIMA - praktická cvičení z fyziky

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
Elektřina a magnetismus Stejnosměrný proud - sestavování elektrických obvodů a měření Střídavý proud - sestavování elektrických obvodů a měření	1,2	6
Optika - jednoduché laboratorní práce a měření Zobrazení zrcadly Zobrazení čočkami Index lomu	1,2,3,4,5	5

SEPTIMA - praktická cvičení z biologie

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
Laboratorní práce z biologie člověka-fyziologie a anatomie tělních soustav Soustava opěrná a pohybová Soustavy přeměny látkové Soustavy regulační	1,3,4,5,6,7	8
Genetika – řešení příkladů	4,6,7	3

8.9.2.3 Evaluace v předmětu

Hodnocení žákovi průběžně poskytuje zpětnou vazbu o jeho výsledcích a zároveň je zdrojem motivace pro jeho další práci. V rámci předmětu budou respektována pravidla klasifikace uvedené v ŠVP s využitím pěti klasifikačních stupňů. Znamka nezahrnuje hodnocení žákova chování.

Kritéria pro hodnocení a klasifikaci:

- vědomosti a dovednosti
- aktivní přístup k zadaným úkolům
- samostatnost při řešení úkolů
- zpracování písemných výstupů z laboratorních prací
- ústní projev, používání správné terminologie
- schopnost spolupráce a komunikace

Dílčí hodnocení z jednotlivých cvičení slouží jako podklad pro vedení záznamů o prospěchu žáka a je využito pro výslednou známku na vysvědčení, na které se musí shodnout všichni zúčastnění vyučující.

8.10 Zeměpis

8.10.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.10.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Zeměpis je samostatný vyučovací předmět v rámci vzdělávací oblasti Člověk a příroda. Učivo zahrnuje tematické okruhy vymezené v RVP GV (Přírodní prostředí, Sociální prostředí, Životní prostředí, Regiony, Geografické informace a terénní vyučování). Do zeměpisu byla integrována většina vzdělávacího obsahu oboru Geologie (Složení, struktura a vývoj Země, Geologické procesy v litosféře, Voda, Člověk a anorganická příroda).

Při výuce tohoto předmětu, v souladu s pojetím Zeměpisu jako vědního oboru o přírodě i o společnosti, se klade důraz na aktivní porozumění zeměpisným a souvisejícím pojmům, zákonitostem, souvislostem i schopnosti žáků aplikovat své vědomosti a dovednosti při řešení konkrétních problémů.

Předmět Zeměpis úzce souvisí i s ostatními předměty oblasti Člověk a společnost (Základy společenských věd, Dějepis) a přirozeně se prolíná s průřezovými tématy (Environmentální výchova, Výchova v globálních a evropských souvislostech, Multikulturní výchova), která jsou do předmětu částečně začleněna ve zvláštních tematických okruzích, ale prolínají se i s okruhy ostatními.

Zeměpis přispěje k pochopení propojenosti přírodního systému a zákonitostí, které zde fungují. Žáci poznají závislost člověka na přírodě a nutnost udržet rovnováhu krajinné sféry pro zachování existence všech živých organismů. Zeměpis navíc žákům pomůže odhalit souvislosti současných událostí a přispět k jejich pochopení. Důležitá je i lokalizace různých jevů v prostoru - ať v blízkém okolí, regionu, ČR, kontinentu či z pohledu globálního.

8.10.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace je vyučovací hodina. V průběhu výuky budou upřednostňovány aktivizační a receptivní metody práce, vybrané s ohledem na probírané učivo a schopnosti žáků. Vždy ale platí, že hodiny směřují ke zvládnutí očekávaných výstupů a k přímému rozvíjení klíčových kompetencí, tzn. jsou naplněny bezprostřední aktivní prací žáků v průběhu celé hodiny.

Nosným principem je aktivita, samostatnost a řešení problémů. Žáci jsou motivováni k větší aktivitě, aby rozvinuli svůj kreativní potenciál, šli novými, alternativními a nekonvenčními cestami při zpracování úkolů, zjistili vlastní možnosti a schopnosti řešení, uplatnili naplno svůj talent.

V některých hodinách učitel ustupuje do pozadí, dohlíží, radí, usměrňuje. Do přípravy takovýchto hodin je vhodné zapojit i žáky, nechat jim podíl na spoluplánování výuky, což působí nejen na větší zodpovědnost, ale rozvíjí i schopnost domluvit se, respektovat názor druhých, spolupracovat. Vhodnými formami realizace těchto hodin mohou být např.:

Dramatizace – přebíráním rolí si žák zkouší různé životní situace a ověřuje schopnost reagovat na ně.

Soutěže - inspirované médii (Milionář...) přispívají k procvičení dosažených znalostí a jejich prohloubení.

Pokusy, demonstrace – napomáhají k pochopení různých jevů, ale i k získání zájmu o daný obor.

Logické úlohy – rozvíjejí logické myšlení, představivost, pozornost, vytrvalost, kombinační schopnosti, strategii a taktiku.

Výroba modelů – na základě teoretických znalostí lze provádět konstrukce s možností praktického využití, či ověření pravdivosti teoretických tvrzení.

Počítačová učebna a učebny s dataprojektory - lze je využívat pro hodiny, v nichž sami žáci prezentují výsledky své práce buď z předcházejících hodin, nebo demonstrují prezentace připravené doma. Sám učitel může připravit zajímavou hodinu s použitím počítačové techniky.

Ankety - je možné provádět je ve všech předmětech k různým tématům a problémům doby a využít je dále v **diskusní hodině**, v níž se vyhodnotí a udělají závěry, které se prezentují.

Testy - aplikací intelektuálních her různého zaměření se podporuje soutěživost a ověřují znalosti a schopnosti jednotlivců i skupin.

Diskuze a debaty – mají široké využití, lze je vést ve všech předmětech k nejrůznějším problémům, pěstují schopnost vyjádřit vlastní názor, učit se naslouchat, čelit argumentům a reagovat na kritiku.

Projekty – mohou být krátkodobé nebo dlouhodobé s mezipředmětovými vazbami, mohou je vytvářet jednotlivci i skupiny a lze je bezezbytku vypracovávat ve škole, nebo částečně tvořit doma. Jejich prezentace opět může probíhat jako soutěž, námět pro diskusi nebo vernisáž apod.

Hry – vědomostní, logické či prostě zábavné pomáhají odbourávat ostych a dopřávají i slabším jedincům pocit úspěchu.

Seminární práce, referáty, skupinové práce - dávají jednotlivcům i menším skupinám prostor pro využívání dostupných informačních zdrojů, uplatnění jazykové vybavenosti a prezentování své práce s využitím moderní techniky (dataprojektor).

Žáci se mohou podílet na tematickém zaměření hodin, navrhnout a realizovat i metody práce (vést **diskusi** na aktuální témata, připravit si **didaktické hry**).

Hodiny probíhají především v zeměpisné pracovně nebo v kmenových třídách. Mohou se také stát součástí přípravy a realizace tematicky zaměřených **programů a exkurzí** organizovaných spolu s učiteli vysokých škol, pracovníky přírodovědných stanic, muzeí. Pro tyto hodiny lze využívat i programy či projekty občanských sdružení zaměřených na problematiku environmentální výchovy.

8.10.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů. Pro oktávy plánujeme pouze 28 vyučovacích týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden

Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Kvinta až septima - 2 hodiny (tj. 68 za rok)

8.10.1.4 Organizace předmětu

Zeměpis se vyučuje jako povinný vyučovací předmět od kvinty do septimy. V oktávě navazuje na povinnou výuku zeměpisu volitelný předmět **Seminář ze zeměpisu**, zajišťující přípravu žáků na přijímací zkoušky na VŠ. Výuka celé třídy probíhá obvykle v pracovních zeměpisu nebo v kmenové třídě. Pracovna zeměpisu je vybavena dataprojektorem a počítačem s možností připojení na internet. K dispozici jsou atlasy.

Besedy a semináře vedené odborníky mohou podpořit zájem žáků o přírodovědné vzdělání. Aktuální vhodně zvolená **filmová představení** jsou součástí výchovně vzdělávacího procesu v zeměpisu. Během studia se mohou žáci zapojit do zeměpisné olympiády, Pražského globu, ekologické olympiády, Středoškolské odborné činnosti a dalších soutěží.

8.10.2 Výchovné a vzdělávací strategie

8.10.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Vzdělávací cíle předmětu Zeměpis jsou v souladu s cíli přírodovědného vzdělávání v rámci celé vzdělávací oblasti RVP GV Člověk a příroda. Jde především o to, aby žáci byli vedeni k porozumění přírodovědných pojmů a zákonitostí, osvojování a schopnosti používat základní výzkumné metody. Dále jde o rozvíjení jejich schopnosti využívat přírodovědné vědomosti, dovednosti, postoje i návyky při řešení konkrétních problémů s ohledem na další studium i běžný život. V neposlední řadě by u nich měla být pěstována schopnost předvídat dopad praktických aktivit lidí na přírodu a potřeba preferovat ochranu životního prostředí s ohledem na podmínky života organismů i zachování vlastního zdraví.

Kompetence k učení

Učitel:

- Zadává úkoly, které vedou k dovednostem vyhledávat, přehledně zaznamenávat podstatné informace a údaje včetně schopnosti správné citace a interpretace informací (práce s různými informačními zdroji – odborná literatura, internet...).
- Při terénních akcích vede žáky k dodržování pravidel bezpečné práce, zvládnutí metod výzkumu (př. mapování, dotazníky...), přehlednému záznamu výsledků (tabulky, grafy) i jejich samostatnému zpracování a vyhodnocení.
- Provádí rozbor plnění úkolů s cílem dosáhnout u žáků schopnosti sebehodnocení, přijetí ocenění i kritiky vedoucí k poučení z chyb (diskuze, rozbor prací apod.).
- Při konzultacích samostatných prací (referáty, projekty, soutěžní práce v rámci gladiátorských her apod.) vede žáky k používání odpovídající terminologie a pochopení mezioborových souvislostí.

- Organizuje výuku tak, aby byla pro žáky přitažlivá a získávala je i pro průběžné studium daného předmětu (aktivizující metody práce).

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Navozuje v průběhu vyučovacích hodin, při terénních pracích situace, které vedou žáky k řešení problému (metody logických postupů, pozorování a zpracování dat, výzkumné metody).
- V průběhu výuky motivuje vhodně zařazenými interaktivními metodami (např. brainstorming, spontánní nebo řízená diskuze) k zaujetí postojů k problémům, které souvisí s novými vědeckými poznatky (aspekty globalizace, ohrožení biodiverzity apod.).

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Rozvíjí schopnost žáků formulovat svá tvrzení nejen z hlediska používání odborné terminologie, ale dbá i na spisovné vyjadřování v mateřském jazyce.
- Koordinuje pracovní týmy v průběhu zadaného úkolu, učí jednotlivce diskutovat a argumentovat, ale zároveň i naslouchat druhým.
- Vede k využívání ICT při tvorbě a prezentaci zadaných úkolů (textové, grafické a tabulkové editory, internetové vyhledávání).

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Zadává úkoly skupinám žáků, učí jednotlivce spolupracovat s ostatními a respektovat zájem celé skupiny (skupinové práce, gladiátorské hry).
- Vysvětlováním, výkladem, organizováním přednášek a besed, zadáváním referátů i osobním příkladem a postojem k sociálně patologickým jevům přispívá k vytváření zodpovědného vztahu žáků k jejich psychickému, sociálnímu i fyzickému zdraví.
- Podporuje mezilidské vztahy založené na vzájemné úctě, toleranci a empatii v průběhu celého výchovně vzdělávacího procesu i při mimoškolních aktivitách.
- Hodnotí objektivně individuální i společnou práci žáků a snaží se je do tohoto evaluačního procesu zapojovat.

Kompetence občanská

Učitel:

- Seznamuje žáky s důsledky poškozování životního prostředí z hlediska dlouhodobé perspektivy (exkurze – významné lokality, chráněná území, důsledky devastace přírody i příklady rekultivace narušených lokalit, trvale udržitelný rozvoj) a učí je rozhodovat se a jednat v souladu s udržitelností života.
- Klasickými i aktivizujícími metodami výuky seznamuje žáky s chováním v krizových situacích, vede je k rozpoznání nebezpečí i k poskytnutí pomoci ostatním (vyhledání odborné pomoci).
- Vede žáky k asertivnímu, ale zároveň etickému chování.

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

- Ukazuje užitečnost geografických oborů, jejich využití v běžném životě, možnosti dalšího studia z hlediska volby povolání a perspektivy pracovního zařazení (exkurze na odborná pracoviště, besedy, přednášky).
- Motivuje žáky k hlubšímu zájmu o studium a problematiku geografických disciplín (účast v soutěžích – zeměpisná olympiáda, středoškolská odborná činnost).
- Vysvětluje aplikaci výzkumů v praxi (např. regionální rozvoj, cestovní ruch – referáty, seminární práce).

Kompetence digitální

Učitel:

- Vede žáky k dohledávání informací na internetu.
- Vede žáky k využívání internetových zdrojů statistických dat (czso.cz), mapových serverů apod.
- Podporuje žáky v tvorbě projektů s využitím digitálních technologií (mapy.cz - souřadnice, vkládání informací...)
- Umožňuje žákům využívat google učebnu.
- Vede žáky ke kritickému posuzování informací.
- Ve vyučovacích hodinách využívá výukové aplikace.
- Umožňuje žákům v rámci skupinové práce tvořit a využívat sdílené dokumenty při práci na prezentacích.
- Vede žáky k uvádění zdrojů (např. v referátech či prezentacích) s využitím Citace.com.
- Vede žáky k aktivnímu využívání audiovizuální techniky při vlastní tvorbě
- Vede žáky k respektování a uvědomování si existence autorského zákona

8.10.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.PŘÍRODNÍ PROSTŘEDÍ

1. Porovná postavení Země ve vesmíru a podstatné vlastnosti Země s ostatními tělesy sluneční soustavy.
2. Porovná na příkladech mechanismy působení endogenních (včetně deskové tektoniky) a exogenních procesů a jejich vliv na utváření zemského povrchu a na život lidí.
3. Objasní mechanismy globální cirkulace atmosféry a její důsledky pro vytváření klimatických pásů.
4. Objasní velký a malý oběh vody a rozliší jednotlivé složky hydrosféry a jejich funkci v krajině.
5. Hodnotí vodstvo a půdní obal Země jako základ života a zdroje rozvoje společnosti, určí základní vlastnosti vzorku půdního profilu a navrhne využitelnost a způsob efektivního hospodaření s půdou v daném regionu.
6. Rozliší hlavní biomy světa.
7. Rozliší složky a prvky fyzickogeografické sféry a rozpozná vztahy mezi nimi.

II.SLOŽENÍ, STRUKTURA A VÝVOJ ZEMĚ

1. Porovná složení a strukturu jednotlivých zemských sfér a objasní jejich vzájemné vztahy, využívá vybrané metody identifikace minerálů.

III.GEOLOGICKÉ PROCESY V LITOSFÉŘE

1. Analyzuje energetickou bilanci Země a příčiny vnitřních a vnějších geologických procesů.
2. Určí nerostné složení a rozpozná strukturu běžných magmatických, sedimentárních a metamorfovaných hornin.
3. Využívá geologickou mapu ČR k objasnění geologického vývoje regionů.

IV.VODA

1. Zhodnotí využitelnost různých druhů vod a posoudí možné způsoby efektivního hospodaření s vodou v příslušném regionu.

V.SOCIÁLNÍ PROSTŘEDÍ

1. Zhodnotí na příkladech dynamiku vývoje obyvatelstva na Zemi, geografické, demografické a hospodářské aspekty působící na chování, pohyb, rozmístění a zaměstnanost obyvatelstva, analyzuje hlavní rasová, etnická, jazyková, náboženská, kulturní a politická specifika s ohledem na způsob života a životní úroveň v kulturních regionech světa.
2. Identifikuje obecné základní geografické znaky a funkce sídel a aktuální tendence ve vývoji osídlení.
3. Zhodnotí na příkladech světové hospodářství jako otevřený dynamický systém s určitými složkami, strukturou a funkcemi a zohlední faktory územního rozmístění hospodářských aktivit, vymezí jádrové a periferní oblasti světa.
4. Zhodnotí nerovnoměrné rozmístění, objem a distribuci světových surovinových a energetických zdrojů.

5. Rozliší a porovnává státy světa a jejich mezinárodní integrační uskupení a organizace podle kritérií vzájemné podobnosti a odlišnosti.
6. Lokalizuje na politické mapě světa hlavní aktuální geopolitické problémy a změny s přihlédnutím k historickému vývoji.
7. Vyhledá na mapách hlavní světové oblasti cestovního ruchu, porovná jejich lokalizační faktory a potenciál.

VI.ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

1. Zhodnotí na příkladech různé krajiny jako systém pevninské části krajinné sféry se specifickými znaky, určitými složkami, strukturou, okolím a funkcemi.
2. Analyzuje na konkrétních příkladech přírodní a kulturní (společenské) krajinné složky a prvky krajiny.
3. Zhodnotí některá rizika působení přírodních a společenských faktorů na životní prostředí v lokální, regionální a globální úrovni, posuzuje geologickou činnost člověka, význam i ekologickou únosnost těžby a zpracovatelských technologií, vyhodnotí bezpečnost ukládání odpadů a efektivitu využívání druhotných surovin.

VII.GEOGRAFICKÉ INFORMACE

1. Používá dostupné kartografické produkty a další geografické zdroje dat a informací v tištěné i elektronické podobě pro řešení geografických problémů.
2. Používá s porozuměním vybranou geografickou, topografickou a kartografickou terminologii.
3. Vytváří a využívá vlastní mentální schémata a mentální mapy pro orientaci v konkrétním území.
4. Čte, interpretuje a sestavuje jednoduché grafy a tabulky, analyzuje a interpretuje číselné geografické údaje.

VIII.REGIONY

1. Rozlišuje na konkrétních územních příkladech mikroregionální, regionální, státní, makroregionální a globální geografickou dimenzi.
2. Vymezí místní region (podle bydliště, školy) na mapě podle zvolených kritérií, zhodnotí přírodní, hospodářské a kulturní poměry mikroregionu a jeho vazby k vyšším územním celkům a regionům.
3. Zhodnotí polohu, přírodní poměry a zdroje České republiky.
4. Lokalizuje na mapách hlavní rozvojová jádra a periferní oblasti České republiky, rozlišuje jejich specifika.
5. Lokalizuje na mapách makroregiony světa, vymezí jejich hranice, zhodnotí jejich přírodní, kulturní, politické a hospodářské vlastnosti a jednotlivé makroregiony vzájemně porovná.

IX.GEOGRAFICKÉ INFORMACE A TERÉNNÍ VYUČOVÁNÍ

1. Používá dostupné kartografické produkty a další geografické zdroje dat a informací v tištěné i elektronické podobě pro řešení geografických problémů.
2. Orientuje se s pomocí map v krajině.
3. Používá s porozuměním vybranou geografickou, topografickou a kartografickou terminologii.
4. Vytváří a využívá vlastní mentální schémata a mentální mapy pro orientaci v konkrétním území.
5. Čte, interpretuje a sestavuje jednoduché grafy a tabulky, analyzuje a interpretuje číselné geografické údaje.

X.PRŮŘEZOVÉ TÉMA VÝCHOVA K MYŠLENÍ V EVROPSKÝCH A GLOBÁLNÍCH SOUVISLOSTECH (EGS)

1. Na základě osvojených informací argumentuje, diskutuje o politických, ekonomických a sociálních problémech v kontextu s evropskými a globálními vývojovými tendencemi.
2. Vnímá a hodnotí lokální a regionální jevy a problémy v širších evropských a globálních souvislostech.
3. Orientuje se v neznámém prostředí a mezinárodních situacích, využívá lokální, regionální a mezinárodní příležitosti k ověření občanských dovedností a demokratických mechanismů a struktur
4. Vnímá a chápe kulturní rozdíly, chápe je jako obohacení života.
5. Vnímá dopady globalizačních a rozvojových procesů, rozlišuje příznivé a nepříznivé, hledá kompromisy.

XI.PRŮŘEZOVÉ TÉMA MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

1. Uvědomuje si neslučitelnost rasové, náboženské či jiné intolerance s demokracií.
2. Vnímá multikulturalitu jako prostředek vzájemného obohacování různých etnik.
3. Chápe a hájí myšlenky vedoucí k odstraňování diskriminace a předsudků vůči lidem různých etnických skupin, národností, barvy pleti, náboženství, sociálního původu.
4. Rozumí základním pojmům multikulturní terminologie (národ, kultura, etnicita, identita, asimilace, integrace, kulturní pluralismus, xenofobie, rasismus, globalizace..).
5. Má představu o postavení národních menšin (majorita, minorita..)
6. Rozpozná projevy rasové nesnášenlivosti, vysvětlí příčiny xenofobie.
7. Zná nejdůležitější mezinárodní organizace k podpoře multikulturality.

XII.PRŮŘEZOVÉ TÉMA ENVIRONMENTÁLNÍ VÝCHOVA

1. Chápe myšlenku trvale udržitelného rozvoje.(že člověk je z hlediska své existence potřebuje využívat přírodní zdroje ve svůj prospěch, ale vždy tak, aby nedošlo k nevratnému poškození životního prostředí).
2. Hledá příčiny neuspokojivého stavu životního prostředí v minulosti i v současnosti a předvídá další vývoj.
3. Chápe provázanost ekologických, ekonomických a sociálních faktorů, hledá optimální řešení.
4. Zná a umí využívat možnosti občana při ochraně životního prostředí.
5. Získá praktické dovednosti a návyky pro běžné denní činnosti napomáhající zlepšení životního prostředí.
6. Propojí si poznatky a dovednosti z jednotlivých vzdělávacích oblastí a využívá je při řešení environmentální problematiky.

Kvinta

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		36	
Přírodní prostředí	I.1,2	5	
Země jako vesmírné těleso			
Geografické informace	VII. 1,2,3,4	6	<u>Mezipředmětové vztahy:</u> Fy (vesmír)
Kartografie a topografie			
GIS, DPZ			
Přírodní prostředí		6	
Fyzickogeografická sféra			Hydrosféra- včetně podzemních vod (z geologie)
Atmosféra	I.3		
Hydrosféra	I.4 IV.1		
GEOLOGIE		19	
Litosféra			
Složení, struktura Země	II.1		Integrován vzdělávací obsah oboru Geologie (tematické okruhy: Složení, struktura a vývoj Země, Geologické procesy v litosféře, Voda)
Země jako geologické těleso			
Zemské sféry			
Geologické procesy v litosféře			<u>Mezipředmětové vztahy:</u>
Deformace litosféry	III.2		(Geologická historie Země v Bi, chemické složení vody a půdy v CH)
Magmatický proces	III.1,2		
Metamorfnní procesy	III.1,2		
Zvětrávání a sedimentace	III.1,2		

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ-</u>		32	
Přírodní prostředí		5	
Pedosféra	I.5		Životní prostředí - ENV
Biosféra	I.6		
Systém FG na planetární a reg. úrovni	I.7		
Sociální prostředí		27	
Obyvatelstvo	V.1		Průřezové téma MKV
Základní problémy sociokulturních rozdílů, vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi různého kulturního prostředí	XI. 1-7		
Sídla a osídlení	V.2		
Světové hospodářství	V.3,4,7		
Globalizační a rozvojové procesy	X. 4,5		Průřezové téma EGS
Kulturní a politické prostředí	V. 5,6		
Globální problémy, jejich příčiny a důsledky	X. 4,5		Průřezové téma EGS
Člověk a životní prostředí	VI.1,2,3 XII. 1-6		Průřezové téma ENV

Sexta

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u> MAKROREGIONY SVĚTA		36	
SNS (příroda, obyvatelstvo) Východní Evropa Rusko	VIII.1,5, VI.2,3 VII.1,2,3,4	10	ENV (životní prostředí) <u>Mezipředmětové vztahy:</u> D (historické souvislosti konfliktů, integrací, kolonie..)
Asie Obecná charakteristika kontinentu, mapa Zakavkazsko Střední Asie Východní Asie Jihovýchodní Asie, Asijští tygři Jižní Asie (příroda, obyvatelstvo, státy) Jihozáp. Asie (příroda, obyvatelstvo, státy)	VIII.1,5, VI.2,3 VII.1,2,3,4	26	EGS (většina témat)

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u> MAKROREGIONY SVĚTA		32	
Afrika (příroda, obyvatelstvo, státy) Severní Afrika, Sahel Tropická Afrika Jižní Afrika	VIII.1,5, VI.2,3 VII.1,2,3,4	11	
Amerika (příroda, obyvatelstvo, státy) Severní Amerika Střední Amerika Jižní Amerika	VIII.1,5, VI.2,3 VII.1,2,3,4	17	
Austrálie (příroda, obyvatelstvo, státy)	VIII.1,5, VI.2,3 VII.1,2,3,4	3	
Antarktida	VI. 2,3	1	

Septima

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u> MAKROREGIONY SVĚTA Evropa (příroda, obyvatelstvo, EU, státy) Problémy sociokulturních rozdílů, Instituce Jižní Evropa Severní Evropa Západní Evropa	VII.1,5, VI.1,2, 3, IX.1-5 X. 1-3 XI. 1-7	36 10 2 10 4 10	<u>Mezipředmětové vztahy:</u> ZSV (EU) D (historické souvislosti D (historické souvislosti konfliktů) ENV (Člověk a životní prostředí) EGS (okruh Žijeme v Evropě) MKV

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u> MAKROREGIONY SVĚTA Střední Evropa Jihovýchodní Evropa Česká republika Přírodní podmínky Životní prostředí regionu a ČR Obyvatelstvo Ekonomická charakteristika, transformace Postavení v Evropě a ve světě Regiony a euroregiony Místní region	VII.1,5, VI.1,2, 3, IX.1-5 IX.1-5 VIII.3, III.3 XII. 1-6, VI.1-3 VIII.1,4, X. 2, XI. 1-7 VIII.4 VIII.1, X. 1-5 VIII.1,4 VIII.2	32 10 22	Integrovaná část vzdělávacího obsahu oboru GEOLOGIE – tematický okruh Geologické procesy v litosféře; Průřezové téma ENV Průřezové téma EGS (okruh Žijeme v Evropě)

8.10.2.3 Evaluace v předmětu

Evaluace v předmětu Zeměpis se řídí obecnými zásadami formulovanými v úvodní kapitole ŠVP GV. Podstatou evaluace je zjištění stavu utváření kompetencí (tj. vědomostí, dovedností, schopností, postojů a hodnot žáka) a zvládnutí očekávaných výstupů.

Pro hodnocení očekávaných výstupů lze snadno stanovit bodová hodnocení a na jejich základě i výsledné známky. U hodnocení kompetencí je situace složitější, neboť se projevují komplexně při řešení úkolů různého typu. Některé výkony žáků je proto vhodné hodnotit pouze slovně, zapojovat do hodnocení samotné žáky a hodnocení požívat jako hnací prvek k zlepšení jejich výkonů, respektive nárůstu kompetencí. Zvládnutí kompetencí se pak v plné míře projeví při plnění komplexních úkolů, jako např. v testech CERMAT apod.

Pro celkové hodnocení používáme jako podklad průběžnou klasifikaci formou známek, ale vedle toho hodnotíme řadu projevů žáků v hodinách slovně.

V rámci předmětu zeměpis budou respektována pravidla klasifikace uvedená v ŠVP GV s využitím pěti klasifikačních stupňů.

Kritéria pro hodnocení a klasifikaci:

- vědomosti a dovednosti
- aktivní přístup k zadaným úkolům
- samostatnost při řešení úkolů
- ústní projev, používání terminologie předmětu
- schopnost spolupráce, přínos pro skupinu
- schopnost autoevaluace

Těmito kritérii hodnotíme, jak žák zvládl výstupy tematických celků, s důrazem na jeho schopnost řešit problémy i na úroveň jeho komunikačních dovedností.

Ověřování klíčových kompetencí je úkol složitější, ale na úrovni středoškolského vzdělávání je možné je postihnout při řešení náročných úkolů, např. při vypracovávání seminárních prací, referátů, projektů, zpracování Gladiátorských her apod. Zde lze již očekávat vysokou úroveň danou speciálním zaměřením, rozvinutím talentu a cílevědomým směřováním na vysoké školy. Zásadní je, abychom se vždy snažili hodnotit objektivně, spravedlivě, bez emocí, podle předem daných kritérií.

V zeměpisu učitel využívá při hodnocení žáka tyto formy:

Písemné práce – kratší testy, které mají zejména ověřit zvládnutí očekávaných výstupů, jsou hodnoceny podle přesně stanovených a předem daných kritérií, která zajišťují objektivitu.

Pololetní písemné práce – jsou soustředěny na jevy, či formy práce aktuální v daném období, které korespondují s očekávanými výstupy a kompetencemi (např. test s volbou odpovědi, řešení logické úlohy, ale i úvaha na dané téma apod.). Záměr z pololetní písemné práce může zásadně ovlivnit výslednou známku na vysvědčení, ale nemůže být jedinou rozhodující známkou klasifikace za půl roku.

Ústní zkoušení a mluvený projev - nejedná se o tradiční ústní zkoušení před tabulí, ale zaměřuje se jak na ověření očekávaných výstupů, tak kompetencí; proto může jít o různé formy ústního projevu.

Zpracování referátů a prací k danému tématu již nabízí větší možnost hodnotit zvládnutí nejen obsahové stránky, ale i kompetencí. Výraznou roli zde hraje ústní hodnocení učitele, ale i spolužáků a možnost vyjádření samotného žáka – obhajoba předneseného.

Výroba pomůcek a modelů prověřuje jak zvládnutí očekávaných výstupů, tak kompetence, a proto lze kombinovat ohodnocení známkou a slovní hodnocení jak učitele, tak třídy.

Projektové a skupinové práce lze hodnotit známkou za předem přesně daných kritérií; i to je však vhodné spojit s hodnocením slovním. Ve většině případů dokonce musí být doplněno ústním rozbohem a zapojením třídy do hodnotícího procesu.

Gladiátorské hry dokumentují dvojí pohled a nezávislé hodnocení. Prvním hodnotitelem je vedoucí práce, který se zaměřuje na úroveň zpracování, iniciativu a přístup žáků k práci na tématu, druhým pak třídní učitel, jenž hodnotí úroveň prezentace, vystupování a vyjadřování autorů práce. Nezanedbatelnými hodnotiteli jsou diváci; ti v konečné fázi rozhodují o vítězné práci, která je nejvíce zaujala.

Zodpovědné hodnocení má průběžně poskytovat nejen zpětnou vazbu žákovi o jeho studijních výsledcích, ale má pro něj být také zdrojem motivace a pobídkou pro další studium. Hodnocení je i zpětnou vazbou pro učitele.

8.11 Dějepis

8.11.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

Předmět Dějepis je součástí vzdělávací oblasti „Člověk a společnost“, která je podrobně charakterizována v RVP ZV a GV.

Do předmětu budou zároveň integrována některá témata vzdělávacích oborů Občanská výchova, Český jazyk a literatura, Zeměpis, Výtvarná a Hudební výchova. Dále jsou do předmětu integrována průřezová témata Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech (tematický okruh Globalizační a rozvojové procesy, Žijeme v Evropě a část okruhu Humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce), Mediální výchova (tematický okruh Role médií v moderních dějinách) a zohledněny budou i výstupy předmětu Multikulturní výchova a Výchova demokratického občana.

8.11.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Vzdělávací oblast Člověk a společnost počítá s určitým společenskovedním „základem“ z prvního stupně základních škol a navazuje na něj v průběhu nižšího i vyššího stupně gymnázia. V dějepise žák získává znalosti historie země, v níž žije, a to v kontextu dějin evropských a světových. Pochopí kořeny a souvislosti jevů, které ho obklopují a také společenské vzory. Žák získá kritický pohled na aktuální globalizační a rozvojové procesy současného světa a je schopen vnímání globálních hospodářských, sociálních, politických, kulturních a environmentálních prvků a jevů. Předmět Dějepis nejen otevírá možnost k celoživotnímu studiu lidské společnosti, ale zároveň vede díky postupnému prohlubování znalostí a praktických zkušeností žáků k celkovému rozvoji myšlení v širším životním kontextu, k toleranci a porozumění mezi lidmi.

8.11.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace je vyučovací hodina. V průběhu výuky budou upřednostňovány aktivizační a receptivní metody práce, vybrané s ohledem na probírané učivo a schopnosti žáků. Vždy ale platí, že hodiny směřují ke zvládnutí očekávaných výstupů a k přímému rozvíjení klíčových kompetencí, tzn. jsou naplněny bezprostřední aktivní prací žáků v průběhu celé hodiny.

Nosným principem je aktivita, samostatnost a řešení problémů. Žáci jsou motivováni k větší aktivitě, aby rozvinuli svůj kreativní potenciál, šli novými, alternativními a nekonvenčními cestami při zpracování úkolů, zjistili vlastní možnosti a schopnosti řešení, uplatnili naplno svůj talent.

V některých hodinách učitel ustupuje do pozadí, dohlíží, radí, usměrňuje. Do přípravy takovýchto hodin je vhodné zapojit i žáky, nechat jim podíl na spoluplánování výuky, což působí nejen na větší zodpovědnost, ale rozvíjí i schopnost domluvit se, respektovat názor druhých, spolupracovat. Vhodnými formami realizace těchto hodin mohou být např.:

Příprava didaktické hry – žáci připravují ve skupinách didaktickou hru na dané téma. Hra se musí týkat historie a musí být zpracována včetně pomůcek a návodu. Nesmí však jít o pouhou kopii již známé společenské hry pod jiným názvem. Hra, kterou žáci

vytvářejí, by měla být použitelná v hodinách dějepisu, zvláště v hodinách **A** nižšího stupně gymnázia.

Tvorba slovníku historických termínů – jedná se o dlouhodobější aktivitu žáků v hodinách, při které pracují s učebnicí, slovníky i jinou naukovou literaturou. Žáci pracují v týmech, z nichž se každý zabývá určitým tématem, dobou. Vhodná je spolupráce s vyučujícími IT, v jejichž předmětu by mohl slovník dojít finální podoby (grafika, tisk apod.). Výsledná práce by mohla být uložena ve školní knihovně k dalšímu použití.

Práce s historickým textem - Žáci se rozdělí do dvojic či menších skupin. Dostanou kopii nějakého textu, který je psán středověkou či ranně novověkou češtinou. Každá skupina dostane tento text v podobě kopie. List papíru bude rozstříhán. Úkolem skupiny bude tento text složit, přečíst a přepsat do dnešní podoby. Vítězí skupina, která bude nejrychlejší a v obsahu textu nejpresnější. Učitel by měl poskytnout příslušné publikace, nebo jiné pomůcky, aby bylo možné tento úkol řešit. Pokud by chtěl učitel tuto aktivitu spojit i s pohybem žáků po třídě, je možné vzít do třídy pouze jednu publikaci s příslušným typem písma, která bude k nahlédnutí pouze u učitele na stole, a žáci se budou neustále pohybovat mezi svou lavicí a stolem učitele a zároveň si cvičit paměť.

Fiktivní dobový časopis - žáci se rozdělí do skupin. Úkolem této hodiny (několika hodin tohoto typu) je sestavení časopisu, který by mohl odpovídat charakteru určité doby (určité události), např. Husitská revoluce, Třicetiletá válka, Francouzská revoluce, revoluční rok 1848, atd. Učitel buď přichází s vlastním návrhem určitých rubrik, avšak je možná i varianta vlastních návrhů rubrik od žáků. Je tedy možné např. navrhnout určitou událost, kterou bude mít každá skupina za úkol pojmout jinak, např. zpráva některé události (událostech) z hlediska ekonomického, politického, kulturního, vědeckého, sportovního, apod. Literární útvary mohou být také různé (fejetony, básně, odborné statě, úvahy). Výsledkem může být několik časopisů různého zaměření.

Výuka mladších spolužáků - žáci si připraví ve skupinkách výukovou hodinu pro své mladší spolužáky. Při přípravě musí brát v úvahu věk spolužáků, čas daných aktivit, musí promyslet, jak zaujmout apod. Při přípravě hodiny je možná pomoc učitele, i když žáci mohou čerpat ze svých vlastních zkušeností. Lze říci, že tato hodina by byla i zpětnou vazbou pro samotného učitele. Připravená hodina by měla projít fází motivace, výkladu (meze fantazie ohledně formy a přitažlivosti se nekladou), opakování zábavnou formou i následného shrnutí. V ideálním případě by bylo vhodné tuto hodinu aplikovat po skupinkách v praxi – např. v hodinách **A** nižšího stupně gymnázia. Obě strany by tak získaly cenné zkušenosti – mladší žáci vzor u starších, starší by mohli porovnat adekvátnost přípravy a výsledku, zjistili by své schopnosti mluvního projevu, schopnosti zaujmout, případně i znalosti daného tématu.

Mapa (plán), časová osa - žáci se rozdělí do několika skupin (pokud zamýšlíme vytvořit dílo menšího formátu), nebo pouze na dvě skupiny (pokud zamýšlíme vytvořit dílo většího formátu). Mělo by se jednat spíše o detailní zachycení určitého časového úseku. Co se týče mapy např. přesné zanesení míst bitev určitého období či určité války do evropské mapy či regionální mapy. Mapa může sloužit jako pomůcka.

8.11.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů. Pro oktávy plánujeme pouze 28 vyučovacích týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Kvinta až septima - 2 hodiny (tj. 68 za rok)

8.11.1.4 Organizace předmětu

Výuka předmětu probíhá při plném počtu žáků (cca 30) v běžné školní učebně nebo v učebně s audiovizuální technikou. Hodina (několik hodin) může být realizována také mimo školní budovu formou exkurze, návštěvy výstavy, zhlédnutí filmového představení apod. Lze také výjimečně zorganizovat hodinu ve školní knihovně či počítačové učebně, avšak spíše s nižším počtem žáků. V průběhu výuky jsou upřednostňovány aktivizující metody a formy práce. Výuka může být doplněna diskusí s odborníky či pamětníky významných událostí.

8.11.2 Výchovné a vzdělávací strategie

8.11.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Kompetence k učení

Učitel:

- Zadává úkoly dlouhodobého rázu, aby si žák svou práci musel sám organizovat (seminární práce, Gladiátorské hry, projekty).
- Ukládá jak ve vyučovací hodině, tak k domácí přípravě takové úkoly, které nutí vyhledávat informace a dále s nimi pracovat (reprodukce, vypravování).
- Provádí rozbor plnění úkolů s cílem dosáhnout u žáků schopnosti sebehodnocení, přijetí ocenění i kritiky vedoucí k poučení z chyb (diskuze, rozbor práce).

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Vede v dějepise debaty k různým problémům (práce s texty, poslech, úryvek z uměleckého textu a filmu).
- Zadává cvičení, která vyžadují logické uvažování (doplňovací cvičení, upravené texty k obsahové korektuře).
- Vyžaduje interpretaci získaných poznatků s vlastními závěry (reprodukce, dokončení textu, práce s fotografií, mapou, apod.).

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Vede žáky především k uplatnění kreativního postupu při interpretaci historických informací (rozhovory, diskuze).
- Vyžaduje užívání odborných výrazů, které se váží k dané problematice.
- Zadává úkoly vyžadující užití moderních technologií (práce na PC).
- Seznamuje žáky se všemi úrovněmi předmětu a vyžaduje jejich rozlišování v různých situacích (práce s odbornou literaturou, odborně naučnou literaturou, beletrií, audiovizuálními pomůckami a autentickými materiály).
- Vyžaduje vhodnou formou prezentaci prací žáků před publikem a zajišťuje ověření znalostí (Gladiátorské hry, olympiády).

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Zařazuje do výuky komunikativní hry zaměřené na problémy současného života.
- Spoluplácne se žáky cíle společné práce zejména v hodinách A.
- Provádí pravidelná hodnocení společné práce a vyžaduje podíl žáků na něm.

Kompetence občanská

Učitel:

- Vede žáky k uvědomění si kulturních a duchovních hodnot vlastní země (diskuze, názorné příklady, seminární práce, práce na PC).
- Zařazuje do vyučovacích hodin aktuální události a diskusi o nich (aktuality, diskuze).
- Na základě dějinných událostí vede žáky k odmítavému postoji k rasismu, xenofobii a dalším projevům nesnášenlivosti.
- Vede žáky k vědomí osobní zodpovědnosti v aktuální společenské situaci.
- Vede žáky k respektu a ochraně hodnot světového a evropského kulturního dědictví.

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

- Organizuje výuku tak, aby byla pro žáky přitažlivá a získávala je i pro studium daného předmětu (aktivizující metody práce).
- Volí takové způsoby práce, aby dokázal užitečnost předmětu pro praktický život a budoucí povolání (práce s autentickými materiály, rozhovory s odborníky, pamětníky některých historických událostí, inzerce).

Kompetence digitální

Učitel:

- Vede žáky k analýze digitálních zdrojů (pramenů vztahujících se k minulosti), jejich porovnávání, kritickému hodnocení a k jejich interpretaci."
- Umožňuje žákům ve výuce využívat sociální sítě (při zachování bezpečného a kontrolovaného prostředí) a jiné digitální platformy.
- Vede žáky ke kritickému posuzování informací.
- Vede žáky k dohledávání informací na internetu.

8.11.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Kvinta

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.ÚVOD DO STUDIA HISTORIE

1. Chápe důležitost čerpání z minulosti, hledá souvislosti mezi jevy a procesy.
2. Dokáže na prakt. příkladech prezentovat konkrétní přínos hist. poznání pro dnešního člověka.
3. Uvědomuje si široký záběr historie i některých pomocných věd.
4. Rozlišuje různé zdroje hist. informací, chápe problematiku interpretace historických pramenů.
5. Uvědomuje si přesah historie do jiných společenských věd.

II.PRAVĚK

1. Dokáže objasnit vývoj světa v pravěku (v kontextu s vývojem člověka).
2. Prokáže pochopení specifické interpretace archeologických nálezů v tomto období.
3. Vysvětlí zásadní mezníky v dějinách lidstva (zeměděl. činnost jako první krok k ovlivňování planety a řemeslná činnost jako prostředek sebezušlechťování a vytváření předmětů).
4. Orientuje se časově i prostorově v jednotlivých hlavních kulturách pravěku.
5. Dokáže charakterizovat duchovní život pravěkého člověka.

III.STAROVĚK

1. Dokáže charakterizovat na příkladech pojmy civilizace, společenství, stát.
2. Chápe rysy větších společen. celků a jejich zákony; objasní civilizační přínos nejstarších státních útvarů.
3. Vysvětlí, v čem je možné se stále inspirovat z antického světa a dalších starověkých států, a vysvětlí určité shodné rysy v chování člověka v období nejstarších civilizací a dnes.
4. Dokáže definovat rozdíly mezi velkými monoteistickými náboženstvími (judaismus, křesťanství), náboženstvím typu filozofického směru (buddhismus) a polyteistickými náboženstvími.
5. Rozumí specifikům života ve starověku, popíše důležité události, uvede významné osobnosti starověkých dějin.

IV.STŘEDOVĚK

1. Objasní proces christianizace v kontextu vytváření raně středověkých států v Evropě, vysvětlí vztah mezi světskou a církevní mocí v západním i východním kulturním okruhu i projevy vlivu náboženství a církve ve středověké společnosti.
2. Definuje proměny hospodář. a polit. uspořádání středověké společnosti v období 5. - 15. století.
3. Prokazuje geografickou orientaci v Evropě a utváření našeho státu vnímá v kontextu s ostatními evropskými zeměmi, charakterizuje základní rysy vývoje na našem území.
4. Dokáže definovat náboženské války, rozkol v křesťanství.
5. Chápe komplexně vzájemné ovlivňování evropského a asijského kontinentu v období středověku, vymezí specifika islámské oblasti.

6. Vysvětlí důsledky tatarských a tureckých nájezdů.

V.VÝCHOVA K MYŠLENÍ V EVROPSKÝCH A GLOBÁLNÍCH SOUVISLOSTECH

1. Dokáže porovnat odlišnosti a shody kultury a životního stylu v Evropě a ve světě, využívá k tomu vlastní zkušenosti, veřejné informace a uměleckou tvorbu. Prokáže schopnost kriticky zhodnotit a využít informace a zkušenosti z různých kulturních prostředí.
2. Chápe historickou kontinuitu v evropském a globálním kontextu ve vztahu k vývoji vlastního národa a státu.
3. Objasní historický vývoj českého národa v evropském kontextu a uvede jeho hlavní etapy. Definuje politické aspekty postavení českých zemí v Evropě a ve světě a uvede podstatné vývojové mezníky.
4. Uvažuje a hledá řešení problémů a konfliktů s ohledem na historickou zkušenost Evropy a jiných částí světa.
5. Orientuje se v historických přístupech k procesům globalizace, chápe vývojové procesy probíhající v určitých historických etapách, zprvu nerovnoměrně v různých regionech světa, později na celosvětové úrovni.
6. Dokáže charakterizovat kulturní okruhy ve světě a v Evropě: etnická, jazyková a náboženská rozmanitost, civilizační okruhy, jejich specifikace, rozdíly a možnosti spolupráce; prolínání světových kultur, etnické, náboženské a kulturní konflikty jako důsledek globalizace.
7. Prokáže pochopení evropských kulturních kořenů a hodnot: křesťanství, demokracie, právo, umění, věda a hospodářství.
8. Charakterizuje světově významné představitele evropské politiky, vědy a kultury a objasní vliv významných Evropanů na českou politiku, vědu a kulturu.
9. Charakterizuje evropsky i světově významné Evropany z českého prostředí (Čechy, Morava, Slezsko) v oblasti politiky, vědy a kultury.

VI.MEDIÁLNÍ VÝCHOVA

1. Získá představu o roli médií v jednotlivých typech společnosti a různých historických kontextech.
2. Objasní vývoj komunikace ve společnosti: od posunků přes řeč, písmo, tisk a vysílání k internetu.
3. Chápe roli médií v dějinách obce.

Kvinta

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		34	
<u>Úvod do studia historie</u> Historie jako věda	I. 1,2,3,4,5; VI.1,2,3	4	Mezipředmětové vztahy: ZSV - kultura - přírodní a sociální prostředí Biologie - antropogeneze
<u>Pravěk</u> Členění pravěku, přírodní podmínky Vývoj člověka	II. 1,2,3,4,5	6	
<u>Starověk</u> Staroorientální státy Mezopotámie, Egypt, Indie, Čína	III. 1,2,3,4,5	10	
<u>Antické Řecko</u> Kréta, Mykény Homérské období Archaické období Klasické období a řecko-perské války Helénistické období Řecká kultura a vzdělanost	III.1,2,3,4,5; V.1,2,4,5,6,7	14	Mezipředmětové vztahy: ZSV - historie práva, demokracie, občanská společnost ČJ - nejstarší literární památky, antická literatura HV – hudební památky M – antické objevy

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>		34	
<u>Antický Řím</u> Etruskové Doba královská Řím v období republiky Principát – rané císařství Vojenští císařové a dominát Christianizace a rozdělení říše Kultura starověkého Říma Naše země a Evropa v době římské	III. 1,2,3,4,5; V.1,2,4,5,6,7	17	Mezipředmětové vztahy: ZSV - občanská společnost, státověda, politický život státu, formy vlády ČJ – antická literatura
<u>Raný středověk (5.-12.stol.)</u> Stěhování národů Christianizace Evropy	IV. 1,2,3,5,6; V.1-9	17	Mezipředmětové vztahy: ČJ – literární památky ZSV- světová náboženství Integrace průřezového tématu: Mediální výchova- Role médií v moderních dějinách Integrace průřezového tématu: Výchova k myšlení v globálních souvislostech - Žijeme v Evropě
Arabská říše, islám	I.1,2,3		
Mongolská a turecká expanze	I. 2,3,4,7; V.1,2,4,5,6,7,8		
<u>Vrchol. a pozd. středověk (13.-15. stol.)</u> Soupeření světské a církevní moci Zemědělství, řemesla, obchod Stoletá válka			

Sexta

Školní očekávané výstupy

Žák:

I. STŘEDOVĚK

1. Objasní proces christianizace v kontextu vytváření raně středověkých států v Evropě, vysvětlí vztah mezi světskou a církevní mocí v západním i východním kulturním okruhu i projevy vlivu náboženství a církve ve středověké společnosti.
2. Definuje proměny hospodářského a politického uspořádání středověké společnosti v období 5. - 15. století.
3. Prokazuje geografickou orientaci v Evropě a utváření našeho státu vnímá v kontextu s ostatními evropskými zeměmi, charakterizuje základní rysy vývoje na našem území.
4. Dokáže definovat náboženské války, rozkol v křesťanství.
5. Chápe komplexně vzájemné ovlivňování evropského a asijského kontinentu v období středověku, vymezí specifika islámské oblasti.
6. Vysvětlí důsledky tatarských a tureckých nájездů.
7. Na příkladech demonstruje provázanost duchovního života středověkého člověka s uměním.

II. POČÁTKY NOVOVĚKU

1. Rozlišuje několik mezníků, na nichž je patrný konec středověku a začátek nové epochy, rozpozná nové filozofické a vědecké myšlenky zformulované ve 14. – 17. století.
2. Porozumí novému geografickému pohledu (zámořské objevy) na svět a vytváření zcela nových mocensko - politických center a vztahů.
3. Vymezí základní znaky stavovství a absolutismu a charakterizuje konflikty 16. a 17. století, které měly důsledky pro určitou zemi či pro celou Evropu, popíše základní rysy reformace a protireformace.
4. Charakterizuje pozici českého státu v rámci Habsburské monarchie a vnitřní sociální, politické a kulturní poměry.

III. OSVÍCENSTVÍ, REVOLUCE A IDEA SVOBODY, MODERNIZACE SPOLEČNOSTI

1. Určí hlavní myšlenky, principy a osobnosti osvícenství a souvislost tohoto filozofického směru se společenskými změnami 18. a 19. století.
2. Na konkrétních příkladech demonstruje změny jednotlivých států v modernější typy (uveďte základní typy parlamentních státních systémů); dokáže charakterizovat priority vládců tohoto období oproti prioritám vládců období minulého, posoudí význam ústavy.
3. Vysvětlí na konkrétních příkladech boj některých národů za samostatnost a zlepšování životních podmínek. Dokáže charakterizovat revoluční rok 1848-49 v Evropě, jeho příčiny a důsledky.
4. Rozpozná specifika industrializace společnosti, sociální a ekologické důsledky průmyslového rozvoje ve světě, dokáže vysvětlit příčiny nerovnoměrného vývoje v různých částech (zemích) světa.
5. Prokáže geograficko-historickou orientaci na ostatních kontinentech mimo Evropu a dokáže charakterizovat kulturní, politické a sociální poměry v koloniích na různých místech světa v 18. a 19. století.

IV. VÝCHOVA K MYŠLENÍ V EVROPSKÝCH A GLOBÁLNÍCH SOUVISLOSTECH

1. Dokáže porovnat odlišnosti a shody kultury a životního stylu v Evropě a ve světě, využívá k tomu vlastní zkušenosti, veřejné informace a uměleckou tvorbu. Prokáže schopnost kriticky zhodnotit a využít informace a zkušenosti z různých kulturních prostředí.
2. Chápe historickou kontinuitu v evropském a globálním kontextu ve vztahu k vývoji vlastního národa a státu.
3. Objasní historický vývoj českého národa v evropském kontextu a uvede jeho hlavní etapy. Definuje politické aspekty postavení českých zemí v Evropě a ve světě a uvede podstatné vývojové mezníky.
4. Uvažuje a hledá řešení problémů a konfliktů s ohledem na historickou zkušenost Evropy a jiných částí světa.
5. Orientuje se v historických přístupech k procesům globalizace, chápe vývojové procesy probíhající v určitých historických etapách, zprvu nerovnoměrně v různých regionech světa, později na celosvětové úrovni.
6. Dokáže charakterizovat kulturní okruhy ve světě a v Evropě: etnická, jazyková a náboženská rozmanitost, civilizační okruhy, jejich specifikace, rozdíly a možnosti spolupráce; prolínání světových kultur, etnické, náboženské a kulturní konflikty jako důsledek globalizace.
7. Prokáže pochopení evropských kulturních kořenů a hodnot: křesťanství, demokracie, právo, umění, věda a hospodářství.
8. Charakterizuje světově významné představitele evropské politiky, vědy a kultury a objasní vliv významných Evropanů na českou politiku, vědu a kulturu.
9. Charakterizuje evropsky i světově významné Evropany z českého prostředí (Čechy, Morava, Slezsko) v oblasti politiky, vědy a kultury.

V. MEDIÁLNÍ VÝCHOVA

1. Získá představu o roli médií v jednotlivých typech společnosti a různých historických kontextech.
2. Objasní vývoj komunikace ve společnosti.
3. Chápe roli médií v dějinách obce.

Sexta

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		34	
<u>Vrchol. a pozdní středověk</u> <u>(13.-15. století)</u> Lucemburkové na českém trůně, husitství Vzdělanost a umění středověku	I. 2,3,4,7 IV.1-9, V.1,3	8	Mezipředmětové vztahy: ZSV - světová náboženství
<u>Raný novověk</u> Zámořské objevy Humanismus a renesance Vzájemné ovlivňování Evropy a Nového světa Český stát za Jagellonců	II. 1,2 IV.1-9, V.1,2	16	ČJ – literární památky Zeměpis – Evropa HV - chorály
<u>Novověk</u> Země koruny české a Evropa před třicetiletou válkou	II. 2,3,4 IV.2-9	10	

Učivo	Školní očekávané výstupy	Počet hodin	Poznámky
<u>II. POLOLETÍ</u>		34	
Náboženské války v Evropě	II. 2,3,4 IV.2-9	12	Mezipředmětové vztahy:
Absolutismus a stavovství			ZSV - světová náboženství
Třicetiletá válka			
Občanská válka v Anglii			
Francie za Ludvíka XIV.			
Barokní kultura			
Proměna naší země a celé Evropy po třicetileté válce			
<u>Osvícenství</u>	III. 1,2,4,5 IV.1-9	22	ZSV - filozofie 18. století, principy a podoby demokracie, Ústava jako základní zákon státu, Listina základních práv a svobod
Osvícenství a reformy osvícenského absolutismu v Čechách i Evropě	III.2,3,5		
Vznik britského impéria			
Vznik USA	III.2,3		ČJ - literatura
Velká revoluce ve Francii			
Revoluční roky 1848 – 49 v Evropě			
Porevoluční Evropa	III.2,3,4,5,6		
Utváření novodobých národních společností			
Vzdělanost a umění na přelomu století	III. 5,6 V.1,2		

Septima

Školní očekávané výstupy

Žák:

I. MODERNÍ DOBA I - SITUACE V LETECH 1914 - 1945

1. Charakterizuje obě světové války, jejich souvislosti včetně hospodářských a politických důsledků.
2. Objasní příčiny hospodářsko - politického vzestupu USA a příčiny nastolení bolševické moci v Rusku.
3. Vymezí základní znaky totalitních ideologií a dovede je srovnat se zásadami demokracie. Popíše život u nás a ve světě mezi dvěma světovými válkami včetně důležitých ekonomických mezníků.
4. Prokáže orientaci v politickém spektru u nás i ve světě, objasní příčiny nárůstu moci nedemokratických sil ve světě.
5. Popíše život obyvatelstva naší země ve srovnání s obyvatelstvem ve světě během obou světových válek, zhodnotí význam masové kultury.
6. Dokáže vysvětlit specifičnost nastupujícího 20. století a příčiny světového konfliktu jako mezníku, který změnil Evropu.

II. MODERNÍ DOBA II - SOUDOBÉ DĚJINY

1. Charakterizuje vznik, vývoj a rozpad bipolárního světa, jeho vojenská, politická a hospodářská seskupení, vzájemné vztahy a nejvýznamnější konflikty.
2. Vysvětlí, jak byl ovlivněn vývoj Československa v letech tzv. studené války a jak ovlivnilo mocenské soupeření dvou velmocí USA a SSSR ekonomický a bezpečnostní vývoj ve světě.
3. Objasní význam postupného rozpadu koloniálního světa a vznik některých nových nástupnických zemí, konflikty spojené s tímto přechodem.
4. Charakterizuje některé hlavní lokální konflikty, které proběhly od konce druhé světové války do současnosti.
5. Charakterizuje konec tzv. studené války a období konce osmdesátých a začátku devadesátých let 20. století, spojeného s politickými změnami v některých zemích východní a střední Evropy a rozpadem SSSR.
6. Objasní význam islámské, židovské a některých dalších kultur v současném světě.
7. Popíše mechanismy a prostředky postupného sjednocování Evropy na demokratických principech, vysvětlí lidská práva v souvislosti s evropskou kulturní tradicí, zná základní instituce sjednocující se Evropy, jejich úlohu a fungování.

III. VÝCHOVA K MYŠLENÍ V EVROPSKÝCH A GLOBÁLNÍCH SOUVISLOSTECH

1. Dokáže porovnat odlišnosti a shody kultury a životního stylu v Evropě a ve světě, využívá k tomu vlastní zkušenosti, veřejné informace a uměleckou tvorbu. Prokáže schopnost kriticky zhodnotit a využít informace a zkušenosti z různých kulturních prostředí.
2. Chápe historickou kontinuitu v evropském a globálním kontextu ve vztahu k vývoji vlastního národa a státu.
3. Objasní historický vývoj českého národa v evropském kontextu a uvede jeho hlavní etapy. Definuje politické aspekty postavení českých zemí v Evropě a ve světě a uvede podstatné vývojové mezníky.
4. Uvažuje a hledá řešení problémů a konfliktů s ohledem na historickou zkušenost Evropy a jiných částí světa. Myslí systémově a hledá souvislosti mezi jednotlivými jevy a procesy.

5. Orientuje se v historických přístupech k procesům globalizace, chápe vývojové procesy probíhající v určitých historických etapách, zprvu nerovnoměrně v různých regionech světa, později na celosvětové úrovni.
6. Dokáže charakterizovat kulturní okruhy ve světě a v Evropě: etnická, jazyková a náboženská rozmanitost, civilizační okruhy, jejich specifikace, rozdíly a možnosti spolupráce; prolínání světových kultur, etnické, náboženské a kulturní konflikty jako důsledek globalizace.
7. Prokáže pochopení evropských kulturních kořenů a hodnot: křesťanství, demokracie, právo, umění, věda a hospodářství.
8. Charakterizuje světově významné představitele evropské politiky, vědy a kultury a objasní vliv význačných Evropanů na českou politiku, vědu a kulturu.
9. Charakterizuje evropsky i světově významné Evropany z českého prostředí (Čechy, Morava, Slezsko) v oblasti politiky, vědy a kultury. Vnímá, respektuje a ochraňuje hodnoty světového a evropského kulturního dědictví.
10. Prokáže pochopení historických kořenů rozvojové spolupráce: kolonialismus, dekolonizace, studená válka.
11. Objasní evropský integrační proces: historické ohlasy, vývoj po druhé světové válce, Evropská unie, společné politiky a instituce EU, Česká republika v EU, další významné evropské instituce a organizace.

IV. OČEKÁVANÉ VÝSTUPY PRŮŘEZOVÉHO TÉMATU MEDIÁLNÍ VÝCHOVA

1. Vysvětlí, čím se liší postavení člověka v tradiční a moderní společnosti: význam knihtisku, význam vysílání, význam digitalizace, kontinuální využívání tradičních a digitálních médií.
2. Objasní fungování masové společnosti (masová kultura, masová komunikace), význam northcliffovské revoluce. Vysvětlí vznik a roli bulváru.
3. Objasní, jak a proč se média v současnosti podílejí na formování našich představ o dění ve světě.
4. Na konkrétních příkladech demonstruje význam obsazení důležitých médií v nepřehledných a zlomových okamžicích dějin.
5. Pochopí podstatu a projevy současných trendů ve vývoji světa, zvláště integrační a globalizační procesy a dokáže vnímat, jak se tyto trendy projevují v každodenním životě i v dlouhodobém směřování společnosti.

Septima

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u> <u>Moderní doba (1914-1945)</u> 1. světová válka, vznik bolševické moci v Rusku	III. 1-10, IV. 1,2 I.1,2,3,5,6	34 16	Mezipředmětové vztahy ZSV - pracovní právo, práce žen a mladistvých, organizace zaměstnanců a zaměstnavatelů Integrace průřezového tématu: Mediální výchova- Role médií v moderních dějinách Integrace průřezového tématu: Výchova k myšlení v globálních souvislostech- Žijeme v Evropě
Vznik ČSR, I.odboj	I.1,5		
Meziválečný svět, hospodářská krize a nástup nacismu	I.3,4		
Meziválečná kultura	I.5		
2. světová válka, holocaust	I.1,3,4,5	18	Bi, Ch, F- vynálezy a objevy druhé poloviny 19. a začátku 20. století
Protektorát Čechy a Morava, II.odboj			ČJ - literatura

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u> <u>Soudobé dějiny</u> Poválečný svět, OSN	III. 1-11, IV. 1-5 II.1,2,4,5,6,7	34	Mezipředmětové vztahy
Vývoj v Československu	II.1,2,5,6		ČJ - literatura
Východní blok, RVHP, Varšavská smlouva	II.1,4,6		ZSV – Charta 77 Cesta k EU
SSSR, USA	II.2,4,5		
Konflikty na Blízkém východě	II.1,2,4,5		Z – současná geografie
Dekolonizace („třetí svět“)	II.3,4,5,6		Integrace průřezového tématu: Mediální výchova- role médií v moderních dějinách
Pád komunistických režimů	II.1,4,5,7		
Globální problémy moderní společnosti	II.6,7		

8.11.2.3 Evaluace v předmětu

Evaluace v předmětu Dějepis se řídí obecnými zásadami, které platí pro všechny předměty. Zde se uvádí pouze specifika, kterými se odlišuje předmět Dějepis od ostatních předmětů.

Podstatou evaluace je zjištění kompetencí (vědomostí, dovedností a postojů žáka), porovnání skutečného a předpokládaného stavu - dle očekávaných výstupů. Očekávané výstupy lze hodnotit poměrně jednoduše výslednou známkou. Hodnocení kompetence je složitější, neboť jde o cosi komplexního a je asi lepší spíše slovní hodnocení a také je zde možné zapojení žáků do procesu hodnocení. Jak byly kompetence zvládnuty, lze potom zjistit při plnění komplexních úkolů.

Hodnocení má být pro učitele i pro žáka zpětnou vazbou. Učitel poskytuje obraz toho, do jaké míry jsou žáci schopni splnit očekávané výstupy. Žákům zase hodnocení poskytuje obraz jejich výkonu ve škole. Hodnocení má být motivující. Hodnocení by také mělo být co nejpresnější a pro žáka srozumitelné.

Vedle tradičního pojetí hodnocení žáka, které poskytuje oběma stranám zpětnou vazbu a motivuje k intenzivnější přípravě, se uplatňují i další způsoby.

Učitel dává hodnocením žákovi najevo, že ho zajímá žákův zájem o předmět a jeho výsledky. Učitel by také měl být v tomto ohledu ochoten pomoci žákovi se zlepšením v předmětu. Měla by také být poskytnuta možnost opravy. Do známky nesmí být zahrnuto chování. Vyučující provádí vlastní analýzu na základě poznatků a postřehů z hodin. Sleduje, jak žáci reagují, zda se průběžně učí. Zvažuje, zda není vhodné zvolit jiné metody práce vzhledem ke skladbě třídy, respektive skupiny apod.

Během vyučovacího procesu hodnotíme různé věci různým způsobem. Pro celkové hodnocení používáme jako podklad průběžnou klasifikaci formou známek (tj. pětistupňová klasifikační škála). Vedle toho hodnotíme řadu projevů žáků v hodinách slovně, což má významný dopad na atmosféru a vztahy ve třídě, na vztah žák - učitel, respektive žák a daný předmět a již zmíněný motivační efekt. Žáci by měli být cíleně vedeni k sebehodnocení a k sebekontrolě a k tomu nejlépe slouží slovní hodnocení výkonů v jednotlivých hodinách a rozborů výkonů jednotlivců či skupin. Při tom hraje zásadní roli objektivita a pedagogický takt.

Formy ověřování vědomostí:

Písemné práce zahrnují testy a kratší cvičení, které mají ověřit zejména zvládnutí očekávaných výstupů. Jsou hodnoceny podle přesně stanovených a předem daných kritérií, která zajišťují objektivitu a stejný přístup ke všem a jsou pak vhodným materiálem pro vyvozování závěrů z hlediska zvládnutí očekávaných výstupů. Písemnou formou je možné zpracovat na zadaná témata i úvahu či esej.

Pololetní písemné práce nemusí být testy, které trvají celou vyučovací hodinu. Mohou trvat i kratší dobu, např. dvacet minut. Mělo by se jednat spíše o namátkové prověření znalostí za uplynulé pololetí. Jde o základní jevy, či formy práce, které jsou v daném období aktuální a korespondují s očekávanými výstupy a kompetencemi (např. test s volbou odpovědi v kombinaci s písemným vyjádřením, práce s textem, řešení logické úlohy apod.) Je zcela na vyučujícím, aby rozhodl, jakou důležitost přisoudí výsledku pololetní písemné práce. Výsledná známka z pololetní písemné práce může zásadně ovlivnit výslednou známku na vysvědčení, ale neměla by být jedinou rozhodující známkou klasifikace za celé pololetí.

Ústní zkoušení a mluvený projev by neměly zabírat více než 10 - 15 minut v hodině včetně zhodnocení podle tématu a zadání. Nejedná se o tradiční ústní zkoušení před tabulí, neboť zabírá zbytečně čas a vede ostatní k nečinnosti. Jedná se o rozhovory, rétorická cvičení, prezentace, apod. Jejich hodnocení je o něco obtížnější a často zde může sehrát velkou roli subjektivita.

Zpracování referátů a prací k danému tématu již nabízí větší možnost hodnotit zvládnutí nejen obsahové stránky, ale i kompetencí. Výraznou roli zde hraje ústní hodnocení učitele, ale i spolužáků a možnost vyjádření samotného žáka - obhajoba předneseného.

Intelektuální a mechanické úkoly zejména v hodinách **A** jsou opět vhodným momentem pro hodnocení kompetencí.

Projektové a skupinové práce lze hodnotit známkou za předem přesně daných kritérií, i to je však vhodné spojit s hodnocením slovním. Ve většině případů dokonce musí být doplněno ústním rozbořem a zapojením třídy do hodnotícího procesu.

Gladiátorské hry dokumentují dvojí pohled a nezávislé hodnocení. Prvním hodnotitelem je vedoucí práce, který se zaměřuje na úroveň zpracování, iniciativu a přístup žáků ke zpracování tématu, druhým pak třídní učitel, který hodnotí úroveň prezentace, vystupování a vyjadřování autorů práce. Nezanedbatelným hodnotitelem jsou diváci, kteří v konečné fázi rozhodují o práci, která nejvíce zaujala.

8.12 Základy společenských věd

8.12.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.12.1.1 Obsahové vymezení předmětu

V předmětu Základy společenských věd bude realizován obsah vzdělávacího oboru Občanský a společenskovědní základ, jenž je součástí vzdělávací oblasti Člověk a společnost. Do předmětu budou zároveň integrována některá témata těchto vzdělávacích oborů, oblastí a průřezových témat:

- Osobnostní a sociální výchova jako celek (průřezové téma)
- Výchova ke zdraví (vzdělávací obor - součást vzdělávací oblasti Člověk a zdraví)
- Člověk a svět práce (vzdělávací oblast)
- Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech (průřezové téma)
- Multikulturní výchova (průřezové téma)

8.12.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace je vyučovací hodina. V průběhu výuky budou upřednostňovány aktivizační a receptivní metody práce, vybrané s ohledem na probírané učivo a schopnosti žáků. Vždy ale platí, že hodiny směřují ke zvládnutí očekávaných výstupů a k přímému rozvíjení klíčových kompetencí, tzn. jsou naplněny bezprostřední aktivní prací žáků v průběhu celé hodiny.

Nosným principem je aktivita, samostatnost a řešení problémů. Žáci jsou motivováni k větší aktivitě, aby rozvinuli svůj kreativní potenciál, šli novými, alternativními a nekonvenčními cestami při zpracování úkolů, zjistili vlastní možnosti a schopnosti řešení, uplatnili naplno svůj talent.

V některých hodinách učitel ustupuje do pozadí, dohlíží, radí, usměrňuje. Do přípravy takovýchto hodin je vhodné zapojit i žáky, nechat jim podíl na spoluplánování výuky, což působí nejen na větší zodpovědnost, ale rozvíjí i schopnost domluvit se, respektovat názor druhých, spolupracovat. Vhodnými formami realizace těchto hodin mohou být např.:

Práce v menších skupinách – tato metoda nabízí rozmanité možnosti. Skupiny mohou zpracovávat stejné zadání a pak své výsledky porovnávat. Nebo mohou podíly práce jednotlivých skupin skládat dohromady komplexní řešení problému. Metodu je možno využít v kterékoli fázi výchovně vzdělávacího procesu - pro osvojení nového učiva i procvičování nebo aplikaci osvojeného učiva na nové situace.

Projekty – mohou být využity ke zpracování komplexního problému nebo k řešení dílčích kroků (tzv. miniprojekty). Mohou přesahovat hranice jednotlivých předmětů a využívat mezipředmětových vztahů. Jejich řešení může vyžadovat práci ve více hodinách.

Diskuze – žáci se mohou podílet na výběru témat i samostatně diskusi řídit. Je to metoda, které nabízí mnoho variant. Diskuze mohou probíhat ve skupinách nebo na úrovni celé třídy. Může se jednat o diskusi s pozvaným odborníkem apod.

Simulační hry – žáci hrají konkrétní situace, které se vztahují k probíranému tématu. Technika umožňuje přemýšlet o tom, jak se cítí v určitém postavení druhí lidé, rozvíjí empatii, fantazii, schopnost vyjadřovat se...

Myšlenková mapa – tato metoda umožňuje žákům uspořádat si vlastní myšlenky, analyzovat určitý pojem nebo problém. Může se stát podkladem pro diskuzi na určité téma.

Pro realizaci tohoto typu vyučovacích hodin je vhodné využít technických možností počítačové učebny nebo učeben s dataprojektory. Vyučující tak může do výuky zapojit výukové programy vyrobené profesionálními firmami, využít internetu jako důležitého zdroje informací, prezentovat vlastní výukové materiály připravené počítačovou formou apod. Stejně tak žáci mohou použít počítačových programů pro prezentaci výsledků práce na referátech, projektech apod.

8.12.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů. Pro oktávy plánujeme pouze 28 vyučovacích týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Kvinta až septima - 2 hodiny (tj. 68 za rok)

8.12.1.4 Organizace předmětu

Základy společenských věd se vyučují jako povinný vyučovací předmět od kvinty do septimy. V oktávě navazuje na povinnou výuku základů společenských věd volitelný předmět **Seminář ze základů společenských věd** zajišťující přípravu žáků na přijímací zkoušky na VŠ.

V kvintě - septimě probíhá výuka předmětu při plném počtu žáků (cca 30) v běžné školní učebně nebo v učebně s dataprojektorem audiovizuální formou vyučovací hodiny (standardní nebo hodiny **A**), formou besedy s odborníky nebo přednášky. Může být také realizována mimo školu formou exkurze, návštěvy výstavy, zhlédnutí filmového představení apod.

V průběhu výuky jsou upřednostňovány aktivizující metody a formy práce.

8.12.2 Výchovné a vzdělávací strategie

8.12.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Předmět Základy společenských věd využívá společenskovědní poznatky získané v základním vzdělání, rozvíjí je a učí žáky zpracovávat je v širším myšlenkovém systému. Jeho součástí jsou i zcela nové obsahové prvky, jejichž pochopení je podmíněné rozvinutější myšlenkovou činností i praktickou zkušeností žáka gymnázia.

V základech společenských věd si žák osvojuje základní obsah, vnitřní členění a terminologii těchto společenských věd:

- Psychologie a sociologie (Člověk jako jedinec, Člověk ve společnosti, Občan ve státě).
- Právo, politologie, mezinárodní vztahy (Občan ve státě, Občan a právo, Mezinárodní vztahy, Globální svět, Pracovně právní vztahy).
- Filozofie, etika a religionistika (Základy filozofie a religionistiky).

V předmětu získá žák vědomosti o podstatě lidské psychiky, o uspořádání společnosti a zákonitostech, na nichž lidská společnost stojí, o fungování státu, o filozofickém pohledu na život a svět. Získá dovednosti a schopnosti, které mu umožní lépe porozumět sobě samému i druhým lidem, orientovat se ve společnosti, uplatňovat svá práva a být schopen případně hájit i práva druhých, účastnit se veřejného dění.

Kompetence k učení:

Učitel:

- Používá takové metody práce s textem, při kterých žáci samostatně vyhledávají a třídí podstatné informace, klíčová slova, tvoří výpisky, výtah z textu, samostatně reprodukuje obsah textu (s využitím metod a strategií kritického myšlení). Pro skupinovou práci, projektové vyučování, zadávání referátů předkládá žákům dostatek spolehlivých zdrojů a dbá na to, aby je žáci pravidelně využívali; zároveň vede žáky k samostatnému vyhledávání zdrojů informací, které jim mohou pomoci splnit zadaný úkol. Směřuje žáky ke kritické práci se zdroji, užívání platných norem pro citaci a chápání nutnosti etického nakládání se získanými informacemi. V projektové práci a skupinové práci vyžaduje plánování úkolů, volbu strategií.
- Často hodnotí výsledky práce žáků, aby měli možnost uvědomit si dosažené výsledky a pokrok, kterého dosáhli, eventuálně se mohli poučit z chyb.
- Dbá na využití všech příležitostí, ve kterých mohou žáci sami hodnotit výsledky své práce, svůj podíl na splnění skupinového úkolu apod. – to vede k zamyšlení se nad vlastními nedostatky a způsobem jejich nápravy. Hodnocení žáků navzájem posiluje angažovanost ve svěřených úkolech a zodpovědnosti.
- Motivuje žáky pro zapojení do vypisovaných soutěží a projektů pořádaných organizacemi mimo školu.

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Předkládá žákům problémové situace z aktuálního společenského dění pomocí novinových článků, televizního zpravodajství apod. jako problémy, na jejichž řešení se mohou podílet. Tím vede žáky k analyzování, vyvozování závěrů, obhajování vlastního názoru, formulování argumentů, aby dokázali posoudit vhodnost, či nevhodnost existujících řešení, hledali řešení vlastní.

- Zadává žákům úkoly pro práci v projektech a skupinovou práci vyžadující plánování úkolů, volbu strategií (stejný efekt má i vypracovávání zadání soutěží a projektů vypisovaných organizacemi mimo školu).

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Zadává referáty, jejichž vypracování vyžaduje důkladnou přípravu a jasné a výstižné formulování. Přednes referátu je nácvikem vystoupení před širším publikem, které v tomto případě tvoří bezpečné prostředí třídy.
- Diskutuje se žáky, organizuje diskuze s pozvanými odborníky, podněcuje diskuze ve skupinách. Tím umožňuje rozvíjet úsilí o co nejpřesnější formulaci názorů, třídění názorů, srovnávání a hodnocení. Žáci si sami uvědomují nutnost respektovat pravidla vedení diskuze a sami se na řízení diskusí podílejí.
- Využívá metody práce, které žákům umožňují překonávat ostych z vystoupení před větším množstvím posluchačů - brainstorming , volné psaní, nedokončené věty apod.

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Zadává úkoly skupinám žáků, jejichž plnění vyžaduje týmové úsilí, kooperaci, vzájemnou pomoc žáků a kolektivní řešení problému. Sociální klima skupiny dává možnosti pro uplatnění jednotlivců, snižují se zábrany, tréma, ostych. Současně dbá na to, aby skupiny byly heterogenní, a používá různé metody náhodného dělení.
- Často hodnotí výsledky práce žáků, aby měli možnost uvědomit si dosažené výsledky a pokrok, kterého dosáhli, eventuálně se mohli poučit z chyb.
- Dbá na využití všech příležitostí, ve kterých mohou žáci sami hodnotit výsledky své práce, svůj podíl na splnění skupinového úkolu apod. – vede k zamyšlení se nad vlastními nedostatky a způsobem jejich nápravy.
- Pomocí simulačních her a dramatizací nacvičuje situace, do kterých se žáci mohou dostat v reálném světě. Tato metoda podněcuje k hravé činnosti, rozvíjí myšlení, tvořivost, volní aktivitu, estetický a mravní cit – žák získává schopnost empatie. Napomáhá vytváření odmítavého postoje k netoleranci, xenofobii, rasismu a všem projevům nesnášenlivosti.

Kompetence občanské

Učitel:

- Vybírám taková témata a problémy, kterými vzbuzuje u žáků zájem o současné společenské dění. Žáci formulují sami demokratická pravidla fungování skupin i celého třídního kolektivu. Skupinová práce i práce v projektech vede k posilování zodpovědnosti za svěřené úkoly a jejich splnění.
- Pomocí vhodných aktivit napomáhá vytvářet odmítavé postoje k netoleranci, xenofobii, rasismu a všem projevům nesnášenlivosti.
- Vede žáky k vědomí nutnosti osobní angažovanosti v aktuální společenské situaci, srovnání teoretických znalostí získaných při výuce s reálnou společenskou situací.
- Systematicky napomáhá budování demokratického klimatu ve třídě.

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

- Využívá metody práce ve skupině, které vyžadují volbu strategií řešení problémů, posouzení možných rizik, umožňují žákům ověřit si, jak nedostatek pracovního nasazení některého člena skupiny může ohrozit výsledek práce všech a vede k zodpovědnosti za svěřené úkoly. Práce v dlouhodobějších projektech vyžaduje průběžné revidování a kritické hodnocení dosažených výsledků, korigování další činnosti.
- Vhodně motivuje žáky pro další studium společenských věd z hlediska volby povolání a pracovního zařazení.

Kompetence digitální

Učitel:

- Vede žáky ke kritické práci s internetovými zdroji a nutnosti informace ověřovat ze seriózních zdrojů, především veřejnoprávních médií
- Umožňuje žákům tvořit a využívat sdílené dokumenty, pracovat v prostředí Google Učebny
- Podporuje žáky při tvorbě projektů s využitím digitálních technologií
- Vede žáky k respektování autorského zákona
- Vede žáky k uvádění zdrojů dle citační normy
- Učí žáky rozpoznávat manipulativní a dezinformační strategie
- Vede žáky k zodpovědnému chování v digitálním prostředí
- Vede žáky k posuzování vlivu digitálních technologií na individuální a společenský život
- Umožňuje žákům využívat digitální zařízení, ukládat si digitální obsah
- Vede žáky k tomu, aby využívali nástroje umělé inteligence jako podpůrný zdroj informací při studiu společenských jevů, aktuálních problémů a veřejného dění
- Pomáhá žákům rozvíjet schopnost kriticky hodnotit výstupy umělé inteligence, rozlišovat fakta, názory a manipulativní sdělení a ověřovat informace z více zdrojů
- Vede žáky k pochopení umělé inteligence jako nástroje podporujícího porozumění společenským procesům, nikoli jako náhrady vlastního myšlení, úsudku a občanské odpovědnosti

8.12.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Kvinta

Školní očekávané výstupy

Žák:

I. ČLOVĚK JAKO JEDINEC

1. Rozezná podstatu základních psychických jevů a dokáže ji vysvětlit.
2. Vyloží, jakým způsobem člověk poznává skutečnost, sebe i druhé lidi.
3. Popíše rozdíl mezi vnímáním a myšlením.
4. Vyloží, jak člověk prožívá skutečnost.
5. Vymezí pojem učení.
6. Objasní souvislost paměti a učení.
7. Porovná různé metody učení.
8. Zamýšlí se nad účinností vlastních metod studia.
9. Objasní význam dodržování zásad duševní hygieny při práci a studiu.
10. Posoudí, jak souvisí vůle s dosahováním cílů.
11. Objasní, jaké faktory ovlivňují prožívání, chování a činnost člověka.
12. Zdůvodní, proč se lidé odlišují ve svých projevech chování.
13. Porovná, jakými stádii prochází osobnost člověka v jednotlivých etapách, chápe, čím se jednotlivé etapy od sebe odlišují.
14. Osvojí si vhodné způsoby vyrovnání se s náročnými životními situacemi.

II. ČLOVĚK VE SPOLEČNOSTI

1. Objasní zásadní význam procesu socializace pro začlenění jedince do společnosti.
2. Vysvětlí, jak společnost a kultura formují jednotlivce, zatímco jedinec formuje je.
3. Respektuje kulturní odlišnosti a rozpozná stereotypy a předsudky v lidském chování.
4. Dokáže objasnit znaky sociálních skupin, uvědomuje si systém pozic a rolí ve skupině.
5. Na příkladech vysvětlí rozdíl mezi sociálními institucemi a organizacemi.
6. Objasní obsah pojmů sociální deviace a patologie.
7. Rozpozná nebezpečí, která představují patologické jevy pro společnost i jedince, dokáže popsat možné dopady některých z nich.
8. Vysvětlí význam sociální kontroly ve skupině i ve větších sociálních celcích.
9. Posoudí úlohu sociálních změn v individuálním a společenském vývoji.
10. Rozlišuje změny konstruktivní a destruktivní.
11. Vysvětlí zvláštnosti sociální stratifikace v jednotlivých typech společnosti.
12. Objasní, na základě jakých kritérií se společnost člení.
13. Uvede, jaké charakteristiky pomáhají vzestupnému pohybu ve společnosti, a jaké naopak vzestup komplikují, znemožňují.
14. Zdůvodní nutnost citlivě a korektně přistupovat k problémům mezilidských vztahů.
15. Orientuje se v hodnotách, které mladým lidem usnadňují vstup do samostatného života, partnerských vztahů, manželství a rodičovství.
16. Je veden k tomu, aby usiloval ve svém životě o naplnění těchto hodnot.
17. Uvede s porozuměním, proč je třeba chránit matku a dítě.

III. OBČAN VE STÁTĚ

1. Vysvětlí, jaké skutečnosti charakterizují stát jako sociální útvar.

2. Vymezí jaké vnitřní a vnější funkce stát plní.
3. Dokáže rozlišit a porovnává historické i současné typy států (forem vlády).
4. Vysvětlí, jakou funkci plní v životě státu ústava a jaké oblasti života společnosti upravuje.
5. Vysvětlí význam dělby státní moci na tři složky a rozliší úkoly jednotlivých státních orgánů.
6. Uvádí příklady realizace principu brzd a rovnováh v Ústavě ČR.
7. Objasní nutnost horizontální dělby státní moci a vysvětlí, jak je realizována v České republice – popíše fungování krajského a obecního zřízení.
8. Vysvětlí základní znaky demokratického státu a rozpozná nedemokratické skutečnosti, porovná postavení občana v demokratickém a totalitním státě.
9. Vysvětlí význam politického pluralismu pro život v demokratickém státě – uvede typy politických subjektů.
10. Vymezí způsoby politické participace a posoudí, jak může přispívat k řešení problémů na úrovni obce, kraje, státu.
11. Vysvětlí typy volebních systémů uplatňovaných v České republice.
12. Objasní zásadní význam Listiny základních práv a svobod v právním řádu České republiky, zná lidská práva, která mu stát zaručuje, i meze, které jsou jim zákonem kladeny.
13. Rozpozná, kdy došlo k porušení základních práv a svobod, a je veden k aktivnímu vystupování proti jejich porušování.
14. Zvládá komunikaci ve styku s úřady.
15. Uvede příklady projevů korupce, analyzuje její příčiny a domýšlí její možné důsledky.
16. Rozliší projevy některých ideologií v činnosti vybraných politických seskupení při řešení různých otázek a problémů každodenního života občanů.

IV. OSOBNOSTNÍ A SOCIÁLNÍ VÝCHOVA

1. Uvědomuje si a respektuje přirozenost a hodnotu rozmanitosti projevů života, kultury a každého jednotlivého člověka.
2. Uvědomuje si, že téměř každý sociální nebo komunikační akt má svůj mravní rozměr.
3. Uvědomuje si hodnotu lidské spolupráce.
4. Uvědomuje si, že v různých životních situacích často nebývá pouze jediné řešení.
5. Směřuje k porozumění sobě samému, vytváří si vyvážené sebepojetí (rozpoznává a zvládá vlastní pocity, uvědomuje si své osobní kvality, dovednosti, úspěchy a potenciál a hodnotí je, uvědomuje si svou vlastní identitu, rozvíjí sebedůvěru a zodpovědnost a využívá své schopnosti, nastavuje své osobní cíle a plánuje osobní rozvoj).
6. Hledá cesty, jak čelit zátěžím vyplývajícím z charakteru života v dané době
7. Rozpoznává faktory ovlivňující duševní energii a kreativitu.
8. Vytváří si subjektivní rejstřík různých variant chování a zodpovědně se rozhoduje o využití různých typů chování a jednání v různých situacích
9. Usiluje o porozumění sociální skupině, v níž žije.
10. Tvoří kvalitní mezilidské vztahy, bere ohled na druhé, je si vědom svých práv, závazků a zodpovědnosti v rámci skupiny i práv a závazků druhých.
11. Umí spolupracovat
12. Zkoumá realie a témata každodenního života člověka.
13. Zná základy teorie jevů, s nimiž se v Osobnostní a sociální výchově setkává, a zamýšlí se nad nimi.

V. VÝCHOVA K MYŠLENÍ V EVROPSKÝCH A GLOBÁLNÍCH SOUVISLOSTECH

1. Spolupracuje aktivně a efektivně s jinými lidmi, vcítuje se při poznávání a posuzování jejich názorů do situace a prostředí, ze kterého vycházejí jejich přístupy.
2. Umí přijmout názor ostatních a korigovat své původní pohledy na danou problematiku.

3. Projevuje solidaritu s postoji evropských a jiných národů usilujících o harmonický rozvoj, mír a demokracii.
4. Osvojuje si sociální a kulturní dovednosti usnadňující interkulturní a mezinárodní komunikaci.

VI. MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

1. Chápe, že všichni lidé jsou odlišné osobnosti s individuálními zvláštnostmi, bez ohledu na svůj původ a odlišné projevy sociokulturních vzorců.
2. Respektuje jedinečnost, důstojnost a neopakovatelnost života, chápe lidskou bytost jako nedílnou jednotu tělesné a duševní stránky osobnosti, ale i jako součást etnika.
3. Respektuje skutečnost, že každý člověk pochází z nějakého etnika, a ztotožňuje se s názorem, že všechny etnické skupiny jsou rovnocenné a že všichni lidé mají právo žít společně a spolupracovat. Vnímá sebe jako občana, který se aktivně spolupodílí na přetváření společnosti, aby lépe sloužila také zájmům minoritních skupin.
4. Uvědomuje si svou vlastní kulturní identitu.
5. Uvědomuje si důležitost integrace jedince v rodinných, vrstevnických a profesních vztazích, chápe člověka jako společenskou bytost a zná hlavní typy sociálních útvarů
6. Uvědomuje si význam kvality mezilidských vztahů pro harmonický rozvoj osobnosti.
7. Utváří si představu o pojmu lidská solidarita a zaujímá adekvátní etické postoje v kritických fázích života, rozlišuje pozitivní asertivitu od bezohledné a egoistické seberealizace.
8. Rozumí podstatě nejzávažnějších sociálně patologických jevů i jejich důsledkům pro společnost. Uplatňuje základní morální normy, aplikuje je ve vlastním životě a aktivně čelí projevům amorality, intolerance, xenofobie, diskriminace a rasismu.

Kvinta

Učivo	Školní očekávané výstupy	Počet hodin	Poznámky
<u>I. POLOLETÍ</u>		34	
Člověk jako jedinec – základy psychologie			
<u>Podstata lidské psychiky</u>	I.1,2,3,4,5,6,7,8,9,10; IV. 1,5,6,7;VI.1,2	9	
Předmět psychologie - podstata lidské psychiky			
Psychické jevy			
Psychické procesy			
poznávací			
Paměť			
Učení			
Základy duševní hygieny při práci a učení			
Zátěžové situace, profesionální poradenství			
Emoce			
Vůle			
Psychické stavy			
<u>Osobnost člověka</u>	I.11,12,13,14; VI.4	8	
Osobnost člověka			
Determinace lidské psychiky			
Temperament, rysy			
Charakter			
Schopnosti a vloh			
Intelligence, sociální a emoční inteligence			
Vývoj a formování osobnosti v jednotl. etapách lidského života, změny v období adolescence			
Poznání a rozvoj vlastní osoby, seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů, spolupráce a soutěživost			
Člověk ve společnosti – základy sociologie			
<u>Společenská podstata člověka</u>	II.1,2,3,4	3	
Začlenění jedince do sociálních vazeb – socializace			
Kultura – přírodní a sociální prostředí			

V průběhu školního roku žáci absolvují exkurzi v OPPP - seznámení s činností poradny, metodami psychologické diagnostiky, situacemi, ve kterých je možno služeb poradny využít

Integrace průřezového tématu **Osobnostní a sociální výchova**. Částečná integrace průřezových témat **Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech** a **Multikulturní výchova**

<u>Sociální struktura společnosti</u>	II.5-13; V.1,2,4; VI.3,5 - 8;	9	
Základní sociální útvary			
Společenské instituce a organizace			
Jedinec ve skupině – vztahy, normy, role, chování, asertivita			
Normální a patologické jevy ve společnosti, deviace ve společnosti, společenská kontrola			
Kriminalita – sexuálně motivovaná kriminalita, skryté formy individuálního násilí a zneužívání			
Sociální diferenciacie společnosti			
Teorie společenské změny			
<u>Sociální fenomény a procesy</u>	II. 14, 15, 16, 17; IV.2 - 4,8 -13	5	
Rodina – mezigenerační soužití, pomoc nemocným a handicapovaným lidem.			
Partnerské vztahy, manželství, rodičovství, neúplná rodina			
Rizika spojená s volbou životního partnera			
Modely vzájemného chování související s etickými a psychosociálními aspekty partnerského a sexuálního života			<u>Integrace vzdělávacího obsahu temat. okruhu</u> <u>Výchova ke zdraví:</u> Vztahy mezi lidmi a formy soužití, modely vzájemného chování související s etickými a psychosociálními aspekty partnerského a sexuálního života. Rizika ohrožující zdraví a jejich prevence ze vzdělávacího oboru.

Učivo	Školní očekávané výstupy	Počet hodin	Poznámky
<u>II. POLOLETÍ</u>		34	<u>Mezipředmětové vztahy:</u>
Občan ve státě – základy státovědy a politologie	III.1,2,3,4,5,6,7	10	Dějepis: tematický celek Antické Řecko
<u>Stát</u> Stát – znaky, teorie o vzniku státu Funkce státu Formy státu Ústava jako základní zákon státu Ústava ČR Dělbá státní moci, ustavení státních orgánů do funkce, princip brzd a rovnováh Obecní a krajské zřízení			
<u>Demokracie</u> Principy a podoby demokracie Občanská práva a povinnosti Občanská společnost Politika – politické subjekty Politický život ve státě Volby a volební systémy Úřady	III.8,9,10,11;V.3	9	
<u>Lidská práva</u> Všeob. deklarace lidských práv a svobod Listina základních práv a svobod Poruš. a ochrana lidských práv a svobod Organizace zabývající se lidskými právy Ombudsman	III.12,13,14,15;VI.3	8	Integrace průřezového tématu Multikulturní výchova: Vztah k multilingvním situacím a ke spolupráci mezi lidmi z různého prostředí
<u>Ideologie</u> Znaky ideologií a jejich funkce Vybrané typy ideologií Politický extremismus	III.16	7	- průběžně

Sexta

Školní očekávané výstupy

Žák:

I. OBČAN A PRÁVO

1. Vysvětlí, v čem spočívá odlišnost mezi právními a morálními normami.
2. Objasní účel sankcí při porušení právní normy.
3. Vysvětlí, z jakých norem se skládá právní řád, jaké orgány právní normy vydávají a kde je zveřejňují.
4. Rozliší subjekty právních vztahů – vysvětlí na příkladech rozdíl mezi fyzickou a právnickou osobou.
5. Objasní podmínky vzniku a zániku důležitých právních vztahů – vlastnictví, pracovní poměr, manželství, zná práva a povinnosti účastníků těchto právních vztahů.
6. Popíše zákl. typy pojmen. smluv – na příkl. ukáže možné důsledky neznalosti smlouvy včetně jejích všeobecných podmínek.
7. Uvede postup, jak uzavřít pracovní smlouvu a podat výpověď.
8. Uvede svá pracovní práva a vyžaduje jejich respektování od ostatních, je veden k respektování pracovních povinností.
9. Objasní, jak se mohou zaměstnanci a zaměstnavatelé sdružovat k prosazování svých zájmů.
10. Vysvětlí, jakou pomoc nabízí stát osobám nezaměstnaným, a je seznámen s podmínkami, které musí žadatel o zaměstnání dodržet.
11. Popíše formy náhradní rodinné výchovy, kterými stát řeší situaci dětí, o něž se rodiče nemohou, nebo nechtějí starat.
12. Popíše, jaké případy se řeší v občanském soudním řízení a jaké v trestním řízení.
13. Rozlišuje trestný čin a přestupek.
14. Vymezí okolnosti, které vylučují trestnost.
15. Objasní, jak jsou v České republice trestáni pachatelé trestných činů.
16. Uvede důsledky porušování paragrafů trestního zákona souvisejících s výrobou a držením návykových látek a s činností pod jejich vlivem, sexuálně motivovanou kriminalitou, skrytými formami individuálního násilí a vyvozuje z nich osobní odpovědnost.
17. Rozlišuje náplň činnosti základních orgánů právní ochrany, uvede příklady právních problémů, s nimiž se na ně mohou občané obracet.
18. Je veden k jednání respektujícím platné právní normy.

II. MEZINÁRODNÍ VZTAHY, GLOBÁLNÍ SVĚT

1. Vysvětlí, jaké skutečnosti jsou předmětem zájmu mezinárodní politiky.
2. Rozliší základní subjekty mezinárodních vztahů a nástroje mezinárodní politiky.
3. Vysvětlí, jaké hrozby představuje mezinárodní terorismus, posoudí jeho možné příčiny.
4. Popíše základní mezníky ve vývoji některých mezinár. organizací, jichž je ČR členem, objasní okolnosti jejich vzniku a uvede cíle, které si kladou, uvede příklady jejich činnosti, zhodnotí význam zapojení ČR.
5. Objasní důvody evropské integrace, posoudí její význam pro vývoj Evropy.
6. Rozlišuje funkce orgánů EU a uvede příklady jejich činnosti.
7. Posoudí vliv začlenění státu do Evropské unie na každodenní život občanů, uvede příklady, jak mohou fyzické a právnické osoby v rámci EU uplatňovat svá práva.
8. Zná vzdělávací programy EU a možnosti účasti v nich.
9. Posoudí význam zavedení jednotné evropské měny v některých státech EU.

10. Uvede příklady institucí, na něž se může v případě problémů obrátit při pobytu v zahraničí.
11. Posoudí projevy globalizace, uvede příklady globálních problémů současnosti, analyzuje jejich příčiny a domýšlí jejich možné důsledky.

III. VÝCHOVA K MYŠLENÍ V EVROPSKÝCH A GLOBÁLNÍCH SOUVISLOSTECH

1. Přijímá zodpovědnost za sebe a za svět, ve kterém žije.
2. Aktivně se podílí na řešení místních problémů, přispívá k řešení problémů na regionální, národní i mezinárodní úrovni, a to i v situacích vyžadujících dlouhodobé společné úsilí.
3. Je vnímavý ke kulturním rozdílnostem, chápe je jako obohacení života, učí se porozumět odlišnostem
4. Uvědomuje si potřebu a přínos mezilidské soudržnosti a spolupráce.
5. Ctí a rozvíjí duchovní a etické hodnoty, zejména racionalitu, toleranci.
6. Respektuje odlišné názory a pohledy jiných lidí na svět.
7. Je solidární s lidmi žijícími v obtížných podmínkách.
8. Zaujímá konstruktivní postoje k naléhavým otázkám míru a lidských práv v konkrétních životních situacích.
9. Uvědomuje si zodpovědnost a práva evropského občana, chápe podstatu evropského občanství.
10. Spolupracuje aktivně a efektivně s jinými lidmi, vciťuje se při poznávání a posuzování jejich názorů do situace a prostředí, ze kterého vycházejí jejich přístupy.
11. Umí přijmout názor ostatních a koriguje své původní pohledy na danou problematiku.
12. Projevuje solidaritu s postoji evropských a jiných národů usilujících o harmonický rozvoj, mír a demokracii.
13. Osvojuje si sociální a kulturní dovednosti usnadňující interkulturní a mezinárodní komunikaci.

IV. BEZPEČNOST PRÁCE

1. Seznámí se se zásadami bezpečnosti práce, chová se poučeně a adekvátně situaci při pracovním úrazu.
2. Uplatňuje ekologická hlediska práce.

Sexta

Učivo	Školní očekávané výstupy	Počet hodin	Poznámky
<u>I. POLOLETÍ</u>		34	
Občan a právo	I. 1 - 18	5	V průběhu školního roku se žáci zúčastní jednání u soudu s rozбором právníka (soudce)
<u>Základní pojmy</u>			občanské či trestní řízení
Právo a spravedlnost			
Morálka a právo			
Právní řád ČR - právní normy, systém sankcí			
Právní vztahy a právní osobnost			
Systém práva v ČR			
<u>Právo soukromé</u>			
<u>Občanské právo</u>		7	
Právo vlastnické			
Právo závazkové – smlouvy, jejich význam a obsah, všeobecné podmínky smluv			Integrace vzdělávacího obsahu tematického okruhu Pracovní právo ze vzdělávacího oboru
<u>Pracovní právo</u>		6	
Orientace v zákoníku práce			
Uzavírání a rozvázání pracovního poměru			
Práva a povinnosti účastníků pracovněprávních vztahů			
Zásady bezpečnosti práce a její ekologie			
Odměňování za práci			
Práce žen a mladistvých			
Organizace zaměstnanců a zaměstnavatelů			
Podpora státu sféře zaměstnanosti			
<u>Rodinné právo</u>		4	
Vznik a zánik manželství			
Vztahy mezi manžely a mezi rodiči a dětmi			
Formy náhradní rodinné výchovy			
<u>Občanské soudní řízení</u>		2	
<u>Právo veřejné</u>		10	
Trestní právo			
Trestní právo hmotné – trestný čin, trestní odpovědnost, tresty			
Trestní právo procesní – trestní řízení, orgány činné v trestním řízení			
Právnícké profese, systém právního poradenství, činnost a úkoly občanských poraden			
Správní právo a správní řízení			
	IV.1,2		<u>Člověk a svět práce</u>

Učivo	Školní očekávané výstupy	Počet hodin	Poznámky
<u>II. POLOLETÍ</u> Mezinárodní vztahy, globální svět , Humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce Proces globalizace - příčiny, projevy, důsledky Globální problémy Mezinárodní politika a diplomacie Subjekty mezinárodních vztahů Nástroje mezinárodní politiky Mezinárodní terorismus Významné mezinárodní organizace, vládní a nevládní sektor Systém kolektivní sebeobrany a bezpečnosti – OSN, NATO Udržitelný život a rozvoj Rozvojové cíle tisíciletí Humanitární pomoc a rozvojová spolupráce Člověk jako jedinec v globálním kontextu, psychosociální aspekty interkulturality Nerovnost mezi muži a ženami v glob. kontextu Imigranti, žadatelé o azyl, uprchlíci, Předsudky a stereotypy ve vztahu k minoritám, xenofobie, porozumění mezi lidmi různého kulturního původu, náboženství, Porozumění mezi lidmi různého kulturního původu, náboženství, světového názoru apod. Evrop. integrace - důvody, podstata, význam Proces integrace Orgány EU Vliv začlenění států do EU na každodenní život občanů – vzděl. v Evropě a ve světě	II.1-11;III.1-13;IV. 1-7	34	Částečná integrace průřezového tématu <u>Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech</u> Integrace průřezového tématu <u>Multikulturní výchova: Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého prostředí-</u> průběžně

Vzdělávací politika a programy EU, podmínky a možnosti studia v zahraničí, stipendia Jednotná evropská měna Rada Evropy Světová banka Mezinárodní měnový fond			
---	--	--	--

Septima

Školní očekávané výstupy

Žák:

I. ÚVOD DO FILOZOFIE A RELIGIONISTIKY

1. Objasní podstatu filozofického tázání, porovná východiska filozofie, mýtu, náboženství, vědy a umění k uchopení skutečnosti a člověka.
2. Rozliší hlavní filozofické směry, uvede jejich klíčové představitele a porovná řešení základních filozofických otázek v jednotlivých etapách filozofického myšlení.
3. Eticky a věcně správně argumentuje v dialogu a diskusi, uvážlivě a kriticky přistupuje k argumentům druhých lidí, rozpozná nekorektní argumentaci a manipulativní strategie v mezilidské komunikaci
4. Zhodnotí význam vědeckého poznání, techniky a nových technologií pro praktický život i možná rizika jejich zneužití.
5. Posuzuje lidské jednání z hlediska etických norem a svědomí jednotlivce, objasní dějinnou proměnlivost základních etických pojmů a norem.
6. Rozlišuje významné náboženské systémy, identifikuje projevy náboženské a jiné nesnášenlivosti a rozezná projevy sektářského myšlení.

II. OSOBNOSTNÍ A SOCIÁLNÍ VÝCHOVA

1. Vytváří si subjektivní rejstřík různých variant chování a zodpovědně se rozhoduje o využití různých typů chování a jednání v různých situacích
2. Usiluje o porozumění sociální skupině, v níž žije.
3. Tvoří kvalitní mezilidské vztahy, bere ohled na druhé, je si vědom svých práv, závazků a zodpovědnosti v rámci skupiny i práv a závazků druhých.
4. Umí spolupracovat
5. Zkoumá realie a témata každodenního života člověka.
6. Zná základy teorie jevů, s nimiž se v Osobnostní a sociální výchově setkává, a zamýšlí se nad nimi.

III. MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

1. Uvědomuje si důležitost integrace jedince v rodinných, vrstevnických a profesních vztazích, chápe člověka jako společenskou bytost a zná hlavní typy sociálních útvarů
2. Uvědomuje si význam kvality mezilidských vztahů pro harmonický rozvoj osobnosti.
3. Utváří si představu o pojmu lidská solidarita a zaujímá adekvátní etické postoje v kritických fázích života, rozlišuje pozitivní asertivitu od bezohledné a egoistické seberealizace.
4. Uplatňuje základní morální normy, aplikuje je ve vlastním životě a umí aktivně čelit projevům amorality, intolerance, xenofobie, diskriminace a rasismu.

Septima

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		34	
Úvod do filozofie a religionistiky	I.6	14	<u>Mezipředmětové vztahy:</u> <u>Dějepis:</u> využití poznatků o antickém Řecku a dějinách křesťanství – kvinta
<u>Úvod do religionistiky</u>			
Víra v lidském životě			
Podoby víry			
Čínské nábožensko-filozofické směry			
Indické nábožensko-filozofické směry			
Monoteistická náboženství: judaismus, křesťanství, islám			
Projevy náboženské nesnášenlivosti v současném světě			
Náboženské sekty			
<u>Základy logiky</u>	I.1-4	6	
Vymezení předmětu			
Psychologické a logické zkoumání myšlení			
Argumentace			
Chybné argumentace – kvaziargumentace, argumentace s jazykovými vadami, logicky chybné argumentace			
Zásady správné a etické argumentace v dialogu			
<u>Úvod do filozofie</u>	I.1-4	8	
Předmět filozofie – povaha a podstata filozofického tazání			
Vztah filozofie k jiným formám vědění o světě – k mýtu, náboženství, vědě, umění			
Okolnosti vzniku filozofie v antickém Řecku			
Hl. filozofické problémy – filozof. disciplíny			
<u>Problém bytí</u>			
Kosmologie – miléťané		6	
Ontologie – pojem bytí (eleaté, atomisté)			
Metafyzika – antika (Platón, Aristotelés)			
Středověk – spor o univerzália, T.Akvinský			

Učivo	Školní očekávané výstupy	Počet hodin	Poznámky
<u>II. POLOLETÍ</u>		34	
<u>Problém poznání</u> Antika - sofisté, Sokrates Středověk - poznání a víra Novověk - obrat k subjektu, empirismus, racionalismus Kriticismus - D. Hume, I. Kant Německá klasická filozofie Novodobá gnoseologie – scientismus, antiscentistické směry, hermeneutika	I.1-4	11	Integrace vzdělávacího obsahu tematického celku Morálka všedního dne z průřezového tématu <u>Osobnostní a sociální výchova</u>
<u>Problém člověka</u> Pojetí člověka v antice Pojetí člověka ve středověku Novověké pojetí člověka - člověk jako subjekt (R. Descartes, I. Kant) - člověk jako předmětná bytost (Hegel, Marx) - člověk a vůle (Schopenhauer, Nietzsche)	I.1-4	11	Částečná integrace průřezového tématu <u>Multikulturní výchova</u>
Dobro a zlo Podstata lidského skutku – svoboda vůle a volby Svědomí, vina, odpovědnost, spravedlnost, zodpovědnost Základní etické hodnoty Jedinec v rodině a sociální skupině Profesní etika Sociální a morální dilemata dnešní doby Osobní angažovanost ve společenských otázkách Dějinná proměnlivost základních etických pojmů a norem	I.5;II.1-6;III.1-4	12	

8.12.2.3 Evaluace v předmětu

Evaluace v předmětu Základy společenských věd se řídí obecnými zásadami formulovanými v úvodní kapitole. Zde uvádíme pouze specifika, kterými se odlišuje předmět Základy společenských věd od ostatních předmětů.

Podstatou evaluace je zjištění kompetencí – vědomostí, dovedností a postojů žáka – a formulace hodnotících soudů na základě porovnání skutečného stavu se stavem předpokládaným, formulovaným očekávanými výstupy. Pro hodnocení očekávaných výstupů je celkem snadné stanovit bodová hodnocení a na jejich základě i výsledné známky. U hodnocení kompetencí je situace složitější, neboť se projevují komplexně při řešení úkolů různého typu, proto je vhodné některé výkony žáků hodnotit pouze slovně, zapojovat do hodnocení samotné žáky a toto hodnocení používat jako hnací prvek k zlepšení výkonů, respektive nárůstu kompetencí.

Hodnocení je zpětnou vazbou pro učitele, ale zároveň **má poskytovat i zpětnou vazbu žákům**. Ti musí znát standard, který se od nich očekává, a hodnocení musí být co nejpřesněji formulováno, aby bylo žákovi jasné, v čem má zlepšit svůj výkon. Hodnocení má žáka motivovat a být pobídkou k další práci. Informace o úspěšnosti v náročném úkolu je účinným zdrojem motivace. Vedle tradičního pojetí hodnocení žáka, které poskytuje oběma stranám zpětnou vazbu a motivuje k intenzivnější přípravě, se uplatňují i další způsoby.

Učitel dává hodnocením žákovi najevo, že o něj má zájem a chce mu pomoci, proto mu v řadě případů dává šanci, aby si méně zvládnutý jev mohl opravit a klasifikuje zejména vždy jen učivo dostatečně probrané a procvičené. Do známky nesmí být zahrnuto chování. Vyučující provádí vlastní analýzu na základě poznatků a postřehů z hodin. Sleduje, jak žáci reagují, zda se průběžně učí. Zvažuje, zda není vhodné zvolit jiné metody práce vzhledem ke skladbě třídy, respektive skupiny apod.

Během vyučovacího procesu hodnotíme různé věci různým způsobem. Pro celkové hodnocení používáme jako podklad průběžnou klasifikaci formou známek. Vedle toho hodnotíme řadu projevů žáků v hodinách slovně, což má významný dopad na atmosféru a vztahy ve třídě, na vztah žák - učitel, respektive žák a daný předmět a již zmíněný motivační efekt. Žáci by měli být cíleně vedeni k sebehodnocení a sebekontrolě; k tomu nejlépe slouží slovní hodnocení výkonů v jednotlivých hodinách a rozborů výkonů jednotlivců či skupin. Při tom hraje zásadní roli objektivita a pedagogický takt.

Kritéria hodnocení:

Hodnotíme to, jak žák zvládl výstupy jednotlivých vyučovacích hodin, respektive tematických celků, jeho schopnost řešit problémy smysluplně a tvůrčím způsobem, ale i úroveň komunikačních dovedností. Ověřování klíčových kompetencí je úkol složitější, ale na úrovni středoškolského vzdělávání je možné je postihnout při řešení náročných úkolů při vypracovávání seminárních prací, projektů, zpracování Gladiátorských her apod. (zde lze očekávat již vysokou úroveň danou speciálním zaměřením, rozvinutím talentu a cílevědomého směřování na vysoké školy). Zásadní je, abychom se vždy snažili hodnotit objektivně, spravedlivě, bez emocí, podle předem daných kritérií. V co největší míře se snažíme do hodnocení začleňovat samotné žáky, aby se učili kriticky a objektivně posoudit výkon nejen druhých, ale i svůj vlastní.

Formy ověřování vědomostí:

Písemné práce zahrnují testy a kratší cvičení, které mají zejména ověřit zvládnutí očekávaných výstupů. Jsou hodnoceny podle přesně stanovených a předem daných kritérií, která zajišťují objektivitu a stejný přístup ke všem a jsou pak vhodným materiálem pro vyvozování závěrů z hlediska zvládnutí očekávaných výstupů.

Písemnou formou je možné zpracovat na zadaná témata i úvahu či esej. Volíme taková témata, která nám umožní zkoumat nejen zvládnutí očekávaných výstupů, ale i osobnostní a sociální zrání. Hodnocení těchto prací musí být vždy maximálně taktní tak, abychom ocenili upřímnost a otevřenost žáků a napomáhali tak budovat přátelskou atmosféru ve třídě, která je základním předpokladem pro uplatňování metod sebehodnocení a hodnocení žáků navzájem.

Pololetní písemné práce nemusí být pojata jako tradiční vyučovací hodinu trvající test, ale může jít o kratší formu, namátkově prověřující znalostní potenciál žáka. Může jít o průřez učivem, který se soustřeďuje na základní jevy či formy práce, které jsou v daném období aktuální a korespondují s očekávanými výstupy a kompetencemi (např. test s volbou odpovědi v kombinaci s písemným vyjádřením, práce s textem, řešení logické úlohy apod.). Je zcela na vyučujícím, aby rozhodl, jakou důležitost přisoudí výsledku pololetní písemné práce. Výsledná známka z pololetní písemné práce může zásadně ovlivnit výslednou známku na vysvědčení, ale nemůže být jedinou rozhodující známkou klasifikace za půl roku.

Ústní zkoušení a mluvený projev by neměly zabírat více než 10 minut v hodině včetně zhodnocení podle tématu a zadání. Nejedná se o tradiční ústní zkoušení před tabulí, které je již překonáno, ale zaměřuje se jak na ověření očekávaných výstupů, tak kompetencí, protože může jít o různé formy ústního projevu (mluvní cvičení, rozhovory, demonstrace apod.). Jejich hodnocení je však obtížnější a často zde hraje významnou roli prvek subjektivity.

Zpracování referátů a prací k danému tématu již nabízí větší možnost hodnotit zvládnutí nejen obsahové stránky, ale i kompetencí. Výraznou roli zde hraje ústní hodnocení učitele, ale i spolužáků a možnost vyjádření samotného žáka – obhajoba předneseného.

Projektové a skupinové práce lze hodnotit známkou za předem přesně daných kritérií, i to je však vhodné spojit s hodnocením slovním. Ve většině případů musí být toto hodnocení doplněno ústním rozbohem a vtažením třídy do hodnotícího procesu.

Gladiátorské hry dokumentují dvojí pohled a nezávislé hodnocení. Prvním hodnotitelem je vedoucí práce, který se zaměřuje na úroveň zpracování, iniciativu a přístup žáků ke zpracovávání tématu, druhým pak třídní učitel, který hodnotí úroveň prezentace, vystupování a vyjadřování autorů práce. Nezanedbatelným hodnotitelem jsou diváci; ti v konečné fázi rozhodují o práci, která nejvíce zaujala.

8.13 Člověk a svět práce

8.13.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.13.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Předmět Člověk a svět práce je samostatný vyučovací předmět a navazuje na výuku tohoto předmětu na nižším stupni gymnázia.

Je koncipován tak, aby teoreticky i prakticky připravil žáka na situace, se kterými se v profesním životě setká. Umožňuje mu zprostředkovat základní vědomosti a dovednosti z oblasti tržní ekonomiky, světa financí, světové ekonomiky, globalizace a hospodářských struktur státu i Evropské unie. Seznámí žáka s pracovními povinnostmi, ale i právy a s požadavky evropského trhu práce.

Tento předmět klade kromě teoretických poznatků důraz i na praktickou aplikaci získaných vědomostí a dovedností.

Do předmětu jsou zároveň integrována některá témata vzdělávacích oborů, oblastí a průřezových témat, jako např. Osobnostní a sociální výchova a Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech.

8.13.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace je vyučovací hodina. V průběhu výuky budou upřednostňovány aktivizační a receptivní metody práce, vybrané s ohledem na probírané učivo a schopnosti žáků. Vždy ale platí, že hodiny směřují ke zvládnutí očekávaných výstupů a k přímému rozvíjení klíčových kompetencí, tzn. jsou naplněny bezprostřední aktivní prací žáků v průběhu celé hodiny.

Nosným principem je aktivita, samostatnost a řešení problémů. Žáci jsou motivováni k větší aktivitě, aby rozvinuli svůj kreativní potenciál, šli novými, alternativními a nekonvenčními cestami při zpracování úkolů, zjistili vlastní možnosti a schopnosti řešení, uplatnili naplno svůj talent.

V některých hodinách učitel ustupuje do pozadí, dohlíží, radí, usměrňuje. Do přípravy takovýchto hodin je vhodné zapojit i žáky, nechat jim podíl na spoluplánování výuky, což působí nejen na větší zodpovědnost, ale rozvíjí i schopnost domluvit se, respektovat názor druhých, spolupracovat. Vhodnými formami realizace těchto hodin mohou být např.:

simulační hry – např. výběrové řízení, pohovor na úřadu práce apod.

myšlenkové mapy – samostatné nápady, poznatky, návrhy, které jsou přeneseny od jednotlivce skupině a z nich jsou potom vytvořené „mapy“ problému

brainstorming – zprvu neutříděné nápady a poznatky, které se dávají postupně do souvislostí

skupinové práce – konkrétní zadání, při jehož vypracování je nutno zvládnout nejen problém, ale týmovou práci

besedy – předem připravené otázky i spontánní reakce na vystoupení pozvaného hosta

řízené diskuze – žáci se učí moderátorským postupům a správné argumentaci

práce s tištěnými mediálními texty – kritické čtení, analýza, zhodnocení

práce s internetovými zdroji informací – vyhledávání, ověřování pravdivosti apod.

dílňa – samostatná tvorba príručiek, informačných brožur, prehľadů apod.

projekt – např. ankety, dotazníky, prehledy nezaměstnanosti v regionu apod.

8.13.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů. Pro oktávy plánujeme pouze 28 vyučovacích týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti	
(havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Oktáva - 2 hodiny (tj. 56 za rok)

8.13.1.4 Organizace předmětu

Člověk a svět práce se vyučuje v oktávě. Je koncipován tak, aby naplnil požadavky daného předmětu. Je vyučován během celého roku najednou v celé třídě.

Výuka probíhá ve standardní učebně, v učebně s dataprojektorem a přístupem na internet. Je doplňována **besedou, exkurzí**.

8.13.2 Výchové a vzdělávací strategie

V předmětu Člověk a svět práce se vyučující snaží žáky připravit teoreticky i prakticky v daných oblastech tím, že přináší přehled profesních předpokladů potřebných pro výběr povolání, nabízí základní poznatky mikroekonomických a makroekonomických vztahů a jejich praktické využití. Prostřednictvím rozborů médií učí využívat aktuální mediální informace při analýze české i světové ekonomiky. Seznamuje s aktuálními požadavky mezinárodního trhu práce a vede ke schopnosti na ně pružně reagovat. Učí efektivně předcházet negativnímu dopadu nezaměstnanosti a vede k využití moderních informačních technologií a nabídek státních i nestátních institucí k hledání zaměstnání, rekvalifikací, vytváření profesní kariéry a celoživotnímu vzdělávání. S tím úzce souvisí i informace o dovednostech vhodně se prezentovat na veřejnosti, prezentovat výsledky své práce a svou práci adekvátně hodnotit.

Přínosem je vedení žáka k volbě pracovního režimu zohledňujícího lidské zdraví, mezilidské vztahy a ochranu životního prostředí.

8.13.2.1 Vzdělávací a klíčové kompetence

Kompetence k učení

Učitel:

- Zadává úkoly, které vedou k dovednostem pracovat s informacemi, a to jak v tištěné podobě, tak získanými vyhledáváním na internetu.

- Vede žáky, aby prohlubovali poznatky o ekonomických vztazích, zaměstnanosti a právech.
- Zadává žákům přípravu referátů, úkoly týmové práce, tvorbu projektů.
- Vede žáky ke schopnosti analyzovat a využívat aktuální mediální informace z oblasti české a světové ekonomiky.
- Pravidelně využívá hodnocení a sebehodnocení žáků tak, aby si mohli uvědomit své dosažené výsledky, pokrok, k němuž dospěli, případně se poučit z chyb. K hodnocení využívá všech nabízených možností, opírá se o aktivní zapojení žáků do diskuze, čímž posiluje i sociální a komunikační dovednosti.

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Vede žáky k řešení různých druhů úkolů, předkládá jim různé typy zadání, aby prohlubovali své logické operace, prováděli uvědomělou analýzu, syntézu i další myšlenkové postupy. Při kooperativních pracovních postupech prohlubuje jejich dovednosti z týmové práce, např. spolupráci při vhodném způsobu řešení problémů, zapojení se členů apod.

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Navozuje situace, aby žáci vyhledávali a zpracovávali informace a uplatňovali komunikační dovednosti.
- Vytváří předpoklady, aby žáci v diskusích hledali optimální závěry, rozvíjeli schopnost argumentace, učili se naslouchat a posuzovat názory druhých, vhodně na ně reagovat, vyjadřovat vhodnou formou vlastní stanoviska.
- Organizuje výuku tak, aby byla tato kompetence naplňována prostřednictvím vlastní tvorby žáků, prezentací a obhajobou jejich projektů.
- Zadává žákům úkoly, jejichž součástí je i další rozvoj neverbální komunikace a její vhodné uplatňování, či vyjádření kritického stanoviska.

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Vytváří předpoklady, aby žáci tyto schopnosti rozvíjeli při týmové práci, řízené diskusi, nebo tvorbě projektu.
- Navozuje atmosféru, která umožňuje zapojení i méně komunikativních členů, odstraňuje bariéry a dává prostor pro odpovědné a zároveň kreativní plnění úkolů.
- Organizuje výuku tak, aby docházelo k rozvoji interpersonálních vztahů a sociálních dovedností žáků (např. schopnosti podřídit se, respektovat názor jiných, podílet se na vytváření společného díla apod.).
- Vede žáky k tomu, aby si uvědomili dosah působení médií na jedince nebo celou skupinu recipientů.
- Dbá na využití všech možností k nacvičení situací, s nimiž se žáci mohou setkat v reálném životě a vede žáky k vytváření odmítavého postoje k netoleranci, xenofobii, rasismu i dalším projevům nesnášenlivosti.
- Hodnotí objektivně individuální a společnou práci žáků a snaží se je do tohoto evaluačního procesu zapojovat.

Kompetence občanské

Učitel:

- Vytváří podmínky, aby po zvládnutí vybraných úkolů byli žáci schopni obhajovat názory, respektovat stanoviska jiných, poznat záměr autora i skrytý smysl sdělení a jeho společenský dopad.
- Vede žáky, aby pochopili důležitost mezilidských vztahů, ochranu životního prostředí a pochopili přínos a rizika globalizace světové ekonomiky.

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

- Vytváří předpoklady, aby se žáci v průběhu samostatné práce učili využívat znalostí, uměli si stanovit postup a hledali vhodné metody práce ke splnění cílů.
- Motivuje žáky k aktivní účasti při kooperativní práci a k ověřování svého nasazení se zájmem a prací dalších členů týmu.
- Při práci na dlouhodobějších projektech vyžaduje průběžné revidování a kritické hodnocení dosažených výsledků, korigování další činnosti a schopnost respektovat pravidla komunikace v týmu.
- Učí žáky dalším způsobům vytváření volby pracovního režimu, která zohledňuje lidské zdraví.

Kompetence digitální

Učitel:

- Vede žáky ke kritické práci s internetovými zdroji a nutnosti informace ověřovat ze seriózních zdrojů, především veřejnoprávních médií
- Umožňuje žákům tvořit a využívat sdílené dokumenty, pracovat v prostředí Google Učebny
- Podporuje žáky při tvorbě projektů s využitím digitálních technologií
- Vede žáky k respektování autorského zákona
- Vede žáky k uvádění zdrojů dle citační normy
- Učí žáky rozpoznávat manipulativní a dezinformační strategie
- Vede žáky k zodpovědnému chování v digitálním prostředí
- Vede žáky k posuzování vlivu digitálních technologií na individuální a společenský život
- Umožňuje žákům využívat digitální zařízení, ukládat si digitální obsah
- Vede žáky k tomu, aby využívali nástroje umělé inteligence jako podpůrný zdroj informací při studiu společenských jevů, aktuálních problémů a veřejného dění
- Pomáhá žákům rozvíjet schopnost kriticky hodnotit výstupy umělé inteligence, rozlišovat fakta, názory a manipulativní sdělení a ověřovat informace z více zdrojů
- Vede žáky k pochopení umělé inteligence jako nástroje podporujícího porozumění společenským procesům, nikoli jako náhrady vlastního myšlení, úsudku a občanské odpovědnosti

8.13.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Školní očekávané výstupy

Žák:

I. TRH PRÁCE A PROFESNÍ VOLBA

1. Posoudí své zdravotní, osobnostní a kvalifikační předpoklady pro volbu dalšího studia a profesní orientace.
2. Posoudí profesní a vzdělávací nabídky vztahující se k jeho profesní volbě a kariéře.
3. Vyplní a vyhotoví potřebnou dokumentaci pro přijímací řízení k dalšímu studiu (VŠ, VOŠ) i pro vstup na trh práce.
4. Prezentuje vhodně vlastní osobu, dovednosti, schopnosti.
5. Prokáže v modelových situacích schopnost prezentace své osoby, svých dovedností a schopností při vstupu na trh práce.
6. Sleduje profesní poptávku na českém i evropském trhu práce, pružně na ni reaguje dalším vzděláváním.
7. Orientuje se v možnostech využití poradenské pomoci v případě neúspěšného hledání zaměstnání.
8. Vytváří si vyvážený pracovní rozvrh s ohledem na své osobní/rodinné vztahy a psychické zdraví. Reflektuje význam práce pro psychické zdraví člověka.

II. TRŽNÍ EKONOMIKA

1. Vysvětlí na základě konkrétní, reálné a aktuální situace ve společnosti mechanismy fungování trhu.
2. Stanoví cenu jako součet všech nákladů, zisku a DPH, vysvětlí odlišnosti cen podle typu zákazníků, místa či období, objasní důvody kolísání cen zboží nebo pracovní síly na trhu podle vývoje nabídky a poptávky.
3. Rozpozná cenové triky a klamavé nabídky.
4. Rozlišuje a porovnává jednotlivé formy podnikání. Posoudí výhody a rizika podnikání v porovnání se zaměstnáním.
5. Uvede, jak postupovat při zakládání vlastní podnikatelské činnosti a jak zažádat o živnostenské oprávnění.
6. Analyzuje skrytý obsah reklamy, kriticky posuzuje podíl marketingu na úspěchu výrobku na trhu.
7. Sleduje procesy světového obchodu i mezinárodně organizovaného spravedlivého obchodu (Fair Trade) a problémy jeho naplňování.

III. NÁRODNÍ HOSPODÁŘSTVÍ A ÚLOHA STÁTU V EKONOMICE

1. Objasní základní principy fungování systému příjmů a výdajů státu.
2. Rozlišuje základní typy daní, rozlišuje, na které jeho činnosti se zdaňovací povinnost vztahuje, umí vyplnit daňové přiznání k dani z příjmu, umí zjistit výši sociálního a zdravotního pojištění.
3. Na základě aktuálních informací z médií posoudí vliv nejdůležitějších ekonomických ukazatelů na změny v životní úrovni občanů – inflace, úroveň HDP, míra nezaměstnanosti.
4. Vysvětlí podstatu inflace a její důsledky na příjmy obyvatelstva, vklady, úvěry, dlouhodobé finanční plánování a uvede příklady, jak se důsledkům inflace bránit.

5. Uvede postup, jak vypočítá životní minimum své domácnosti, a zažádá o sociální dávku, na niž má nárok.
6. Objasní funkci podpory v nezaměstnanosti, funkci úřadů práce a personálních agentur, vyhledá informace o zaměstnání a rekvalifikaci v různých typech médií.

IV.FINANCE

1. Používá nejběžnější platební nástroje, smění peníze za použití kursovního lístku.
2. Uvede principy vývoje ceny akcií a možnosti forem investic do cenných papírů.
3. Rozliší pravidelné a nepravidelné příjmy a výdaje a na základě toho sestaví rozpočet domácnosti, navrhne, jak řešit schodkový rozpočet a jak naložit s přebytkovým rozpočtem domácnosti.
4. Na konkrétním příkladu vysvětlí, jak uplatňovat práva spotřebitele.
5. Navrhne způsoby, jak využít volné finanční prostředky, vybere nejvýhodnější produkt pro investování volných finančních prostředků a vysvětlí proč. Vybere nejvhodnější úvěrový produkt s ohledem na své potřeby a zdůvodní svou volbu, posoudí způsoby zajištění úvěru a vysvětlí, jak se vyvarovat předlužení. Vysvětlí způsoby stanovení úrokových sazeb a rozdíl mezi úrokovou sazbou a RPSN.
6. Vybere nejvýhodnější pojistný produkt s ohledem na své potřeby.
7. Objasní funkci ČNB a její vliv na činnost komerčních bank.
8. Využívá moderních forem bankovních služeb, včetně moderních informačních a telekomunikačních technologií, ovládá způsoby bezhotovostního platebního styku.

Oktáva

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
I. POLOLETÍ		34	Práce s informačními systémy
Tržní ekonomika Předmět ekonomie, členění ekonomické teorie (makroekonomie, mikroekonomie), Typy ekonomik, ekonomický cyklus, tržní mechanismus, nabídka, poptávka, tvorba ceny, globální ekonomické otázky Ekonomické subjekty – právní formy podnikání, živnost, obchodní společnosti, družstvo Marketing, public relations, reklama	II. 1-7	16	Beseda
Trh práce a profesní volba Profesní volba – přijímací pohovor, výběrové řízení, karierní růst, dobrovolnictví Osobní management – plánování osobní práce, time management, workoholismus Mezinárodní trh práce – informační, poradenské a zprostředkovatelské služby, pracovní trh v EU, rekvalifikace, celoživotní vzdělávání	I. 1-8	10	Přednáška např. daňového poradce, pracovníka banky a pracovníka sociálního odboru
Národní hospodářství a úloha státu v ekonomice Fiskální politika - státní rozpočet, daňová soustava	III. 1,2	8	

Učivo	Školní očekávané výstupy	Počet hodin	Poznámky
II. POLOLETÍ			
Národní hospodářství a úloha státu v ekonomice		22	
Bankovní soustava – ČNB a komerční banky, moderní formy bankovníctví Monetární politika ČNB – inflace, kurs měny, zahraniční platební bilance, HDP Sociální politika – důchodový systém, sociální dávky, životní minimum, nezaměstnanost, státní politika zaměstnanosti	III. 3,4; IV 7,8 III.5,6	12	Využití besedy s např. burzovním makléřem, finančním poradcem a zaměstnancem banky
Finance Peníze – funkce peněz, formy platebního styku, cenné papíry, akcie, burza Hospodaření domácnosti – rozpočet, práva spotřebitele Finanční produkty spořicí a investiční produkty, úvěrové produkt, leasing, úrokové sazby, RPSN, pojištění	IV. 1-8	10	

8.13.2.3 Evaluace v předmětu

Evaluace v předmětu se řídí obecnými zásadami formulovanými v kapitole. Zde jsou uvedena pouze specifika tohoto předmětu. Podstatou je zjištění kompetencí - vědomostí, postojů a dovedností, a formulace hodnotících soudů na základě porovnání skutečného a předpokládaného stavu s formulovanými očekávanými výstupy.

Hodnocení má být pro učitele zpětnou vazbou pro jeho práci a zároveň má poskytovat zpětnou vazbu i žákům. Je tedy třeba, aby žáci znali standard, který se od nich očekává. Hodnocení musí být přesně formulováno, aby žákovi bylo jasné, v čem má zlepšit svůj výkon. Učitel dává hodnocením žákovi najevo, že o něj má zájem a chce mu pomoci, proto mu v řadě případů dává šanci, aby zvládnutý jev mohl opravit a zejména klasifikuje jen učivo dostatečně probrané a procvičené. Vyučující provádí vlastní analýzu na základě poznatků z hodin. Sleduje reakci žáků, jejich průběžnou přípravu. Zvažuje, zda není vhodná volba jiných metod práce vzhledem ke složení třídy. Během výchovně vzdělávacího procesu hodnotí různé věci různým způsobem. Pro celkové hodnocení používá jako podklad průběžnou klasifikaci formou známek. Zároveň se o celé řadě aktivit žáků v hodinách vyjadřuje slovně, aby posílil vzájemnou vazbu mezi učitelem a žákem. Žáci jsou vedeni k sebehodnocení a autoregulaci. Významnou roli hraje pedagogický takt.

Kritéria hodnocení:

Hodnoceno je to, jak žák zvládl výstupy jednotlivých vyučovacích hodin, jeho schopnost řešit problémy smysluplně a tvůrčím způsobem. Ověřování klíčových kompetencí lze prostřednictvím projektů a jiných typů speciálních prací. Zásadní podmínkou při hodnocení zůstává objektivita, spravedlnost, naplnění předem stanovených kritérií. V co největší míře se snažíme, aby do hodnocení byli začleněni i žáci, aby se učili objektivně hodnotit výkon svůj i druhých.

Formy ověřování vědomostí

Písemné práce zahrnují testy a kratší cvičení, která mají zejména ověřit zvládnutí očekávaných výstupů. Jsou hodnoceny podle předem stanovených kritérií.

Pololetní písemné práce se vzhledem k charakteru předmětu nerealizují.

Ústní zkoušení a mluvní projev se zaměřuje na různé druhy ústních projevů (besedy, prezentace apod.). Jejich hodnocení je obtížnější často s ohledem na subjektivní přístup.

Zpracování referátů a prací k danému tématu umožňuje hodnotit nejen obsahovou stránku, ale i naplnění kompetencí. Výraznou roli hraje ústní hodnocení učitelem, spolužáky i vlastní zdůvodnění samotného žáka.

Projektové a skupinové práce je možné ohodnotit známkou podle předem stanovených kritérií. Součástí je ústní hodnocení nejen učitelem, ale i spolužáky.

8.14 Hudební výchova

8.14.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.14.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Hudební výchova je samostatný předmět v rámci vzdělávací oblasti Umění a kultura. Vede žáka k porozumění hudebnímu umění. Vzdělávací obsah proto tvoří tři vzájemně provázané a podmíněné okruhy činností – produkce, recepce a reflexe, které žákovi umožňují hudebně se projevovat jak při individuálních, tak i skupinových aktivitách, poznávat zákonitosti hudební tvorby, seznamovat se s různými funkcemi hudby, hodnotami a normami v umění, porozumět sdělením přenášeným hudebním jazykem, vytvářet hodnotící soudy o znějící hudbě apod., tedy pronikat do podstaty hudby.

V produkci nalézají uplatnění vokální, instrumentální a hudebně pohybové činnosti mající charakter nejen reprodukční, ale také výrazně kreativní. V nich žáci rozvíjejí své hudební schopnosti a upevňují získané vědomosti a reprodukční a produkční dovednosti. Součástí těchto činností je hlasový výcvik spojený s intonací, práce s rytmem, hra a tvorba instrumentálních doprovodů, pohybových etud.

Při recepci si žáci prostřednictvím poslechových činností uvědomují a ověřují působení znějící hudby. Hudba zde vystupuje v „instruktivní podobě“ a umožňuje vyvozovat nové hudebně teoretické poznatky a dávat je do souvislostí s poznatky již získanými.

Reflexe jako třetí, vysoce „syntetizující“ hudební činnost znamená nejvyšší stupeň poznávací činnosti umožňující „komplexní interpretaci hudebního díla i hudebních objektů“. Tato „komplexní interpretace“ obnáší zařazování znějící hudby do uměleckého období, určování stylu, žánru, formy díla, vytváření hodnotících soudů, zabývání se zvláštnostmi přístupu k interpretaci hudebního díla, významem a poselstvím díla vzhledem k určité umělecké a historické epoše, problematikou „konzumace“ hudby vzhledem k jejímu funkčnímu zařazení, problematikou „uměleckého provozu“ apod.

S předmětem Hudební výchova souvisí také tematický celek Umělecká tvorba a komunikace. Smyslem je proniknout do podstaty uměleckého díla, dokázat se zamyslet nad tvůrčí prací umělce a různými možnostmi chápání umělecké tvorby a jejich výsledků.

Vzdělávací obsah je realizován prostřednictvím tvůrčích činností, v jejichž očekávaných výstupech se propojují hlediska tvorby, recepce a interpretace tak, aby se dále rozvíjela smyslová citlivost, uplatňovala žákova subjektivita a ověřovaly se komunikační účinky vizuálně obrazného vyjádření.

8.14.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace je vyučovací hodina. V průběhu výuky budou upřednostňovány aktivizační a receptivní metody práce, vybrané s ohledem na probírané učivo a schopnosti žáků. Vždy ale platí, že hodiny směřují ke zvládnutí očekávaných výstupů a k přímému rozvíjení klíčových kompetencí, tzn. jsou naplněny bezprostřední aktivní prací žáků v průběhu celé hodiny.

Nosným principem je aktivita, samostatnost a řešení problémů. Žáci jsou motivováni k větší aktivitě, aby rozvinuli svůj kreativní potenciál, šli novými, alternativními a

nekonvenčními cestami při zpracování úkolů, zjistili vlastní možnosti a schopnosti řešení, uplatnili naplno svůj talent.

V některých hodinách učitel ustupuje do pozadí, dohlíží, radí, usměrňuje. Do přípravy takovýchto hodin je vhodné zapojit i žáky, nechat jim podíl na spoluplánování výuky, což působí nejen na větší zodpovědnost, ale rozvíjí i schopnost domluvit se, respektovat názor druhých, spolupracovat. Vhodnými formami realizace těchto hodin mohou být např.:

Sborový hudební projev (instrumentální či vokální) - vede k naplnění všech kompetencí z hlediska možností využití individuální i skupinové práce, uplatnění schopností při řešení problému i nácviku.

Seminární práce, referáty - dávají jednotlivcům i menším skupinám prostor pro využívání dostupných informačních zdrojů, uplatnění jazykové vybavenosti a prezentování své práce s využitím moderní techniky.

Rozbor poslechové skladby – využívá znalostí i emocionálního prožitku.

Vlastní tvorba – jde o zážitkovou formu, silně emocionální, při níž žák samostatně tvoří v oblasti hudební (pokusy o skladbu, taneční improvizaci apod.).

Soutěže - zaměřují se na znalosti hudebních děl, terminologie, uměleckých směrů apod.

Soutěže interpretační (typu „Superstar“) - při nich si žák ověří své vlastní schopnosti, posílí sebevědomí.

Hra z listu – posiluje vědomí vlastních schopností i „objevitelské“ pokusy.

Hry – vědomostní či prostě zábavné pomáhají odbourávat ostych a dopřávají i slabším jedincům radost z úspěchu.

8.14.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Kvinta a sexta - 1 hodina (tj. 34 za rok)

8.14.1.4 Organizace předmětu

Výuka hudební výchovy probíhá ve třídách dělených na dvě početně rovnoměrné skupiny. Učebna hudební výchovy je vybavena klavírem, hudebními nástroji, „nahrávacím studiem“, audiovizuální technikou. Část výuky probíhá také formou vzdělávacích a zážitkových programů v hudebních sálech nebo muzeích – je tedy doplněna návštěvami koncertů a exkurzemi dle možností školy.

Aktuální **výstavy, koncerty, návštěvy uměleckých památek, divadel** i vhodně zvolená **filmová představení** jsou součástí výchovně vzdělávacího procesu v hudební výchově.

Během studia se mohou žáci zapojit do instrumentálních i vokálních soutěží.

Mezipředmětové vztahy jsou realizovány s výukou českého jazyka a literatury, základů společenských věd, dějepisu, ale styčné body lze nalézt i v jiných předmětech, zejména v průřezových tématech (multikulturní, osobnostní a sociální výchova apod.) a výtvarné výchově.

V průběhu výuky jsou upřednostňovány aktivizující metody a formy práce.

8.14.2 Výchovné a vzdělávací strategie

Vzdělávací cíle předmětu Hudební výchova jsou v souladu s cíli vzdělávací oblasti Umění a kultura. Jde především o to, aby žáci byli vedeni k porozumění hudbě v širším měřítku, rozvoji individuálních pěveckých či instrumentálních schopností a schopnosti využívat moderní hudební nástroje a počítač. Dále jde o rozvíjení jejich schopnosti improvizace, vytvoření návyků při řešení konkrétních problémů s ohledem na další studium i běžný život (uplatnění hlasové hygieny apod.), v neposlední řadě by se měl posilovat pocit sounáležitosti v kolektivu (sborový zpěv, hra v souboru apod.).

Na úrovni středoškolského vzdělávání se připomínají historické a společenské souvislosti ovlivňující umění a kulturu. Inspirací k činnostem jsou také díla literární a dramatická (divadlo, film), tvorba multimediální i znakové systémy. Právě projekty umožňují nalézání vztahů mezi jednotlivými druhy umění a uplatňování různorodých výrazových prostředků při hledání variant řešení společně zvolených témat.

8.14.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Kompetence k učení

Učitel:

- Zadává úkoly, které vedou k dovednostem vyhledávat, přehledně zaznamenávat podstatné informace a údaje včetně schopnosti správné citace a interpretace informací (práce s různými informačními zdroji – odborná literatura, internet...).
- Při práci s technikou vede žáky k dodržování pravidel bezpečné práce, k zvládnutí nahrávací i audiovizuální techniky.
- Provádí rozbor plnění úkolů s cílem dosáhnout u žáků schopnosti sebehodnocení, přijetí ocenění i kritiky vedoucí k poučení z chyb (diskuze, rozbor prací apod.).
- Při konzultacích samostatných prací (referáty, projekty, soutěžní práce v rámci Gladiátorských her apod.) vede žáky k používání odpovídající hudební terminologie a k pochopení mezioborových souvislostí.
- Organizuje výuku tak, aby byla pro žáky přitažlivá a získávala je i pro průběžné studium daného předmětu (aktivizující metody práce).

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Navozuje v průběhu vyučovacích hodin situace, které vedou žáky k řešení problému (metody logických postupů, zpracování dat, experimenty, výzkumné metody).
- V průběhu výuky motivuje vhodně zařazenými interaktivními metodami (např. brainstorming, spontánní nebo řízená diskuse) k zaujetí postojů k problémům, které souvisí s novými hudebními formami, hudebními žánry apod.
- Vede žáky k pochopení role hudebního průmyslu v současném světě, pochopení využití hudby v mimohudební oblasti a možností jejího zneužívání.

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Rozvíjí schopnost žáků formulovat svá tvrzení nejen z hlediska používání odborné terminologie, ale dbá i na spisovné vyjadřování v mateřském jazyce.
- Koordinuje pracovní týmy v průběhu zadaného úkolu, učí jednotlivce diskutovat a argumentovat, ale zároveň i naslouchat druhým.
- Vede k využívání informačních technologií při tvorbě a prezentaci zadaných úkolů (textové, a grafické editory, internetové vyhledávání).
- V rámci hudebně pohybové činnosti vede žáky k pochopení hudby a tance jako způsobu komunikace.

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Zadáva úkoly skupinám žáků, učí jednotlivce spolupracovat s ostatními a respektovat zájem celé skupiny, podílet se na utváření příjemné atmosféry v týmu (sborový zpěv, instrumentální soubor, Gladiátorské hry).
- Podporuje mezilidské vztahy založené na vzájemné úctě, toleranci a empatii v průběhu celého výchovně vzdělávacího procesu i při mimoškolních aktivitách.
- Hodnotí objektivně individuální i společnou práci žáků a snaží se je do tohoto evaluačního procesu zapojovat.
- Napomáhá vytvářet žákům pozitivní představu o sobě samém, která podporuje jeho sebedůvěru a samostatný rozvoj.

Kompetence občanská

Učitel:

- Využitím osobních prožitků, zkušeností a znalostí vede žáky k vytvoření atmosféry společné radosti z tvůrčí práce, pochopení síly kolektivní tvorby.
- Vede žáky k asertivnímu, ale zároveň etickému chování.
- Vede žáky k respektování názorů druhých, k ochraně našich kulturních tradic, pozitivnímu postoji k uměleckým dílům, aktivnímu zapojení do kulturního dění.

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

- Ukazuje užitečnost uměleckých oborů, jejich využití v běžném životě, možnosti dalšího studia z hlediska volby povolání a perspektivy pracovního zařazení.
- Motivuje žáky k hlubšímu zájmu o studium hudebních oborů (účast v soutěžích, středoškolská odborná činnost).

Kompetence digitální**Učitel:**

- Vede žáky k využívání notačních PC programů.
- Vede žáky v rámci inovativní výuky ke správné práci při nahrávání s mikrofony a nahrávacími programy
- Vede žáky k dohledávání informací na internetu a jejich ověřování.
- Vede žáky k využití on-line komunikačních zdrojů při realizacích hudebních projektů
- Vede žáky k využívání on-line crowdfundingových platforem při realizaci hudebních projektů - naučí se tak zároveň finanční gramotnosti, analytické a PR dovednosti, které využijí ve své budoucí profesi
- Podporuje při výuce formu skupinové práce, která si žádá vytvoření sdíleného prostředí, které umožní efektivní zapojení všech členů skupiny.

8.14.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Kvinta

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.VOKÁLNÍ ČINNOST

1. Používá svůj hlas zněle a přirozeně, aplikuje návyky i při mluvním projevu.
2. Uplatňuje zásady hlasové hygieny v běžném životě.

II.INSTRUMENTÁLNÍ ČINNOST

1. Při hře na zobcové flétny využívá instrumentální skladby lehčího charakteru – dvojhlas, trojhlas.
2. Dle vybavení školy využívá moderní hudební nástroje ve spojení s počítačem.

III.HUDEBNĚ POHYBOVÉ ČINNOSTI

1. Ztvárnění hudby pohybem s využitím vlastních představ a pocitů.

IV.POSLECHOVÉ ČINNOSTI

1. Orientuje se v zápisu jednoduchých instrumentálních i vokálních písní a skladeb.
2. Odliší hudbu podle stylu.
3. Vyděluje podst. hud. znaky z proudu znějící hudby, uvědomuje si hudební formu díla, interpretuje hudbu.
4. Je schopen se s hudbou ztotožnit, nebo ji odmítnout.

V.DĚJINY HUDBY

1. Orientuje se ve vývoji hudebního umění od nejstarších památek ke klasicismu.
2. Rozlišuje hudební slohy podle charakteristických hudebních znaků.
3. Vysvětlí přínos skladatele a interpreta.
4. Na příkladech vysvětlí umělecký výraz jako neukončený a nedefinitivní ve svém významu. Dokáže vystihnout nejúpodstatnější rysy dnešních proměn a na příkladech uvést jejich vliv na proměnu komunikace v uměleckém procesu.

Kvinta

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		17	
Vokální činnost Intonační a rytmický výcvik Správná artikulace konsonant	I.1,2	3	Během 1. pololetí žáci navštíví výchovný koncert nebo jinou kulturní instituci související s výukou.
Instrumentální činnost Hra a tvorba jednoduchých instrumentálních kompozic Využití elektr. kláves ve spojení s PC	II.1,2	5	
Hudebně pohybové činnosti Reaguje na hudbu pohybem Vyjadřuje vlastní představy a pocity	III.1	2	Mezipředmětové vztahy: ČJ, ZSV,D (charakteristika jednotlivých uměleckých období v souvislosti s probíraným učivem o této době z hlediska vývoje literatury, společnosti, dějin)
Poslechové činnosti Vyděluje podst. znaky v proudu znějící hudby Podle důležitých znaků díla odliší hudbu podle stylu	IV.1,2,3,4	3	
Dějiny hudby Periodizace hudebního vývoje Charakt. hudební znaky jednotlivých slohů Postavení a role umělce ve společnosti	V.1,2,3,4	4	

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>		17	
Vokální činnost Sólový a sborový zpěv Kultivovaný pěvecký projev	I.1,2	3	Během 2. pololetí navštíví výchovný koncert nebo jinou kulturní instituci související s výukou.
Instrumentální činnost Jednoduché aranžmá instrument. doprovodu s ved. hlasem zobcové flétny Doprovod nahrává v počítači a přidává k němu živě melodii na zobcovou flétnu	II.1,2	4	
Hudebně pohybové činnosti Vyjadřuje pohybem mimohud.myšlenku	III.1	3	Mezipředmětové vztahy: TV –pohybové projevy,
Poslechové činnosti Orientuje se v jednodušší partituře Orientuje se v základních hudebních formách	IV.1,2,3,4	3	koordinace pohybu
Dějiny hudby Periodizace hudebního vývoje Charakt. hudební znaky jednotlivých slohů Subjekt. chápání uměleckých hodnot ve vztahu ke společ.uznávaným hodnotám	V.1,2,3,4	4	Mezipředmětové vztahy: ČJ, ZSV,D (charakteristika jednotlivých uměleckých období v souvislosti s vývojem literatury, společnosti, dějin)

Sexta

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.VOKÁLNÍ ČINNOST

1. Využívá individuální pěvecký potenciál.
2. Zpívá ve sboru.

II.INSTRUMENTÁLNÍ ČINNOST

1. Při hře na zobcové flétny využívá instrumentální skladby náročnějšího charakteru.
2. Využívá moderní hudební nástroje ve spojení s počítačem, využívá mikrofony i akustické nástroje.

III.HUDEBNĚ POHYBOVÉ ČINNOSTI

1. Diriguje skladby.

IV.POSLECHOVÉ ČINNOSTI

1. Orientuje se v zápisu složitějších instrumentálních i vokálních skladeb.
2. Na zákl. historických, společenských a kulturních kontextů popíše podmínky a okolnosti vzniku hud. díla.
3. Vyděluje podstatné hud. znaky z proudu znějící hudby, uvědomuje si hud. formu díla, interpretuje hudbu.
4. Je schopen se s hudbou ztotožnit, nebo ji odmítnout.
5. Vnímá roli hudebního průmyslu v současném světě a upozorní na negativní znaky hudební tvorby (netolerance, rasismus) a distancuje se od nich.

V.DĚJINY HUDBY

1. Orientuje se ve vývoji hudebního umění od klasicismu po současnost včetně.
2. Orientuje se v hudebních žánrech.
3. Rozpoznává vhodnost použitelnosti určité hudby v konkrétní situaci.
4. Vysvětlí přínos skladatele a interpreta.
5. Na příkladech vysvětlí umělecký výraz jako neukončený a nedefinitivní ve svém významu. Dokáže vystihnout nejúpodstatnější rysy dnešních proměn a na příkladech uvést jejich vliv na proměnu komunikace v uměleckém procesu.

SEXTA

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		17	
Vokální činnost Kultivace pěveckého projevu Intonační a rytmický výcvik Jednoduché vokální kompozice	I.1,2	3	Během 1. pololetí žáci navštíví výchovný koncert nebo jinou kulturní instituci související s výukou.
Instrumentální činnost Hra a tvorba slož. Instrument. kompozic Využití elektr. kláves a mikrofonu ve spojení s počítačem	II.1,2	4	
Hudebně pohybové činnosti Pohybové etudy	III.1	2	Mezipředmětové vztahy: TV (koordinace pohybu, rytmus, pohybové schopnosti)
Poslechové činnosti Hudební skladatel a interpret Orientace v partituře	IV.1,2,3,4,5	4	Mezipředmětové vztahy: ČJ, ZSV,D (vývoj dějin hudby v souvislosti s vývojem literatury, dějin, společnosti)
Dějiny hudby Periodizace hudebního vývoje Charakt. hud. znaky jednotlivých slohů Hledání nových cest v hudbě Role umělce ve společnosti	V.1,2,3,4,5	4	

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>		17	
Vokální činnost Hudba jako organizovaný zvuk Kultivovaný pěvecký projev	I.1,2	3	Během 2. pololetí navštíví výchovný koncert nebo jinou kulturní instituci související s výukou.
Instrumentální činnost Vytváří slož. aranžmá instrument. doprovodu s ved. hlasem zobcové flétny Akustické nástroje ve spojení s elektronikou	II.1,2	4	
Hudebně pohybové činnosti Dirigování znějící hudby	III.1	2	
Poslechové činnosti Orientace ve složitější partituře Hudební formy, styly a žánry	IV.1,2,3,4,5	4	Mezipředmětové vztahy: ČJ, ZSV, D (vývoj dějin hudby v souvislostech s vývojem literatury, společnosti, dějin)
Dějiny hudby Periodizace hudebního vývoje Charakt. hud. znaky jednotlivých slohů Hudební dílo jako poselství Sociální a technologické proměny dneška (nové umělecké disciplíny)	V.1,2,3,5	4	

8.14.2.3 Evaluace v předmětu

Evaluace v předmětu Hudební výchova se řídí obecnými zásadami formulovanými v úvodní kapitole ŠVP GV. Podstatou evaluace je zjištění stavu utváření kompetencí (tj. vědomostí, dovedností, schopností, postojů a hodnot žáka) a zvládnutí očekávaných výstupů.

Pro hodnocení očekávaných výstupů lze snadno stanovit bodová hodnocení a na jejich základě i výsledné známky. U hodnocení kompetencí je situace složitější, neboť se projevují komplexně při řešení úkolů různého typu. Některé výkony žáků je proto vhodné hodnotit pouze slovně, zapojovat do hodnocení samotné žáky a hodnocení používat jako hnací prvek ke zlepšení jejich výkonů, respektive k nárůstu kompetencí. Zvládnutí kompetencí se pak v plné míře projeví při plnění komplexních úkolů.

Pro celkové hodnocení používáme jako podklad průběžnou klasifikaci formou známek, ale vedle toho hodnotíme řadu projevů žáků v hodinách slovně.

V rámci předmětu hudební výchova budou respektována pravidla klasifikace uvedená v ŠVP GV s využitím pěti klasifikačních stupňů.

Kritéria pro hodnocení a klasifikaci:

- vědomosti a dovednosti
- úroveň pěveckého, rytmického, instrumentálního projevu (využití získaných vědomostí a dovedností)
- aktivní přístup k zadaným úkolům
- schopnost spolupráce, přínos pro skupinu
- schopnost autoevaluace

Těmito kritérii hodnotíme, jak žák zvládl výstupy tematických celků, s důrazem na jeho schopnost řešit problémy i na úrovni jeho dovedností.

Ověřování klíčových kompetencí je úkol složitější, ale na úrovni středoškolského vzdělávání je možné je postihnout při řešení náročných úkolů. Např. při vypracovávání seminárních prací, referátů, souborové souhry, zpracování Gladiátorských her apod., u nichž lze očekávat již vysokou úroveň danou speciálním zaměřením, rozvinutím talentu a cílevědomým směřováním na vysoké školy. Zásadní je, abychom se vždy snažili hodnotit objektivně, spravedlivě, bez emocí, podle předem daných kritérií.

Specifická estetická a výchovná podstata předmětu vyžaduje další přístup v hodnocení, protože je postavena na tvůrčích činnostech. Hodnotí se přístup k zadané práci, kreativita i okolnost, že proces samotný je někdy důležitější než samotný výsledek. V hodnocení se pak výrazně uplatňuje individuální přístup k žákům (pozitivní motivace méně talentovaných žáků a vyšší náročnost k talentovaným). V hudební výchově učitel využívá při hodnocení žáka tyto formy:

Hudební projev – hodnocení pěveckého projevu, rytmické dovednosti, pohybových aktivit a instrumentálních dovedností.

Test – hodnocení teoretických vědomostí.

Celková aktivita – hodnocení celkové aktivity v předmětu, podílu na práci skupiny.

Zpracování referátů a prací k danému tématu – nabízí již větší možnost hodnotit zvládnutí nejen obsahové stránky, ale i kompetencí. Výraznou roli zde hraje ústní hodnocení učitele, ale i spolužáků a možnost vyjádření samotného žáka – obhajoba předneseného.

Projektové a skupinové práce - lze hodnotit známkou za předem přesně daných kritérií, i to je však vhodné spojit s hodnocením slovním. Ve většině případů dokonce musí být doplněno ústním rozbohem a vtažením třídy do hodnotícího procesu.

Gladiátorské hry - dokumentují dvojí pohled a nezávislé hodnocení. Prvním hodnotitelem je vedoucí práce, který se zaměřuje na úroveň zpracování, iniciativu a přístup žáků k práci na tématu, druhým pak třídní učitel, který hodnotí úroveň prezentace, vystupování a vyjadřování autorů práce. Nezanedbatelnými hodnotiteli jsou diváci, kteří v konečné fázi rozhodují o vítězné práci, která je nejvíce zaujala.

Zodpovědné hodnocení má průběžně poskytovat nejen zpětnou vazbu žákovi o jeho studijních výsledcích, ale má pro něj být také zdrojem motivace a pobídkou pro další studium. Hodnocení má být zpětnou vazbou i pro učitele.

8.15 Výtvarná výchova

8.15.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.15.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Výtvarná výchova je samostatný předmět v rámci vzdělávací oblasti Umění a kultura. Navazuje svým obsahem a cíli na výtvarnou výchovu v základním vzdělávání, ale na vyšším stupni gymnázia se realizuje jako předmět volitelný. Její vzdělávací obsah vede k pochopení umění jako specifického způsobu poznání a jako neoddělitelnou součást lidské existence.

Výtvarná výchova pracuje s vizuálně obraznými znakovými systémy (s obrazem, sochou, designem, vzhledem krajiny, architekturou, stylem oblečení, filmem, novými médii apod.), které jsou nezastupitelným nástrojem poznávání a prožívání lidské existence. V oblasti osobnostní jsou specifickým nástrojem prožívání a poznávání, sociální oblasti jsou nástrojem komunikace a vzájemné spolupráce. Vizuálně obrazné znakové systémy zahrnují jak znakové systémy výtvarného umění různých etap a stylů, tak i ostatní produkty vizuální kultury.

Pojetí vizuálně obrazných znaků je z principu pojetím tvořivým, vyplývajícím z porovnání dosavadních a aktuálních zkušeností, předpokládajícím experimentální fázi vzniku těchto znaků a jejich ověřování poznáváním komunikací. Z těchto pozic výtvarná výchova přistupuje k uměleckému procesu celistvosti umělecké tvorby, recepce a interpretace.

Vzdělávací obsah výtvarné výchovy je vnitřně členěn do dvou základních okruhů, pojímaných v kontextech historických a sociokulturních v jejich vývoji a proměnách.

První okruh představují Obrazové znakové systémy umožňující vytváření aktivních, individuálně založených postojů k obsahům obrazové komunikace. Při tvorbě využívá vizuálně obrazná vyjádření vlastní, umělecká i uplatňovaná v běžné komunikaci (včetně užití dostupných technologických prostředků, jako je fotografie, video, film, ICT). Obrazové znakové systémy umožňují reflektování osobního místa žáka ve světě vizuální kultury jako vnímatele, interpreta a jako tvůrce komunikačního obsahu s uvědoměním si oblasti jeho účinku.

Druhý okruh představují Znakové systémy výtvarného umění umožňující žákovi osobní účast a aktivní vstupování do výtvarného uměleckého procesu. Reflektování vlastních prožitků, postojů a zkušeností získaných prostřednictvím experimentálního přístupu k uměleckým vizuálně obrazným prostředkům. Na tomto základě si vytváří přehled o vizuálně obrazných vyjádřeních jednotlivých směrů výtvarného umění, zejména od konce 19. století do současnosti.

Třetí okruh představuje Umělecká tvorba a komunikace, jejíž vzdělávací obsah je společný s předmětem Hudební výchova. Smyslem je proniknout do podstaty uměleckého díla, dokázat se zamyslet nad tvůrčí prací umělce a různými možnostmi chápání umělecké tvorby a jejích výsledků.

Vzdělávací obsah je realizován prostřednictvím tvůrčích činností, v jejichž očekávaných výstupech se propojují hlediska tvorby, recepce a interpretace tak, aby se dále rozvíjela smyslová citlivost, uplatňovala žákova subjektivita a ověřovaly se komunikační účinky vizuálně obrazného vyjádření.

Při těchto tvůrčích činnostech se pracuje jak se znaky s ustáleným významem, tak se znaky, jejichž význam se vytváří a proměňuje. Výtvarná výchova spolupracuje s obory, které rozvíjejí obraznost dalšími specifickými prostředky (hudba, literatura, dramatické obory aj.).

Vzdělávání v této oblasti kromě hlubšího poznání výtvarného, hudebního a dalších druhů umění vede žáka především k rozvoji vlastní kreativity a reflektování uměleckého procesu v jeho celistvosti a uměleckých oborů v jejich vzájemných vazbách a přesazích. Takto pojímané vzdělávání je rozvíjeno tématem Umělecká tvorba a komunikace, které má interaktivní charakter. Vzdělávací obsah tématu umožňuje žákovi pochopit základní principy umělecké tvorby a procesu komunikace v umění a prohlubuje jeho schopnost reflexe umění a kultury jako celku.

Tematický celek pracuje s vizuálně obraznými znakovými systémy (s obrazem, sochou, designem, vzhledem krajiny, architekturou, stylem oblečení, filmem, novými médii apod.), které jsou nezastupitelným nástrojem poznávání a prožívání lidské existence. V oblasti osobnostní jsou specifickým nástrojem prožívání a poznávání, sociální oblasti jsou nástrojem komunikace a vzájemné spolupráce. Vizuálně obrazné znakové systémy zahrnují jak znakové systémy výtvarného umění různých etap a stylů, tak i ostatní produkty vizuální kultury.

Pojetí vizuálně obrazných znaků je z principu pojetím tvořivým, vyplývajícím z porovnání dosavadních a aktuálních zkušeností, předpokládajícím experimentální fázi vzniku těchto znaků a jejich ověřování poznáváním komunikací. Z těchto pozic přistupuje k uměleckému procesu celistvosti umělecké tvorby, recepce a interpretace.

Vzdělávací obsah tohoto tematického celku je vnitřně členěn do dvou základních okruhů, pojímaných v kontextech historických a sociokulturních v jejich vývoji a proměnách.

První okruh představují Znakové systémy výtvarného umění umožňující žákovi osobní účast a aktivní vstupování do výtvarného uměleckého procesu. Reflektování vlastních prožitků, postojů a zkušeností získaných prostřednictvím experimentálního přístupu k uměleckým vizuálně obrazným prostředkům. Na tomto základě si vytváří přehled o vizuálně obrazných vyjádřeních jednotlivých směrů výtvarného umění, zejména od konce 19. století do současnosti.

Druhý okruh představuje Umělecká tvorba a komunikace, jejíž vzdělávací obsah je společný s předmětem Hudební výchova. Smyslem je proniknout do podstaty uměleckého díla, dokázat se zamyslet nad tvůrčí prací umělce a různými možnostmi chápání umělecké tvorby a jejích výsledků.

Vzdělávání v této oblasti kromě hlubšího poznání výtvarného, hudebního a dalších druhů umění vede žáka především k rozvoji vlastní kreativity a reflektování uměleckého procesu v jeho celistvosti a uměleckých oborů v jejich vzájemných vazbách a přesazích. Vzdělávací obsah předmětu má interaktivní charakter a umožňuje žákovi pochopit základní principy umělecké tvorby a procesu komunikace v umění a prohlubuje jeho schopnost reflexe umění a kultury jako celku.

8.15.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace předmětu je vyučovací hodina. V souladu s pojetím ŠVP bude výuka uskutečňována v kvintě každý týden vyučovací dvouhodinou a v sextě jednou vyučovací hodinou.

Výuku lze doplnit besedami, promítáním filmů, názornou prezentací výtvarných děl pomocí dataprojektoru, exkurzemi, návštěvami stálých expozic a výstav soudobého umění v galeriích a muzeích, návštěvami zajímavých uměleckých památek, výtvarnou prací v terénu.

Další formy mohou být:

Zážitková forma výuky (vlastní umělecká činnost)- piktogramy.

Dialog ve skupině (spolupráce žáků při výtvarné činnosti)- mandala obrazy v kruhu, akční malba - dripping, slash painting, stavba Babylonské věže, znamení zvěrokruhu atd.

Testy, kvízy, křížovky, doplňovačky (výtvarná terminologie, umělci, výtvarná díla, propojování poznatků z různých vyučovacích předmětů).

Práce výtvarným dílem (rozběr výtvarného díla, jeho kompozice, barev, námětu, jeho vnímání a interpretace)- obrazy pohybu ve výtvarném umění.

Otisk vlastní výtvarné tvořivosti v každodenním životě (kultura bydlení a odívání v souladu se společenskou etiketou) – barevná typologie – návrhy šatů, kostýmů, šperků, doplňků, zařizování mého pokoje, naší třídy.

8.15.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Kvinta a sexta - 1 hodina týdně (tj. 34 za rok)

8.15.1.4 Organizace předmětu

Třída je pro výuku dělena na dvě stejně početné skupiny, hodiny jsou ideálně organozovány do dvouhodinových celků ve frekvenci jednou za 14 dní. Převážná část výuky předmětu se koná v učebně výtvarné výchovy vybavené výstavními a úložnými prostory na výtvarné práce žáků. Další část výuky probíhá dle možností školy ve volné přírodě, galeriích, lze ji zařadit i na poznávací zájezdy a výlety. Mezipředmětové vztahy jsou realizovány se základy společenských věd, styčné body lze nalézt především v českém jazyce a literatuře, dějepisu, hudební výchově, ale i v jiných předmětech. V průběhu výuky jsou upřednostňovány aktivizující metody a formy práce.

8.15.2 Výchovné a vzdělávací strategie

8.15.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Na úrovni středoškolského vzdělávání se připomínají historické a společenské souvislosti ovlivňující umění a kulturu. Inspirací k činnostem jsou také díla literární a dramatická (divadlo, film), tvorba multimediální i znakové systémy. Právě projekty umožňují nalézání vztahů mezi jednotlivými druhy umění a uplatňování různorodých výrazových prostředků při hledání variant řešení společně zvolených témat. Projekty také otevírají společný prostor pro získání dovedností a poznatků jednotlivých oborů a přispívají tak k lepšímu sebevyjádření i hlubšímu porozumění uměleckému dílu.

Smyslem a cílem vzdělávání ve výtvarné výchově je vybavit všechny žáky souborem takových kompetencí, které umožní žákům dosáhnout požadovaných a plánem vytčených dovedností, poznatků a přispějí k lepšímu sebevyjádření i k hlubšímu porozumění uměleckému dílu a tím je připraví na další vzdělávání a jejich následné uplatnění ve společnosti.

Ve výtvarné výchově se rozvíjejí všechny klíčové kompetence; ve standardních hodinách odděleně či souběžně, v hodinách **A** často všechny a najednou. Vždy však by měl být dán žákům prostor k samostatné tvůrčí činnosti.

Kompetence k učení

Učitel:

- Zadává úkoly dlouhodobého rázu, aby si žák svou práci musel sám organizovat, a tím je nastartován k celoživotnímu učení budování pozitivního vztahu k sebevzdělávání (seminární práce, gladiátorské hry, projekty).
- Ukládá jak ve vyučovací hodině, tak k domácí přípravě takové úkoly, které nutí vyhledávat informace a dále s nimi pracovat a umět je využít v procesu učení, tvůrčích i každodenních činnostech. Žák užívá terminologii výtvarné výchovy a dějin umění, uvádí věci do souvislostí, propojuje poznatky z různých vzdělávacích oblastí a tím si vytváří komplexnější náhled na kulturní, společenské i přírodovědné jevy (reprodukce, referáty).
- Provádí rozbor plnění úkolů s cílem dosáhnout u žáků schopnosti sebehodnocení, samostatnosti, přijetí ocenění i kritiky vedoucí k poučení z chyb (diskuze, rozbor prací).

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Vede debaty k různým problémům (práce s reprodukcemi, texty, poslech, úryvek z uměleckého textu a filmu), kdy žáka provokuje k vlastnímu úsudku a využití zkušeností při řešení.
- Zadává úkoly, které vyžadují osobité a zároveň praktické uvažování a řešení a současně si žák uvědomuje zodpovědnost za svá rozhodnutí - je dán prostor pro práci s chybou.
- Vyžaduje interpretaci a aplikaci získaných poznatků s vlastními tvořivými závěry (různorodá vlastní tvořivá činnost).

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Vede žáky především k uplatnění svých myšlenek a výtvarného názoru jako hlavního cíle výuky (prezentace vlastního díla, diskuze).

- Vyžaduje užívání odborné terminologie s ohledem na dosažený stupeň znalostí a využívá je k aktivnímu zapojení do společenského dění.
- Zadává úkoly vyžadující užití moderních technologií (práce na PC, s dataprojektorem) a obrazových materiálů, textů, záznamů.
- Seznamuje žáky s uměním naslouchat názorům druhých, porozumět jim, vhodně na ně reagovat, zapojovat se do diskuze, a to vše s přijatelným vyjádřením svých emocí.
- Vyžaduje vhodnou formou prezentaci prací žáků před publikem, vede žáky k využití získaných komunikativních dovedností, vytváření vztahů potřebných k soužití a spolupráci s ostatními lidmi (Gladiátorské hry, soutěže, projekty).

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Zařazuje do výuky komunikativní hry zaměřené na problémy současného života, ve kterých klade důraz na vytváření příjemné atmosféry, učí empatii a asertivnímu chování - umění požádat o pomoc a odmítnout ji.
- Spoluplánuje se žáky cíle společné práce zejména v hodinách **A**, kdy dochází k vytváření pravidel práce v týmu, chápání nutnosti rozdělení práce ve skupině podle schopností k určitému úkonu či naopak ve snaze pomoci spolužákovi zvládnout, co neumí.
- Provádí pravidelná hodnocení společné práce a vyžaduje podíl žáků na něm tak, aby podpořil nejen jejich sebedůvěru a samostatný rozvoj, ale také jejich schopnost prostřednictvím svého jednání a chování dosáhnout pocitu sebeúcty.

Kompetence občanská

Učitel:

- Srovnáváním dějin umění vlastní země se světovými dějinami umění, vede žáky k uvědomění si kulturních a duchovních hodnot vlastní země (diskuze, názorné příklady, seminární práce, audiovizuální technika, návštěvy galerií v ČR a ve světě).
- Učí respektovat, chránit a cenit si našich tradic, kulturního a historického dědictví. Inspiruje k pozitivnímu postoji k uměleckým dílům, smyslu pro kulturu a tvořivost, zapojení se do kulturního dění, posuzování etického dopadu teorií a poznatků (médiu, multikultura) a vyjadřování se k hodnotám i odlišnostem v jiných zemích.
- Zařazuje do vyučovacích hodin aktuální události a diskusi o nich (výstavy, výročí umělců, kulturní akce).

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

- Organizuje výuku tak, aby byla pro žáky přitažlivá a získávala je i pro studium daného předmětu (aktivizující metody práce).
- Volí takové způsoby práce, aby dokázal užitečnost předmětu pro praktický život a budoucí povolání (práce s autentickými materiály).
- Vede žáky k využívání znalostí a zkušeností, získaných ve výtvarné výchově, v ostatních vyučovacích předmětech, při návštěvách uměleckých památek, stálých expozic, výstav soudobého umění, při svých zájmech i v osobním životě, při rozhodování o dalším vzdělávání a profesním zaměření.

Kompetence digitální**Učitel:**

- Nabízí pro inspiraci širokou škálu možností v oblasti grafiky, fotografií a jiných uměleckých proudů
- Vytváří pro studenty kreativní a tvůrčí prostředí
- Vede žáky k dohledávání zdrojů informací v oblasti teorie Vv
- Umožňuje využívat internet, pro inspiraci
- Vede žáky k chápání uměleckého díla
- Umožňuje studentům využívat google učebnu
- V rámci skupinové práce umožňuje tvořit při práci na prezentacích

8.15.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Kvinta

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.OBRAZOVÉ ZNAKOVÉ SYSTÉMY

1. Porovná různé znakové systémy, např. mluveného i psaného jazyka, hudby, dramat
2. Charakterizuje obsahové souvislosti vlastních vizuálně obrazných vyjádření a konkrétních uměleckých děl a porovná výběr a způsob užití prostředků.
3. Rozpozná specifickosti různých vizuálně obrazných znakových systémů a současně vědomě uplatní jejich prostředky k vytváření obsahu při vlastní tvorbě a interpretaci.
4. Identifikuje charakteristické prostředky konkrétních vizuálně obrazných vyjádření vlastní a umělecké tvorby obecně.
5. Objasní roli autora, příjemce a interpreta při utváření obsahu a komunikačního účinku vizuálně obrazného vyjádření.
6. Na příkladech vizuálně obrazných vyjádření uvede, rozliší a porovná osobní a společenské zdroje tvorby, identifikuje je při vlastní tvorbě.
7. Uvede na příkladech vliv společenských kontextů a jejich proměn na interpretaci obsahu vizuálně obrazného vyjádření a jeho účinku v procesu komunikace.
8. Pojmenuje účinky vizuálně obrazných vyjádření na smyslové vnímání, vědomě s nimi pracuje při vlastní tvorbě za účelem rozšíření citlivosti svého smyslového vnímání.
9. Objasní podstatné rysy aktuálního (pluralitního, postmodernistického) přístupu k uměleckému procesu.
10. Vysvětlí proces vzniku „obecného vkusu“ a „estetických norem“, dokáže vystihnout nejpodstatnější rysy dnešních proměn a na příkladech uvést jejich vliv na proměnu.

II.ZNAKOVÉ SYSTÉMY VÝTVARNÉHO UMĚNÍ

1. Nalézá, vybírá a uplatňuje odpovídající prostředky pro uskutečňování svých projektů. Na konkrétních příkladech vizuálně obrazných vyjádření objasní, zda a jak se umělecké vyjadřovací prostředky výtvarného umění od konce 19. století do současnosti promítají do aktuální obrazové komunikace.
2. Dovede využít znalosti aktuálních způsobů vyjadřování a technických možností zvoleného média pro vyjádření své představy.
3. Charakterizuje obsahové souvislosti vlastních vizuálně obrazných vyjádření a konkrétních uměleckých děl a porovná výběr a způsob užití prostředků.
4. Své aktivní kontakty a získané poznatky z výtvarného umění uvádí do vztahů jak s aktuálními i historickými uměleckými výtvarnými projevy, tak s ostatními vizuálně obraznými vyjádřeními, uplatňovanými v běžné komunikaci.
5. Na konkrétních příkladech vysvětlí, jak umělecká vizuálně obrazná vyjádření působí v rovině smyslové subjektivní i sociální a jaký vliv má toto působení na utváření postojů a hodnot.
6. Má vytvořen přehled uměleckých vizuálně obrazných vyjádření podle samostatně zvolených kritérií.

III.UMĚLECKÁ TVORBA A KOMUNIKACE

1. Vědomě uplatňuje tvořivost při vlastních aktivitách a chápe ji jako základní faktor rozvoje své osobnosti. Dokáže objasnit její význam v procesu umělecké tvorby i v životě.

2. Vysvětlí umělecký znakový systém jako systém vnitřně diferencovaný a dokáže v něm rozpoznat a nalézt umělecké znaky od objevných až po konvenční.
3. Vysvětlí, jaké předpoklady jsou zapotřebí k recepci uměleckého díla a zejména k porozumění uměleckým dílům současnosti.

Kvinta

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		18	
Obrazové znakové systémy Interakce s vizuálně obrazným vyjádřením v roli autora, příjemce, interpreta - románský sloh, gotika, renesance	I. 1, 2, 3, 4, 5, 6	5	Orientační počet hodin je uváděn sumárně vzhledem ke specifice předmětu, přizpůsobuje se právě probíhajícím školním akcím, výtvarným soutěžím apod.
Vizuálně obrazné znakové systémy z hlediska poznání a komunikace	I. 1, 2, 3, 4, 5, 6	5	
Výt.v.kultura v návaznosti na probírané učivo v ČJ, D, ZSV a HV	I. 1, 2, 3, 4, 5, 6	4	
Kontakt s aktuálním výtvarným děním		4	Některé hodiny jsou realizovány pomocí audiovizuální techniky. Všechny ŠOV postupují soustavně všemi tématy vzhledem ke specifice předmětu.
Umělecká tvorba a komunikace Tvoř. osobnost v roli tvůrce, interpreta a recipienta Umělecká a mimoumělecká znakovost Úloha komunikace v uměleckém procesu	III.1,2,3	průběž.	
			Aktuál. výstavy, výročí

Sexta

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.OBRAZOVÉ ZNAKOVÉ SYSTÉMY

- 1.Je schopen pojmenovat účinky vizuálně obrazných vyjádření na smyslové vnímání, vědomě s nimi pracuje při vlastní tvorbě za účelem rozšíření citlivosti svého smyslového vnímání, porovnává různé znakové systémy, např. mluveného jazyka, hudby, dramatického umění... Svě aktivní kontakty a získané poznatky z výtvarného umění uvádí do vztahu jak, s aktuálními i historickými uměleckými výtvarnými projevy, tak s ostatními vizuálně obraznými vyjádřeními- uplatnění v běžné komunikaci.
- 2.Při vlastní tvorbě uplatňuje osobní prožitky zkušenosti a znalosti, rozpozná jejich vliv a individuální přínos pro tvorbu, interpretaci a přijetí vizuálně obrazných vyjádření.
- 3.Na příkladech dokáže objasnit vliv procesu komunikace na přijetí a interpretaci vizuálně obrazných vyjádření. Aktivně vstupuje do procesu komunikace a respektuje jeho pluralitu. Objasní roli autora, příjemce a interpreta při utváření obsahu a komunikačního účinku vizuálně obrazného vyjádření.

II.ZNAKOVÉ SYSTÉMY VÝTVARNÉHO UMĚNÍ

- 1.Rozlišuje umělecké slohy a umělecké směry (s důrazem na umění od konce 19. století do současnosti), z hlediska podstatných proměn vidění a stavby uměleckých děl a dalších vizuálně obrazných vyjádření, nalézá, vybírá a uplatňuje odpovídající prostředky pro uskutečnění svých projektů, využívá znalostí aktuálních způsobů vyjadřování a technických možností zvoleného média pro vyjádření své představy...Orientuje se v příčinách vzniku a proměn uměleckých směrů a dokáže objasnit širší společenské a filozofické okolnosti vzniku uměleckých děl.
- 2.Orientuje se v příčinách vzniku a proměn uměleckých směrů a dokáže objasnit širší společenské a filozofické okolnosti vzniku uměleckých děl. charakterizuje obsahové souvislosti vlastních vizuálně obrazných vyjádření a konkrétních uměleckých děl a porovnává výběr a způsob užití prostředků.
- 3.Na příkladech objasní vliv procesu komunikace na přijetí a interpretaci vizuálně obrazných vyjádření..
Na konkrétních příkladech vizuálně obrazných vyjádření objasní, zda a jak se umělecké vyjadřovací prostředky výtvarného umění od konce 19. století do současnosti promítají do aktuální obrazové komunikace.
- 4.Samostatně experimentuje s různými vizuálně obraznými prostředky, při vlastní tvorbě uplatňuje také umělecké vyjadřovací prostředky současného výtvarného umění.
- 5.Objasní roli autora, příjemce a interpreta při utváření obsahu a komunikačního účinku vizuálně obrazného vyjádření.

III.UMĚLECKÁ TVORBA A KOMUNIKACE

- 1.Vědomě uplatňuje tvořivost při vlastních aktivitách a chápe ji jako základní faktor rozvoje své osobnosti. Dokáže objasnit její význam v procesu umělecké tvorby i v životě, na konkrétních příkladech vysvětlí, jak umělecká vizuálně obrazná vyjádření působí v rovině smyslové subjektivní i sociální a jaký vliv má toto působení na utváření postojů a hodnot.
- 2.Vysvětlí umělecký znakový systém jako systém vnitřně diferencovaný a dokáže v něm rozpoznat a nalézt umělecké znaky od objevných až po konvenční.
- 3.Na příkladech vysvětlí umělecký výraz jako neukončený a nedefinitivní ve svém významu. Uvědomuje si vztah mezi subjektivním obsahem znaku a významem získaným v komunikaci.

4. Uvědomuje si význam osobně založených podnětů na vznik estetického prožitku. Snaží se odhalit vlastní zkušenosti i zkušenosti s uměním, které s jeho vznikem souvisejí.
5. Vysvětlí umělecký výraz jako neukončený a nedefinitivní ve svém významu, uvědomuje si vztah mezi subjektivním obsahem znaku a významem získaným v komunikaci.
6. Vysvětlí, jaké předpoklady jsou zapotřebí k recepci uměleckého díla a zejména k porozumění uměleckým dílům současnosti.
7. Objasní podstatné rysy magického, mystického, univerzálního, modernistického přístupu k uměleckému procesu, dokáže je rozpoznat v současném umění a na příkladech vysvětlí posun v jejich obsahu.
8. Dokáže vystihnout nejpodstatnější rysy dnešních proměn a na příkladech uvést jejich vliv na proměnu komunikace v uměleckém procesu.

Sexta

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		18	
Obrazové znakové systémy			
Uplatnění vizuálně obrazného vyjádření v úrovni smyslové, subjektivní a komunikační	I. 1,2, 3	6	Orientační počet hodin je uváděn sumárně
Důraz na významné kapitoly z dějin výtvarného umění- romantismus, realismus, generace ND	I. 1, 2, 3	8	vzhledem ke specifice předmětu,
Výtvarná kultura: v návaznosti na probírané učivo v literatuře, dějepisu, základech společenských věd, hudební výchově		2	přizpůsobuje se právě probíhajícím školním akcím, výtvarným soutěžím apod.
Kontakt s aktuálním výtvarným děním		2	Některé hodiny jsou realizovány pomocí
Umělecká tvorba a komunikace	III.1,2,3,4	průb.	audiovizuální techniky
Smyslové vnímání a jeho rozvoj			Všechny ŠOV prostupují všemi tématy
Znaková podmíněnost chápání světa- znakové systémy jednotlivých druhů umění			Aktuál.výstavy, výr. umělců
Prezentace uměleckého díla			

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>		16	
Znakové systémy výt. umění	II. 1, 2, 3, 4		
Vývoj uměl. vyjadř. prostředků podstatných pro porozumění aktuální obrazové komunikaci:			
a) Osvobození obrazu od zavedeného zobraz. viditelného, slovo a obraz, vznik a uplatnění symbolu		6	
b) Proměnlivost obrazu v čase a tvaru, pohyblivé stanoviště diváka, změny úhlu vidění, časoprostorové chápání a proměna kvalit, princip náhody		4	Některé hodiny jsou realizovány pomocí audiovizuální techniky
c) Požadavek obecné srozumitelnosti, vliv reklamy, masovost a autenticita projev citace a metaznak, moduly a jejich spojování, rekombinace, struktury		4	Všechny ŠOV prostupují soustavně všemi tématy
Výtvarná kultura v návaznosti na probír. učivo v literar., dějepisu, zákl. společenských věd, hudební výchově		1	Aktuální výstavy, výročí umělců
Kontakt s aktuálním výtvarným děním		1	
Umělecká tvorba a komunikace	III.1,2,3,4	průb.	
Role subjektu v uměleckém procesu			
Umělecký proces a jeho vývoj – vliv uměleckého procesu na způsob chápání reality			

8.15.2.3 Evaluace v předmětu

Podstatou evaluace je zjištění kompetencí – vědomostí, dovedností a postojů žáka – a formulace hodnotících soudů na základě porovnání skutečného stavu se stavem předpokládaným, formulovaným očekávanými výstupy.

Principy hodnocení v předmětu Výtvarná výchova vycházejí z RVP. Specifická estetická a výchovná povaha předmětu vyžaduje odlišný přístup v hodnocení. Výtvarná výchova je postavena na tvůrčích činnostech – tvorbě, vnímání a interpretaci. Proto je jejich hodnocení velmi obtížné a mnohdy subjektivní. Hodnotí se přístup k zadané práci, kreativita, proces samotný je mnohdy důležitější než konečný výsledek. Výrazně se v hodnocení uplatňuje individuální přístup k žákům (pozitivní motivace a povzbuzení méně talentovaných žáků a vyšší náročnost k talentovaným žákům).

Pozitivně se hodnotí jejich komunikační kompetence a schopnost skupinové a individuální tvořivé práce, oceňovány jsou i dobrovolné mimoškolní výtvarné aktivity. Hodnocení, prováděné za účelem ověřování znalostí se zaměřuje na osvojení speciální výtvarné terminologie, dějin umění, ale i zájmu o aktuální kulturní dění. Ověřování dovedností spočívá ve zvládnutí konkrétní výtvarné techniky a vlastního tvořivého přístupu. Důležité místo v předmětu Výtvarná výchova hraje průběžné slovní hodnocení učitele a jeho podnětné připomínky při výtvarné práci, ale i prezentace vlastního výtvarného díla a společné hodnocení žáků jejich výtvarných prací.

Pro celkové hodnocení žáka upřednostňujeme třístupňovou klasifikační škálu a slovní hodnocení. Výsledná známka odráží nejen teoretické znalosti, ale i vlastní iniciativu a tvořivost a praktické dovednosti. Prioritou není známka, ale rozvoj tvůrčích schopností.

8.16 Tělesná výchova

8.16.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.16.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Samostatný předmět Tělesná výchova je spolu s Výchovou ke zdraví součástí vzdělávací oblasti Člověk a zdraví z RVP GV. Do předmětu je integrován vzdělávací okruh vzdělávacího oboru Výchova ke zdraví - Ochrana člověka za mimořádných událostí realizovaný v kvintě výukou v učebně (za nepříznivých klimatických a prostorových podmínek) a na lyžařském kurzu.

Tělesná výchova představuje nejdůležitější formu pohybového vzdělávání žáků, je hlavním zdrojem poznatků, organizačních návyků, pohybových činností a dalších námětů pro zdravotně zaměřené, rekreační i sportovní využití pohybu v režimu školy i mimo ni.

V tělesné výchově žáci nacházejí prostor k získání nových pohybových dovedností, ovládnutí (využívání) různého sportovního náčiní (náradí), seznámení se s návody pro pohybovou prevenci, korekci jednostranného zatížení i pro rozvoj tělesné zdatnosti a výkonnosti. Učí se využívat pohybové činnosti v různém prostředí a s různými účinky, zvykají si na různé sociální role, které vyžadují spolupráci a odpovědnost za zdraví své i spolužáků. Vztah k pohybovým aktivitám lze rozvíjet jen v atmosféře důvěry, vzájemné pomoci a radostného prožitku z pohybového výkonu.

Charakteristické pro pohybové vzdělávání je rozpoznávání a rozvíjení pohybového nadání a hodnocení výkonů žáků. Důležité je i odhalování zdravotních oslabení žáků v běžných formách pohybového učení. Proto jsou součástí tělesné výchovy speciální vyrovnávací cvičení, která jsou podle potřeby cíleně i preventivně zařazována do vyučovacích jednotek.

Tělesná výchova dále napomáhá žákům k vytváření zdravého životního stylu, hygienických a relaxačních návyků. Učí žáky, jak se otužovat, zvyšovat odolnost vůči stresu, tlumit úzkost a vhodně se oblékat na sportovní aktivity.

S předmětem Tělesná výchova souvisejí i Biologie a Výchova ke zdraví. V rámci průřezových témat je do předmětu Tělesná výchova zařazována problematika Osobnostní a sociální výchovy a Mediální výchovy.

8.16.1.2 Formy realizace

Základní formou realizace je vyučovací hodina; dále sportovní kurz, beseda, sportovní soutěž, turnaj.

V průběhu výuky budou upřednostňovány aktivizační metody práce vybrané s ohledem na probírané učivo a na schopnostech žáků. Vždy ale platí, že hodiny směřují ke zvládnutí očekávaných výstupů a k přímému rozvíjení kompetencí, tzn., že jsou naplněny bezprostřední aktivní prací žáků v průběhu celé hodiny. Hodiny A se v předmětu Tělesné výchovy tedy nemusí realizovat.

Při všech aktivitách je důležité brát ohled na obsahovou náplň výukové hodiny či sportovní činnosti, respektovat výkonnostní rozdíly mezi žáky, zohledňovat věk a počet žáků, prostorové a klimatické podmínky, bezpečnost.

8.16.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů. Pro oktávy plánujeme pouze 28 vyučovacích týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Kvinta až oktáva - 2 hodiny (tj. 68 za rok, v oktávě 56 za rok)

8.16.1.4 Organizace předmětu

Předmět Tělesná výchova je zařazen do všech ročníků a dělen do skupin, většinou na chlapce a dívky. V případě nevyrovnaného zastoupení obou pohlaví se vytvoří skupina smíšená. Ve skupině je maximálně 30 žáků. K výuce se využívají na obou pracovištích dvě tělocvičny a přilehlá víceúčelová hřiště (dále sportovní areály). V kmenové budově je k dispozici i gymnastický sál. Vzhledem k potřebám ZŠ, kterým tělocvičny patří, je škola nucena pronajímat pro některé hodiny i další prostory, a to sokolovnu s přilehlým hřištěm a Fitness centrum v Horních Počernicích.

Další organizační formou jsou sportovní soutěže a turnaje pořádané Asociací středoškolských klubů (ASK), DDM Prahy 9 a 14, naším gymnáziem atd. Dále budou do výuky zařazeny přednášky, exkurze, výstavy a besedy se sportovní tematikou, videozáznamy s následnými rozbory.

Speciálním případem jsou sportovní činnosti vyžadující zvláštní klimatické a prostorové podmínky. Tyto činnosti jsou organizovány formou zájezdů a pobytů v přírodě (lyžařský kurz, sportovně turistický kurz, cyklistické zájezdy, apod.).

Mimo předmět Tělesná výchova jsou ve škole nabízena sportovní oddělení Školního klubu v rámci Asociace středoškolských klubů (ASK).

Samotné učivo se prolíná do obou pololetí, počty hodin se mohou lišit v závislosti na prostorových a klimatických podmínkách.

8.16.2 Výchové a vzdělávací strategie

8.16.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Vzdělávací cíle předmětu Tělesná výchova jsou v souladu s cíli vzdělávání v rámci celé vzdělávací oblasti RVP GV Člověk a zdraví. Žáci jsou vedeni k samostatnosti a zodpovědnosti za své chování v oblasti tělesné kultury a sportu, poznávání životních hodnot souvisejících se zdravím a mezilidskými vztahy. Dále jsou vedeni ke schopnosti komunikace a diskuze, navázání partnerských vztahů, realizaci rodinného života, ochraně zdraví před návykovými látkami, osvojení způsobu účelného chování a poskytnutí nezbytné pomoci v situacích ohrožení zdraví včetně mimořádných událostí. V neposlední řadě by se žáci měli naučit vnímat pohybové

činnosti jako zdroje zdravotních, uměleckých, emočních a společenských prožitků; orientovat se v historii a současnosti společenského a sportovního života.

Cílem tělesné výchovy je přispívat k harmonickému rozvoji osobnosti žáků a dosáhnout optimální tělesné zdatnosti a výkonnosti a osvojení potřebných kompetencí. Moderní pedagogika zdůrazňuje ve vyučovacím procesu vytváření prostoru pro aktivitu a samostatnost žáků. Úlohu učitele ve vyučovací hodině nadále nelze chápat jako vykonávání vyučování, ale naopak dynamické vytváření všestranných podmínek pro objevování, rozvíjení a uplatňování schopností a zájmů žáků.

Kompetence k učení

Učitel:

- Volí vhodné způsoby a metody pohybového učení, které vedou k organizaci a správné volbě pohybové činnosti a k sebezdokonalování.
- Upozorňuje žáky na praktické využití naučených pohybových dovedností v běžném životě (kolektivní hry, zdravý životní styl, pěkná postava...).
- Zapojuje žáky do organizace a přípravy pohybových činností ve výuce, na akcích školy (soutěže, turnaje, kurzy...).
- Umožňuje samostatně pracovat s odbornou literaturou a dostupnými zdroji informací v oblasti tělesné kultury a sportu (encyklopedie, internet, tisk...).
- Předkládá žákům dostatek zpětných informací o jejich pohybové činnosti a výkonech, umožňuje vzájemné hodnocení a sebehodnocení.
- Vede žáky k pochopení smyslu a účelu pohybu, získání pozitivního vztahu k některé pohybové činnosti, přijímání kritiky a její využití.

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Vede k praktickému řešení pohybové situace, jejímu rozpoznání a realizaci.
- Umožňuje využít naučené pohybové dovednosti v konkrétních pohybových činnostech a jejich modifikacích.
- Povzbuzuje k alternativnímu řešení pohybových dovedností (výběr, realizace, úprava pravidel...), umožňuje samostatné sestavení a vedení vyučovací hodiny; rozvíjí schopnost odhalovat chyby.

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Rozvíjí schopnost používat sportovní terminologii a názvosloví, jasně a srozumitelně se vyjadřovat a komunikovat.
- Umožňuje využít názorů svých spoluhráčů, diskutovat i vést diskusi o sportovních dovednostech.
- Zapojuje žáky do prezentace poznatků, zážitků a výsledků při aktivní účasti i sledování pohybových činností (články do školních i jiných časopisů, nástěnky, webové stránky...).
- Vede k praktickému využití informačních a komunikačních prostředků při organizaci akcí se sportovní a pohybovou tematikou.

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Vede ke spolupráci v herním týmu nebo pohybové skupině s cílem přispět k lepším sportovním a pohybovým výsledkům.

- Podporuje ohleduplný a kamarádský přístup, hru „fair play“, spoluvytváří příjemnou sportovní atmosféru, vyzvedává individualitu.
- Informuje o negativěch ve sportu (doping, korupce...).
- Staví žáky při pohybových činnostech do zodpovědných rolí (hráč, kapitán, rozhodčí, organizátor...).

Kompetence občanské

Učitel:

- Vede k respektu úrovně pohybových dovedností svých spolužáků, eliminaci útaku a hrubého fyzického i psychického násilí v pohybových činnostech, pomoci pohybově znevýhodněným.
- Rozvíjí dovednosti poskytnout první pomoc, vyhledat odbornou pomoc, zachovat se zodpovědně při mimořádné události.

Kompetence podnikavosti

Učitel:

- Ukazuje užitečnost a praktičnost pohybových činností v běžném životě, na možnost dalšího studia vzhledem k volbě povolání (exkurze, přednášky, besedy...).
- Motivuje žáky k hlubšímu zájmu o studium pohybových činností (účast na soutěžích, Gladiátorské hry...).
- Povzbuzuje k využití naučených pohybových dovedností v rodinném prostředí, zájmových oblastech, podnikání.

Kompetence digitální

Učitel:

- Vede žáky k dohledávání informací na internetu.
- Vede žáky ke kritickému posuzování informací.

8.16.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Kvinta – oktáva

Školní očekávané výstupy

Žák:

I. ČINNOSTI OVLIVŇUJÍCÍ ZDRAVÍ

1. Organizuje svoje pohybové aktivity na základě svých pohybových předpokladů a zájmů.
2. Ověří jednoduchými testy úroveň zdravotně orientované zdatnosti a svalové nerovnováhy.
3. Usiluje o optimální rozvoj své zdatnosti; vybere vhodné způsoby cvičení, kondiční programy, soubory cviků a upraví je pro vlastní použití.
4. Vybere vhodná vyrovnávací cvičení zaměřená na korekci svalové nerovnováhy a upraví je pro vlastní použití.
5. Využívá vhodné soubory cvičení pro tělesnou a duševní relaxaci.
6. Připraví organismus na pohybovou činnost vzhledem k intenzitě zatížení.
7. Uplatňuje účelné, bezpečné a odpovědné chování při pohybových aktivitách; v neznámém prostředí; při mimořádných událostech.
8. Prokáže praktické znalosti a dovednosti související s mimořádnou událostí; aktivně se zapojuje do řešení a likvidace možných následků.
9. Poskytne první pomoc při sportovních či jiných úrazech i v nestandardních podmínkách.

II. ČINNOSTI OVLIVŇUJÍCÍ ÚROVEŇ POHYBOVÝCH DOVEDNOSTÍ

1. Provádí osvojené pohybové dovednosti podle svých možností a předpokladů.
2. Zvládá základní postupy rozvoje pohybových dovedností; usiluje o sebezdokonalování.
3. Posoudí kvalitu pohybu, označí nedostatky, uplatní postupy vedoucí ke změně a nápravě.
4. Respektuje věkové, pohlavní, výkonnostní a jiné rozdíly; při pohybové činnosti se přizpůsobí dané skladbě sportujících.

III. ČINNOSTI PODPORUJÍCÍ POHYBOVÉ UČENÍ

1. Umí použít tělocvičná a jiná názvosloví (gesta, signály, značky) jako cvičenec, cvičitel, organizátor.
2. Volí vhodnou výstroj a výzbroj pro danou pohybovou činnost; správně ji ošetřuje.
3. Zorganizuje (ve spolupráci s ostatními žáky) turnaj, soutěž, turistickou akci na úrovni třídy, školy.
4. Respektuje pravidla osvojovaných sportů; rozhoduje utkání, závody, soutěže na úrovni třídy, školy.
5. Respektuje práva a povinnosti vyplývající z různých sportovních rolí; spolupracuje ve prospěch družstva.
6. Sleduje (dle pokynů) pohybové výkony, sportovní výsledky, činnosti související s pohybem a zdravím; zpracuje zjištěná data, vyhodnotí je a výsledky prezentuje.
7. Aktivně naplňuje olympijské myšlenky, jedná ve smyslu „fair play“.

Učivo	Školní očekávané výstupy	Počet hodin	Poznámky
Zdravotně orient. zdatnost a její složky Pohybové schopnosti a jejich rozvoj ZOZ a její složky Kondiční testy	I.2,5, II.1,2, III.1	10	
Hygiena pohyb. činností a cvič.prostředí (ve standard. i v nestandard. podmínkách)	I.7, II.1,3, III.2		Společenský a moderní tanec
Kriz. faktory ohrožující zdraví a bezpečnost Bezpečnost pohyb. činností Zásady jednání a chování v různém prostředí Úprava pohyb. činností podle aktuál. podm. Ochrana obyvatelstva za mimořád. událostí	I.7-9, II.1,4		
První pomoc Závažná poranění a života ohrožující stavy Improvizovaná první pomoc ve standardních i nestandardních podmínkách	I.7,8,9		
Pohybové dovednosti a pohybový výkon Odlišnosti a handicapy	I.1-6, II.4, III.7	48	
Průpravná, kondiční, koordinační, tvořivá, estetická a jiná cvičení Strečink, fitness, kalanetika, aerobik	I.1,2,5,6, II.1,2,3, III.1,2,6		
Pohybové hry Netradiční pohybové hry a aktivity; pravidla	I.1,6,7,II.1,2,3,4, III.1-7		
Gymnastika Akrobacie Přeskoky a cvič. na náradí, cvič. s náradím	I.1,3,5-9,II.1-4, III.1-7		Určeno především děvčatům
Kondiční a estetické formy cvičení Aerobik, skup. a pódiová vystoupení; tanec	I.1,6,II.1-3, III.1,3,4,6,7		R-trojskok R-ragby , stolní tenis -

Atletika Běh na dráze a v terénu Skoky, hody, vrhy Sportovní hry Herní systémy, kombinace, herní činnosti jednotlivce, pravidla Utkání Plavání Plavecké techniky Skoky do vody Dopomoc unavenému plavci Záchrana tonoucího Lyžování Sjezdové a běžecké lyžování, snowboarding Komunikace a spolupráce při pohybových činnostech Názvosloví, gesta, signalizace Dovednosti potřebné při řešení sportovních i mimořádných událostí Sportovní výzbroj a výstroj Účelnost, funkčnost, bezpečnost, kvalita Příprava a organizace sportovní akce Organizace, propagace, vyhodnocení; školní turnaje Sportovní role Práva a povinnosti Sledování a vyhodnocování pohybových činností Zájem o sportovní dění Sportovní úspěchy, olympismus	I.1,3,5,6,7,II.1-3, III.1-7 I.1,3,5,6, II.1,2,3, III.2,3,4,6,7 I.1,5,6,7 II.1-3, III.1-6 I.1,6,7,8,9 II.1-3, III.1-6 I.8,9, III.1 I.7, III.2 I.1,7,8,9, II.4, III.3,4,5 I.7-8, 9, II.4 III.1,3,4,5 III.6,7	10	pravidla, hra Dle možností cca 10hodinová lekce Organizace školních turnajů (florbal, sál. kopaná, volejbal, ringo, stolní tenis), SFL, GH Mezipředmětové vztahy: Osob. a soc. výchova – tem. okruh Sociální komunikace Lyžařský zájezd – týdenní pobyt v ČR nebo v zahraničí – kvinta Mezipředmětové vztahy: Osob. a soc. výchova – tem. okruh Spolupráce a soutěž Úloha hráče a diváka GH, články do školních časopisů, webové stránky Mezipředmětové vztahy: MDV – tem. okruh Mediální produkty a jejich význam
---	---	-----------	--

Učivo	Školní očekávané výstupy	Počet hodin	Poznámky
Zdravotně orient. zdatnost a její složky Pohybové schopnosti a jejich rozvoj; ZOZ a její složky; kondiční testy	I.2,5, II.1,2, III.1	68 10	R =rozšiřující učivo ZOZ – zdravotně orientovaná zdatnost
Svalová nerovnováha Příčiny, testy svalové nerovnováhy	I.2,3,4,6,II.1,2,3, III.1,2		TV prostory, ubyt. prostory Věk, pohlaví, výkonnost
Zdravotně zaměřená cvičení, organismus a pohybová zátěž Způsoby zatěžování kompenzace jednostranné zátěže	I.2-7, II.1,2,3, III.1,2		Ringo, frisbee, laktos, softball, in line brusle R-bedna – roznožka; kotouly do stoje na rukou; toč vpřed, vzad
Hygiena pohybových činností a cvičebního prostředí (ve standard. i v nestandard.podmínkách)	I.7, II.1,3, III.2		Určeno především děvčatům Společenský a moderní tanec
Pohybové dovednosti a pohybový výkon Odlišnosti a handicapy	I.1-6, II.4, III.7	48	
Průpravná, kondiční, koordinační, tvořivá, estetická a jiná cvičení Strečink, fitness, kalanetika, aerobik	I.1,3,5,6, II.1,2,3, III.1,2,6		R - překážkový běh přes lidské překážky s výškou podle vyspělosti R - americký fotbal –
Pohybové hry Netradiční pohybové hry a aktivity; pravidla	I.1,6,II.1-4, III.1-7		pravidla, hra
Gymnastika Akrobacie; přeskoky a cvičení na nářadí; cvičení s nářadím	I.1,3,5-9,II.1-4, III.1-7		
Kondiční a estetické formy cvičení Aerobik, skup. a pódiová vystoupení, tanec	I.1,6, II.1,2,III.1,3,4,6,7		Mezipředmětové vztahy: Osob. a soc. výchova – tem. okruh Sociální komunikace
Úpoly Základy sebeobrany; dále dle zájmu a možností vyučujícího a žáků	I.1,3,5,6,9,II.1-3, III.1-7		
Atletika Běh na dráze a v terénu; skoky, hody, vrhy	I.1,3,5-7, II.1-3, III.2,3,4,6,7		

Sportovní hry Herní systémy, kombinace, herní činnosti jednotlivce pravidla; utkání Komunikace a spolupráce při pohybových činnostech Názvosloví, gesta, signalizace; dovednosti při řešení sport. i mimořádných událostí Sportovní výzbroj a výstroj Účelnost, funkčnost, bezpečnost, kvalita Příprava a organizace sportovní akce Organizace, propagace, vyhodnocení; školní turnaje Sportovní role Práva a povinnosti Sledování a vyhodnocování pohybových činností Zájem o sportovní dění, sportovní úspěchy, olympismus	I.1,5,6,7,II.1-4, III.1-7 I.8-9, III.1 I.7, III.2 I.1,7,8,9, II.4, III.3-5 I.7, 8, 9, II.4, III.1,3,4,5 III.6, 7	10	Organizace školních turnajů (florbal, sál. kopaná, volejbal, ringo, stolní tenis), SFL, GH Mezipředmětové vztahy: Osob. a soc. výchova – tem. okruh Spolupráce a soutěž Úloha hráče a diváka Gladiátorské hry, články do školních časopisů, webové stránky Mezipředmětové vztahy: Mediální výchova – tem. okruh Mediální produkty a jejich význam
--	--	-----------	--

Septima

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
Zdravotně orient. zdatnost a její složky Pohybové schopnosti a jejich rozvoj; ZOZ a její složky; kondiční testy	I.2,5, II.1,2, III.1	68 10	R- rozšiřující učivo ZOZ – zdravotně orientovaná zdatnost TV prostory, ubytovací prostory Fitness centrum
Zdravotně zaměřená cvičení, organismus a pohybová zátěž Způsoby zatěžování kompenzace jednostranné zátěže	I.2-7, II.1,2,3, III.1,2		
Individuální pohybový režim Vhodná cvičení podle pohyb. předpokladů, dostupnosti, zájmu a zdravotních potřeb	I.1-6, II.1, 2, 3, III.1,2,4,5,6 III.5,6		Integrace vzdělávacího obsahu tematického okruhu Ochrana člověka za mimořádných událostí ze vzdělávacího oboru
Hygiena pohybových činností a cvičebního prostředí (ve standard. i v nestandard. podmínkách)	I.7, II.1,3, III.2		Výchova ke zdraví Sportovně turistický kurz
Krizové faktory ohrožující zdraví a bezpečnost Bezpečnost pohyb. činností; zásady jednání a chování v různém prostředí; úprava pohyb. činností podle aktuálních podmínek; ochrana obyvatelstva za mimořádných událostí	I.7-9, II.1-4		Ringo, frisbee, laktos, softball, in-line brusle R- šplh bez přírazu (CH); výmkyk tahem (doskočná hrazda)
První pomoc Závažná poranění a života ohrožující stavy; improvizovaná první pomoc ve standardních i v nestandardních podm.	I.7-9		Určeno především děvčatům
Průpravná, kondiční, koordinační, tvořivá, estetická a jinak zaměřená cvičení Strečink, fitness, kalanetika, aerobik	I.1,3,5,6, II.1-3, III.1,2,6	 48	R- překážkový běh přes žákovské překážky s výškou podle vyspělosti žáků
Pohybové hry Netradiční pohybové hry a aktivity; pravidla	I.1,6,II.1-4, III.1-7		Fitness centrum
Gymnastika Akrobacie; přeskoky a cvičení na nářadí; cvičení s nářadím	I.1,3,5-9,II.1-4, III.1-7		R- házená – pravidla, hra

Kondiční a estetické formy cvičení Aerobik, skupinová a pódiová vystoupení tanec (moderní a společenský)	I.1,6, II.1-3,III.1,3,4,6,7		Sportovně-turistický kurz, cyklozájezdy, Nova Author cup, přímořské pobyty
Úpoly Základy sebeobrany; dále dle zájmu a možností vyučujícího a žáků	I.1,3,5,6,9 II.1-3, III.1-7		Organizace školních turnajů (florbal, sál. kopaná, volejbal, ringo, stolní tenis), SFL, GH
Atletika Běh na dráze a v terénu; skoky, hody, vrhy	I.1,3,5,6, II.1-3, III.2,3,4,6,7		Úloha hráče a diváka
Sportovní hry Herní systémy, kombinace, herní činnosti jednotlivce pravidla; utkání	I.1,5,6,7,II.1-4, III.1-7		Gladiátorské hry, články do školních časopisů, webové stránky
Turistika a pobyt v přírodě Příprava turistické akce orientace	I.1-9, II.1,2,4,III.1-5		
Komunikace a spolupráce při pohybových činnostech Názvosloví, gesta, signalizace; dovednosti potřebné při řešení sportovních i mimořádných událostí	I.8-9, III.1	10	Sportovně - turistický kurz
Sportovní výzbroj a výstroj Účelnost, funkčnost, bezpečnost, kvalita	I.7, III.2		
Příprava a organizace sportovní akce Organizace, propagace, vyhodnocení; školní turnaje	I.1,7,8,9, II.4, III.3-5		
Sportovní role Práva a povinnosti	I.7, 8, 9, II.4,III.1,3,4,5		
Sledování a vyhodnocování pohybových činností Zájem o sportovní dění, sportovní úspěchy, olympismus	III.6,7		

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
Zdravotně orient. zdatnost a její složky Pohybové schopnosti a jejich rozvoj; ZOZ a její složky; kondiční testy	I.2,5, II.1,2, III.1	56 8	R- rozšiřující učivo ZOZ – zdravotně orientovaná zdatnost
Zdravotně zaměřená cvičení, organismus a pohybová zátěž Způsoby zatěžování kompenzace jednostranné zátěže	I.2-7, II.1-3, III.1-2		TV prostory, ubytovací prostory Ringo, frisbee, laktos, softball,
Individuální pohybový režim Vhodná cvičení podle pohyb. předpokladů, dostupnosti, zájmu a zdravotních potřeb	I.1-6, II.1-3, III.1,2,4-6		in-line brusle
Hygiena pohybových činností a cvičebního prostředí (ve standard. i v nestandard.podmínkách)	I.7, II.1,3, III.2		Určeno především děvčatům
Průpravná, kondiční, koordinační, tvořivá, estetická a jiná cvičení Strečink, fitness, kalanetika, aerobik	I.1,3,5,6, II.1-3, III.1,2,6	40	R- třídní turnaje ve sportovních hrách
Pohybové hry Netradiční pohybové hry a aktivity; pravidla	I.1,6 II.1-4, III.1-7		
Gymnastika Akrobacie; přeskoky a cvičení na nářadí; cvičení s nářadím	I.1,3,5-9 II.1-4, III.1-7		Organizace školních turnajů (florbal, sál. kopaná, volejbal, ringo, stolní tenis), SFL, GH
Kondiční a estetické formy cvičení Aerobik, skupinová a pódiová vystoupení tanec (moderní a společenský)	I.1,6, II.1-3, III.1,3,4,6,7		
Úpoly Základy sebeobrany; dále dle zájmu a možností vyučujícího a žáků	I.1,3,5,6,9 II.1-3, III.1-7		
Atletika Běh na dráze a v terénu; skoky, hody, vrhy	I.1,3,5,6 II.1-3, III.2,3,4,6,7		Úloha hráče a diváka
Sportovní hry Herní systémy, kombinace, herní činnosti jednotlivce pravidla; utkání	I.1,5,6,7 II.1-4, III.1-7		

Komunikace a spolupráce při pohybových činnostech Názvosloví, gesta, signalizace; dovednosti potřebné při řešení sportovních i mimořádných událostí Sportovní výzbroj a výstroj Účelnost, funkčnost, bezpečnost, kvalita Příprava a organizace sportovní akce Organizace, propagace, vyhodnocení; školní turnaje Sportovní role Práva a povinnosti Sledování a vyhodnocování pohybových činností Zájem o sportovní dění, sportovní úspěchy, olympismus	I.8-9, III.1 I.7, III.2 I.1,7,8,9, II.4, III.3-5 I.7,8,9, II.4 III.1,3,4,5 III.6,7	8	Gladiátorské hry, články do školních časopisů, webové stránky
--	---	----------	--

8.16.2.3 Evaluace v předmětu

Evaluace v předmětu Tělesná výchova se řídí obecnými zásadami formulovanými v úvodní kapitole ŠVP GV. Jedna z podmínek efektivního učení je zpětná vazba, která poskytuje žákovi informace o správnosti postupu, průběhu či výsledku pohybové činnosti. **Úkolem hodnocení je především posílení vnitřní motivace a zájmu o pohyb v jakékoliv podobě.** Hodnocení se vztahuje především k dosažení očekávaných výstupů v předmětu Tělesná výchova, a současně s tím k utváření kompetencí uvedených ve vzdělávacím obsahu předmětu.

Základem ověřování zvládnutí očekávaných výstupů je průběžné zjišťování dosažené pohybové úrovně žáka.

Velký význam má srovnávání znalostí a výsledků žáků stejné věkové kategorie v rámci školy a z různých škol.

Ověřování nárůstu kompetencí je velmi složité, protože na rozdíl od očekávaných výstupů nejde o soubor exaktně měřitelných faktů.

Pro klasifikaci bude použito pěti klasifikačních stupňů, slovní hodnocení a bodová hodnocení s využitím následujících kritérií:

- Snaha a píle, zájem o pohybové aktivity.
- Aktivní a samostatný přístup k zadaným pohybovým úkolům.
- Úroveň motorického učení a somatických předpokladů žáka.
- Jednání v duchu „fair play“.
- Pomoc žákům pohybově znevýhodněným.
- Organizační schopnosti při řešení zadaných úkolů.
- Úroveň vyjadřování ve sportovní terminologii.
- Účast na sportovních akcích a dosažené výsledky.
- Vyhledávání a písemné zpracovávání získaných informací z oblasti tělesné výchovy a sportu.
- Schopnost sebehodnocení.
- Schopnost spolupráce a komunikace mezi spolužáky, třídami a skupinami.
- Dosažené výsledky v soutěžích v rámci školy, Prahy 9 a 14, v rámci ASK.
- Motorické a vytrvalostní testy.
- Atletické, gymnastické a herní výkony.
- Hygienické návyky.

8.17 Konverzace v anglickém jazyce

8.17.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.17.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Konverzace v anglickém jazyce je samostatný volitelný předmět v rámci vzdělávací oblasti Jazyk a jazyková komunikace. Výuka navazuje na výuku anglického jazyka v běžných hodinách anglického jazyka. Vzdělávací obsah si klade za cíl rozvoj a prohlubování řečových dovedností, které zahrnují dovednosti:

- Produktivní, tj. schopnost sestavit ústní i písemné sdělení, která se týkají situací souvisejících s probíranými tématy.
- Receptivní, tj. porozumění slyšenému cizojazyčnému projevu i čtenému textu, který jazykově, obsahově i rozsahem odpovídá jazykové úrovni žáků.
- Interaktivní, tj. schopnost dorozumět se s cizincem v běžných situacích a hovořit o složitějších tématech.

Žáci si osvojí slovní zásobu v rámci tematických okruhů: domov, rodina, bydlení, škola a vzdělávací systémy v hlavních anglicky mluvících zemích a v České republice, zdraví a zdravý životní styl, jídlo a sociokulturní odlišnosti stravování v příslušných jazykových oblastech, cestování a doprava, kultura a hudba, sport a volnočasové aktivity a jejich specifika v hlavních anglicky mluvících zemích a v České republice, budoucí zaměstnání a zaměstnanost, politické systémy a jejich odlišnosti, média a jejich význam v současném světě, význam mezinárodních organizací, ochrana životního prostředí, problémy kriminality a bezpečnosti, základní charakteristiky anglicky mluvících zemí a jejich sociokulturní prostředí. Cílová úroveň jazyka podle Evropského referenčního rámce pro jazyky je B2.

Konverzace v anglickém jazyce je mezipředmětově spjata s českým jazykem, zeměpisem, dějepisem, základy společenských věd a s mediální výchovou. Žáci se učí využívat jazykovou a kulturní pluralitu pro potřebnou diskuzi jazykové a kulturní rozrůzněnosti (v ČR, v Evropě), rozvíjet své jazykové kompetence pro kontakt a spolupráci s příslušníky jiných etnik (v ČR, v Evropě), používat jazyk, aby byl zbaven rasistických a diskriminujících výrazů a respektovat, že každý jazyk má své specifické rysy, žádný není nadřazen jiným jazykům.

Výuka anglického jazyka se uskutečňuje v britské angličtině. Žáci jsou však během studia seznamováni i s variantou americkou.

Znalost cizího jazyka poskytuje živý jazykový základ a předpoklady pro komunikaci v rámci integrované Evropy a světa. Osvojení anglického jazyka pomáhá snižovat jazykové bariéry a přispívá ke zvýšení mobility jednotlivců v jejich osobním životě, dalším studiu a budoucím pracovním uplatnění.

8.17.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace je vyučovací hodina.

Časové vymezení předmětu Konverzace v anglickém jazyce stejně jako v ostatních jazycích bude organizováno podle základní strategie obsažené v ŠVP. Hodiny budou

především orientovány na zvládnutí očekávaných výstupů a na rozvoj kompetencí prostřednictvím maximálně možné aktivity žáků.

Navrhované další formy hodin

Pro realizaci vyučovacích hodin je vhodné využívat učebny s dataprojektorem, aby žáci mohli prezentovat výsledky vlastního šetření, argumentovat a shrnovat výsledky.

Příklady realizace hodin:

Projektové vyučování – dlouhodobá metoda, při které žáci pracují na řešení určitého problému. V počáteční fázi je zadán žákům konkrétní úkol. Dále je sledován vývoj prací, konzultují se dílčí výsledky. Projekty se prezentují a následně diskutují.

Dramatizace – cílem této aktivity je zahrát různé konverzační situace z běžného života.

8.17.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů. Pro oktávy plánujeme pouze 28 vyučovacích týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Kvinta - 1 hodina (tj. 34 za rok)

Oktáva - 2 hodiny (tj. 68 za rok, v oktávě 56 za rok)

8.17.1.4 Organizace předmětu

Výuka probíhá ve třídách dělených na dvě skupiny. Pro výuku se využívá nejen klasických učeben, ale také jazykové učebny, která je vybavena audiovizuální technikou. Podle potřeby se výuka realizuje také v učebně vybavené dataprojektorem.

Na výuku ve škole navazují akce vztahující se k předmětu, např. návštěvy divadelních představení v anglickém jazyce, kontakty s rodilými mluvčími a mezinárodní výměnné pobyty se společnými projekty.

V průběhu výuky jsou upřednostňovány aktivizující metody a formy práce.

8.17.2 Výchovné a vzdělávací strategie

Základní strategií výuky v předmětu konverzace v anglickém jazyce je naplnit očekávané výstupy a zejména rozvíjet kompetence žáků. Vzdělávací cíle a klíčové kompetence.

Kompetence k učení

Učitel:

- Zadává úkoly dlouhodobého rázu, aby si žák svou práci musel sám organizovat (seminární práce, gladiátorské hry, projekty,...).
- Ukládá jak ve vyučovací hodině, tak k domácí přípravě takové úkoly, které nutí vyhledávat informace a dále s nimi pracovat (reprodukce, vypravování,...).
- Provádí rozборы plnění úkolů s cílem dosáhnout u žáků schopnosti sebehodnocení, přijetí ocenění i kritiky vedoucí k poučení z chyb (diskuze, rozборы prací,...).

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Vede v cizím jazyce debaty k různým problémům (práce s texty, poslech, úryvek z uměleckého textu a filmu,...).
- Zadává cvičení, která vyžadují logické uvažování (doplňovací cvičení, zmatené texty, tvořivé psaní,...).
- Vyžaduje interpretaci získaných poznatků s vlastními závěry (reprodukce, dokončení textu, volné vyprávění,...).

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Vede žáky především k uplatnění komunikativní složky jazyka jako hlavního cíle výuky (rozhovory, vyprávění, diskuze,...).
- Vyžaduje užívání odborné terminologie s ohledem na dosaženou jazykovou úroveň (gramatická cvičení, reálie, ...).
- Zadává úkoly vyžadující užití moderních technologií (práce na PC,...).
- Seznamuje žáky se všemi úrovněmi jazyka a vyžaduje jejich jasné rozlišování v různých situacích (práce se slovníky, audiovizuálními pomůckami a autentickými materiály,...).
- Vyžaduje vhodnou formou prezentaci prací žáků před publikem a zajišťuje kontakt s cizími lidmi hovořícími daným jazykem za účelem ověření znalostí v něm (gladiátorské hry, výměna žáků, olympiády,...).

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Zařazuje do výuky komunikativní hry zaměřené na problémy současného života.
- Spoluplňuje se žáky cíle společné práce.
- Provádí pravidelná hodnocení společné práce a vyžaduje podíl žáků na něm.

Kompetence občanská

Učitel:

- Srovnáváním reálií vlastní země s reáliemi zemí, jejichž jazyk studují, vede žáky k uvědomění si kulturních a duchovních hodnot vlastní země (diskuze, názorné příklady, seminární práce, práce na PC,...).

- Zařazuje do vyučovacích hodin aktuální události a diskusi o nich (mluvní cvičení, aktuality, diskuze,...).

Kompetence k podnikavosti**Učitel:**

- Organizuje výuku tak, aby byla pro žáky přitažlivá a získávala je pro studium daného předmětu (aktivizující metody práce).
- Volí takové způsoby práce, aby dokázal užitečnost předmětu pro praktický život a budoucí povolání (práce s autentickými materiály, rozhovory s rodilými mluvčími, inzerce,...).

Kompetence digitální**Učitel:**

- vede žáky k dohledávání informací na internetu
- podporuje žáky k tvorbě projektů a prezentací s využitím digitálních technologií
- vede žáky ke kritickému posuzování informací
- ve vyučovacích hodinách využívá výukové programy pro studium cizího jazyka k procvičování
- vede žáky k práci s vybranými internetovými aplikacemi, které jsou určeny pro studium cizího jazyka

8.17.2.1 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Kvinta

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.RECEPTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI - ČTENÍ

1. Orientuje se v nenáročných textech, vyhledá v nich hlavní i vedlejší informace, plynule a foneticky správně čte, porozumí obsahu, odvozuje neznámá slova z kontextu.
2. Používá výkl. slovník, pracuje s internetem. Seznamuje se s angl. frázemi a ustál. spojeními.
3. Rozumí běžné konverzaci, rozlišuje varianty americké a britské angličtiny.

II.PRODUKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Sestavuje ústní i písemné sdělení týkající se probíraných témat.
2. Tvoří otázky a sestavuje dotazníky, ankety a testy, argumentuje a shrnuje výsledky.
3. Stručně reprodukuje složitější text, promluvu i konverzaci, dokáže si vyžádat informaci. Souvisle a bez přípravy hovoří o jednoduchých tématech, do kterých zařadí jednodušší fráze.

III.INTERAKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Domluví se v běžných každodenních situacích. Vyjadřuje se téměř plynule bez větších fonet. chyb.
2. Vyjadřuje stanovisko k problémům týkajících se probíraných témat, porovnává výhody a nevýhody, názory pro a proti.

IV.PRŮŘEZOVÉ TÉMA MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

1. Chápe význam studia cizích jazyků jako zdroje poznávání pro osobní život, celoživotní vzdělávání, pracovní aktivity, mezinárodní komunikaci a kooperaci.
2. Získává prostřednictvím vzdělávání v anglickém jazyce vědomosti a praktické dovednosti a přehled o sociokulturním prostředí jiné jazykové oblasti.
3. Poznává jazykové zvláštnosti různých etnik v dnešním multilingvním a multikulturním světě.

Kvinta

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
<u>I. POLOLETÍ</u> Moje rodina Můj domov, moje město Nakupování, jídlo, pití Škola	I.1-3,II.1-3,III.1-2,IV.1-3	17

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
<u>II. POLOLETÍ</u> Volný čas, zábava, móda a oblékání Cestování Plány do budoucna, kariéra, životní cesta Česká republika	I.1-3,II.1-3,III.1-2,IV.1-3	17

OKTÁVA

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.RECEPTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI - ČTENÍ

1. Samostatně se orientuje v textu vyžadujícím hlubší porozumění a vyhledá v něm informace. Plynule a foneticky správně čte, porozumí složitějšímu a odbornému textu, odvozuje neznámá slova z kontextu. V autentickém mluveném projevu na všeobecná a známá témata porozumí hlavním myšlenkám i podrobnějším informacím, zorientuje se v projevu na neznámé téma.
2. Užívá různé techniky čtení podle typu textu a účelu čtení. Vyhledává a shromáždí informace z různých textů na méně běžné, konkrétní téma a pracuje se získanými informacemi.
3. Rozliší v mluveném projevu jednotlivé mluvčí, identifikuje různý styl, citové zabarvení, názory a stanoviska jednotlivých mluvčích.

II.PRODUKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Srozumitelně reprodukuje přečtený nebo vyslechnutý, náročnější autentický text se slovní zásobou na probíraná témata. Tvoří otázky a sestavuje dotazníky, ankety a testy, argumentuje a shrnuje výsledky.
2. Stručně reprodukuje náročnější i odborný text, promluvu i konverzaci, dokáže si vyžádat informaci. Souvisle a bez přípravy hovoří o jednoduchých tématech.

III.INTERAKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Vyjadřuje se téměř plynule bez větších fonetických chyb. Reaguje adekvátně při použití složitějších gramatických a frazeologických prostředků.
2. Vyjadřuje stanovisko k problémům týkajících se probíraných témat, porovnává výhody a nevýhody, zapojuje se do diskuze a obhájí vlastní názor.

IV.PRŮŘEZOVÉ TÉMA MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

1. Chápe význam studia cizích jazyků jako zdroje poznávání pro osobní život, celoživotní vzdělávání, pracovní aktivity, mezinárodní komunikaci a kooperaci.
2. Získává prostřednictvím vzdělávání v anglickém jazyce vědomosti a praktické dovednosti a přehled o sociokulturním prostředí jiné jazykové oblasti.
3. Poznává jazykové zvláštnosti různých etnik v dnešním multilingvním a multikulturním světě.

Oktáva

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
<u>I. POLOLETÍ</u> Historie USA Historie VB Významné osobnosti	I.1-3, II.1-2, III.1-2, IV.1-3	34

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
<u>II. POLOLETÍ</u> Cizí jazyky - význam, historie Kulturní život, Vztah k multilingvním situacím a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí	I.1-3, II.1-2, III.1-2, IV.1-3	22

8.17.2.2 Evaluace v předmětu

Očekávané výstupy jsou souborem učiva a poznatků předepsaných RVP GV a formulovaných v ŠVP. Soubor těchto poznatků si žáci musí osvojit a míra tohoto osvojení je předmětem ústního a písemného ověřování. Jde tedy vcelku o tradiční způsoby zkoušení, jakými jsou testy, ústní zkoušení, zkoušení zábavnou formou a soutěžemi i písemnými pracemi za větší časový úsek. Výsledky výše zmíněných ověřovacích metod mohou být formulovány různým způsobem, preferován je tradiční systém známkování. Toto známkování tvoří významný podklad při tvorbě klasifikace.

Pravidla pro hodnocení a klasifikaci žáků

- Pro hodnocení žáka využíváme pět klasifikačních stupňů i slovní hodnocení.
- Součástí každého hodnocení je zpětná vazba s vhodnou formulací a pozitivním vyjádřením, povzbuzením.
- Při hodnocení klademe důraz nejen na osvojené vědomosti a jazykové dovednosti, ale i na tvůrčí přístup jednotlivců a spolupráci ve skupině.

Zodpovědné hodnocení má průběžně poskytovat nejen zpětnou vazbu žákovi o jeho studijních výsledcích, ale má být pro něj i zdrojem motivace pro další výkon a ukazovat mu směr v učební činnosti.

Známka nezahrnuje hodnocení žákova chování, ale je i hodnocena z hlediska pracovní morálky, přístupu a spolupráce, je vhodné provést hodnocení společně se žáky. Je třeba mít na zřeteli, že prioritou není známka, ale iniciativa žáka.

Formy ověřování vědomostí:

Písemné práce zahrnují krátké písemné formy, slohové práce, projektové práce, které mají ověřit zvládnutí očekávaných výstupů.

Ústní zkoušení a mluvený projev

Jedná se o mluvní cvičení, rozhovory, demonstrace projektových prací apod.

Zpracování referátů, skupinové a projektové práce

Hodnotíme zpracování obsahové stránky, ale i kompetencí. Výraznou roli zde hraje ústní hodnocení učitele, ale i spolužáků a možnost vyjádření samotného žáka obhájit svá stanoviska. Hodnocení je doplněno ústním rozbořem a zatažením třídy do hodnotícího procesu.

8.18 Latinský jazyk

8.18.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.18.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Předmět Latinský jazyk je samostatný vyučovací předmět a je zařazen mezi povinně volitelné předměty nabízené v septimě.

Studium latinského jazyka přispívá k rozvoji logického myšlení, zdokonaluje vyjadřovací schopnosti. Vede cíleně žáky k tomu, aby přenášeli své poznatky z jiných oblastí a své znalosti systematizovali. Žáci se učí používat cizí slova a terminologii pocházející z latinského jazyka ve správném významu. Přispívá k rozšiřování všeobecného kulturního rozhledu.

8.18.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace je vyučovací hodina. V průběhu výuky budou upřednostňovány aktivizační a receptivní metody práce, vybrané s ohledem na probírané učivo a schopnosti žáků. Vždy ale platí, že hodiny směřují ke zvládnutí očekávaných výstupů a k přímému rozvíjení klíčových kompetencí, tzn. jsou naplněny bezprostřední aktivní prací žáků v průběhu celé hodiny.

Nosným principem je aktivita, samostatnost a řešení problémů. Žáci jsou motivováni k větší aktivitě, aby rozvinuli svůj kreativní potenciál, šli novými, alternativními a nekonvenčními cestami při zpracování úkolů, zjistili vlastní možnosti a schopnosti řešení, uplatnili naplno svůj talent.

V některých hodinách učitel ustupuje do pozadí, dohlíží, radí, usměrňuje. Do přípravy takovýchto hodin je vhodné zapojit i žáky, nechat jim podíl na spolulánování výuky, což působí nejen na větší zodpovědnost, ale rozvíjí i schopnost domluvit se, respektovat názor druhých, spolupracovat. Vhodnými formami realizace těchto hodin mohou být např.:

myšlenkové mapy – samostatné nápady, poznatky, návrhy, které jsou přeneseny od jednotlivce skupině a pak vytvořené „mapy“ problému

brainstorming – zprvu neutříděné nápady a poznatky, které se dávají postupně do souvislosti

skupinové práce – konkrétní zadání, při jehož vypracování je nutno zvládnout nejen problém, ale týmovou práci

besedy – předem připravené otázky i spontánní reakce na vystoupení pozvaného hosta

řízené diskuze – žáci se učí moderátorským postupům a správné argumentaci

práce s tištěnými mediálními texty – kritické čtení, analýza, zhodnocení

práce s internetovými zdroji informací – vyhledávání, ověřování pravdivosti apod.

dílna – samostatná tvorba příruček, slovníčků, přehledů apod.

8.18.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů. Pro oktávy plánujeme pouze 28 vyučovacích týdnů.

Pravidelně odečítáme
Podzimní a vánoční prázdniny

cca 10 týdnů
2 týdny

Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Septima - 2 hodiny (tj. 68 za rok)

8.18.1.4 Organizace předmětu

Latinský jazyk se vyučuje v septimě. Je koncipován tak, aby naplnil požadavky daného předmětu. Je vyučován jako povinně volitelný předmět.

Výuka probíhá ve standardní učebně, v učebně s dataprojektorem a přístupem na internet, případně v ateliéru nebo knihovně.

8.18.2 Výchovné a vzdělávací strategie

8.18.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Předmět Latinský jazyk má v dnešní době výjimečné postavení, neboť reprezentuje evropské kulturní dědictví v nejširším kontextu, a tím prohlubuje pocit sounáležitosti s ostatními národy. Tento doplňující vzdělávací obor umožňuje žákovi díky širokému obsahu lepší orientaci při výběru jeho dalšího studijního zaměření. Latinský jazyk na gymnáziu je oborem, který poskytuje elementární úvod do studia dalších oborů, a to nejen těch, v nichž má tradičně vysokou autoritu, jako je např. jazykověda, literární věda, historie, filozofie, právo, teologie, výtvarné umění, ale i těch, které lze označit za moderní, např. politologie, sociologie, religionistika a různá mediální studia.

Neustálá konfrontace latinského jazyka s jazykem mateřským zdokonaluje vyjadřovací schopnosti, rozšiřuje slovní zásobu jazyka mateřského, přesnější vyjadřování, větší stylistickou obratnost.

Kompetence k učení

Učitel:

- Zadává úkoly, které vedou k dovednostem pracovat s informacemi, a to jak v tištěné podobě, tak získanými vyhledáváním na internetu.
- Upozorňuje na nutnost kriticky přistupovat k různým zdrojům informací, které je třeba hodnotit z hlediska jejich věrohodnosti.
- Učí žáky efektivně získávat poznatky a využívat k tomu různé strategie učení.
- Vede žáky, aby prohlubovali poznatky o reáliích.
- Zadává žákům přípravu referátů, úkoly týmové práce, tvorbu projektů.
- Vede žáky ke schopnosti analyzovat a využívat aktuální informace z oblasti latinské kultury.
- Pravidelně využívá hodnocení a sebehodnocení žáků.
- Vede žáky k tomu, aby si uvědomili, že k ovládnutí jazyka i na základní úrovni jsou potřebné nejen vrozené dispozice, ale především píle, vůle učit se, osobní disciplína a osvojení pracovních návyků.
- Pomáhá žákům uvědomit si, že poznatky z jiných oborů vzdělávání spolu souvisejí, navazují na sebe a vzájemně se doplňují.

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Vede žáky k řešení různých druhů úkolů, předkládá jim různé typy zadání, aby prohlubovali své logické operace, prováděli uvědomělou analýzu, syntézu i další myšlenkové postupy.
- Motivuje žáky k tomu, aby rozpoznali problém, objasnili jeho podstatu, rozčlenili ho na segmenty a navrhovali postupné kroky, popřípadě varianty jeho řešení.
- Při kooperativních pracovních postupech prohlubuje jejich dovednosti z týmové práce, např. spolupráci při vhodném způsobu řešení problémů, zapojení se členů apod.
- Vede žáky k osvojení správné základní techniky překladu textu, kterou pak aplikují při dalším jazykovém studiu.
- Rozvíjí schopnosti žáků kombinovat znalosti jazykové s mimojazykovými zkušenostmi.

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Navozuje situace, aby žáci vyhledávali a zpracovávali informace a uplatňovali komunikační dovednosti.
- Vytváří předpoklady, aby žáci v diskusích hledali optimální závěry, rozvíjeli schopnost argumentace, učili se naslouchat a posuzovat názory druhých, vhodně na ně reagovat, vyjadřovat vhodnou formou vlastní stanoviska.
- Organizuje výuku tak, aby byla tato kompetence naplňována prostřednictvím vlastní tvorby žáků, prezentací a obhajobou jejich projektů.
- Zadává žákům úkoly, jejichž součástí je i další rozvoj neverbální komunikace a její vhodné uplatňování, či vyjádření kritického stanoviska.

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Vytváří předpoklady, aby žáci tyto schopnosti rozvíjeli při týmové práci, řízené diskusi, nebo tvorbě projektu.
- Navozuje atmosféru, která umožňuje zapojení i méně komunikativních členů, odstraňuje bariéry a dává prostor pro odpovědné a zároveň kreativní plnění úkolů.
- Organizuje výuku tak, aby docházelo k rozvoji interpersonálních vztahů a sociálních dovedností žáků (např. schopnosti podřídit se, respektovat názor jiných, podílet se na vytváření společného díla apod.).
- Vede žáky k tomu, aby se zajímali o společné kořeny evropské civilizace, k pochopení kontinuity jejího vývoje a hledání hlubších souvislostí mezi kulturami jednotlivých národů. Na základě těchto poznatků se učí být tolerantní vůči jiným sociálním a etnickým skupinám, učí se potlačovat rasistické a xenofobní projevy u sebe i ostatních.
- Hodnotí objektivně individuální a společnou práci žáků a snaží se je do tohoto evaluačního procesu zapojovat.

Kompetence občanské**Učitel:**

- Vytváří podmínky, aby po zvládnutí vybraných úkolů byli žáci schopni obhajovat názory, respektovat stanoviska jiných, poznat záměr autora i skrytý smysl sdělení a jeho společenský dopad.
- V souvislosti s poznáváním morálního hodnotového systému antické společnosti a jeho srovnávání s dneškem, vede žáka ke schopnosti uvědomit si konstantní i proměnlivé hodnoty v lidském životě, což pomáhá utvářet žákovo etické vědomí a občanské postoje.

Kompetence k podnikavosti**Učitel:**

- Vytváří předpoklady, aby se žáci v průběhu samostatné práce učili využívat znalostí, uměli si stanovit postup a hledali vhodné metody práce ke splnění cílů.
- Umožňuje žákům výběr metod, které nejvíce vyhovují jejich osobnosti.
- Motivuje žáky k aktivní účasti při kooperativní práci a k ověřování svého nasazení se zájmem a prací dalších členů týmu.
- Při práci na dlouhodobějších projektech vyžaduje průběžné revidování a kritické hodnocení dosažených výsledků, korigování další činnosti a schopnost respektovat pravidla komunikace v týmu.

Kompetence digitální**Učitel:**

- Učí žáky dalším způsobům vytváření volby pracovního režimu, která zohledňuje lidské zdraví.
- Vede žáky k poznání, že píle, vůle učit se i osobní disciplína jsou vlastnosti a schopnosti, jejichž kvalitu mohou sami ovlivňovat a rozvíjet. Vede žáky k vyhledávání informací na internetu.
- Vede žáky pracovat s programy věnovanými výuce jazyka.
- Vede žáky k vyhledávání možností, jak použít latinsky jazyk v praxi.

8.18.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Septima

Očekávané školní výstupy

Žák:

I.HLÁSKOSLOVÍ A MORFOLOGIE

1. Ovládá jeden z typů výslovnosti latinského jazyka.
2. Určuje druhy slov, jejich základní gramatické kategorie, používá odbornou jazykovou terminologii.
3. Pracuje se základní gramatickou příručkou, vyhledává v ní další podrobnosti nebo zvláštnosti latinské morfologie.
4. Ovládá v základních obrysech (pravidelné tvary) latinské deklinace (1. a 2.) a konjugace (ind. praes., impf. a fut. act. + pass.) + sloveso esse a jeho složeniny.

II.SYNTAX

1. Překládá jednoduché latinské syntaktické struktury.
2. Překládá frekventované jevy pádové syntaxe.

III.SLOVNÍ ZÁSoba A SLOVOTVORBA

1. Užívá slovní zásobu asi 250 - 500 slov.
2. Užívá základní principy tvorby latinských slov – odvozování prefixy a sufixy.
3. Vysvětlí běžně používaná přejatá slova a slovní spojení latinského původu v češtině.
4. Uvědomí si hlubší jazykové souvislosti a vliv latiny na moderní jazyky.

IV.PRÁCE S LATINSKÝM TEXTEM

1. Přeloží se slovníkem jednoduchý krátký upravený nebo originální text.
2. Interpretuje latinský text přiměřené obtížnosti v mateřském jazyce po stránce obsahové.
3. Pracuje s běžně dostupným latinsko-českým slovníkem.

V.KULTURNĚ HISTORICKÉ REÁLIE

1. Zná římskou mytologii od Aenea po vznik republiky.
2. Orientuje se v římském náboženství.
3. Používá další studijní literaturu přiměřené obtížnosti a další informační zdroje.

Septima

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u> Hláskosloví a morfologie Zvuková a grafická stránka latiny Lingvistická terminologie 1. – 2. deklinace substantiv a adjektiv 1. – 4. konjugace sloves ind. praes., impf., fut. act. Syntax Věta jednoduchá Běžnější typy vět Práce s latinským textem Překlad zjednodušených latinských textů Kulturně – historické reálie Přehled (řecké) a římské mytologie Římské náboženství	I. 1,2,3,4 II. 1,2 IV. 1,2,3 V. 1,2,3	36	Učivo latinského jazyka se probírá průběžně, nelze tedy stanovit pro jednotlivé oblasti počet hodin

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u> Slovotvorba a slovní zásoba Odvozování slov pomocí prefixů a sufixů Hláskosloví a morfologie 1. – 4. konjugace sloves ind. praes., impf., fut. act. pass. Práce s latinským textem Překlad zjednodušených latinských textů	III. 1,2,3,4 I. 1,2,3,4 IV. 1,2,3	32	

8.18.2.3 Evaluace v předmětu

Evaluace v předmětu se řídí obecnými zásadami formulovanými v kapitole ŠVP GV. Zde jsou uvedena pouze specifika tohoto předmětu.

Podstatou je zjištění kompetencí - vědomostí, postojů a dovedností, a formulace hodnotících soudů na základě porovnání skutečného a předpokládaného stavu s formulovanými očekávanými výstupy.

Hodnocení má být pro učitele zpětnou vazbou pro jeho práci a zároveň má poskytovat zpětnou vazbu i žákům. Je tedy třeba, aby žáci znali standard, který se od nich očekává. Hodnocení musí být přesně formulováno, aby žákovi bylo jasné, v čem je třeba zlepšit svůj výkon. Informace o úspěšnosti v náročném úkolu je pobídkou k další činnosti a účinným zdrojem motivace. V praxi jde často bohužel žákům (a jejich rodičům) především o dobré známky bez ohledu na skutečné znalosti. Klademe důraz také na sebehodnocení a reflexi.

Učitel dává hodnocením žákovi najevo, že o něj má zájem a chce mu pomoci, proto mu v řadě případů dává šanci, aby zvládnutý jev mohl opravit, a zejména klasifikuje jen učivo dostatečně probrané a procvičené. Do známky nesmí být zahrnuto chování.

Vyučující provádí vlastní analýzu na základě poznatků z hodin. Sleduje reakci žáků, jejich průběžnou přípravu. Zvažuje, zda není vhodná volba jiných metod práce vzhledem ke složení třídy.

Během výchovně vzdělávacího procesu jsou různé věci hodnoceny různým způsobem. Pro celkové hodnocení se používá jako podklad průběžná klasifikace. Zároveň nechybí slovní hodnocení, které posiluje vzájemnou vazbu mezi učitelem a žákem a dále žáka motivuje.

Kritéria hodnocení:

Nabyté vědomosti a schopnosti prokazují žáci prostřednictvím **testů**, jejichž obsahem je předem dohodnuté pensum.

Zásadní podmínkou při hodnocení zůstává objektivita, spravedlnost, naplnění předem stanovených kritérií. V co největší míře se snažíme, aby do hodnocení byli začleněni i žáci, aby se učili objektivně hodnotit výkon svůj i druhých.

8.19 Rétorika

8.19.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.19.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Rétorika je povinně volitelný předmět vytvořený v rámci vzdělávací oblasti Jazyk a jazyková komunikace a částečně také realizuje obsah průřezového tématu Osobnostní a sociální výchova. Je to doplňující vzdělávací obor, který vede žáky k porozumění řečnickému umění ve všech jeho tradičních i současných formách a uvědomělému ovládnutí všech výrazových prostředků řečnického umění, zejména hlasu a těla jako základních prostředků komunikace.

Obsahem výuky je dále rozšíření teoretických poznatků ze zvukové stránky mateřského jazyka a jejich praktické využití při experimentování v rámci komunikačních situací a vytváření vlastních připravených či nepřipravených projevů. Nedílnou součástí vzdělávacího obsahu je i poznání základních pravidel společenského chování a vystupování na veřejnosti i v osobním životě.

Jednotlivé činnosti se vzájemně propojují a ovlivňují celkový rozvoj osobnosti žáka. Vedou k rozvíjení, zdokonalování a kultivování vlastních hlasových dovedností žáka a jejich adekvátnímu užívání v běžných životních situacích, k využití základních výrazových prostředků řečnického umění, lidského hlasu a lidského těla, vyjadřování vztahů, prožitků, emocí, představ, myšlenek, názorů a postojů.

8.19.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace je vyučovací hodina. V průběhu výuky budou upřednostňovány aktivizační a receptivní metody práce, vybrané s ohledem na probírané učivo a schopnosti žáků. Vždy ale platí, že hodiny směřují ke zvládnutí očekávaných výstupů a k přímému rozvíjení klíčových kompetencí, tzn. jsou naplněny bezprostřední aktivní prací žáků v průběhu celé hodiny.

Nosným principem je aktivita, samostatnost a řešení problémů. Žáci jsou motivováni k větší aktivitě, aby rozvinuli svůj kreativní potenciál, šli novými, alternativními a nekonvenčními cestami při zpracování úkolů, zjistili vlastní možnosti a schopnosti řešení, uplatnili naplno svůj talent.

V některých hodinách učitel ustupuje do pozadí, dohlíží, radí, usměrňuje. Do přípravy takovýchto hodin je vhodné zapojit i žáky, nechat jim podíl na spoluplánování výuky, což působí nejen na větší zodpovědnost, ale rozvíjí i schopnost domluvit se, respektovat názor druhých, spolupracovat. Vhodnými formami realizace těchto hodin mohou být např.:

dialog ve skupině – objevování nejpřesvědčivějších způsobů argumentace a ověřování si schopnosti vyrovnat se s kritikou

hledání vhodného způsobu kritiky a reakce na ni – např. Horká židle

hledání účinných způsobů, jak přesvědčit – reklama, prezentace výrobku

simulovaný dialog – řešení navozené životní situace (odolat nátlaku, hrubému jednání, dojít ke kompromisu)

dramatizace, hraní rolí – procvičení jednotlivých modulací hlasu na konkrétních textech; řešení navozené životní situace (ve skupině)

vlastní tvorba – vytváření vlastního textu (slovního projevu) na základě zadaných vlastností

procvičování jazykových schopností – procvičení pohotového a jazykově správného vyjadřování (jazykolamy, mluvní cvičení různého zadání), rozšiřování aktivní slovní zásoby

kvízové hry – zábavné procvičení jazykových termínů a schopnosti kreativní práce s jazykem, rozšiřování aktivní slovní zásoby

ankety – příprava podnětného materiálu pro proslov či diskusi

moderování televizních pořadů - hledání odlišných jazykových prostředků a jejich vhodný výběr vzhledem k typu pořadu

využití DVD – debaty (diskuze) nad tematikou společenské etikety

hry na téma nonverbální komunikace – např. Poslední slova, Dabing

8.19.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Septima - 2 hodiny týdně (tj. 68 za rok)

8.19.1.4 Organizace předmětu

Předmět je součástí nabídky volitelných předmětů pro žáky septimy. Vyučovací hodiny probíhají většinou v běžné školní třídě. V rámci některých praktických činností bude upraveno postavení nábytku ve třídě (sestavení židlí do kruhu).

V průběhu výuky jsou upřednostňovány aktivizující metody a formy práce.

8.19.2 Výchovné a vzdělávací strategie

Cílem předmětu Rétorika je:

- Zdokonalení a kultivace hlasových dovedností žáka, aby byl schopen je adekvátně užívat v běžných životních situacích.
- Seznámení žáka se základními výrazovými prostředky řečnického umění, lidského hlasu a lidského těla, aby byl schopen srozumitelně a kultivovaně vyjádřit své stavy, prožitky, emoce, představy, myšlenky, názory a postoje.

8.19.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Kompetence k učení

Učitel:

- Ukládá takové úkoly, aby žák byl nucen vyhledávat, třídit a propojovat informace a následně je prakticky využít (dějiny rétoriky, etiketa, práce s texty).
- Pracuje s jazykovou terminologií, pomáhá žákům vytvářet komplexní pohled na kulturní a společenské jevy (zvl. v tematickém celku Lidský hlas).
- Vede žáky k samostatné práci a pozorování, porovnávání získaných výsledků, jejich kritickému posuzování a vyvozování závěrů pro budoucí využití (samostatné mluvní projevy).
- Vytváří pozitivní vztah žáků k sebevzdělání, posouzení vlastního pokroku i nedokonalosti, schopnosti diskutovat.

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Vede žáky k využití vlastního úsudku a zkušeností při řešení problémové situace ve škole i mimo ni (simulované dialogy).
- Podněcuje k vyhledávání informací potřebných k řešení problému, využívání získaných vědomostí a dovedností pro objevování různých variant řešení, podporuje žákovu snahu, aby se nenechal odradit neúspěchem.
- Nabízí žákům možnosti praktického ověření správnosti jejich rozhodnutí a prostor pro jejich obhájení vhodnými argumenty, vede je k přebírání zodpovědnosti (dialog ve skupině).

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Vyžaduje vhodnou formou prezentaci prací žáků před publikem (připravené i nepřipravené projevy).
- Vede žáky k výstižnému, souvislému a kultivovanému vyjadřování jejich názorů a postojů.
- Rozvíjí dovednost naslouchat projevům druhých, přiměřeně na ně reagovat, zapojovat se do diskuze, vhodně argumentovat (diskuze, debata, beseda).
- Nabízí prostor k interpretaci získaných komunikativních dovedností, vytváření kvalitní spolupráce s ostatními žáky, pomáhá dosáhnout porozumění.

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Provádí pravidelná hodnocení společné práce a vyžaduje podíl žáků na něm (společné hodnocení projevů na základě předem stanovených kritérií).
- Umožňuje spolupráci ve skupině, možnost spolupodílet se na vytváření pravidel práce v týmu a pozitivně ovlivňovat kvalitu společné práce (dramatizace).
- Zařazuje do výuky komunikativní hry zaměřené na problémy současného života (simulované dialogy).
- Dohlíží na utváření příjemné atmosféry v týmu žáků, na vytváření dobrých mezilidských vztahů, založených na vzájemné úctě, toleranci a empatii (diskuze, hodnocení).
- Nabízí žákům možnost poskytnout pomoc v případě potřeby nebo o ni požádat.
- Vede k respektování jednání a myšlenek druhých (diskuze, dialog).
- Upevňuje pozitivní představu žáků o sobě samých a zvyšuje tak jejich sebedůvěru (sebehodnocení).

Kompetence občanská**Učitel:**

- Srovnáváním pravidel společenského chování vlastní země s pravidly jiných zemí vede žáky k uvědomění si kulturních a duchovních hodnot vlastní země (diskuze, názorné příklady, DVD - etiketa,...).
- Pěstuje v žácích schopnost vcítit se do situací jiných lidí, vede je k odmítání útlaku a agresivity, uvědomění si povinnosti postavit se proti psychickému i fyzickému násilí.
- Učí žáky zodpovědně se rozhodnout podle dané situace, poskytnout účinnou pomoc podle svých možností.

Kompetence k podnikavosti**Učitel:**

- Organizuje výuku tak, aby byla pro žáky přitažlivá a získávala je i pro studium daného předmětu (aktivizující metody práce).
- Volí takové způsoby práce, aby dokázal užitečnost předmětu pro praktický život a budoucí povolání (nutnost zvládat komunikační situace, umění přesvědčit, ovlivnit druhé).
- Rozvíjí u žáků schopnost přizpůsobit se změněným životním i pracovním podmínkám.
- Učí žáky rozpoznávat a využívat příležitosti pro jejich osobní i profesní rozvoj.

Kompetence digitální**Učitel:**

- Vede žáky ke kritickému zhodnocení informací.
- Vede žáky k samostatnému digitální zpracování úloh.
- Vede žáky k samostatné práci s audiovizuální technikou při práci s hlasem.
- Vede žáky ke skupinové práci při digitálním zpracování témat.
- Vede žáky k dohledávání informací na internetu.
- Ve vyučovacích hodinách využívá výukové aplikace.

8.19.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Septima

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.LIDSKÝ HLAS A LIDSKÁ ŘEČ

1. Chápe význam řeči a kultury vyjadřování.
2. Objasní rozdíly mezi kultivovaným a nekultivovaným projevem.
3. Uvědomuje si rozdíl mezi řečí a jazykem.
4. Chápe komunikaci jako proces, rozlišuje jeho součásti.
5. Vysvětlí proces vzniku lidského hlasu.
6. Popíše ústrojí, která se podílí na vzniku lidského hlasu, a vysvětlí jejich funkce.
7. Ví, jak o hlas pečovat.
8. Vědomě využívá břišního typu dýchání při mluvení.
9. Pečlivě artikuluje.
10. Dokáže odlišit jednotlivé hlásky podle místa a způsobu artikulace.
11. V mluveném projevu ovládá zásady spisovné výslovnosti.
12. Zná důležité mezníky v ontogenetickém i fylogenetickém vývoji lidské řeči.
13. Dokáže popsat proces produkce i percepce lidské řeči.
14. Má povědomí o možných poruchách lidské řeči.

II.ZVUKOVÉ PROSTŘEDKY SOUVISLÉHO PROJEVU

1. V mluveném projevu klade správně slovní přízvuk.
2. Z obsahové stránky věty pozná vhodné umístění větného přízvuku (důrazu) a realizuje ho.
3. Je schopen svůj projev náležitě frázovat z hlediska fyziologického, logického i psychologického.
4. V souvislosti s obsahem textu mění dynamiku svého hlasu a tempo projevu.
5. V souvislosti s obsahem textu pracuje s barvou svého hlasu a intonací.
6. Dokáže teoreticky vysvětlit funkci jednotlivých zvukových prostředků řeči.
7. Přistupuje k dramatickému nebo literárnímu textu jako k prostředku pro vlastní zdokonalení práce s hlasem.

III.KOMUNIKACE

1. Dokáže pojmenovat jednotlivé typy nonverbální komunikace.
2. Porozumí komunikačním signálům v řeči lidského těla.
3. Nonverbálně vyjádří různé varianty postojů, psychických stavů.
4. V mluveném projevu vhodně využívá nonverbálních projevů řeči.
5. Dokáže rozlišit jednotlivé styly komunikace.
6. Teoreticky (částečně i prakticky) ovládá asertivní způsoby komunikace.
7. Dokáže najít a využít vhodné argumenty.

IV.Z HISTORIE RÉTORIKY

1. Vystihne podstatné rysy základních period vývoje rétoriky.
2. Uvede představitele jednotlivých období a charakterizuje jejich přínos pro vývoj rétoriky.

V.MLUVENÝ PROJEV

1. Při tvorbě vlastního mluveného projevu využívá základní principy rétoriky.
2. Vědomě užívá základní prostředky komunikační strategie, rozvíjí je a zdokonaluje po technické i estetické stránce a používá je adekvátně situaci v běžné komunikaci.
3. Vytváří připravený projev za účelem sdělení tématu s využitím vhodných prostředků verbální i neverbální komunikace.
4. Dokáže pohotově, plynule a nápaditě promluvit na zadané téma.
5. Posoudí a interpretuje komunikační účinky textu.
6. Objektivně zhodnotí výkon ostatních žáků.
7. Využívá jednání v navozené situaci jako prostředek k získávání zkušenosti s pravidly dialogu, s řešením problému a konfliktu, přistupuje k improvizaci jako k příležitosti ke zkoumání a vytváření různých typů komunikačních situací.
8. Angažuje se při tvorbě dialogu podle svých schopností a současně přijímá zodpovědnost za inscenaci dialogu jako výsledku procesu společné tvorby.
9. Srozumitelně a jasně formuluje své názory
10. Volí adekvátní komunikační strategie, zohledňuje partnera a publikum.
11. Rozeznává manipulativní komunikaci a dovede se jí bránit.
12. Respektuje odlišnost názorů a postojů ostatních, je schopen aktivně naslouchat druhým.

VI.ETIKETA

1. Orientuje se ve společenských událostech.
2. Zná společenská pravidla pro různé příležitosti.
3. Dokáže komunikovat v různých prostředích i situacích.

Septima

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		36	
Význam kultury mluveného projevu	I.1,2	2	Do většiny vyuč. hodin 1.pol. budou zařazena
Z dějin rétoriky	IV.1,2	6	
Období antiky, středověk, novověk			
Komunikace	I.4, III.5,6,7, V.2,7,8,9,11,12	20	improvizovaná mluvní cvičení na různá témata. Témata společenského chování budou názorně demonstrována ukázkami
Asertivita jako komunikační styl			
Umění kritiky			
Manipulace			
Dialog, interview			
Diskuze, debata, argumentace			na DVD a budou zařazována průběžně.
Lidský hlas a jeho využití v praxi	I.5 -14	6	
Vznik hlasu			
Hlasová hygiena			
Spisovná výslovnost v češtině			
Etiketa	VI.1 ,2,3	průb.	
Ve společnosti			
Na návštěvě			
V zaměstnání			

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>		32	Výuka jednotl.hlas.ústr ojí předpokládá zařazení praktických dechových, hlasových i artikulačních cvičení.
Nonverbální prostředky vyjadřování	III.1,2,3	8	
Zvuk. prostředky souvislého projevu Členění řeči Modulace řeči Umělecký přednes	II.1 - 7, V.5,6	6	
Mluvený projev připravený Typy řečnických projevů Příprava mluveného projevu Příprava řečníka na vystoupení	I. 3,8,9,11, II.1,2,3,4,5, III.4, V.1,2,3,4,5,6,10	20	Mezipředmětové vztahy: D, ZSV, Bi, HV ČJ - návaznost učiva na oblast Fonetika a fonologie a její praktické využití (kvinta)
Etiketa U stolu Významné události Cestování Telefonování a korespondence	VI.1 ,2,3	průb.	Obsahem většiny vyučovacích hodin 2.pol. bude prezentace přípr. projevů na předem zadaná témata.

8.19.2.3 Evaluace v předmětu

Evaluace v předmětu Rétorika se řídí obecnými zásadami formulovanými v úvodní kapitole č. 5. Zde uvádíme pouze specifika, kterými se předmět odlišuje od předmětů ostatních. Výsledky evaluace zkoumají zvládnutí očekávaných výstupů a utváření a nárůst klíčových kompetencí. Dominantní roli hraje aktivita a schopnost řešit problémy.

Hodnocení by mělo žákovi poskytnout zpětnou vazbu, mělo by být pro něj motivující a jeho součástí by měl být i návod pro odstranění chyb a nedostatků. Informace o úspěšnosti v náročném úkolu je účinným zdrojem motivace pro další práci. Cílem není nechybovat, ale chybu najít a naučit se s ní pracovat.

Učitel dává hodnocením žákovi najevo, že o něj má zájem a chce mu pomoci, aby si méně zvládnutý jev mohl opravit. Do známky nesmí být zahrnuto chování.

Během vyučovacího procesu hodnotíme různé věci různým způsobem. Pro celkové hodnocení používáme jako podklad průběžnou klasifikaci formou známek, ale vedle toho hodnotíme řadu projevů žáků v hodinách slovně, což má významný dopad na atmosféru a vztahy ve třídě, na vztah žák-učitel, respektive žák-daný předmět a již zmíněný motivační efekt. Žáci by měli být cíleně vedeni k sebehodnocení a k sebekontrolě a k tomu nejlépe slouží slovní hodnocení výkonů v jednotlivých hodinách a rozborů výkonů jednotlivců či skupin. Při tom hraje zásadní roli objektivita a pedagogický takt.

Ověřování očekávaných výstupů

Očekávané výstupy jsou souborem učiva a poznatků předepsaných RVP GV a formulovaných v ŠVP. Soubor těchto poznatků si žáci musí osvojit a míra tohoto osvojení je předmětem ústního, popř. písemného ověřování.

Hodnocení žáka

- vychází ze zásad uvedených v ŠVP (Pravidla klasifikace, hodnocení chování)
- hodnocení teoretických vědomostí
- hodnocení celkové aktivity v předmětu
- hodnocení obsahové i formální stránky projevu učitelem
- hodnocení obsah. i formální stránky projevu ostatními žáky podle předem daných kritérií
- hodnocení podílu na skupinové práci
- vzájemné hodnocení žáků v rámci skupinové práce
- sebehodnocení

Hodnocení skupiny

- není hodnocena známkou
- předem zadaná kritéria
- jednotliví žáci hodnotí sami sebe, svůj přínos, i ostatní členy skupiny
- účast v soutěžích

Ověřování kompetencí

Hodnotit stav a nárůst kompetencí je mimořádně složitý úkol, neboť na rozdíl od očekávaných výstupů nejde o soubor exaktně měřitelných faktů. Budou platit dva základní postupy:

1. Vyučující stanoví dle své úvahy, jaké skutečnosti budou předmětem hodnocení v oblasti kompetencí. Jasně formuluje, co považuje za klady a zápory, a podle toho bude stanovovat známku.
2. V oblasti hodnocení kompetencí budeme využívat jako v ostatních předmětech služeb profesionálních firem, které se dlouhodobě testováním přidané hodnoty a kompetencí zabývají.

Zodpovědné hodnocení má průběžně poskytovat nejen zpětnou vazbu žákovi o jeho studijních výsledcích, ale má být pro něj i zdrojem motivace pro další výkon a ukazovat mu směr v učební činnosti. V rámci předmětu Rétorika budou respektována pravidla klasifikace uvedená v ŠVP s využitím pěti klasifikačních stupňů. Je možné používat i dílčí slovní hodnocení. Zámka nezahrnuje hodnocení žákova chování.

Kritéria pro hodnocení a klasifikaci

- vědomosti a dovednosti
- aktivní přístup k zadaným úkolům
- samostatnost při řešení úkolů
- ústní projev, používání terminologie předmětu
- schopnost spolupráce, přínos pro skupinu
- schopnost autoevaluace

Dílčí hodnocení slouží jako podklad pro vedení záznamů o prospěchu žáka a je využito pro výslednou známku na vysvědčení, přičemž známky mají za různé výkony různou váhu. Nejvyšší hodnotu mají známky z připravených řečnických projevů, které jsou výsledkem využití všech získaných vědomostí a dovedností.

8.20 Seminář z anglického jazyka

8.20.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

Předmět Seminář z anglického jazyka je součástí vzdělávací oblasti Jazyk a jazyková komunikace. Je zařazen jako povinně volitelný předmět v sextě a septimě.

8.20.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Předmět je zaměřen na systematickou přípravu k mezinárodním jazykovým zkouškám na úrovni B2 a C1 (podle SERR). Rozvíjí všechny jazykové dovednosti a vede žáky k využívání strategií potřebných pro úspěšné složení zkoušky. V sextě se jedná o přípravu na složení zkoušky na úrovni B2, v septimě na úrovni C1.

Absolvování předmětu však složení příslušného certifikátu nenárokuje.

Učivo zahrnuje slovní zásobu k následujícím tematickým okruhům:

Oblast veřejná – veřejné instituce, veřejná oznámení, úřady, hlavní politické strany, služby, jednání a soutěže.

Oblast pracovní – firmy, průmysl, státní správa, zemědělství, profese, reklama, návod, nástroje a zařízení.

Oblast vzdělávací – školské systémy, profesní instituce, povolání a tituly, prostředí školy, diskuze a debaty.

Oblast osobní – domov, krajina, vztahy, vybavení pro sport a zábavu, zdraví, životní styl, četba.

Oblast osobnostní – světonázor, identita, způsob vnímání sama sebe.

Oblast společenská – příroda, životní prostředí, ekologie, globální problémy, věda a technika, pokrok.

Reálie zemí studovaného jazyka – politické a ekonomické postavení ve světě, charakteristika ekonomiky, společnosti a kultury, vztahy s Českou republikou, literatura, významná díla a autoři, věda, technika, sport, umění, významné osobnosti, díla, úspěchy, život a tradice, vzdělávání, národní zvláštnosti, jazykové zvláštnosti a odlišnosti, média, aktuální události a dění většího významu, autentické materiály (tisk, rozhlas, televize, film).

Charakter předmětu a výše uvedené tematické celky umožňují nenásilnou realizaci mezipředmětových vztahů a průřezových témat, jako jsou Multikulturní a Environmentální výchova a Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech.

8.20.1.2 Formy realizace předmětu

Seminář z anglického jazyka bude organizován dle základní strategie obsažené v ŠVP. V sextě je výuka realizována v rámci jedné hodiny týdně, v septimě dvě hodiny týdně.

8.20.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů.

Pravidelně odečítáme cca 10 týdnů

Podzimní a vánoční prázdniny 2 týdny

Jarní prázdniny 1 týden

Velikonoční prázdniny cca 1 týden

Předmaturitní a maturitní týden cca 1 týden

Poslední týden školního roku 1 týden

ŠVP a kurzy 1 týden

Mimořádné okolnosti

(havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.) 3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Sexta 1 hodina (tj.34 za rok)

Septima 2 hodiny (tj.68 za rok)

8.20.1.4 Organizace předmětu

Výuka probíhá ve třídách vybavených audiovizuální technikou. V průběhu výuky jsou upřednostňovány aktivizující metody a formy práce.

8.20.2 Výchovné a vzdělávací strategie

Smyslem a cílem vzdělávání v anglickém jazyce je vybavit všechny žáky souborem takových kompetencí, které umožní všem žákům dosáhnout **úrovně B2 / C1 podle Společného evropského referenčního rámce (SE)** a připravit je tak na další vzdělávání a uplatnění ve společnosti.

8.20.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Kompetence k učení

Učitel:

- Ve výuce prezentuje různé způsoby přístupů ke studiu jazyka a žáky vede k tomu, aby je využívali.
- Vede žáky k hledání souvislostí jak u jazykových struktur, tak u slovní zásoby.
- Tam, kde je to možné, využívají učitelé srovnání s jinými jazyky, které žáci znají, i s mateřštinou.
- Zadává takové úkoly, v jejichž rámci žáci samostatně vyhledávají a zpracovávají informace z cizojazyčných textů.
- Zahrnuje do hodin i domácí přípravy práci se slovníky, referenčními příručkami, multimediálním jazykovým softwarem a internetem.
- Zvyšuje důvěru žáků v jejich jazykové schopnosti a upevňuje návyky nutné k samostatné práci s jazykem extenzivní četbou upravených i autentických textů.

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Poskytuje žákům prostor k samostatnému řešení jazykových problémů i k jejich různým řešením. Využívá příležitosti demonstrovat komplexní charakter jazyka a vede žáky k jeho respektování.
- Vede žáky neustálou prací s texty, kterým ne vždy beze zbytku rozumějí, či obsahují neúplné věty i odstavce, k dovednosti zacházet s nekompletními informacemi.
- Vede žáky k nutnosti domýšlení, hledání souvislostí a smyslu.
- Ve výuce simuluje modelové situace, se kterými se žáci mohou setkat v praktickém životě (psaní dopisů na různá témata, rozhovory v různých kontextech, poslech neznámých mluvčích atd.).
- Žáky postupně vede k řešení prací většího rozsahu a komplexnějšího charakteru (např. zpracování informací z cizojazyčné literatury a prezentace výsledků před třídou).
- V rámci konverzace na různá témata po žácích vyžaduje zřetelnou argumentaci při vyjadřování názorů.

Kompetence komunikativní**Učitel:**

- Rozvíjí u žáků dovednosti spojené se čtením, poslechem, mluvením a psaním standardními metodami výuky cizího jazyka. Rozvoj komunikativní kompetence je obsažen v samé podstatě předmětu.
- Dává žákům příležitost ke komunikaci s rodilými mluvčími a anglicky mluvícími cizinci v rámci hodin konverzace, výměn, poznávacích zájezdů.
- V rámci konverzace učitel kultivuje u žáků schopnost vyjádření vlastního názoru a jeho obhájení, stejně tak učí umění naslouchat názorům druhých a tolerovat odlišnosti.
- Vede žáky při práci s jazykovým materiálem k přesnosti, k identifikaci podstatných informací a rozvíjí jejich interpretační schopnosti.

Kompetence sociální a personální**Učitel:**

- Párovým a skupinovým řešením úkolů v hodinách umožňuje žákům rozvíjet své schopnosti spolupracovat.
- V rámci výměn, kterých se účastní žáci z různých tříd i ročníků, poskytuje žákům možnost setkávání a spolupráce s různými lidmi.
- Pomocí specifického charakteru učení jazyka rozvíjí u žáků schopnost soustavné práce s dlouhodobými cíli.

Kompetence občanská**Učitel:**

- Nabízí žákům dostatek příležitostí k pochopení práv a povinností souvisejících s cestováním a životem v zahraničí.
- Nabízí dostatek modelových situací k prokázání praktických dovedností domluvit se v běžných i krizových situacích.
- Umožňuje žákům navazovat přátelské styky s anglicky hovořícími cizinci a následně chápat rozdíly mezi národy, vede žáky k toleranci, ohleduplnosti, respektování druhých lidí.
- Učí žáka respektovat nejen naše tradice, kulturní a historické dědictví, ale zároveň uznávat a studovat tradice jiných národů.
- Předává žákům základní znalosti o státním uspořádání zemí Evropské unie, USA, Kanady

Kompetence k podnikavosti**Učitel:**

- Při písemném vyjadřování žáků klade důraz na samostatnost vypracování úkolu a jeho vnější úpravu.
- Vede žáka k osvojení takových pracovních dovedností, které směřují k překonání určité konkrétní obtíže (práce se slovníkem jako pramenem všestranných informací o slovech).
- Zadává žákům samostatnou práci s encyklopediemi, mluvnickými a pravopisnými přehledy, cizojazyčnou literaturou.

Kompetence digitální**Učitel:**

- Vede žáky k dohledávání informací na internetu.
- Podporuje žáky k tvorbě projektů a prezentací s využitím digitálních technologií

- Vede žáky ke kritickému posuzování informací.
- Ve vyučovacích hodinách využívá výukové programy pro studium cizího jazyka k procvičování.
- Vede žáky k práci s vybranými internetovými aplikacemi, které jsou určeny pro studium cizího jazyka.

8.20.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Sexta

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.RECEPTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI (POSLECH, ČTENÍ S POROZUMĚNÍM)

1. V jednoduchém a dobře srozumitelném projevu rozeznává ty detailnější informace, k jejichž pochopení mu stačí slovní zásoba.
2. Sleduje děj filmů s jednoduchými dialogy a nekomplikovanou zápletkou.
3. Jednoduchému textu rozumí bez problémů, orientuje se v jeho struktuře a chápe jeho hlavní myšlenky. Najde požadované informace v takovém textu obsažené a rozliší informace hlavní od vedlejších.
4. Spontánně přizpůsobuje techniku čtení typu textu a účelu čtení.
5. Užívá různé techniky čtení (orientační, informativní, studijní) dle typu a účelu.
6. Umí využívat logického odhadu neznámých slov, slovních spojení, gramatických tvarů na základě kontextu, znalosti struktury jazyka.
7. Využívá různé druhy slovníků, encyklopedie, informativní literaturu.

II.PRODUKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI (ÚSTNÍ A PÍSEMNÝ PROJEV)

1. Na všeobecné téma se vyjadřuje stručně a srozumitelně, písemně i ústně.
2. Při komunikaci zahájí, vede a ukončí rozhovor o jednoduchých tématech. Rozumí natolik, že adekvátně reaguje na partnera, ač si některá slova či věty musí nechat vysvětlit či zopakovat.
3. Sestaví souvislý text na jednoduché téma (lineární sled myšlenek nebo příběh).
4. Vysvětlí své názory a stanoviska.
5. Přednese souvislý referát, projev na dané téma.
6. Logicky a jasně strukturuje volný písemný projev, osobní i úřední dopis.
7. Samostatně zpracuje práci většího rozsahu (referát, projekt, seminární práci) na základě studia materiálů v anglickém jazyce.
8. Využívá výkladové, překladové a odborné slovníky.
9. Interaktivní řečové dovednosti
10. Vyjádří a obhájí své názory a stanoviska písemnou i ústní formou a reaguje na podobná sdělení.
11. Všímá si souvislostí v rámci jazyka i mezi jazyky a snaží se jich využít pro porozumění.
12. Reaguje adekvátně v běžných životních situacích, užívá vhodné výrazy či je opisným vyjádřením nahradí.
13. Komunikuje rychle, spontánně ve složitějších situacích a usiluje o gramatickou správnost.
14. Všímá si rozdílů mezi formálním a neformálním jazykem a snaží se je respektovat ve svém projevu.
15. Diskutuje s rodilým mluvčím na různá témata, která se týkají odbornějších zájmů.

III. OČEKÁVANÉ VÝSTUPY PRŮŘEZOVÉHO TÉMATU MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

1. Chápe význam studia cizích jazyků jako zdroje poznávání pro osobní život, celoživotní vzdělávání, pracovní aktivity, mezinárodní komunikaci a kooperaci.
2. Získává prostřednictvím vzdělávání v anglickém jazyce vědomosti a praktické dovednosti a přehled o sociokulturním prostředí jiné jazykové oblasti.
3. Poznává jazykové zvláštnosti různých etnik v dnešním multilingvodním a multikulturním světě.

Sexta

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
<u>I. POLOLETÍ</u> Konverzace Daily life, people Food, restaurants Travel, transport, customs Entertainment, leisure Gramatika Present tense Past tense Modal verbs Phrasal verbs	I. 1,2,3,4,5; II. 1-8; III. 1,2,3; IV. 1,2,3 I. 4; II. 2,6; III. 1,2,4	17

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
<u>II. POLOLETÍ</u> Konverzace Education, career Health, fitness, sport Environment Science Media, fashion Gramatika Future forms Relative clauses Conditionals Phrasal verbs	I. 1,2,3,4,5; II. 1-8; III. 1,2,3,5; IV. 1,2,3 I. 1,4; II. 2,6; III. 1,2,4	17

Septima

Školní očekávané výstupy

ŽÁK:

I. RECEPTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI (POSLECH, ČTENÍ S POROZUMĚNÍM)

Dobře rozumí autentickým projevům typu rozhlasových a televizních dokumentárních a zpravodajských pořadů i standardní živé řeči.

Středně náročným všeobecným textům rozumí bez problémů, odborným se slovníkem. Krátkodobě si zapamatuje nejen hlavní myšlenky, ale i podstatné detaily. S porozuměním přečte neupravenou knihu středního rozsahu v angličtině.

Vyhledá informace z různých textů na všeobecné téma a pracuje s nimi.

Autentickým textům rozumí bez větších problémů, k detailnímu porozumění využije slovníku.

Pracuje s výkladovým slovníkem, využívá dvojjazyčný slovník.

II. PRODUKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI (ÚSTNÍ A PÍSEMNÝ PROJEV)

Svá sdělení vyjadřuje plynule, aniž by byl nucen obsahově redukovat to, co chce sdělit.

Vede diskusi prakticky o všech tématech, která je schopen rozebírat v mateřštině.

Reaguje adekvátně i ve složitějších a méně obvyklých situacích. Mluví spontánně, plynule a bez výraznějších zaváhání.

Logicky strukturuje formální i neformální písemný projev různých slohových stylů.

Sestaví souvislý text na širokou škálu témat a vyjádří své stanovisko.

Vyjádří a obhájí své myšlenky, názory a stanoviska vhodnou písemnou i ústní formou.

Ústně prezentuje výsledky své obsáhlejší práce s informacemi na všeobecné téma.

Diskutuje o odborných tématech v míře odpovídající jeho odborným znalostem.

Napíše úvahu na známé téma související s probíranými tematickými okruhy.

III. INTERAKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

Vybírá vhodné tištěné i multimediální zdroje jazykových informací, používá překladové i výkladové slovníky a referenční příručky jak k samostudiu, tak k práci s texty.

Komunikuje plynule a foneticky správně v složitějších, méně běžných situacích užitím vhodných výrazů a frazeologických obrátů.

Při setkání s rodilými mluvčími se zapojuje do živé diskuze na různá témata, týkající se odbornějších zájmů.

IV. OČEKÁVANÉ VÝSTUPY PRŮŘEZOVÉHO TÉMATU MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

Chápe význam studia cizích jazyků jako zdroje poznávání pro osobní život, celoživotní vzdělávání, pracovní aktivity, mezinárodní komunikaci a kooperaci.

Získává prostřednictvím vzdělávání v anglickém jazyce vědomosti a praktické dovednosti a přehled o sociokulturním prostředí jiné jazykové oblasti.

Poznává jazykové zvláštnosti různých etnik v dnešním multilingvním a multikulturním světě.

Septima

Učivo	Školní očekávané výstupy	Počet hodin
<u>I. POLOLETÍ</u> Konverzace Good company On the move, Money The natural world, Surfing Landmarks, Broadening horizons On demand Gramatika Determiners Verb patterns The passive Modals Reported speech	I. 1-6; II. 1-9; III. 1-3; IV. 1-3 I. 4; II. 2,6; III. 1-3	34

Učivo	Školní očekávané výstupy	Počet hodin
<u>II. POLOLETÍ</u> Konverzace Culture, Living life A steady job Mind over matter Lifestyle Looking after yourself Gramatika Comparison, Emphasis, Contrast and concession Participle Pronouns	I. 1-6; II. 1-9; III. 1-3; IV.1-3 I. 1,4; II.2,6; III. 1-3	34

8.20.2.3 Evaluace v předmětu

Podstatou evaluace je zjištění kompetencí – vědomostí, dovedností a postojů žáka - a formulace hodnotících soudů na základě porovnávání skutečného stavu se stavem předpokládaným, formulovaným očekávanými výstupy. Hodnocení kompetencí je poměrně složité, neboť se projevují při řešení úkolů různého typu. Některé výkony žáků je proto vhodné hodnotit pouze slovně, zapojovat do hodnocení samotné žáky a toto hodnocení používat jako motivaci ke zlepšení výkonů, nárůstu kompetencí. Pro celkové hodnocení používáme jako podklad průběžnou klasifikaci formou známek. Vedle toho hodnotíme řadu projevů žáků v hodinách slovně. Žáci by měli být cíleně vedeni k sebehodnocení a sebekontrolě. Cílem je ujistit se o jejich pokroku. Důležitou roli při tomto hodnocení hraje objektivita a pedagogický takt.

Průběžné hodnocení

- čtení - hodnotí se správnost, uvědomělost, plynulost a výraznost čtení
- porozumění čtenému textu
- poslech - hodnotí se úroveň syntetického porozumění a výsledky žáka v analytickém poslechu
- písemné vyjadřování - hodnotí se především informační hodnota a výstižnost vyjádření obsahu, uspořádání myšlenek, srozumitelnost, jazyková správnost, přiměřený rozsah úkolu a samostatnost jeho vypracování
- ústní vyjadřování - hodnotí se rozsah použitého jazykového materiálu; plynulost projevu, správnost použitých jazykových prostředků a úroveň zvukové realizace (výslovnost, přízvuk, intonace)

Ověřování nárůstu kompetencí

Hodnotit stav a nárůst kompetencí je mimořádně složitý úkol, neboť na rozdíl od očekávaných výstupů nejde o soubor exaktně měřitelných faktů. Budou platit dva základní postupy:

- Vyučující stanoví dle své úvahy, jaké skutečnosti budou předmětem hodnocení v oblasti kompetencí. Jasně formuluje, co považuje za klady a zápory, a podle toho bude stanovovat známku.
- V oblasti hodnocení kompetencí budeme využívat jako v ostatních předmětech služeb profesionálních firem, které se dlouhodobě testováním přidávané hodnoty a kompetenci zabývají.

Zodpovědné hodnocení má průběžně poskytovat nejen zpětnou vazbu žákovi o jeho studijních výsledcích, ale má být pro něj i zdrojem motivace pro další výkon a ukazovat mu směr učební činnosti. V rámci předmětu budou respektována pravidla klasifikace uvedené v ŠVP s využitím pěti klasifikačních stupňů. Je možné používat i dílčí slovní hodnocení.

8.21 Konverzace v německém jazyce

8.21.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.21.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Konverzace v německém jazyce je samostatný volitelný vyučovací předmět. Podle Společného evropského rámce pro jazyky nabízí tento předmět vzdělání k dosažení úrovně **B1/B2** a poskytuje základ pro dorozumění a komunikaci žáků v rámci Evropy a světa. Jeho osvojování snižuje u žáků jazykovou bariéru a přispívá tak ke zvýšení mobility žáka jak v jeho osobním životě, tak v pracovním uplatnění. Žáci zároveň poznají odlišnosti ve způsobu života lidí v jiných zemích a jiné kulturní tradice.

Obsahem výuky je systematické rozvíjení řečových dovedností, zahrnujících rozvoj receptivních, produktivních schopností, reálií německy mluvících zemí a pracovních návyků, vedoucích k pozdějšímu efektivnímu studiu cizího jazyka.

Učivo zahrnuje slovní zásobu k tematickým okruhům: domov, rodina, bydlení, škola, volný čas a zájmová činnost, sport, péče o zdraví, stravování, město, oblékání, nákupy, příroda, počasí, člověk a společnost, cestování, sociokulturní prostředí příslušných jazykových oblastí, základy německého obchodního jazyka a jiné. Charakter tohoto předmětu dává možnost zařazovat i témata z předmětů jako jsou Multikulturní, Environmentální výchova a Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech. Žáci se učí využívat jazykovou a kulturní pluralitu pro potřebnou diskuzi jazykové a kulturní rozrůzněnosti (v ČR, v Evropě), rozvíjet své jazykové kompetence pro kontakt a spolupráci s příslušníky jiných etnik (v ČR, v Evropě), používat jazyk, aby byl zbaven rasistických a diskriminujících výrazů a respektovat, že každý jazyk má své specifické rysy, žádný není nadřazen jiným jazykům.

Vzhledem k šíři tematických celků dochází k nenásilnému uplatňování mezipředmětových vztahů.

Cílem je zvládnutí dostačujících vyjadřovacích prostředků a odpovídající slovní zásoby k tomu, aby se žák domluvil a vyjadřoval gramaticky a obsahově správně v jakékoli situaci.

8.21.1.2 Formy realizace

Základní formou realizace předmětu je vyučovací hodina.

Základní formou realizace je vyučovací hodina a dle časové dotace v jednotlivých ročnících. Každému tématu je věnován specifický počet hodin s ohledem na jeho náročnost. V průběhu výuky budou v hodinách upřednostňovány aktivizační metody práce, vybrané se zaměřením na probírané učivo a na schopnosti žáků. Výuka směřuje ke zvládnutí očekávaných výstupů a k přímému rozvíjení klíčových kompetencí žáků.

Vhodnými formami realizace hodin mohou též být:

Brainstorming: tato metoda se používá při uvedení nového tématu, přičemž žák vymyslí veškeré pojmy a asociace, související s tématem.

Krátké dialogy a dramatizace: žák předvede dialog k dané situaci a pokusí se zahrát roli tak, aby se přiblížila co nejvíce realitě.

Volné psaní – uvolnění myšlenek; rozvíjí vyjadřovací schopnosti, umožňuje lepší pochopení souvislostí. Stanoví se určitý časový limit, kdy žáci písemně vyjadřují názor k danému tématu, dobrovolně pak prezentují svou práci, následuje diskuze.

Práce s textem – umožňuje lepší porozumění textu, vede k samostatnému zpracování psaného materiálu. Každý žák pracuje s vlastní kopií textu, formuluje základní myšlenku textu, formou řízené diskuze se vysvětlují nejasnosti.

Tvorba textu podle zadání – vytvořit povídku o písmenech, sestavit příběh podle zvuků, napsat příběh podle viděné situace, vést monology za neživé věci, vyjadřovat vztah k majiteli, vést dialog dvou předmětů atd.

Tvorba miniprojektů – žáci vytvoří svoji čítanku, uspořádají Burzu knih (každý žák prezentuje svou knížku tak, aby získal ostatní pro přečtení), zmodernizují staré texty, přepracují povídku tak, že skončí úplně jinak atd.

8.21.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů. Pro oktávy plánujeme pouze 28 vyučovacích týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Před maturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Kvinta - sexta – 1 hodina týdně (tj. 34 za rok)

Oktáva - 2 hodiny týdně (tj. 56 v oktávě za rok)

Orientační počet hodin v tematických plánech je uváděn i sumárně na celé pololetí vzhledem ke specifice předmětu; jednotlivým tématům může být věnován odlišný počet hodin.

8.21.1.4 Organizace předmětu

Předmět je vyučován od kvinty. Výuka Konverzace v německém jazyce probíhá i ve skupinách složených ze žáků dvou paralelních tříd. Převážná část výuky se realizuje v klasické třídě, některé hodiny probíhají v učebnách vybavených audiovizuální technikou a počítači, popř. ve školní knihovně. V průběhu výuky jsou upřednostňovány aktivizující metody a formy práce.

8.21.2 Výchovné a vzdělávací strategie

Cílem výuky je vést žáky k získávání zájmu o německý jazyk. Směřuje k jeho praktickému používání při komunikaci a k získání praktických dovedností. To znamená, že v průběhu čtyřletého cyklu musí dosáhnout úroveň takových řečových dovedností (poslech, mluvení, čtení a psaní), které mu umožní bezproblémovou komunikaci v mnoha oblastech společenského života a umožní mu dále je rozvíjet v budoucím uplatnění. Vzdělávání směřuje k dosažení **úrovně B1/B2 podle Společného evropského rámce pro jazyky**. Žák komunikuje přiměřeně správně ve známých i méně známých kontextech. Používá širokou škálu jazykových funkcí a v jejich rámci reaguje. Využívá náročnější gramatické a frazeologické vyjadřovací

prostředky neutrálního funkčního stylu, seznamuje se i s jinými stylistickými rovinami, které dokáže v přiměřené formě použít.

Strategie výuky konverzace v německém jazyce spočívá v tom, že v prvním roce výuky je učivo vymezeno v souladu s učivem probíraným v klasických hodinách německého jazyka. Výuka si bere za cíl zvyšovat mluvní pohotovost žáků a rozšiřovat jejich slovní zásobu. V dalších letech jsou v hodinách konverzace žáci systematicky připravováni na maturitní zkoušky, tzn. že je vymezeno učivo v rozsahu maturitních okruhů a výuka se orientuje na nácvik všech složek jazyka, tj. schopnost porozumění mluvenému a psanému textu a schopnost samostatného ústního a písemného projevu. Učivo je pro obě jazykové úrovně shodné, ale při jeho realizaci se rozlišuje cílová úroveň B2 a B1.

8.21.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Smyslem a cílem vzdělávání v německém jazyce je vybavit všechny žáky souborem takových kompetencí, které jim umožní dosáhnout požadované a plánem vytčené úrovně a tím je připravit na další vzdělávání a jejich následné využití ve společnosti.

Kompetence k učení

Učitel:

- Vybírá a využívá pro efektivní učení a motivaci vhodné způsoby, metody a strategie.
- Zadává úkoly ve vyučovací hodině, k domácí přípravě, ale i dlouhodobého rázu tak, aby si žák dokázal práci sám organizovat.
- Ukládá jak si vyhledávat informace a dále s nimi kvalitně pracovat (reprodukce, vypravování,...).
- Zadává úkoly, které vyžadují práci s různými zdroji informací, a tím vede žáky k tomu, aby je porovnával a hodnotil (seminární práce, diskuze,...).
- Provádí rozbor plnění úkolů s cílem dosáhnout u žáků schopnosti sebehodnocení, přijetí ocenění i kritiky vedoucí k poučení z chyb (diskuze, rozbor prací,...).

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Vede v cizím jazyce debaty k různým problémům (práce s texty, poslech, úryvek z uměleckého textu a filmu,...).
- Zadává úkoly, které vyžadují logické uvažování.
- Vyžaduje interpretaci získaných poznatků s vlastními závěry (reprodukce, dokončení textu, volné vyprávění,...).

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Vede žáky především k uplatnění komunikativní složky jazyka jako hlavního cíle výuky (rozhovory, vyprávění, diskuze,...).
- Vyžaduje užívání odborné terminologie s ohledem na dosaženou jazykovou úroveň (gramatická cvičení, reálie, ...).
- Zadává úkoly vyžadující užití moderních technologií (práce na PC,...).
- Seznamuje žáky se všemi úrovněmi jazyka a vyžaduje jejich rozlišování v různých situacích (práce se slovníky, audiovizuálními pomůckami a autentickými materiály,...).

- Vyžaduje vhodnou formou prezentaci prací žáků před publikem a zajišťuje kontakt s cizími lidmi hovořícími daným jazykem za účelem ověření znalostí v něm (výměna žáků, olympiády,...).

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Zařazuje do výuky týmovou spolupráci žáků ve dvojicích nebo skupinách
- Dohlíží na sociální kontakty žáků při práci.
- Respektuje vlastní myšlenky a názory žáků při týmové práci.
- Provádí pravidelná hodnocení společné práce a vyžaduje podíl žáků na něm (hodnocení seminárních prací, prezentací, výkonů za určité časové období s vytčením dalších cílů).
- Zadává cíleně úkoly zaměřené na spolupráci různých individualit a integraci méně aktivních jedinců (skupinová práce při řešení různorodých úkolů).
- Využívá právě probíraných témat k zdůraznění zodpovědnosti za vlastní život a zdraví (diskuze, samostatný písemný projev,...).
- Vede žáky k předávání a výměně svých studijních zkušeností ostatním
- Nabízí žákům další možnosti zlepšení.

Kompetence občanská

Učitel:

- Srovnáváním reálií vlastní země s reáliemi zemí, jejichž jazyk studují, vede žáky k uvědomění si kulturních a duchovních hodnot vlastní země (diskuze, názorné příklady, seminární práce, práce na PC,...).
- Zařazuje do vyučovacích hodin aktuální události a diskusi o nich (mluvní cvičení, aktuality, diskuze,...).
- Při vhodných tématech zmiňuje krizové situace a vyžaduje návrhy řešení (simulační cvičení, živé dialogy,...).
- Vyžaduje plnění zadávaných úkolů a přiměřenou formou je kontroluje a hodnotí (domácí úkoly a ústní příprava,...).

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

- Organizuje výuku tak, aby byla pro žáky přitažlivá a získávala je i pro studium daného předmětu.
- Volí takové způsoby práce, aby dokázal užitečnost předmětu pro praktický život a budoucí povolání (práce s autentickými materiály, rozhovory s rodilými mluvčími, inzerce,...).
- Zařazuje do výuky vyhledávání informací o vzdělávacích a pracovních příležitostech v zemích studovaného jazyka (PC, inzerce, tvorba dotazníku a životopisu uchazeče,...).

Kompetence digitální

Učitel:

- Vede žáky ke kritickému zhodnocení informací.
- Vede žáky k samostatnému digitálnímu zpracování úloh.
- Vede žáky k samostatné práci s audiovizuální technikou při práci s hlasem.
- Vede žáky ke skupinové práci při digitálním zpracování témat.
- Vede žáky k dohledávání informací na internetu.
- Ve vyučovacích hodinách využívá výukové aplikace.

8.21.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Kvinta

Školní očekávané výstupy

Žák:

I. RECEPTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Pochopí hlavní myšlenky a body autentického ústního projevu na aktuální téma, rozpozná hlavní a doplňující informace.
2. Odliší v mluveném projevu jednotlivé mluvčí, rozpozná různý styl, citové zabarvení, názory a postoje jednotlivých mluvčích.
3. Pochopí hlavní body a myšlenky autentického čteného textu či písemného projevu jednoduššího obsahu.
4. Rozpozná strukturu textu a rozliší hlavní a doplňující myšlenky.
5. Dovede pracovat s různými informacemi získanými z různých zdrojů.
6. Pochopí význam neznámých slov na základě již osvojených znalostí slovní zásoby, z kontextu, znalostí tvorby slovní zásoby a internacionalismů.
7. Využívá média k získání informací.
8. Čte s porozuměním nenáročnou literaturu psanou v současném německém jazyce.

II. PRODUKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Dovede jednoduše formulovat svůj názor, dopouští se při tom chyb v obtížnější gramatice.
2. Používá při reprodukci přečteného nebo vyslechnutého autentického textu slovní zásoby a jazykové struktury odpovídající jednoduššímu textu.
3. Dovede jednoduše promluvit na dané téma
4. Zvládne podrobněji popsat vše, co se týká jeho osoby a blízkého okolí, včetně činností s nimi souvisejícími.
5. Aplikuje své znalosti při strukturování písemného projevu základních slohových stylů.
6. Umí přijmout a předat některé základní informace.
7. Používá všeobecnou slovní zásobu nižší náročnosti.
8. Používá překladové slovníky při zpracování písemného projevu na neznámé téma.

III. INTERAKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Umí jednoduše vyjádřit své myšlenky, názory a stanoviska jak písemně, tak ústně.
2. Reaguje spontánně a převážně gramaticky správně na texty jednodušších slovních útvarů.
3. Vyjadřuje se foneticky správně.
4. Dovede diskutovat s rodilými mluvčími, pokud ti hovoří pomalu, zřetelně a používají jednoduchou slovní zásobu.

IV. PRŮŘEZOVÉ TÉMA MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

1. Chápe význam studia cizích jazyků jako zdroj poznávání pro osobní život, celoživotní vzdělávání, pracovní aktivity, mezinárodní komunikaci a kooperaci.
2. Získává prostřednictvím vzdělávání v cizích jazycích a dalších předmětech vědomosti, praktické dovednosti a přehled o sociokulturním prostředí jiné jazykové oblasti.
3. Poznává jazykové zvláštnosti různých etnik v dnešním multilingvním a multikulturním světě.

Kvinta

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>			
Tematické celky		17	Všechny ŠOV postupují soustavně všemi tématy vzhledem k specifice předmětu.
Sport	I.1,2,4,5,6,7 II.3,4,5,6,7 III.1,2,3,4 IV. 1-3	4	Mezipředmětové vztahy:
Volný čas	I.1,2,3,4,5,6,7 II.1,2,3,4,5,6,7,8 III.1,2,3,4, IV. 1-3	4	Multikulturní výchova, etika, zeměpis, dějepis. Ve všech tématech je vytvářen vztah k multilingvním situacím a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí.
Svátky a zvyky	I.1,2,3,4,5,6,7,8 II.1,2,3,5,6,7 III.1,2,3,4, IV. 1-3	4	
Kultura - základní pojmy	I.1,2,3,4,5,6,7,8 II.1,2,3,4,5,6,7,8 III.1,2,3,4, IV. 1-3	5	

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>			
Tematické celky		17	
Média	I.1,2,3,4,5,6,7,8 II.1,2,3,4,5,6,7,8 III.1,2,3,4, IV. 1-3	5	Ve všech tématech je vytvářen vztah k multilingvním situacím a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí.
Německy mluvící země, základní pojmy			

Sexta

Školní očekávané výstupy

Žák:

I. RECEPTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Zorientuje se v nenáročných textech, vyhledá v nich hlavní i vedlejší informace.
2. Vnímá zvukové odlišnosti jazyka, rozumí jednoduchým poslechovým textům, ve kterých rozliší jednotlivé mluvčí a identifikuje různý styl a citové zabarvení promluvy v přiměřeném tempu.
3. Rozumí přiměřeným dialogům s tématy každodenních situací.
4. Seznamuje se s německými frázemi.
5. Zorientuje se v nenáročné autentické ukázce.
6. Používá dvojjazyčný slovník, vyhledá informaci nebo význam slova ve vhodném výkladovém a jiném slovníku.

II. PRODUKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Srozumitelně reprodukuje přečtený nebo vyslechnutý, méně náročný autentický text se slovní zásobou k probíraným tématům.
2. Je schopen zodpovědět přiměřené úkoly dané k jednoduché filmové ukázce.
3. Sestaví ústní i písemné sdělení týkající se situací souvisejících s probíranými tematickými okruhy.
4. Vyžádá složitější informaci.
5. Souvisle a bez přípravy hovoří o jednoduchých tématech, do kterých zařadí jednodušší fráze.
6. Bez problémů vypráví minulé události a používá základní výrazy pro vyjádření vztahů mezi větami:

III. INTERAKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Vyjadřuje se téměř plynule bez větších fonetických chyb.
2. Reaguje adekvátně při použití méně náročných jazyk. (gramatických a frazeologických) prostředků.
3. Komunikuje s rodilými mluvčími na známé a blízké téma.
4. Písemně sestaví složitější sdělení.
5. Zapojí se do diskuse a přiměřeným způsobem obhájí svůj názor.

IV. PRŮŘEZOVÉ TÉMA MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

1. Chápe význam studia cizích jazyků jako zdroj poznávání pro osobní život, celoživotní vzdělávání, pracovní aktivity, mezinárodní komunikaci a kooperaci.
2. Získává prostřednictvím vzdělávání v cizích jazycích a dalších předmětech vědomosti, praktické dovednosti a přehled o sociokulturním prostředí jiné jazykové oblasti.
3. Poznává jazykové zvláštnosti různých etnik v dnešním multilingvním a multikulturním světě.

SEXTA

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>			
Tematické celky	I. 1-6, II. 1-6, III. 1-5, IV. 1-3	17	Každý tematický celek obsahuje všechny ŠOV
Rodina a rodinný život		5	Mezipředmět. vztahy: MKV,
Mládež a společnost		4	ZSV, D, Bi, Inf aj.
Zdraví a zdravý životní styl		4	Ve všech tématech je vytvářen vztah k multilingvním situacím a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí.
Stravování		4	

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>			
Tematické celky	I. 1-6, II. 1-6, III. 1-5	17	Mezipředmětové vztahy: ZSV, MKV, Z, B, INF aj.
Životopis, plány do budoucna, výběr povolání	IV. 1-3	9	Ve všech tématech je vytvářen vztah k multilingvním situacím a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí.
Německo, Berlín		8	

OKTÁVA

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.RECEPTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Samostatně se zorientuje v textu zabývajícím se běžnými tématy a aktuálními záležitostmi vyžadujícím hlubší porozumění a vyhledá v nich informace.
2. V autentickém mluveném projevu na všeobecná a známá témata porozumí hlavním myšlenkám i podrobnějším informacím, zorientuje se v projevu na neznámé téma.
3. Vyhledá a shromáždí informace z různých textů na méně běžné, konkrétní téma a pracuje se získanými informacemi.
4. Užívá různé techniky čtení dle typu textu a účelu čtení.
5. Rozliší v mluveném projevu jednotlivé mluvčí, identifikuje různý styl, citové zabarvení, názory, a stanoviska jednotlivých mluvčích.
6. Rozumí hlavnímu smyslu většiny rozhlasových a televizních programů, které se zabývají aktuálními záležitostmi.
7. Čte s porozuměním literaturu ve studovaném jazyce, zorientuje se i v originálních textech.
8. V textu na všeobecná a známá témata rozliší hlavní i vedlejší myšlenky, se slovníkem se zorientuje v nepříliš složitém odborném textu.
9. Rozumí některým hraným filmům.

II.PRODUKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Srozumitelně reprodukuje přečtený nebo vyslechnutý, náročnější autentický text se slovní zásobou na probíraná témata.
2. Je schopen zodpovědět úkoly dané k jednoduché filmové ukázce.
3. Sestaví složitější ústní i písemné sdělení týkající se situací souvisejících s probíranými temat. okruhy.
4. Vyžádá složitější informaci.
5. Souvisle a bez přípravy hovoří o jednoduchých tématech, do kterých zařadí jednodušší fráze.
6. Bez problémů vypráví minulé události a používá základní výrazy pro vyjádření vztahů mezi větami.

III.INTERAKTIVNÍ ŘEČOVÉ DOVEDNOSTI

1. Vyjadřuje se téměř plynule bez větších fonetických chyb.
2. Reaguje adekvátně při použití složitějších jazykových (gramatických a frazeologických) prostředků.
3. Komunikuje s rodilými mluvčími na známé a blízké téma.
4. Písemně sestaví složitější sdělení.
5. Zapojí se do diskuze a přiměřeným způsobem obhájí svůj názor.

IV.PRŮŘEZOVÉ TÉMA MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

1. Chápe význam studia cizích jazyků jako zdroj poznávání pro osobní život, celoživotní vzdělávání, pracovní aktivity, mezinárodní komunikaci a kooperaci.
2. Získává prostřednictvím vzdělávání v cizích jazycích a dalších předmětech vědomosti, praktické dovednosti a přehled o sociokulturním prostředí jiné jazykové oblasti.
3. Poznává jazykové zvláštnosti různých etnik v dnešním multilingvním a multikulturním světě.

Oktáva

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		36	Každý temat. celek obsahuje všechny očekávané výstupy
Tematické celky	I.1-9, II. 1-6, III. 1-5		Mezipředm. vztahy: Z, D, ČJ, MKV Ve všech tématech je vytvářen vztah k multilingvním situacím a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí.
Věda a technika v životě člověka	IV.1-3	9	
Služby		9	Doporučuje se čtení
Švýcarsko		9	originální literatury,
Německý jazyk a německy mluvící země		9	návštěva kina, divadla a jiné.

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>		20	Mezipředm. vztahy: Z, ZSV, D, ČJ, MKV Ve všech tématech je vytvářen vztah k multilingvním situacím a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí.
Tematické celky	I.1-9, II. 1-6, III. 1-5		
Vzdělávací systémy něm. mluvících zemí	IV.1-3	6	Doporučuje se čtení literatury v originále,
Literatura německy mluvících zemí		8	návštěva kina, divadla a jiné.
Současná společnost a její problémy		6	

8.21.2.3 Evaluace v předmětu

Evaluace v předmětu Konverzace v německém jazyce se řídí obecnými zásadami formulovanými v úvodní kapitole. Zde uvádíme pouze specifika, kterými se tento předmět odlišuje od ostatních předmětů.

Pravidla pro hodnocení a klasifikaci žáků

- Pro celkové hodnocení žáka využíváme klasifikaci i slovní hodnocení.
- Součástí každého hodnocení žáka je zpětná vazba s vhodnou formulací a pozitivním vyjádřením, povzbuzením.
- Při hodnocení klademe důraz nejen na osvojené vědomosti a jazykové dovednosti, ale i na tvůrčí přístup jednotlivců, spolupráci ve skupině.
- Součástí hodnocení je i sebehodnocení žáka a jeho schopnost posoudit výkony druhých, přičemž nehodnotí pouze konečný výsledek práce, ale celý proces.

Základní pravidla pro použití klasifikace

- Při klasifikaci používáme pět klasifikačních stupňů.
- Do klasifikace zahrnujeme vědomosti, jazykové dovednosti, postup, práci s informacemi a kreativitu žáka.
- Probrané a dostatečně procvičené učivo klasifikujeme v hodinách průběžně ústní i písemnou formou.
- Písemné práce většího rozsahu oznamujeme včas.
- Tradiční ústní zkoušení nahrazujeme efektivnějšími způsoby prověřování dovedností vědomostí žáka, především způsobem práce ve skupině.
- Za důležitý prvek hodnocení v procesu učení považujeme práci s chybou a dáváme žákovi příležitost si chybu uvědomit, pracovat s ní a odstranit ji.

Základní pravidla pro použití slovního hodnocení

- Slovní hodnocení používáme průběžně, upřednostňujeme ho při hodnocení produktivních jazykových dovedností (psaní, mluvení) jak jednotlivců, tak při skupinové projektové práci.
- Využíváme slovní hodnocení při motivaci žáka.
- Hodnotíme osobní pokrok žáka a porovnáváme jeho aktuální výkon s předchozími výsledky vlastní práce, ale i s aktuálními výkony ostatních žáků.
- Vedeme žáky k hodnocení práce ostatních i vlastní práce.

Kritéria hodnocení

Hodnotíme to, jak žák zvládl výstupy jednotlivých vyučovacích hodin, respektive tematických celků, jeho schopnost řešit problémy smysluplně a tvůrčím způsobem, ale i úroveň komunikačních dovedností. Ověřování klíčových kompetencí je úkol složitější, ale na úrovni středoškolského vzdělávání je možné je postihnout při řešení náročných úkolů při vypracovávání seminárních prací, projektů, zpracování Gladiátorských her apod. Zde lze již očekávat vysokou úroveň danou speciálním zaměřením, rozvinutím talentu a cílevědomého směřování na vysoké školy. Zásadní je, abychom se vždy snažili hodnotit objektivně, spravedlivě, bez emocí, podle předem daných kritérií. V co největší míře se snažíme do hodnocení začleňovat samotné žáky, aby se učili kriticky a objektivně posoudit výkon nejen druhých, ale i svůj vlastní.

Formy ověřování vědomostí:

Písemné práce zahrnují krátké písemné formy, slohové práce, projektové práce a jiné, které mají zejména ověřit zvládnutí očekávaných výstupů. Jsou hodnoceny podle

přesně stanovených a předem daných kritérií, která zajišťují objektivitu a stejný přístup ke všem a jsou pak vhodným materiálem pro vyvozování závěrů z hlediska zvládnutí očekávaných výstupů.

Ústní zkoušení a mluvený projev už nepředstavuje tradiční ústní zkoušení před tabulí, které je již překonáno, neboť zabírá zbytečně čas, nudí a vede ostatní k nečinnosti, ale zaměřuje se jak na ověření očekávaných výstupů, tak kompetencí, protože může jít o různé formy ústního projevu (mluvní cvičení, rozhovory, demonstrace apod.). Jejich hodnocení je však obtížnější a často zde hraje významnou roli prvek subjektivity.

Zpracování referátů a prací k danému tématu již nabízí větší možnost hodnotit zvládnutí nejen obsahové stránky, ale i kompetencí. Výraznou roli zde hraje ústní hodnocení učitele, ale i spolužáků a možnost vyjádření samotného žáka – obhajoba předneseného.

Intelektuální a mechanické úkoly jsou vhodným momentem pro hodnocení kompetencí.

Projektové a skupinové práce lze hodnotit známkou za předem přesně daných kritérií, i to je však vhodné spojit s hodnocením slovním. Ve většině případů dokonce musí být doplněno ústním rozbohem a zatažením třídy do hodnotícího procesu.

Gladiátorské hry dokumentují dvojí pohled a nezávislé hodnocení. Prvním hodnotitelem je vedoucí práce, který se zaměřuje na úroveň zpracování, iniciativu a přístup žáků ke zpracovávání tématu, druhým pak třídní učitel, který hodnotí úroveň prezentace, vystupování a vyjadřování autorů práce. Nezanedbatelným hodnotitelem jsou diváci, kteří v konečné fázi rozhodují o práci, která nejvíce zaujal.

8.22 Seminář z literatury a filmu

8.22.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.22.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Vyučovací předmět Seminář z literatury a filmu je zařazen do výuky jako povinně volitelný předmět v sedmém ročníku víceletého gymnázia. Jsou mu věnovány 2 hodiny týdně. Seminář je jednoletý a navazuje na získané vědomosti, dovednosti a kompetence v předmětu Český jazyk a literatura v průběhu předchozího studia. Cílem semináře je tyto vědomosti v oblasti literárněhistorického poučení o uměleckých prostředcích slovesného umění prohloubit, rozšířit a posunout je na vyšší kvalitativní i kvantitativní úroveň. Součástí je také výchova žáků ke sdělnému kultivovanému jazykovému projevu a k podílení se na rozvoji vlastního duchovního života.

Žák dovede vymezit význam umění pro člověka, je schopen výběru v literatuře a toleruje vkus druhých. Vnímá rizika prostředků masové komunikace a dovede se bránit manipulaci a intoleranci. Vývoj kultury a umění chápe ve společenských i historických souvislostech. Seznamuje se s filmovou i divadelní adaptací literárních děl a učí se chápat jejich uměleckou hodnotu.

Předmět se skládá ze dvou základních oblastí – jazykové a estetické, které se vzájemně doplňují.

Vyučující používá tradiční metodické postupy stejně jako inspirativní metody (např. vlastní tvůrčí práce, skupinová práce apod.). Pomůcky i materiály budou voleny dle aktuální potřeby, která se bude přizpůsobovat konkrétním žákům. Důvodem je snaha přimět jednotlivé žáky k aktivnímu čtenářství, které umožňuje estetický prožitek a dává možnost k přemýšlení a k diskuzi, která bude žáky nutit k užívání správného pojmového aparátu.

8.22.1.2 Formy realizace

Základní formou realizace je vyučovací hodina. V průběhu výuky budou upřednostňovány aktivizační a receptivní metody práce, vybrané s ohledem na probírané učivo a schopnosti žáků. Vždy ale platí, že hodiny směřují ke zvládnutí očekávaných výstupů a k přímému rozvíjení klíčových kompetencí, tzn. jsou naplněny bezprostřední aktivní prací žáků v průběhu celé hodiny.

Nosným principem je aktivita, samostatnost a řešení problémů. Žáci jsou motivováni k větší aktivitě, aby rozvinuli svůj kreativní potenciál, šli novými, alternativními a nekonvenčními cestami při zpracování úkolů, zjistili vlastní možnosti a schopnosti řešení, uplatnili naplno svůj talent.

V některých hodinách učitel ustupuje do pozadí, dohlíží, radí, usměrňuje. Do přípravy takovýchto hodin je vhodné zapojit i žáky, nechat jim podíl na spoluplánování výuky, což působí nejen na větší zodpovědnost, ale rozvíjí i schopnost domluvit se, respektovat názor druhých, spolupracovat. Vhodnými formami realizace těchto hodin mohou být např.:

8.22.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	cca 3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Septima – 2 hodiny (tj. 68 za rok)

8.22.1.4 Organizace předmětu

Vyučovací hodiny probíhají většinou v běžné školní třídě. V případě besed a exkurzí je hodina realizována i mimo školní budovu.

8.22.2 Výchovné a vzdělávací strategie

8.22.2.1 Klíčové kompetence

Kompetence k učení

Učitel:

- rozvíjí čtenářskou gramotnost žáků
- uplatňuje různé způsoby práce s textem
- vede žáky k pohotové orientaci v textu, k vyhledávání konkrétních informací, k jejich hodnocení a uvádění do souvislostí (komparativní postupy při interpretaci literárního díla)
- vede žáky ke kritickému zhodnocení vlastních výkonů a k diskuzi o nich

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- zadává problémové úkoly a vede žáky k porozumění úkolu, k určení jádra problému, k získávání informací potřebných k řešení, ke spolupráci ve skupině
- inspiruje žáky k tvorbě vlastních textů
- vyžaduje od žáků schopnost kriticky interpretovat poznatky a zjištění, nacházet argumenty pro svá tvrzení a formulovat i obhájit svá tvrzení
- vede žáky k nahlížení na problém z různých stran a k toleranci jiného pohledu (např. i v interpretaci nesoudobého díla)

Kompetence komunikativní

Učitel:

- vede žáky ke kultivovanému vyjádření ústní i písemnou formou
- vede žáky k vyjadřování pomocí odborných pojmů
- vede žáky k respektu názoru druhých
- pěstuje u žáků schopnost vnímat a rozlišovat jednotlivé komunikační situace a jejich nuance v rámci literárního textu a sledovat jejich podíl na vytváření významu celého díla

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- vede žáky k reálnému posouzení svých schopností
- vede žáky k úvaze nad vlastním chováním a jeho důsledcích v různých situacích při práci s literárními a úvahovými texty
- vede žáky k aktivní spolupráci

Kompetence občanská

Učitel:

- vede žáky k respektování kulturních a duchovních hodnot jiných etnik, národů, náboženských skupin
- při práci s uměleckými texty poukazuje na různorodost názorů a postojů ostatních lidí

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

- vede žáky k vlastní iniciativě a k tvořivosti
- vybízí žáky k přípravě na tvorbě obsahu semináře (volba děl, metod práce apod.)

8.22.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Školní očekávané výstupy

Žák:

1. rozliší texty spadající do oblasti tzv. literatury vážné, středního proudu a literárního braku, své rozhodnutí zdůvodní
2. rozliší umělecký text od neuměleckého
3. rozliší hlavní funkce umělecké literatury
4. zná základní pojmy související s literární teorií a dovede je aplikovat na literární text (prózu, poezii i drama)
5. chápe věcný i ideový obsah literárního díla
6. snaží se o hlubší pochopení literárního díla
7. odliší jednotlivé prvky obsahu díla
8. pozná rozdíly fiktivního a reálného světa, vysvětlí vzájemné prolínání
9. určí tvůrčí postoj autora
10. postihne smysl textu, vysvětlí důvody různých interpretací
11. seznámí se se základními teoretickými poznatky z oblasti estetiky filmové tvorby
12. orientuje se v poválečné české kinematografii a literatuře
13. je schopen reflexe a hodnocení umělecké tvorby v souvislosti s historickými změnami
14. na základě osobní zkušenosti dokáže postihnout význam a smysl filmového díla
15. osvojuje si základní poznatky o fungování současných médií a je schopen kritického pohledu
16. na základě vlastních zkušeností dokáže vytvořit krátký umělecký text

Septima

Učivo 1. pololetí	Školní očekávané výstupy	Hodinová dotace
Umění a kultura	1	4
Literatura a její funkce	2	4
Umělecké prostředky literárního díla	3,4	6
Základy interpretace literárního díla	4,5,6,10	4
Obsah literárního díla	5,6,7	4
Ideový obsah literárního díla	5,6,7	2
Literární experimenty a postupy	8,9,11	6
Filmová tvorba – vývoj a tvůrčí postupy	8,9,11	6

Septima

Učivo 2. pololetí	Školní očekávané výstupy	Hodinová dotace
Specifika filmové tvorby	11	4
Vývoj českého poválečného filmu	12,13	6
Nástup české Nové vlny	13	6
Filmové adaptace literárních děl	13,14	6
Současný český film a nová média	14,15	6
Vlastní literární tvorba	16	4

8.22.2.3 Evaluace v předmětu

Evaluace v předmětu Seminář z literatury a filmu se řídí obecnými zásadami formulovanými v úvodní kapitole. Podstatou evaluace je zjištění stavu utváření kompetencí (tj. vědomostí, dovedností, schopností, postojů a hodnot žáka) a zvládnutí očekávaných výstupů, což se projeví při plnění komplexních úkolů. Některé výkony je vhodné hodnotit pouze slovně, zapojovat do hodnocení i žáky. Pro celkové hodnocení používáme jako podklad průběžnou klasifikaci formou známek, řadu projevů žáků v hodinách hodnotíme slovně. V rámci předmětu budou respektována pravidla klasifikace uvedená v ŠVP GV s využitím pěti klasifikačních stupňů.

Kritéria pro hodnocení a klasifikaci:

- vědomosti a dovednosti
- řešení problémů (využití získaných vědomostí a dovedností)
- ústní projev, používání terminologie předmětu
- aktivní přístup k zadaným úkolům
- schopnost spolupráce, přínos pro skupinu
- schopnost autoevaluace

Těmito kritérii hodnotíme, jak žák zvládl výstupy tematických celků s důrazem na jeho schopnost řešit problémy i na úroveň jeho komunikačních dovedností.

Ověřování klíčových kompetencí je možné postihnout při řešení náročných úkolů (např. vypracovávání seminárních prací, referátů, projektů, Gladiátorských her, olympiády v ČJ apod.), u nichž lze očekávat vysokou úroveň danou rozvinutím talentu a cílevědomým směřováním na vysoké školy. Zásadní je dodržovat vždy objektivitu hodnocení podle předem daných kritérií.

Písemné práce – kratší testy, které mají zejména ověřit zvládnutí očekávaných výstupů. Jsou hodnoceny podle přesně stanovených a předem daných kritérií, která zajišťují objektivitu.

Ústní zkoušení a mluvený projev se zaměřuje na ověření očekávaných výstupů a kompetencí.

Zpracování referátů a prací k danému tématu nabízí větší možnost hodnotit zvládnutí nejen obsahové stránky, ale i kompetencí. Výraznou roli zde hraje ústní hodnocení učitele, ale i spolužáků a možnost vyjádření samotného žáka – sebehodnocení - obhajoba předneseného.

Projektové a skupinové práce lze hodnotit známkou za předem přesně daných kritérií, i to je však vhodné spojit s hodnocením slovním. Ve většině případů musí být doplněno ústním rozbohem a zapojením třídy do hodnotícího procesu.

Gladiátorské hry dokumentují dvojí pohled a nezávislé hodnocení. Prvním hodnotitelem je vedoucí práce, který se zaměřuje na úroveň zpracování, iniciativu a přístup žáků k práci na tématu, druhým pak třídní učitel, který hodnotí úroveň prezentace, vystupování a vyjadřování autorů práce. Nezanedbatelnými hodnotiteli jsou diváci, kteří v konečné fázi rozhodují o vítězné práci. Zodpovědné hodnocení má průběžně poskytovat nejen zpětnou vazbu žákovi o jeho studijních výsledcích, ale má pro něj být také zdrojem motivace a pobídkou pro další studium. Hodnocení má být i zpětnou vazbou pro učitele.

8.23 Seminář z matematiky

8.23.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.23.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Vzdělávací obsah předmětu Seminář z matematiky je rozdělen v souladu s RVP GV do pěti tematických okruhů.

V okruhu **Argumentace a ověřování** si žáci osvojují provádění zápisů tvrzení pomocí matematické symboliky a jejich čtení. Rozlišují správný a nesprávný úsudek. Učí se srozumitelně a věcně argumentovat, pochopit a analyzovat problém, zdůvodňovat své postupy a ověřovat správnost řešení problému.

V okruhu **Číslo a proměnná** si žáci prohlubují dovednosti v provádění operací s číselnými výrazy i operací s výrazy s proměnnými. Osvojují si řešení lineárních a kvadratických rovnic, nerovnic a jejich soustav, včetně geometrické interpretace. Analyzují a řeší problémy reálných situací.

V okruhu **Práce s daty, kombinatorika, pravděpodobnost** se žáci seznamují s řešením reálných problémů s kombinatorickým podtextem, s výpočtem pravděpodobnosti a se statistickými metodami. Osvojují si schopnost tvořivě pracovat s informacemi, třídit údaje a vyhodnocovat je, vytvářejí hypotézy, vyhodnocují závěry.

V okruhu **Závislosti a funkční vztahy** si žáci prohlubují znalosti o funkcích, poznatky aplikují při zkoumání závislostí a při řešení problémů běžných reálných situací, ve finanční matematice.

V okruhu **Geometrie** žáci určují, třídí a znázorňují geometrické útvary a geometricky modelují reálné situace. Využívají shodnosti a podobnosti útvarů v konstrukčních úlohách. V konstrukčních úlohách také využívají shodná i neshodná zobrazení. Studují vzájemné polohy objektů v rovině i v prostoru. Řeší polohové a metrické úlohy a problémy, které vycházejí z běžných životních situací.

8.23.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace je vyučovací hodina. V průběhu výuky budou upřednostňovány aktivizační a receptivní metody práce, vybrané s ohledem na probírané učivo a schopnosti žáků. Vždy ale platí, že hodiny směřují ke zvládnutí očekávaných výstupů a k přímému rozvíjení klíčových kompetencí, tzn. jsou naplněny bezprostřední aktivní prací žáků v průběhu celé hodiny.

Nosným principem je aktivita, samostatnost a řešení problémů. Žáci jsou motivováni k větší aktivitě, aby rozvinuli svůj kreativní potenciál, šli novými, alternativními a nekonvenčními cestami při zpracování úkolů, zjistili vlastní možnosti a schopnosti řešení, uplatnili naplno svůj talent.

V některých hodinách učitel ustupuje do pozadí, dohlíží, radí, usměrňuje. Do přípravy takovýchto hodin je vhodné zapojit i žáky, nechat jim podíl na spoluplánování výuky, což působí nejen na větší zodpovědnost, ale rozvíjí i schopnost domluvit se, respektovat názor druhých, spolupracovat. Vhodnými formami realizace těchto hodin mohou být např.:

8.23.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů. Pro oktávy plánujeme pouze 28 vyučovacích týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Sexta - 1 hodina (tj. 34 za rok)

Septima - 2 hodiny (tj. 68 za rok)

Oktáva – 4 hodiny (tj. 112 za rok)

8.23.1.4 Organizace předmětu

Seminář z matematiky se vyučuje jako povinně volitelný vyučovací předmět v sextě, septimě a oktávě. V průběhu výuky jsou upřednostňovány aktivizující metody a formy práce.

8.23.2 Výchovné a vzdělávací strategie

Matematika rozvíjí především logické myšlení, ale také paměť. Napomáhá rozvoji abstraktního a analytického myšlení, učí přesně formulovat a srozumitelně a věcně argumentovat. Při studiu matematiky je kladen důraz na porozumění matematickým pojmům a souvislostem, na rozvoj geometrické představivosti, na osvojení strategie řešení úloh a problémů, na pěstování schopnosti aplikace. Přispívá ke schopnosti hodnotit správnost postupu a odhalovat mylné závěry. Během studia žáci poznávají, že matematika nachází uplatnění v mnoha oborech lidské činnosti, např. v ekonomii, technice, informačních technologiích, ale i ve společenských vědách.

8.23.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Cílem vzdělávání v matematice je vybavit všechny žáky souborem klíčových kompetencí, které by měly být uplatněny při propojování reálného světa s matematikou.

Kompetence k učení

Učitel:

- Zařazuje do výuky problémové vyučování, motivuje žáky vhodnými otázkami.
- Zadává žákům samostatné práce, které vyžadují aplikaci teoretických poznatků a které nutí žáky vyhledávat potřebné informace (v učebnici, tabulkách, na internetu...), třídit je a efektivně využívat.
- Učí žáky vhodně si rozvrhnout vlastní práci.
- Zadává motivační domácí úkoly a pomocí nich umožňuje žákům kontrolovat vlastní úspěšnost, požaduje od žáků prezentaci výsledků.
- Často zařazuje úlohy z praxe a slovní úlohy, které vycházejí z běžných životních situací, a tím posiluje vazbu učiva k reálnému světu.

- Vede žáky k samostatné analýze dat a jejich zpracování (grafy, diagramy, tabulky...).
- Umožňuje žákům realizovat vlastní nápady, porovnávat výsledky a vyvozovat závěry.
- Vytváří ve třídě atmosféru podporující soustředěnou práci.

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Vhodně volí úlohy, ve kterých lze aplikovat matematické poznatky při řešení reálných problémů.
- Společně se žáky vytváří algoritmy řešení, které žáci využívají v obdobných matematických úlohách, ale i při řešení problémů v jiných oblastech vzdělávání.
- Vyžaduje od žáků, aby dokázali formulovat problém, analyzovat danou situaci, navrhnout různé strategie řešení, posuzovat je a vybírat nejvhodnější strategii, navrhnout konkrétní postupy vedoucí k řešení problému a vycházet přitom z vlastních zkušeností.
- Vede žáky ke schopnosti volit matematické prostředky, kombinovat různé metody a kroky, k užívání logického myšlení.
- Upozorňuje žáky na chyby, kterých se mohou při práci dopustit a ukazuje jim metody jejich odstranění (systematičnost, zkouška...).

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Nutí žáky komentovat jejich postupy řešení, přesně formulovat a srozumitelně sdělovat své myšlenky v písemném i ústním projevu, používat spisovné vyjadřování.
- Vede žáky k tomu, aby srozumitelně popisovali postupy a metody, které používají při výpočtech, interpretovali svá řešení, zapojovali se do diskuze a obhajovali své názory.
- Vyžaduje od žáků, aby dokázali vyjadřovat řešení úloh pomocí matematické symboliky (geometrické konstrukce, zápisy řešení slovních úloh) a rozumět matematickým zápisům.
- Vyžaduje od žáků prezentovat přehledně a v logickém sledu získané výsledky.
- Vede žáky ke zpracování výsledků do tabulek, grafů a přehledů.
- Klade důraz na skupinovou práci.
- Využívá matematický software a internet.

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Zařazuje práci v týmu – žáci efektivně spolupracují při skupinovém řešení zadaného problému.
- Učí žáky při výběru vhodného postupu řešení přijímat názory druhých i prosazovat své vlastní názory, přijímat pomoc druhých, ale umět ji i odmítnout, pomoc ochotně poskytovat.
- Vyžaduje od žáků při práci ve skupině střídat role, podílet se na formulaci pravidel pro práci ve skupině, dodržovat dohodnutá pravidla a převzít zodpovědnost za splnění úkolu.
- Pěstuje v žácích vědomí své odlišnosti i jedinečnosti, vede je k posílení sebedůvěry.
- Vede žáky k respektování práce vlastní i práce druhých, k umění vcítit se do pocitů, potřeb a problémů druhých.

Kompetence občanská**Učitel:**

- Zadává žákům konkrétní příklady z každodenního běžného života.
- Podporuje zodpovědný vztah k plnění povinností, ke studiu.
- Vede žáky k toleranci, ohleduplnosti, ale také ke kritickému hodnocení názorů druhých.
- Učí žáky respektovat ostatní a vážit si jich, uvědomovat si svá práva a povinnosti.
- Vede žáky k chápání matematického vzdělání jako součásti lidské kultury.

Kompetence k podnikavosti**Učitel:**

- Vybízí žáky k hodnocení vlastních postupů a výsledků své práce.
- Zapojuje žáky do skupinových, třídních nebo školních projektů, odborně žákům pomáhá.
- Pomáhá odhalit žákům jejich schopnosti a rozvíjet je pomocí matematických soutěží, olympiád, korespondenčních seminářů.
- Ukazuje žákům uplatnění matematiky v různých oblastech praktického života

Kompetence digitální.**Učitel**

- Vede žáky k dohledávání informací na internetu.
- Vede žáky k využívání Internetové jazykové příručky.
- Podporuje žáky v tvorbě projektů s využitím digitálních technologií (fotopříběh, sitcom, časopis, reportáž atp.).
- Vede žáky ke kritickému posuzování informací.
- Ve vyučovacích hodinách využívá výukové aplikace.
- Umožňuje žákům v rámci skupinové práce tvořit a využívat sdílené dokumenty při práci na prezentacích
- Vede žáky k uvádění zdrojů (např. v referátech či prezentacích) s využitím Citace.com.
- Vede žáky k aktivnímu využívání audiovizuální techniky při vlastní tvorbě.
- Vede žáky k respektování a uvědomování si existence autorského zákona.

8.23.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva**Sexta****Školní očekávané výstupy****Žák:****I. Geometrie**

1. Řeší nepolohové konstrukční úlohy na základě výpočtu a pomocí shodných a podobných zobrazení.

II. Číslo a proměnné

1. Řeší různé typy rovnic a nerovnic
2. Řeší soustavy lineárních rovnic s více neznámými.
3. Řeší soustavy nerovnic se dvěma neznámými a graficky znázorňuje jejich řešení.
4. Graficky – s využitím vhodného softwaru řeší soustavy i nelineárních rovnic.
5. Zná základní pojmy a značení matic.
6. Provádí sčítání a násobení matic.
7. Využívá matice k řešení soustavy rovnic.

III. Práce s daty, kombinatorika, pravděpodobnost,

1. Zná základní pojmy vrchol, hrana, stupeň vrcholu, souvislost, cyklus.
2. Umí řešit jednoduché úlohy pomocí grafových modelů.
3. Zvládne jednoduché optimalizační úlohy.

IV. Závislosti a funkční vztahy

1. Vytvoří model reálné situace, navrhne a provede jeho řešení.
2. Interpretuje výsledky řešení.

Sexta

Učivo	Školní očekávané výstupy	Počet hodin
I. POLOLETÍ		17
Užití shodných zobrazení Konstrukční úlohy řešené pomocí zobrazení – osová souměrnost, středová souměrnost, posunutí, otočení, stejnolehlost Rovnice a nerovnice Řešení nerovnic s odmocninou Řešení rovnic s parametrem Soustavy rovnic a nerovnic Řešení soustavy rovnic s více neznámými Soustavy nerovnic se dvěma neznámými	I.1 II.1 II.2, II.3	 4 5
II. POLOLETÍ		17
Soustavy rovnic a nerovnic Řešení soustavy nelineárních rovnic s využitím vhodného softwaru Matice Matice a jejich úpravy, sčítání a násobení matic Gaussova eliminační metoda Grafy Grafy, vrchol grafu, stupeň vrcholu, neorientovaná a orientovaná hrana grafu, cesta a cykly	II.4 II.5, II.6, II.7 III.1-3	4 5 4
Matematické modelování	IV.1-2	4
Popsání reálného problému, návržení modelu problému, řešení a interpretace výsledků		
<i>Pozn.: užití vhodného softwaru</i>		

Septima**Školní očekávané výstupy****Žák:*****I. Závislosti a funkční vztahy***

1. Určí vlastnosti a načrtne grafy požadovaných funkcí.
2. Formuluje a zdůvodňuje vlastnosti studovaných funkcí.
3. Řeší aplikační úlohy s využitím poznatků o funkcích, limitách funkcí, průběhu funkcí a geometrickém užití určitých integrálů.
4. Využívá poznatků o extrémech funkcí k řešení slovních úloh.
5. Aplikuje poznatky o vztazích mezi funkcemi.
6. Využívá vhodné postupy při výpočtu derivací a integrálů.

II. Geometrie

1. Užívá správný způsob vyjádření přímky v prostoru a různé způsoby analytického vyjádření roviny v prostoru.
2. Řeší analyticky polohové a metrické úlohy v prostoru.
3. Využívá náčrt při řešení analytických úloh.
4. Zapisuje kuželosečky a kulovou plochu rovnicemi – středové, osové, vrcholové, obecné rovnice.
5. Určí základní údaje o kuželosečce a kulové ploše z analytického vyjádření.
6. Řeší analyticky úlohy na vzájemnou polohu přímky a kuželosečky, přímky a kulové plochy.
7. Řeší analyticky úlohy na vzájemnou polohu přímky a kuželosečky, přímky a kulové plochy.

Septima

Učivo	Školní očekávané výstupy	Počet hodin
<u>I. POLOLETÍ</u>		36
Diferenciální počet		22
Elementární funkce – základní vlastnosti	I.1,2	
Přehled elementárních funkcí	I.1,2	
Spojitosť funkce v bodě, v intervalu	I.1,2	
Limita funkce v bodě a v nevlastním bodě	I.1,2	
Užití limity funkce	I.3	
Derivace funkce v bodě	I.1,2	
Derivace elementárních funkcí	I.2,6	
Průběh funkce	I.1,2	
Užití diferenciálního počtu	I.3,4	
Integrální počet		14
Pojem primitivní funkce	I.1,2	
Základní vzorce pro primitivní funkce	I.1,2,5	
Integrační metody	I.5	

Učivo	Školní očekávané výstupy	Počet hodin
<u>II. POLOLETÍ</u>		32
Pojem určitý integrál	I.6	
Výpočet určitých integrálů	I.6	
Užití integrálního počtu	I.3,6	
Relace		10
Grafy relací	I. 1, 2	
Analytická geometrie v prostoru		15
Parametrické vyjádření přímky a roviny v prostoru	II.1	
Obecná rovnice roviny	II.1	
Polohové úlohy v prostoru	II.2,3	
Metrické úlohy	II.2,3	
Kuželosečky a kulová plocha		7
Vzájemná poloha přímky a kuželosečky	II.3,4,5,6	
Kulová plocha	II.3,4,5,6	

Oktáva

Školní očekávané výstupy

Žák:

I. Číslo a proměnná

1. Upravuje výrazy s proměnnými, určuje definiční obor výrazů.
2. Rozkládá mnohočleny na součin vytýkáním a pomocí vzorců, aplikuje tuto dovednost při řešení rovnic a nerovnic.
3. Provádí operace s mocninami a odmocninami, upravuje číselné výrazy.
4. Řeší lineární a kvadratické rovnice, nerovnice a jejich soustavy, ověřuje správnost řešení.
5. Rozlišuje ekvivalentní a neekvivalentní úpravy, zdůvodní, kdy je zkouška nutnou součástí řešení.
6. Řeší logaritmické exponenciální a goniometrické rovnice a nerovnice s ohledem k jejich definičnímu oboru.
7. Operuje s intervaly, aplikuje geometrický význam absolutní hodnoty.
8. Graficky znázorňuje řešení rovnic, nerovnic a jejich soustav.
9. Formuluje a analyzuje reálné problémy a řeší je pomocí rovnic a jejich soustav.
10. Odhaduje výsledky numerických výpočtů a efektivně výpočty provádí, využívá kalkulátor

II. Závislosti a funkční vztahy

1. Určí vlastnosti a načrtne grafy požadovaných funkcí a posloupností.
2. Formuluje a zdůvodňuje vlastnosti studovaných funkcí a posloupností.
3. Aplikuje poznatky o vztazích mezi funkcemi.
4. Řeší aplikační úlohy s využitím poznatků o funkcích a posloupnostech.
2. Aplikuje poznatky o geometrické posloupnosti ve finanční matematice.

III. Geometrie

1. Využívá náčrt při řešení rovinných a prostorových problémů
2. V úlohách početní geometrie aplikuje funkční vztahy trigonometrii a úpravy výrazů.
3. Řeší polohové a nepolohové konstrukční úlohy užitím bodů dané vlastnosti, pomocí konstrukce na základě výpočtu a pomocí zobrazení.
4. Určuje polohové a metrické vlastnosti rovinných útvarů.
5. Řeší planimetrické a stereometrické problémy motivované praxí.
6. Využívá znalostí o vektorech k výpočtu ploch obrazců a povrchu a objemu těles.
7. Užívá správný způsob vyjádření přímky v prostoru a různé způsoby analytického vyjádření roviny v prostoru.
8. Řeší analyticky polohové a metrické úlohy v prostoru.
9. Využívá náčrt při řešení analytických úloh.
10. Určí základní údaje o kuželosečce z analytického vyjádření.
11. Řeší analyticky úlohy na vzájemnou polohu přímky a kuželosečky, přímky a kulové plochy.
12. Řeší praktické planimetrické problémy.
1. Řeší praktické planimetrické problémy.

IV. Práce s daty, kombinatorika, pravděpodobnost

1. Řeší reálné problémy pomocí kombinatorických pravidel
2. Hodnotí statistické informace a daná statistická sdělení.
3. Používá kombinatorické postupy při výpočtu pravděpodobnosti.
4. Hodnotí statistické informace a daná statistická sdělení.
5. Vytváří hypotézy a vyhodnocuje závěry na základě dat.
6. Zpracovává graficky soubory dat, vyčte informace z tabulek, grafů a diagramů.
7. Volí a užívá vhodné statistické metody k analýze a zpracování dat.

Oktáva

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		64	
Algebraické výrazy Mnohočleny, výrazy, a lomené výrazy	I.1,2	8	
Mocniny a odmocniny	I.3		
Funkce a jejich grafy Lineární a kvadratická funkce	II.1,2,3	14	
Lineární lomená a mocninná funkce	II.1,2,3		
Složená a inverzní funkce	II.1,2,3		
Exponenciální a logaritmická funkce	II.1,2,3		
Goniometrické funkce	II.1,2,3		
Funkce s absolutní hodnotou	II.1,2,3		
Rovnice a nerovnice Lineární a kvadratické rovnice a nerovnice a jejich soustavy	I.4,8	22	
Rovnice a nerovnice s parametrem	I.4		
Rovnice a nerovnice s neznámou v odmocněnci	I.4,5		
Rovnice a nerovnice s absolutní hodnotou	I.4,7		
Exponenciální a logaritmické rovnice a nerovnice	I.5,6		
Goniometrické rovnice a nerovnice	I.5,6		
Substituce při řešení rovníc a nerovnic	I.4,6		
Planimetrie a trigonometrie Shodnost a podobnost trojúhelníků	III.1,2	8	
Užití vět o trojúhelnících v úlohách z praxe	III.2		

Konstrukční úlohy řešené pomocí množin bodů dané vlastnosti, geometrickým zobrazením a algebraickou metodou Komplexní matematické úlohy	III.3 I.9,10, II.5, III.12	12	
--	--------------------------------------	----	--

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>		48	
Posloupnosti a řady		8	
Vlastnosti posloupností	II.1,2		
Limita posloupnosti	II.3		
Nekonečná geometrická řada	II.4		
Kombinatorika		10	
Základní kombinatorické úlohy	IV.1,2		
Variace, permutace a kombinace s opakováním	IV.1,2		
Stereometrie		6	
Rovinné řezy těles	III.1,4		
Polohové a metrické vztahy v prostoru	III.1,4		
Objemy a povrchy těles	III.5		
Analytická geometrie		8	
Vektory – operace s vektory, vektorový a smíšený součin	III.6		
Metrické a polohové úlohy v rovině a prostoru	III.7,8		
Kuželosečky	III.9,10,11		
Užitá matematika		5	
Pravděpodobnost a statistika v úlohách z praxe	IV.3 -7		
Finanční matematika a užití dalších matematických disciplín v úlohách z praxe	IV.3 -7		
Komplexní matematické úlohy	I.9,10, II.5, III.12	11	

8.23.2.3 Evaluace v předmětu

Evaluace ověřuje zvládnutí očekávaných výstupů a utváření a nárůst klíčových kompetencí.

Žáci jsou hodnoceni pomocí klasifikace, která používá pět klasifikačních stupňů a která může být doplněna slovním hodnocením.

Cílem hodnocení je poskytnout žákovi zpětnou vazbu, pomocí níž získává informace o zvládnutí dané problematiky, o dosaženém pokroku i o svých nedostacích. Nedílnou součástí je i návod, jak tyto nedostatky odstranit.

Známka ze Semináře z matematiky nezahrnuje hodnocení žákova chování.

Základem ověřování zvládnutí očekávaných výstupů je průběžné zjišťování dosažené úrovně vzdělávacích výsledků žáka. Je založeno na výsledcích krátkých písemných testů, ústního zkoušení, frontálního zkoušení, kontrolních prací po probrání tematického celku a pololetních prací. Pololetní písemné práce mají zásadní význam. Jejich zadání je jednotné a jejich hodnocení má jednotná kritéria, probíhá pomocí nich srovnání výsledků paralelních tříd ve škole.

Je prováděno i pomocí celorepublikových srovnávacích testů – Scio, Cermat, jejichž vyhodnocení probíhá mimo školu a umožňuje srovnání žáků ze stejných typů škol.

Ověřování nárůstu klíčových kompetencí je velmi složité, protože na rozdíl od očekávaných výstupů nejde o soubor exaktně měřitelných faktů. Vyučující stanoví a jasně zformuluje, co bude předmětem hodnocení v oblasti kompetencí a podle toho objektivně a spravedlivě hodnocení provede. Klíčové kompetence lze ověřovat při plnění náročných úkolů, při řešení komplexních úloh, při zpracovávání projektů. Do hodnocení budou zapojováni také sami žáci, aby se naučili objektivně a kriticky posuzovat výkony druhých, ale také své vlastní výkony.

V oblasti hodnocení kompetencí mohou být využity také služby institucí a firem, které se dlouhodobě zabývají testováním nárůstu kompetencí.

Kritéria pro hodnocení a klasifikaci

Hodnotí se

- vědomosti a dovednosti
- postup práce a jeho přehlednost
- aktivní přístup k zadaným úkolům
- ústní projev – přesné vyjadřování a používání správné matematické terminologie
- samostatnost při řešení úkolů
- přizpůsobuje se právě probíhajícím akcím, výtvarným soutěžím apod.
- schopnost spolupráce s ostatními žáky během skupinové práce a jejich přínos pro skupinu
- schopnost sebehodnocení (autoevaluace) a hodnocení svých spolužáků

8.24 Seminář z fyziky

8.24.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.24.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Seminář z fyziky je samostatný povinně volitelný předmět v rámci vzdělávací oblasti Člověk a příroda. Učivo zahrnuje tematické okruhy vymezené v RVP (Fyzikální veličiny a jejich měření, Pohyb těles a jejich vzájemné působení, Stavba a vlastnosti látek, Elektromagnetické jevy - světlo, Mikrosvět). Součástí předmětu jsou i metody poznávání fyzikálních zákonitostí a jevů. Vzdělávací obsah předmětu je průběžně aktualizován na základě nejnovějších poznatků vědy a výzkumu, včetně oblasti aplikované fyziky v různých technických řešeních a nových technologiích (nanotechnologie apod.).

8.24.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace je vyučovací hodina.

V průběhu výuky v hodinách budou upřednostňovány aktivizační metody práce, vybrané s ohledem na probírané učivo a na schopnosti žáků. Vždy ale platí, že hodiny standardní směřují ke zvládnutí očekávaných výstupů a rozvíjení klíčových kompetencí, tzn. jsou naplněny bezprostřední aktivní prací žáků v průběhu celé hodiny.

Výuka předmětu směřuje zejména k tomu, aby žáci:

- Pochopili a osvojili si – s využitím vlastního pozorování, experimentování a měření – nejdůležitější fyzikální pojmy, veličiny a zákonitosti nutné k porozumění fyzikálním jevům a procesům, s nimiž se mohou setkat nejen v přírodě či v běžném životě, ale i v technické či technologické praxi.
- Uměli použít základní metody práce, které jsou pro fyziku typické, např. objektivní pozorování, měření, experimentování, analyzování a zpracování získaných údajů a dat, jejich vyhodnocení a vyvození závěrů.
- Naučili se zkoumat příčiny fyzikálních procesů, souvislosti či vztahy mezi nimi, klást si otázky – Jak? Proč? Co se stane, jestliže? – a hledat na ně odpovědi, vysvětlovat pozorované jevy, hledat a řešit poznávací nebo praktické problémy, využívat zákonitostí fyzikálních procesů pro jejich předvídání či ovlivňování.
- Dovedli využít získané poznatky při řešení fyzikálních problémů a úloh, byli schopni objasnit fyzikální jevy a samostatně provádět jednoduché pokusy.
- Uměli posoudit, vyhodnotit a ověřit získané informace z hlediska jejich věcné správnosti a přesnosti.
- Pracovali s jasně vymezenými pojmy a definicemi a důsledně využívali soustavy SI.

8.24.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1.9. do 31.8. Vyučování zpravidla trvá od 1.9. do 30.6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů. Pravidelně odečítáme cca 10 týdnů (pro oktávy plánujeme pouze 28 vyučovacích týdnů):

Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
Mimořádné okolnosti (ŠVP, kurzy, havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	cca 4 týdny

Časová týdenní dotace předmětu Seminář z fyziky činí:

Septima - 2 hodiny (tj. 68 za rok)

Oktáva - 4 hodiny (tj. 112 za rok)

8.24.1.4 Organizace předmětu

Témata **v septimě** jsou zvolena s vědomím, že mechanika v kvintě je probírána pouze na základní úrovni a pro žáky s ambicemi pokračovat ve studiu fyziky na vysoké škole je nutné učivo doplnit a rozšířit. Totéž platí pro kapilaritu probíranou v sextě, střídavý proud a vlnovou optiku probíranou v septimě, což jsou témata, která jsou z praktického hlediska extrémně důležitá a nabízí obrovský prostor k prohlubování a rozšiřování učiva.

V oktávě seminář zajišťuje přípravu žáků na přijímací zkoušky na VŠ. Výuka celé třídy probíhá obvykle v pracovně fyziky. Pracovna fyziky je vybavena dataprojektorem, počítačem s možností připojení na internet, zatemněním oken a elektrickými rozvody v lavicích.

Exkurze na odborná pracoviště vědeckých ústavů a vysokých škol doplňují tradiční tematicky zaměřené exkurze (muzea, elektrárny, jaderný reaktor, hvězdárna, planetárium, nemocnice a čistírna odpadních vod).

Besedy a semináře vedené odborníky reprezentující nejrozmanitější fyzikální obory, mohou podpořit zájem žáků o přírodovědné vzdělání.

Během studia se mohou žáci zapojit do fyzikální olympiády, Fyziklání a SOČ, eventuálně jiných soutěží, které budou na daný školní rok vyhlášeny.

V průběhu výuky jsou upřednostňovány aktivizující metody a formy práce.

Laboratorní cvičení jsou formou k naplnění všech kompetencí z hlediska možností využití individuální i skupinové práce, uplatnění logických postupů při řešení problému i nácviku laboratorních metod práce.

Práce s Internetem a odbornou literaturou je velice důležitou součástí hodin. Na internetu je možno najít k probírané látce mnoho fyzikálních APLETŮ (počítačových simulací), na kterých mohou žáci vidět jednotlivé fyzikální principy. Tyto programy společně s výukovými DVD dokreslí žákům celkový obraz probírané látky. Žáci se mohou naučit vyhledávat informace, kriticky je posuzovat a umět vysvětlit konkrétní fyzikální jevy a principy z pořadů či článků s fyzikální tematikou.

8.24.2 Výchovné a vzdělávací strategie

8.24.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Vzdělávací cíle předmětu jsou v souladu s cíli přírodovědného vzdělávání v rámci celé vzdělávací oblasti RVP Člověk a příroda. Jde především o to, aby žáci byli vedeni k porozumění přírodovědným pojmům a zákonitostem, k osvojování a schopnosti používat základní výzkumné metody. Dále jde o rozvíjení jejich schopnosti využívat přírodovědné vědomosti, dovednosti, postoje i návyky při řešení konkrétních problémů s ohledem na další studium i běžný život. V neposlední řadě by u nich měla být pěstována schopnost předvídat dopad praktických aktivit lidí na přírodu a potřeba preferovat ochranu životního prostředí s ohledem na podmínky života organismů i zachování vlastního zdraví.

Kompetence k učení

Učitel:

- Zadává úkoly, které vedou k dovednostem vyhledávat, přehledně zaznamenávat podstatné informace a údaje včetně schopnosti správné citace a interpretace informací (práce s různými informačními zdroji – odborná literatura, internet...).
- Při laboratorních pracích vede žáky k dodržování pravidel bezpečné práce, k přehlednému záznamu výsledků experimentů (tabulky, grafy) i k jejich samostatnému zpracování a vyhodnocení.
- Provádí rozборы plnění úkolů s cílem dosáhnout u žáků schopnosti sebehodnocení, přijetí ocenění i kritiky vedoucí k poučení z chyb (diskuze, rozборы prací apod.).
- Při konzultacích samostatných prací (referáty, projekty, soutěžní práce v rámci gladiátorských her apod.) vede žáky k používání odpovídající terminologie a k pochopení mezioborových souvislostí.
- Organizuje výuku tak, aby byla pro žáky přitažlivá a získávala je i pro průběžné studium daného předmětu (aktivizující metody práce).

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Trvalým navozováním fyzikálních problémů buduje v žákovi pozitivní přístup k problémovým situacím obecně a vede jej ke strukturaci problému.
- Vhodnými poukazy k fyzikálnímu modelu coby silnému nástroji řešení reálných situací učí žáka odlišit podstatné od nepodstatného.
- Přístupem odlišným od verbálně komunikativního vede žáka k vědomému uplatňování základních myšlenkových operací logických namísto verbálních
- Kde jen možno, podněcuje žáka k odhadování, uhadování výsledku, učí jej řádovému, hrubému odhadu, a tak pěstuje jeho dovednost učinit si představu o rozměru kterékoli (fyzikální) situace.
- Vstřícným postojem k odpovědím podporuje žáka v hledání řešení rozmanitými cestami a rozšiřuje jeho rejstřík technik, jak se řešení dobrat.
- Cení intuitivní přístupy, podporuje je odkazy k podobné povaze některých objevů a zásadně nechává žákům pootevřený prostor pro nápad.
- Systematicky učí žáka nahradit reálnou situaci zjednodušeným modelem.
- Vede žáka k hrdosti na vlastní i nepřesné a přibližné řešení a nutí jej k úsilí nedokonalý model trvale nahrazovat modelem kvalitnějším.
- Smiřuje žáka s jeho chybným řešením a posiluje v něm vědomí, že chyby jsou nutným a cenným zdrojem poučení.

- Trvale žáka vede k přísnému rozlišení modelu od reality, upozorňuje ho na úskalí spojená s úzce vědeckým pohledem na svět a vhodnými odkazy mu pomáhá vytvářet si co nejbohatší rejstřík interpretace skutečnosti.
- Trvalým poukazem na chybu měření a vyžadováním údaje o přesnosti měření při každé kvantitativní zmínce upozorňuje žáka na nejistotu coby nedílnou součást poznání a učí jej pozitivnímu přístupu k vlastní nedokonalosti.
- Probouzí v žákovi úctu k vlastním schopnostem poznání a pokoru před skutečnostmi, které nejsou ve vědeckém myšlenkovém schématu vysvětleny.
- Důsledným vyžadováním obecných řešení podporuje v žákovi vědomí nutnosti hledat i v životě řešení, která upřednostňují zájem obecný před dílčím.

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Posilováním prvků soustředěné skupinové práce vede žáky k zážitku věcné, efektivní, neemotivní komunikace.
- Vhodně volenými ukázkami číselných hodnot na hranici žákovy představivosti mu otevírá prostředí vědeckých a technických dat coby přitažlivé a zajímavé a hodné diskuze.
- Věcným a nezaujatým hodnocením žakovských vstupů a vyjádření vede žáka důsledně ke korektnímu zacházení s vědeckou informací tak, aby se učil vědeckému sdělení elementárně porozumět, popř. je nezkresleně tlumočit.
- Moderováním žakovských debat a prezentací myšlenkových přístupů učí žáka laskavě, ale pevně schopnosti rozlišit, zda vědeckému sdělení rozumí, trénuje v něm ctnost mlčet tam, kde sdělení nerozumí, a posiluje jeho schopnost vnímat nezasvěcenou a nekompetentní komunikaci jako asociální a nebezpečnou.
- Pomáhá žákovi osvojovat si návyk vyjadřovat se korektně, věcně a střízlivě, uvážlivě zacházet s číselnými údaji a vždy za ně ručit znalostí míry jejich přesnosti.
- Trvalými poukazy na přibližnost vědeckého poznání a povinnost testovat a vyvracet vědecké hypotézy učí žáka chápat i diskusi jako příležitost spíše nalézt nedostatky ve vlastním úhlu pohledu než dokazovat svůj názor.
- Ceněním (i chybných) kritických poznámek, vyzdvižením oprávněnosti námitek žáků v konkrétních situacích, vracením těch, kdo se zmýlili, ihned zpět do debaty, učí žáka nediskvalifikovat předem chybující a obecně vnímat všechny účastníky diskuze ne jako protivníky ohrožující jeho pravdu, nýbrž jako partnery, kteří jej obohacují a s nimiž se nenásilně a v příznivé atmosféře dobírá pohledu obecnějšího a úplnějšího.

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Poukazem k smyslu a estetické kvalitě fyzikálních principů posiluje v žákovi přesvědčení, že bytí má smysl, a tím v něm přiměřeně probouzí pocity dobra a krásna a vede jej k úctě k životu a potřebě lásky a harmonie coby kvalit prostředí, v němž žije.
- Upozorňuje na přesah základních fyzikálních zákonů a jejich vztah k osobnímu lidskému hledání a dotazování.
- Častým pobytem ve fyzikální situaci, kdy „něco nevychází“, vede žáka k pozitivnímu přístupu k obtížím coby přirozeným jevům.
- Seznamuje žáka se zkušeností, že život vždy přesahuje osobní modelovou představu.

- Vedle vědomí sebe sama, vede žáky skrze společné aktivity (práce ve skupinách, sdílení experimentálních dat, prezentace) k silnému prožitku smyslu týmové práce.
- Oceněním schopnosti žáka alespoň elementárně se orientovat v dosud neznámém (totiž fyzikálním) myšlenkovém prostředí v něm posiluje hrdost nad výsledky vlastního duševního úsilí.
- Rozborem chyb v řešení posiluje v žákovi vědomí, že omyl je přirozený.
- Využívá celou škálu hodnocení v korektním a přátelském prostředí, buduje v žákovi schopnost zvládat situace nedostatečnosti, pomáhá mu učit se vnímat rozmanitost a odlišnost jako přirozený rys života, hledat vlastní místo v životě a společnosti a zažívat stratifikaci ne jako nespravedlnost, nýbrž jako přirozené rozdělení úkolů, při němž nadanější pomáhají slabším a slabší ctí a respektují nadané v atmosféře vzájemné lidské úcty.

Kompetence občanská

Učitel:

- Vede žáka k osvojení si úkolu a povinnosti coby přirozené a neobtěžující součásti života.
- Nácvikem číselných odhadů a výpočtů a odhadů chyby výsledku vede žáka k návyku osobního ručení za vlastní výsledek, postoj a názor.
- Trvalým pobytem v prostředí otázky a problému pomáhá žákovi zvykat si na postoj otevřený, nebojácný a tolerantní a na umění spíše než „na straně vzniklého problému“ stát vždy „na straně jeho řešení“.

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

- Ukazuje užitečnost fyzikálních oborů, jejich využití v běžném životě, možnosti dalšího studia z hlediska volby povolání a perspektivy pracovního zařazení (exkurze na odborná pracoviště, besedy, přednášky).
- Motivuje žáky k hlubšímu zájmu o studium a problematiku fyzikálních disciplín (účast v soutěžích – fyzikální olympiáda, SOČ).
- Vysvětluje aplikaci výzkumů v praxi (např. magnetická rezonance, radioaktivita – referáty, seminární práce).

Kompetence digitální

Učitel:

- Při rozvíjení digitálních kompetencí u žáků se zaměřuje na rozvoj schopnosti žáků efektivně využívat digitální technologie při učení, zkoumání fyzikálních jevů a řešení problémů.
- Pracuje s digitálními měřicími přístroji (např. čidla Vernier)
- Učí žáky zaznamenat a vyhodnotit naměřená data v tabulkovém procesoru Excel, eventuálně GeoGebra.
- Pracuje s fyzikálními simulacemi (např. PhET), které pomáhají pochopit složité jevy (elektřina, pohyb, vlnění...).
- Vede žáky k bezpečnému a odpovědnému chování v digitálním prostředí, tj. k respektování autorských práv při využívání a sdílení digitálního obsahu. Dbá na bezpečnost práce s digitálními zařízeními (např. bezpečné používání čidel a měřicí techniky). Uvědomuje si vliv technologií na společnost a životní prostředí (např. energetická náročnost technologií).

8.24.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.FYZIKÁLNÍ VELIČINY A JEJICH MĚŘENÍ

1. Měří vybrané fyzikální veličiny vhodnými metodami, zpracuje a vyhodnotí výsledky měření.

II.POHYB TĚLES A JEJICH VZÁJEMNÉ PŮSOBENÍ

1. Užívá základní kinematické vztahy při řešení problémů a úloh o pohybech.
2. Určí v konkrétních situacích síly působící na těleso a určí výslednici sil.
3. Využívá (Newtonovy) pohybové zákony k předvídání pohybu těles.
4. Využívá zákony zachování některých důležitých fyzikálních veličin při řešení problémů a úloh.

III.POHYB TĚLES A JEJICH VZÁJEMNÉ PŮSOBENÍ

1. Užívá základní kinematické vztahy při řešení problémů a úloh o pohybech rovnoměrných a rovnoměrně zrychlených/zpomalených.
2. Určí v konkrétních situacích síly a jejich momenty působící na těleso a určí výslednici sil.
3. Využívá (Newtonovy) pohybové zákony k předvídání pohybu těles.
4. Využívá zákony zachování některých důležitých fyzikálních veličin při řešení problémů a úloh.
5. Objasní procesy vzniku, šíření, odrazu a interference mechanického vlnění.

IV.STAVBA A VLASTNOSTI LÁTEK

1. Objasní souvislost mezi vlastnostmi látek různých skupenství a jejich vnitřní strukturou.
2. Aplikuje s porozuměním termodynamické zákony při řešení konkrétních fyzikálních úloh.
3. Využívá stavovou rovnici ideálního plynu stálé hmotnosti při předvídání stavových změn plynu.
4. Analyzuje vznik průběh procesu pružné deformace pevných těles.
5. Porovná zákonitosti teplotní roztažnosti pevných těles a kapalin a využívá je k řešení praktických problémů.

V.ELEKTROMAGNETICKÉ JEVY, SVĚTLO

1. Porovná účinky elektrického pole na vodič a izolant.
2. Využívá Ohmův zákon při řešení praktických problémů.
3. Aplikuje poznatky o mechanismech vedení elektrického proudu v kovech, polovodičích, kapalinách a plynech při analýze chování těles z těchto látek v elektrických obvodech.
4. Využívá zákon elektromagnetické indukce k řešení problémů a k objasnění funkce elektrických zařízení.
5. Porovná zákony šíření různých druhů elektromagnetického vlnění v rozličných prostředích.
6. Využívá zákony šíření světla v prostředí k určování vlastností zobrazení předmětů jednoduchými optickými systémy.

VI.MIKROSVĚT

1. Má základní poznatky o kvantování energie záření a mikročástic, jaderné přeměně.
2. Využití jaderné přeměny a ochrana proti záření.

Septima

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	Počet hodin	Poznámka
1. pololetí: Měření fyzikálních veličin vhodnými metodami, zpracování a vyhodnocení výsledků měření.	I.1	4	
Popis a zákony pohybu hmotného bodu z kinematického hlediska	II.1	4	
Popis a zákony pohybu hmotného bodu z dynamického hlediska, setrvačné síly	II.2,3	6	
Kinetická a potenciální energie Mechanická práce a mechanická energie	II.4	6	
Gravitační pole	II.3	4	
Mechanika tuhého tělesa, moment síly, moment hybnosti	II.2	4	
Mechanika kapalin	II.3	4	
Kapilarita	II.5	2	
2. pololetí:			
Elektrické pole	V.1	2	
Elektrické obvody, Ohmův zákon, výkon el. proudu	V.2	8	
Vedení elektrického proudu v kovech, polovodičích, kapalinách a plynech	V.3	8	
Střídavý proud	V.4	8	
Vlnová optika	V.5	8	

Témata v septimě jsou zvolena takto, protože mechanika v kvintě je probírána pouze na základní úrovni a pro studenty s ambicemi pokračovat ve studiu fyziky na vysoké škole je nutné učivo doplnit a rozšířit. Totéž platí pro kapilaritu probíranou v sextě, střídavý proud a vlnovou optiku probíranou v septimě, což jsou témata, která jsou z praktického hlediska extrémně důležitá a nabízí obrovský prostor k prohlubování a rozšiřování učiva.

Oktáva

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	Počet hodin	
MECHANIKA Popis a zákony pohybu hmotného bodu z kinematického hlediska Druhy pohybů Popis a zákony pohybu hmotného bodu z dynamického hlediska Newtonovy zákony Kinetická a potenciální energie Mechanická práce a mechanická energie Pohyby těles v homogen. tíhovém poli Země Pohyby těles v homogen. tíhovém poli Slunce Mechanika tuhého tělesa Skládání a rozklad sil Kinetická energie tuhého tělesa Těžiště tuhého tělesa Mechanika tekutin Proudění kapalin	I.1,2 II.1 II.2,3 II.4 II.3 II.2 II.3	20	
MECHANICKÉ KMITÁNÍ A VLNĚNÍ Kmitavé děje Mechanické vlnění	III.1	15	
MOLEKULOVÁ FYZIKA A TERMIKA Termodynamická teorie Základní poznatky kinetické teorie stavby látek Struktura a vlastnosti plynů Struktura a vlastnosti pevných látek Změny skupenství látek	IV.1 IV.2 IV.3 IV.4 IV.5	15	
ELEKTŘINA A MAGNETISMUS Elektrický náboj a elektrické pole Vznik elektrického proudu Elektrický proud v kovech Elektrický proud v polovodičích Elektrický proud v kapalinách Elektrický proud v plynech a ve vakuu Stacionární magnetické pole Nestacionární magnetické pole Střídavý proud Střídavý proud v energetice Elektromagnetické kmitání a vlnění Přenos informací elektromagnetickým vlněním	V.1 V.3 V.2,3 V.3 V.3 V.4	30	
OPTIKA Základní pojmy a šíření světla Světlo jako elektromagnetické vlnění	V.5	10	

Odraz a lom světla Úplný odraz světla Disperze světla Optické zobrazování Zobrazování optickými soustavami Zobraz. odrazem na kulové a rovinné ploše Zobrazování lomem na kulové ploše FYZIKA MIKROSVĚTA Kvantová hypotéza Vlnové vlastnosti částic Vlastnosti atomových jader, jaderná reakce Radioaktivita	V.6 VI.1 VI.2	22	
--	--	----	--

8.24.2.3 Evaluace v předmětu

Evaluace v předmětu se řídí obecnými zásadami formulovanými v úvodní kapitole ŠVP GV. Podstatou evaluace je zjištění stavu utváření kompetencí (tj. vědomostí, dovedností, schopností, postojů a hodnot žáka) a zvládnutí očekávaných výstupů.

Pro hodnocení očekávaných výstupů lze snadno stanovit bodová hodnocení a na jejich základě i výsledné známky. U hodnocení kompetencí je situace složitější, neboť se projevují komplexně při řešení úkolů různého typu. Některé výkony žáků je proto vhodné hodnotit pouze slovně, zapojovat do hodnocení samotné žáky a hodnocení požívat jako hnací prvek k zlepšení jejich výkonů, respektive nárůstu kompetencí. Pro celkové hodnocení používáme jako podklad průběžnou klasifikaci formou známek, ale vedle toho hodnotíme řadu projevů žáků v hodinách slovně.

V rámci předmětu budou respektována pravidla klasifikace uvedená v ŠVP GV s využitím pěti klasifikačních stupňů.

Kritéria pro hodnocení a klasifikaci:

- vědomosti a dovednosti
- aktivní přístup k zadaným úkolům
- samostatnost při řešení úkolů
- ústní projev, používání terminologie předmětu
- schopnost spolupráce, přínos pro skupinu
- schopnost autoevaluace

Těmito kritérii hodnotíme, jak žák zvládl výstupy tematických celků, s důrazem na jeho schopnost řešit problémy i na úroveň jeho komunikačních dovedností.

Ověřování klíčových kompetencí je úkol složitější, ale na úrovni středoškolského vzdělávání je možné je postihnout při řešení náročných úkolů, např. při vypracovávání seminárních prací, referátů, projektů apod. Zde lze očekávat již vysokou úroveň danou speciálním zaměřením, rozvinutím talentu a cílevědomým směřováním na vysoké školy. Zásadní je, abychom se vždy snažili hodnotit objektivně, spravedlivě, bez emocí, podle předem daných kritérií.

Učitel využívá při hodnocení žáka tyto formy:

Písemné práce – kratší testy nebo tematické ověřovací písemné práce (hodnotí znalosti žáka po daném tematickém celku), které mají zejména ověřit zvládnutí očekávaných výstupů. Jsou realizovány formou přímého vysvětlení či výpočtu nebo nabídkou z několika variant. U obou možností hodnotíme osvojení teoretických znalostí a fyzikálních pojmů, pochopení dané problematiky a aplikování osvojených znalostí při výpočtu příkladů.

Ústní zkoušení a mluvený projev by neměly zabírat více než 10 minut v hodině včetně zhodnocení. Zaměřuje se jak na ověření očekávaných výstupů, tak kompetencí. Může jít o různé formy ústního projevu - frontální opakování, individuální ústní zkoušení nebo řešení problémových úkolů (žák by měl být schopen se přesně, výstižně, pohotově a správně vyjadřovat)

Zpracování referátů a prací k danému tématu již nabízí větší možnost hodnotit zvládnutí nejen obsahové stránky, ale i kompetencí. Výraznou roli zde hraje ústní hodnocení učitele, ale i spolužáků a možnost vyjádření samotného žáka – obhajoba

předneseného. U práce hodnotíme písemnou přípravu, samostatný projev žáka, zda žák ví o čem hovoří a tedy umí odpovědět na otázky kladené učitelem nebo spolužáky.

Laboratorní cvičení, výroba pomůcek a modelů prověřuje jak zvládnutí očekávaných výstupů, tak kompetence, a proto lze kombinovat ohodnocení známkou a slovní hodnocení jak učitele, tak třídy. U laboratorních prací hodnotíme: přípravu na laboratorní práci (ověřujeme krátkým testem či ústní formou), průběh laboratorní práce (aktivitu, práci ve skupině, zručnost, zacházení s přidělenými pomůckami atd.), protokol o laboratorní práci (kultura písemného projevu, protokol obsahuje všechny náležitosti – název, použité pomůcky, postup měření, naměřené hodnoty, vypočítané hodnoty, chyby měření, závěr atd.) a dodržení termínu odevzdání.

Projektové a skupinové práce lze hodnotit známkou za předem přesně daných kritérií, i to je však vhodné spojit s hodnocením slovním. Ve většině případů dokonce musí být doplněno ústním rozbohem a vtažením třídy do hodnotícího procesu. V hodinách je vhodná kombinace obou hodnocení, tj. jak známkou, tak slovně, ale je nutno mít na zřeteli základní cíl, tj. rozvoj kompetencí. Prioritou není známka, ale iniciativa žáka.

Zodpovědné hodnocení má průběžně poskytovat nejen zpětnou vazbu žákovi o jeho studijních výsledcích, ale má pro něj být také zdrojem motivace a pobídkou pro další studium. Hodnocení včetně formativního hodnocení má být zpětnou vazbou i pro učitele.

8.25 Seminář z chemie

8.25.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.25.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Předmět **Seminář z chemie** jako samostatný povinně volitelný předmět opakuje a rozšiřuje učivo předmětu Chemie vyučovaném v předchozích ročnících (okruhy Obecná chemie, Anorganická chemie, Organická chemie a Biochemie) a obsahuje i rozšiřující učivo příbuzných přírodovědných oborů.

Součástí předmětu jsou hodiny s prvky laboratorních cvičení, v nichž se žák prakticky seznamuje se základními metodami zkoumání – pozorováním, měřením a experimentem a učí se získaná data správně vyhodnocovat

8.25.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace je vyučovací hodina.

Systém střídání hodin je zvolen s ohledem na probíraný celek učiva, materiální vybavení a organizační podmínky.

V průběhu výuky jsou v hodinách upřednostňovány aktivizační formy práce volené s ohledem na probírané učivo a na schopnosti žáků. Vždy platí, že hodiny směřují především ke zvládnutí očekávaných výstupů a k přímému rozvíjení klíčových kompetencí.

8.25.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů. Pro oktávy plánujeme pouze 28 vyučovacích týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

sexta - 1 hodina týdně (34 za rok)

oktáva – 4 hodiny týdně (112 za rok)

8.25.1.4 Organizace předmětu

Výuka probíhá ve specializované učebně vybavené počítačem s připojením na internet a dataprojektorem. Vybavení učebny umožňuje provádění demonstračních pokusů a samostatných laboratorních prací žáků. Hodiny laboratorních cvičení jsou realizovány, s maximálním počtem 15 žáků ve skupině.

V závislosti na probíraném učivu je možno využít tematicky zaměřené exkurze. Jednotlivci nebo skupiny žáků se zúčastňují mimo výuku odborných přednášek pořádaných vysokými školami, aktivit organizovaných např. Stanicí přírodovědců,

zapojují se do Středoškolské odborné činnosti nebo zpracovávají pod dohledem vyučujícího ve školní laboratoři úlohy různých soutěží (KSICHT, chemická olympiáda).

V průběhu výuky jsou upřednostňovány aktivizující metody a formy práce.

8.25.2 Výchovní a vzdělávací strategie

Vzdělávání v oblasti chemie, jako jedné z disciplín přírodních věd, vede žáka k potřebě klást si otázky o příčinách a průběhu přírodních dějů a hledat na ně odpovědi.

Žáci se učí hledat souvislosti mezi ději probíhajícími v přírodě, jsou vedeni k uvědomění si závislosti člověka na přírodě a nutnosti její aktivní ochrany. Při praktických cvičeních se seznamují se základy laboratorní techniky, učí se bezpečně zacházet s vybranými chemickými látkami.

8.25.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Kompetence k učení

Učitel:

- Ukládá jak ve vyučovací hodině, tak k domácí přípravě takové úkoly, které nutí vyhledávat informace z různých zdrojů a pracovat s nimi – učebnice, internet, odborný text.
- Vede žáky k používání správné terminologie a symboliky, klade jasné formulované otázky.
- Provádí rozbor plnění úkolů s cílem dosáhnout u žáků schopnosti sebehodnocení.

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Zadává žákům problémové úlohy a úlohy vyžadující logické uvažování.
- Pomáhá žáky směřovat ke správným zdrojům informací (lze využít odborný text, modely molekul, internet,...).
- Klade důraz na argumentaci podloženou důkazy.
- Podporuje řešení problémů s mezioborovým přesahem.

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Vede žáky k souvislému a dobře formulovanému projevu, vyžaduje užívání odborné terminologie.
- Učí žáka vyjadřovat informace slovně, matematicky, graficky.
- Zadává úkoly vyžadující užití moderních technologií (práce na PC,...).
- V průběhu vyučovacích hodin i laboratorních cvičení vytváří podmínky pro vzájemnou komunikaci.
- Rozvíjí u žáků schopnost vyjadřovat své vlastní názory, obhajovat a hodnotit výsledky své práce (olympiády, laboratorní cvičení,...).

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Zadává žákům skupinovou práci a vytváří podmínky, které každému umožní zapojit se do činnosti.

- Zadává úlohy pro práci ve skupinách, při nichž se žák učí organizovat společnou činnost a přijímat odpovědnost za svou práci i za práci ostatních (Gladiátorské hry, krátkodobé projekty, referáty, laboratorní cvičení...).
- Provádí pravidelná hodnocení společné práce a vyžaduje podíl žáků na nich.

Kompetence občanská

Učitel:

- Vede žáky k plnění povinností pravidelnou kontrolou zadaných úkolů.
- Uváděním informací o vlastnostech a účincích látek vede žáky k vytváření odmítavého postoje k drogám, zneužívání léků a kladného vztahu k ochraně zdraví, přírody a životního prostředí.
- Vede žáky k získání dovednosti efektivního jednání a poskytnutí pomoci v situacích ohrožujících život a zdraví člověka (např. při úniku škodlivých látek).

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

- Organizuje výuku tak, aby byla pro žáky přitažlivá a získávala je i pro studium daného předmětu (aktivizující metody práce).
- Zařazuje do výuky aktivity, které motivují žáka k dalšímu zájmu o obor (exkurze, odborné přednášky, soutěže,...).
- Volí takové metody práce, které ukazují užitečnost předmětu pro praktický život (zajímavé úlohy, laboratorní technika, problémové úlohy,...).

Kompetence digitální

Učitel:

- Vede žáky k účelnému, bezpečnému a efektivnímu využívání digitálních technologií při práci a studiu.
- Vede žáky k využívání nástrojů AI k hledání námětů a inspirace, a zároveň k dodržování etických pravidel.
- Vede žáky k aktivnímu vyhledávání a kritickému posuzování informací a digitálního obsahu, dále k využívání získaných informací k tvorbě referátů a plnění dalších úkolů.

8.25.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva**Blok I – Obecná a anorganická chemie (2 hodiny týdně)****Školní očekávané výstupy****Žák:*****I. NÁZVOSLOVÍ ANORGANICKÝCH SLOUČENIN***

1. Pojmenuje a zapíše chemický vzorec vybraných binárních sloučenin, kyslíkatých a bezkyslíkatých kyselin a příslušných solí.
2. Pojmenuje a zapíše chemický vzorec vybraných derivátů minerálních kyselin.

II. VELIČINY A VÝPOČTY V CHEMII

1. Sestaví chemickou rovnici a vypočítá hmotnostní či objemové množství zadané látky.
2. Při chemických výpočtech používá veličiny hmotnostní zlomek a molární koncentrace.

III. STAVBA ATOMU

1. S využitím periodické tabulky rozepíše stavbu atomového jádra a elektronového obalu nepřechodných a vybraných přechodných prvků.
2. Předvídá vlastnosti prvků a jejich chování v chemických procesech na základě poznatků o periodické soustavě prvků.

IV. CHEMICKÁ VAZBA, STRUKTURA MOLEKUL

1. Rozliší a charakterizuje základní typy chemických vazeb.
2. Využívá znalostí o chemických vazbách k předvídání některých vlastností látek a jejich chování v chemických reakcích.
3. Zapíše elektronový vzorec částice, určí typ hybridizace centrálního atomu a její prostorový tvar.

V. ÚVOD DO CHEMICKÉ TERMODYNAMIKY

1. Vysvětlí souvislost mezi spontánním průběhem reakce a jejím tepelným zabarvením.
2. Ze zadaných termochemických dat vypočítá reakční teplo.
3. Definuje reakční rychlost a její závislost na podmínkách reakce.
4. Zapíše vztah pro rovnovážnou konstantu reakce a vysvětlí její význam.
5. Vysvětlí způsoby ovlivňování rovnovážného složení reakční směsi.
6. Při popisu chemických dějů používá odbornou terminologii.

VI. ACIDOBAZICKÉ DĚJE

1. Objasní pojmy silný a slabý elektrolyt, zapíše příslušné disociační rovnice.
2. Rozliší chování silných a slabých kyselin a hydroxidů ve vodných roztocích.
3. Zapíše rovnici autoprotolýzy vybraných látek.
4. Definuje pH a vysvětlí význam jeho stanovení pro praktické využití.
5. Vypočítá pH roztoku silné kyseliny a silného hydroxidu.
6. Na základě hydrolýzy určí acidobazickou reakci soli ve vodném roztoku.

VII.OXIDAČNĚ REDUKČNÍ REAKCE

1. Doplní stechiometrické koeficienty v redoxní rovnici.
2. Odvodí redoxní vlastnosti kovů na základě postavení v elektrochemické řadě napětí.
3. Určí směr průběhu reakce ze zadaných oxidačně redukčních potenciálů.
4. Vysvětlí princip uplatnění redoxních dějů v praxi – elektrolyza, galvanické články.
5. Vyhledává, hodnotí a organizuje informace z digitálních zdrojů a následně je efektivně využívá s pochopením právních dopadů
6. Aktivně využívá AI a dostupný software a hardware k řešení vybraných úkolů.
- 7.

VIII.KOORDINAČNÍ SLOUČENINY

1. Vysvětlí pojmy Lewisova kyselina a zásada.
2. Pojmenuje a zapíše chemický vzorec koordinační sloučeniny.

IX.VODÍK, KYSLÍK, VODA

1. Charakterizuje fyzikální a chemické vlastnosti vodíku a kyslíku, zhodnotí jejich surovinové zdroje a průmyslový význam.
2. Rozliší a charakterizuje typy hydridů a oxidů.
3. Popíše chemické vlastnosti a použití peroxidu vodíku.
4. Charakterizuje fyzikální a chemické vlastnosti vody.
5. Vysvětlí způsoby odstraňování tvrdosti vody.
6. Popíše příklady znečištění vodních zdrojů a vysvětlí nutnost ochrany podzemních vod.

X.P - PRVKY A JEJICH SLOUČENINY

1. Při popisu sloučenin používá správně názvosloví anorganické chemie.
2. Předvídá vlastnosti prvků a jejich sloučenin v závislosti na umístění v periodické soustavě prvků.
3. Charakterizuje významné zástupce prvků a jejich sloučenin, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí.
4. Předvídá průběh typických reakcí vybraných anorganických prvků a sloučenin.
5. Zhodnotí rizika spojená s manipulací s chemickými látkami, uvede způsoby účinné ochrany.

XI.S-PRVKY A JEJICH SLOUČENINY

1. Odvodí vlastnosti s-prvků na základě postavení v periodické soustavě prvků.
2. Chemickou rovnicí zapíše významné reakce sloučenin s-prvků.
3. Zhodnotí surovinové zdroje a praktické využití s-prvků a jejich sloučenin.

XII.D- A F-PRVKY A JEJICH SLOUČENINY

1. Vysvětlí hlavní odlišnosti přechodných a nepřechodných prvků.
2. Zapíše chemickými rovnicemi významné reakce vybraných přechodných prvků a jejich sloučenin.
3. Zhodnotí surovinové zdroje a průmyslové využití vybraných přechodných prvků a jejich sloučenin.

XIII.ÚVOD DO ANALYTICKÉ CHEMIE

1. Rozpozná, pojmenuje a funkčně specifikuje základní pomůcky chemické laboratorní praxe.
2. Definuje a samostatně provádí základní laboratorní úkony.
3. Zaznamená průběh chemického experimentu do laboratorního protokolu.
4. Vysvětlí podstatu vybraných metod chemické analýzy .
5. Vyhledává, hodnotí a organizuje informace z digitálních zdrojů a následně je efektivně využívá
6. Aktivně využívá AI a dostupný software a hardware k řešení vybraných úkolů

Sexta

Blok I – Obecná a anorganická chemie (1 hodina týdně)

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
Bezpečnost práce v chemické laboratoři Laboratorní řád, označení chemických látek, práce s laboratorní technikou		1	
Oxidačně redukční reakce Redoxních rovnic Elektrochemická řada napětí, oxidačně redukční potenciál Elektrolýza, galvanický článek	VII. 5,6 VII. 1 VII. 2 VII. 4	5	
S-prvky a jejich sloučeniny - fyzikální a chemické vlastnosti	XI.2	3	
D–a f – prvky a jejich sloučeniny Chemie vybraných přechodných prvků	XII. 2	4	
Analytické chemie Vybrané analytické metody	XIII. 1,2,3,4,5,6	5	

Oktáva

Blok I – Obecná a anorganická chemie (2 hodiny týdně)

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
OBEČNÁ CHEMIE			
Názvosloví anorg. sloučenin		2	LC- základní laboratorní techniky, vybrané analytické metody
Binární sloučeniny	I.1		
Kyslíkaté kyseliny a jejich soli	I.1		
Deriváty minerálních kyselin	I.2		
Veličiny a výpočty v chemii		4	
Výpočty z chemických vzorců a rovnic	II.1		
Výpočet koncentrace roztoků	II.1,2		
Součin rozpustnosti - výpočty	II.1,2		
Stavba atomu		4	
Jádro a obal atomu	III.1,2		
Radioaktivita	III.1		
Periodická soustava prvků	III.1,2		
Chemická vazba, struktura molekul		4	
Typy vazeb a jejich vliv na vlastnosti látek	IV.1,2		
Elektronové vzorce	IV.3		
Hybridizace orbitalů	IV.3		
Prostorový tvar molekul	IV.3		
Úvod do chem. termodynamiky		6	
Tepelné změny při chem. reakcích	V. 1,6		
Reakční teplo, termochemické zákony	V. 1,6		
Termochemické výpočty	V. 3		
Rychlost chem. reakcí a chem. rovnováha	V.3,4,6		
Ovlivňování rovnovážného stavu	V.5,6		
Acidobazické děje		6	
Silné a slabé elektrolyty	VI. 1,2		
Teorie kyselin a zásad	VI. 1,2		
Iontový součin vody	VI. 3,4		
Vodíkový exponent pH	VI. 4		
Výpočet pH silných kyselin a hydroxidů	VI. 5		
Hydrolyza solí	VI. 6		
Oxidačně redukční reakce		5	
Vyčíslování redoxních rovnic	VII. 1		
Elektrochemická řada napětí,	VII. 2,3		

oxidačně redukční potenciál Elektrolýza, galvanický článek	VII. 4		
Koordinační sloučeniny Lewisova teorie kyselin a zásad	VIII.1	2	
Názvosloví anorg. sloučenin	VIII.2		
ANORGANICKÁ CHEMIE Vodík, kyslík, voda Vodík a kyslík – výskyt, vlastnosti, příprava, výroba, použití	IX.1	3	
Hydridy, oxidy, peroxid vodíku	IX. 1,2,3		
Voda – fyzikální a chemické vlastnosti	IX. 4,5,6		
P-prvky a jejich sloučeniny Vzácné plyny – vlastnosti, význam	X.1,2,4	8	
Halogeny – fyzikální a chemické vlastnosti, výskyt a užití, významné sloučeniny	X.1,2,3,4,5		
Charakteristika nepřechodných prvků III., IV., V. a VI. skupiny – fyzikální a chemické vlastnosti, výskyt a užití, významné sloučeniny	X.1,2,3,4,5		
S-prvky a jejich sloučeniny Charakteristika s-prvků - fyzikální a chemické vlastnosti, výskyt a užití, významné sloučeniny	XI.1,2,3	3	
D- a f- prvky a jejich sloučeniny Charakteristika d-a f-prvků	XII. 1	4	
Chemie vybraných přechodných prvků a jejich průmyslové využití	XII. 2,3		
Úvod do analytické chemie Vybrané analytické metody – odměrná analýza, optické metody	XIII. 1,2,3,4	5	

Blok II – Organická chemie a biochemie (2 hodiny týdně)

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.UHLOVODÍKY

1. Aplikuje pravidla systematického názvosloví uhlovodíků při popisu sloučenin s možností využití triviálních názvů.
2. Vysvětlí podstatu izomerie v organické chemii.
3. Charakterizuje fyzikální a chemické vlastnosti nasycených, nenasycených a aromatických uhlovodíků.
4. Vysvětlí podstatu radikálové a elektrofilní substituce, radikálové a iontové adice, eliminace.
5. Vypočte empirický a molekulový vzorec sloučeniny.
6. Charakterizuje významné zástupce uhlovodíků, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí.
7. Vyhledává, hodnotí a organizuje informace z digitálních zdrojů a následně je efektivně využívá.
8. Vytváří, upravuje a sdílí digitální obsah, a to včetně multimediálního materiálu, s pochopením jeho právních dopadů.
9. Vyhledává, hodnotí a organizuje informace z digitálních a knižních zdrojů a následně je efektivně využívá.
10. Vede žáky k využívání nástrojů AI k hledání námětů a inspirace, a zároveň k dodržování etických pravidel.
11. Posuzuje odbornost informací. Chápe rozdíl mezi odborným textem a textem populárně naučným. Dokáže rozlišit dezinformace a mýty od faktů.
 12. Aktivně využívá AI a dostupný software a hardware k řešení vybraných úkolů.

II.DERIVÁTY UHLOVODÍKŮ

1. Aplikuje pravidla systematického názvosloví organické chemie při popisu vybraných derivátů uhlovodíků s možností využití triviálních názvů.
2. Charakterizuje fyzikální a chemické vlastnosti typické pro halogenderiváty, hydroxyderiváty, ethery, karbonylové sloučeniny, karboxylové kyseliny a jejich funkční a substituční deriváty, dusíkaté a siřné deriváty.
3. Vysvětlí podstatu substitučních, adičních a eliminačních reakcí charakteristických pro halogenderiváty a vybrané skupiny kyslíkatých a dusíkatých derivátů a siřných derivátů a zapíše příslušné rovnice.
4. Charakterizuje významné zástupce vybraných derivátů uhlovodíků, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí.
5. Vyhledává, hodnotí a organizuje informace z digitálních zdrojů a následně je efektivně využívá.
6. Vytváří, upravuje a sdílí digitální obsah, a to včetně multimediálního materiálu, s pochopením jeho právních dopadů.
7. Vede žáky k využívání nástrojů AI k hledání námětů a inspirace, a zároveň k dodržování etických pravidel.
8. Posuzuje odbornost informací. Chápe rozdíl mezi odborným textem a textem populárně naučným. Dokáže rozlišit dezinformace a mýty od faktů.
9. Aktivně využívá AI a dostupný software a hardware k řešení vybraných úkolů.

III. HETEROCYKLICKÉ SLOUČENINY

1. Zapiše chemické vzorce nejznámějších heterocyklů a porovná jejich vlastnosti z hlediska bazicity a aromaticity.
2. Popíše výskyt heterocyklických sloučenin v biochemicky významných přírodních látkách.

IV. PRŮMYSLOVÉ VYUŽITÍ ORGANICKÝCH LÁTEK

1. Charakterizuje polymeraci a polykondenzaci a uvede příslušné chemické rovnice.
2. Jmenuje hlavní skupiny plastů a syntetických vláken, zhodnotí jejich přednosti a nedostatky.
3. Posoudí vliv syntetických makromolekulárních látek na životní prostředí.
4. Vysvětlí funkci tenzidů v procesu praní a vliv tenzidů a detergentů na životní prostředí.
5. Uvede nejdůležitější skupiny barviv, vysvětlí pojem barevnost, chromofor, chromogen.
6. Charakterizuje hlavní skupiny léčiv.
7. Vysvětlí pojem insekticid, fungicid, herbicid, rodenticid a vyjmenuje některé přípravky patřící mezi pesticidy.
8. Posoudí význam pesticidů pro člověka a jejich vliv na životní prostředí.

V. PŘÍRODNÍ LÁTKY

1. Charakterizuje živé soustavy a uvede jejich vlastnosti.
2. Uvede chemické složení, stavbu a vlastnosti jednotlivých skupin přírodních látek (sacharidy, bílkoviny, lipidy, nukleové kyseliny, biokatalyzátory).
3. Posoudí zdroje vybraných skupin přírodních látek a jejich význam pro člověka.
4. Objasní typické reakce sacharidů, bílkovin a lipidů.
5. Používá pojmy: nukleotid, nukleosid, transkripce, translace, replikace.
6. Vysvětlí přenos genetické informace.
7. Objasní mechanismus enzymaticky katalyzovaných reakcí.
8. Vyjmenuje nejdůležitější vitaminy rozpustné ve vodě a v tucích, uvede jejich zdroje, oblast působení a projevy avitaminos.
9. Uvede příklady fyto a zoohormonů a jejich funkce v organismu.

VI. ZÁKLADNÍ METABOLICKÉ PROCESY

1. Uvede funkce katabolických a anabolických dějů.
2. Vysvětlí metabolismus sacharidů, lipidů a bílkovin (glykolýza, fotosyntéza, beta oxidace, štěpení bílkovin a jejich biosyntéza).
3. Vysvětlí vzájemné propojení základních metabolických reakcí.
4. Vyhledává, hodnotí a organizuje informace z digitálních zdrojů a následně je efektivně využívá.
5. Vytváří, upravuje a sdílí digitální obsah, a to včetně multimediálního materiálu, s pochopením jeho právních dopadů

Sexta**Blok II – Organická chemie a biochemie (1 hodina týdně)**

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
ORGANICKÁ CHEMIE			
Uhlovodíky	I.7-12	10	
Vzorce v org. chemii	I.1,7,8		
Izomerie	I.1,2		
Činidla iontová a radikálová	I.1		
Nasycené a nenasycené uhlovodíky, areny	I.		
Deriváty uhlovodíků – vybrané sloučeniny	II.1,2,5,6,7,8,9	6	

Blok II – Organická chemie a biochemie (2 hodiny týdně)

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
ORGANICKÁ CHEMIE			
Uhlovodíky		10	
Vzorce v org. chemii, výpočet empirického vzorce	I.1,5		
Izomerie	I.1,2		
Činidla iontová a radikálová	I.1,4		
Nasycené a nenasycené uhlovodíky, areny - jejich vlastnosti, názvosloví, význam, reakce	I.1,2,3,4,6		
Přírodní zdroje uhlovodíků – uhlí, ropa, zemní plyn	I.6		
Deriváty uhlovodíků		16	
Názvosloví, vlastnosti, reakce a užití vybraných sloučenin	II.1,2,3,4		
- halogenderiváty			
- hydroxyderiváty, ethery			
- karbonylové sloučeniny			
- karboxylové kyseliny, jejich funkční a substituční deriváty			
- dusíkaté deriváty			
- sirné deriváty			
Heterocyklické sloučeniny		5	
Vlastnosti a význam vybraných heterocyklických sloučenin	III.1,2		
Průmyslové využití organických sloučenin		5	
Syntetické makromolekulární látky	IV.1,2,3		
Detergenty, barviva, léčiva, pesticidy	IV.4		
BIOCHEMIE			
Přírodní látky		14	
Vlastnosti a složení živých soustav	V.1		
Sacharidy	V.2,3,4		
Lipidy	V.2,3,4		
Proteiny	V.2,3,4		
Nukleové kyseliny	V.2,3,5,6		
Biokatalyzátory – enzymy, vitaminy, hormony	V.2,3,7,8,9		
Základní metabolické procesy		6	
Energetický metabolismus	VI.1		
Metabolismus sacharidů, lipidů a bílkovin	VI.2,3		
Fotosyntéza, dýchání	VI.3		

LC- analytické reakce vybraných organických sloučenin a přírodních látek

8.25.2.3 Evaluace v předmětu

Evaluace v předmětu Seminář z chemie se řídí obecnými zásadami formulovanými v úvodní kapitole ŠVP GV. Zkoumá zvládnutí očekávaných výstupů a utváření a nárůst klíčových kompetencí.

Zodpovědné hodnocení poskytuje žákovi zpětnou vazbu o jeho studijních výsledcích a je i zdrojem motivace pro jeho další výkon. V předmětu Seminář z chemie budou respektována pravidla uvedená v ŠVP s využitím pěti klasifikačních stupňů. Je vhodné používat i slovní hodnocení. Znamka nezahrnuje hodnocení žákova chování.

Kritéria pro hodnocení a klasifikaci:

- vědomosti a dovednosti
- aktivní přístup k zadaným úkolům
- samostatnost při řešení úkolů
- ústní projev, používání terminologie předmětu
- schopnost spolupráce, přínos pro skupinu
- schopnost autoevaluace

V sextě slouží dílčí hodnocení z jednotlivých cvičení jako podklad pro vedení záznamů o prospěchu žáka a je využito pro výslednou známku na vysvědčení.

Míra osvojení očekávaných výstupů v oktávě bude ověřována průběžně **písemným a ústním zkoušením**. Jedná se o testy, krátké ústní zkoušení nebo písemné práce zahrnující látku delšího časového úseku. Zásadní význam má **srovnávací písemná práce** vypracovávaná paralelními třídami při shodných kritériích hodnocení.

Hodnocení (laboratorní cvičení, referáty, logické úlohy, ...) zahrnuje zvládnutí očekávaných výstupů, a především osvojování si příslušných kompetencí. Zde hraje dominantní roli aktivita a schopnost řešit problémy. Je možné použít tradiční známkování i slovní hodnocení.

8.26 Seminář z biologie

8.26.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.26.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Seminář z biologie je koncipovaný jako samostatný povinně volitelný předmět prohlubující a rozšiřující učivo probrané v předcházejících ročnících gymnázia v rámci vzdělávací oblasti Člověk a příroda. Učivo zahrnuje tematické okruhy vymezené v RVP GV (Obecná biologie; Biologie virů; Biologie bakterií; Biologie protist; Biologie hub; Biologie rostlin; Biologie živočichů; Biologie člověka; Genetika; Ekologie).

Při výuce tohoto předmětu, v souladu s pojetím biologie jako vědního oboru o živé přírodě, se klade důraz na aktivní porozumění biologickým a souvisejícím přírodovědným pojmům, zákonitostem i schopnosti žáků aplikovat své vědomosti a dovednosti při řešení konkrétních problémů.

Studium biologie doplňují základy historické geologie, které mají význam pro pochopení souvislostí evoluce organismů během vývoje Země.

Významnou prioritu v souladu s dlouhodobou školní preventivní strategií tvoří vědomosti, dovednosti, postoje i návyky z hlediska zodpovědného přístupu žáků k vlastnímu zdraví. Biologie se podílí spolu s předměty Základy společenských věd a Tělesná výchova na integraci vzdělávacího obsahu oboru Výchova ke zdraví.

8.26.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace je vyučovací hodina. V průběhu výuky budou upřednostňovány aktivizační a receptivní metody práce, vybrané s ohledem na probírané učivo a schopnosti žáků. Vždy ale platí, že hodiny směřují ke zvládnutí očekávaných výstupů a k přímému rozvíjení klíčových kompetencí, tzn. jsou naplněny bezprostřední aktivní prací žáků v průběhu celé hodiny.

Nosným principem je aktivita, samostatnost a řešení problémů. Žáci jsou motivováni k větší aktivitě, aby rozvinuli svůj kreativní potenciál, šli novými, alternativními a nekonvenčními cestami při zpracování úkolů, zjistili vlastní možnosti a schopnosti řešení, uplatnili naplno svůj talent.

V některých hodinách učitel ustupuje do pozadí, dohlíží, radí, usměrňuje. Do přípravy takovýchto hodin je vhodné zapojit i žáky, nechat jim podíl na spoluplánování výuky, což působí nejen na větší zodpovědnost, ale rozvíjí i schopnost domluvit se, respektovat názor druhých, spolupracovat. Vhodnými formami realizace těchto hodin mohou být např.:

Problémové úlohy představují soubor činností, při kterých žáci řeší úkoly samostatně nebo ve skupině. Lze využít pracovní listy nebo promítat zadání pomocí dataprojektoru. Hodiny mají význam nejen z hlediska procvičení a prohloubení učiva, ale mohou být také využity k získání nových vědomostí.

Projekty mohou mít i komplexní charakter a přesahovat rámec jednoho předmětu. Práce žáků na individuálních i skupinových projektech může probíhat i ve více hodinách a následujících za sebou.

Laboratorní cvičení vedou k naplnění všech kompetencí z hlediska možností využití individuální i skupinové práce, uplatnění logických postupů při řešení problému

i nácviku laboratorních metod. V těchto hodinách **A** lze realizovat krátkodobé i sledovat dlouhodobé **biologické experimenty**, při kterých si žáci řešením problémů ujasňují vzájemné vztahy mezi biologickými, fyzikálními i chemickými jevy. Příkladem mohou být experimenty z fyziologie rostlin objasňující osmotické poměry v buňce nebo sledování vlivu vnějších podmínek na průběh fotosyntézy. Vlastní experimentální práci předchází vždy studium dané problematiky s využitím různých informačních zdrojů včetně internetu. Tímto způsobem lze získat i nové poznatky v rámci probíraného tematického celku biologie. Zpracování získaných dat v průběhu experimentu vede žáky k praktickému využití znalostí práce s PC.

Didaktické hry. Inspirativní v tomto směru jsou zajímavé úkoly z biologických soutěží.

Diskuze (volná i řízená), při které mají žáci možnost vyzkoušet si své organizační schopnosti, kreativitu i práci s kolektivem. Žáci se mohou podílet na výběru aktuálních diskusních témat a zabývat se řešením řady etických problémů současné společnosti (např. klonování, geneticky modifikované organismy apod.).

Programy a exkurze. Na organizaci se mohou podílet pracovníci přírodovědných stanic, botanické nebo zoologické zahrady i učitelé vysokých škol.

8.26.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů. Pro oktávy plánujeme pouze 28 vyučovacích týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Oktáva - 4 hodiny (tj. 112 hodin za rok)

8.26.1.4 Organizace předmětu

Volitelný předmět **Seminář z biologie** zajišťuje přípravu žáků na přijímací zkoušky na VŠ. Výuka probíhá obvykle v pracovně biologické. Pracovna biologie je vybavena dataprojektorem a počítačem s možností připojení na internet. Zvláště vyhrazena a upravena jsou zde pracovní místa pro práci s mikroskopem.

Laboratorní cvičení, jsou realizována v rámci hodin **A**.

Exkurze na odborná pracoviště vědeckých ústavů a vysokých škol doplňují tradiční tematicky zaměřené exkurze (muzea, zoologická a botanická zahrada, chráněná území a naučné stezky).

Besedy a semináře vedené odborníky reprezentující nejrozmanitější biologické obory mohou podpořit zájem žáků o přírodovědné vzdělání.

Aktuální **výstavy** i vhodně zvolená **filmová představení** jsou součástí výchovně vzdělávacího procesu v biologii.

Talentovaní žáci se mohou zapojit do biologické olympiády, a SOČ.

V průběhu výuky jsou upřednostňovány aktivizující metody a formy práce.

8.26.2 Výchovní a vzdělávací strategie

8.26.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Vzdělávací cíle předmětu Seminář z biologie jsou v souladu s cíli přírodovědného vzdělávání v rámci celé vzdělávací oblasti RVP GV Člověk a příroda. Jde především o to, aby žáci byli vedeni k porozumění přírodovědným pojmům a zákonitostem, k osvojování a schopnosti používat základní výzkumné metody. Dále jde o rozvíjení jejich schopnosti využívat přírodovědné vědomosti, dovednosti, postoje i návyky při řešení konkrétních problémů s ohledem na další studium i běžný život. V neposlední řadě by u nich měla být pěstována schopnost předvídat dopad praktických aktivit lidí na přírodu a potřeba preferovat ochranu životního prostředí s ohledem na podmínky života organismů i zachování vlastního zdraví.

Kompetence k učení

Učitel:

- Zadává úkoly, které vedou k dovednostem vyhledávat, přehledně zaznamenávat podstatné informace a údaje včetně schopnosti správné citace a interpretace informací (práce s různými informačními zdroji – odborná literatura, internet...).
- Při laboratorních i terénních pracích vede žáky k dodržování pravidel bezpečné práce, zvládnutí laboratorních metod (např. práce s mikroskopem, různé techniky přípravy preparátů...), přehlednému záznamu výsledků experimentů (tabulky, grafy) i jejich samostatnému zpracování a vyhodnocení.
- Provádí rozbor plnění úkolů s cílem dosáhnout u žáků schopnosti sebehodnocení, přijetí ocenění i kritiky vedoucí k poučení z chyb (diskuze, rozbor prací apod.).
- Při konzultacích samostatných prací (referáty, projekty, soutěžní apod.) vede žáky k používání odpovídající terminologie a pochopení mezioborových souvislostí.
- Organizuje výuku tak, aby byla pro žáky přitažlivá a získávala je i pro hlubší studium daného předmětu s ohledem na volbu zaměření vysokoškolského studia (aktivizující metody práce).

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Navozuje v průběhu vyučovacích hodin, při laboratorních nebo terénních pracích situace, které vedou žáky k řešení problému (metody logických postupů, pozorování a zpracování dat, experimenty, výzkumné metody).
- V průběhu výuky motivuje vhodně zařazenými interaktivními metodami (např. brainstorming, spontánní nebo řízená diskuze) k zaujetí postojů k problémům, které souvisí s novými vědeckými poznatky (etické aspekty genetického výzkumu, ohrožení biodiverzity apod.).

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Rozvíjí schopnost žáků formulovat svá tvrzení nejen z hlediska používání odborné terminologie, ale dbá i na spisovné vyjadřování v mateřském jazyce.

- Koordinuje pracovní týmy v průběhu zadaného úkolu, učí jednotlivce nejen diskutovat a argumentovat, ale zároveň i naslouchat druhým.
- Vede k využívání ICT při tvorbě a prezentaci zadaných úkolů (textové, grafické a tabulkové editory, internetové vyhledávání)

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Zadává úkoly skupinám žáků, učí jednotlivce spolupracovat s ostatními a respektovat zájem celé skupiny (např. laboratorní práce).
- Vysvětlováním, výkladem, organizováním přednášek a besed, zadáváním referátů i osobním příkladem a postojem k sociálně patologickým jevům přispívá k vytváření zodpovědného vztahu žáků k jejich psychickému, sociálnímu i fyzickému zdraví.
- Podporuje mezilidské vztahy založené na vzájemné úctě, toleranci a empatii v průběhu celého výchovně vzdělávacího procesu i při mimoškolních aktivitách.
- Hodnotí objektivně individuální i společnou práci žáků a snaží se je do tohoto evaluačního procesu zapojovat.

Kompetence občanská

Učitel:

- Seznamuje žáky s důsledky poškozování životního prostředí z hlediska dlouhodobé perspektivy (exkurze – významné lokality, chráněná území, důsledky devastace přírody i příklady rekultivace narušených lokalit) a učí je rozhodovat se a jednat v souladu s udržitelností života.
- Klasickými i aktivizujícími metodami výuky seznamuje žáky s chováním v krizových situacích, vede je k rozpoznání nebezpečí i k poskytnutí pomoci ostatním (praktický nácvik první pomoci, vyhledání odborné pomoci).
- Vede žáky k asertivnímu, ale zároveň etickému chování v oblasti ochrany zdraví, včetně zdraví reprodukčního.

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

- Ukazuje užitečnost biologických oborů, jejich využití v běžném životě, možnosti dalšího studia z hlediska volby povolání a perspektivy pracovního zařazení (exkurze na odborná pracoviště, besedy, přednášky).
- Motivuje žáky k hlubšímu zájmu o studium a problematiku biologických disciplín (účast v soutěžích – biologická olympiáda, SOČ).
- Vysvětluje aplikaci výzkumů ve výrobní praxi (např. využívání biotechnologií v zemědělství a v potravinářství – referáty, seminární práce).

Kompetence digitální

Učitel:

- Vede žáky k vyhledávání informací na internetu a k jejich kritickému posuzování.
- Vede žáky k užívání moderních digitálních technologií k efektivnímu řešení úloh a prezentaci výsledků pomocí softwaru typu Powerpoint.
- Využívá pro demonstraci některých fyzikálních a chemických jevů měřící sondy „Vernier“
- Vede žáky k využívání aplikací k procvičování názvosloví, chemických výpočtů a psaní chemických rovnic.

- "Vede žáky k využívání prostředků moderních digitálních technologií vedoucí v porozumění
- přírodním jevům a problémům v souvislostech."
- "Podporuje při výuce formu skupinové práce, která si žádá vytvoření sdíleného prostředí,
- které umožní efektivní zapojení všech členů skupiny."
- Vede žáky k uvádění zdrojů (např. v referátech či prezentacích) s využitím Citace.com.

8.26.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Blok I (2 hod. týdně)

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.OBECNÁ BIOLOGIE, PROKARYOTNÍ ORGANISMY A VIRY

1. Porovná významné hypotézy o vzniku a evoluci živých soustav na Zemi.
2. Popíše stavbu a funkci buněčných struktur (organel) prokaryotní a eukaryotní buňky, porovná buňku rostlin, živočichů a hub.
3. Vysvětlí podstatu buněčného metabolismu, uvede příklady metabolických drah v cytoplazmě a v organelách buněk. Vysvětlí význam ATP.
4. Vysvětlí a porovná aerobní a anaerobní metabolické dráhy při uvolňování energie z organických látek v buňkách (anaerobní glykolýza, Krebsův cyklus, dýchací řetězec, typy kvašení).
5. Porovná z hlediska příjmu energie autotrofní a heterotrofní organismy.
6. Charakterizuje fáze buněčného cyklu, porovná průběh a výsledek mitózy a meiózy.
7. Vysvětlí rozdíl mezi pohlavním a nepohlavním rozmnožováním, jejich význam, výhody a nevýhody pro organismy.
8. Popíše a zařadí do správného geologického období hlavní evoluční události ve vývoji rostlin a živočichů.
9. Porovná názory na postavení jednobuněčných organismů v systému.
10. Vyvodí, na základě znalostí o vztazích virového a hostitelského geonu, důsledky pro napadené buňky a organismy. Charakterizuje aktuální virová onemocnění a posoudí možnost prevence.
11. Charakterizuje bakterie a sinice. Objasní na příkladech význam prokaryot z hlediska ekologického, zdravotnického a hospodářského.

II.BIOLOGIE ROSTLIN

1. Aplikuje znalosti z anatomie a morfologie rostlin v souvislosti s jejich přizpůsobením prostředí (typy a funkce pletiv, orgány vegetativní a generativní, typy stélek). Posoudí vliv životních podmínek na stavbu a funkci rostlinného těla. Poznatky aplikuje při určování rostlin, interpretuje květní vzorce a diagramy.
2. Porovná fotosyntézu a dýchání rostlin. S využitím schémat vysvětlí průběh a význam fotosyntézy i dýchání pro rostliny a celou biosféru.
3. Uvede příklady heterotrofní a mixotrofní výživy u rostlin. Orientuje se v přehledu biogenních prvků a objasní jejich významu pro rostliny.
4. Charakterizuje příjem, transport a výdej látek rostlinou. Chápe buňku jako osmotickou soustavu a porovná její chování v hypertonickém a hypotonickém prostředí.
5. Objasní působení faktorů, jimiž se řídí růst a vývin rostlin. Vysvětlí význam fytohormonů a korelačních vztahů pro růst a životní cyklus rostlin.
6. Rozliší základní systematické skupiny rostlin a určí jejich významné zástupce, dovede pracovat s určovacími klíči a atlasy rostlin.
7. Vysvětlí hlavní fylogenetické vztahy mezi jednotlivými odděleními rostlin.
8. Objasní na základě porovnání životních cyklů základní evoluční trend rostlin směřující k převaze saprofytní generace.
9. Porovná vznik a význam výtrusů a semen. Popíše postupnou adaptaci rostlin k životu na souši.

10. Charakterizuje stavbu, rozmnožování, systém a významné druhy nahosemenných rostlin.
11. Charakterizuje stavbu, rozmnožování, systém a významné druhy krytosemenných rostlin.
12. Porovná charakteristické znaky a významné druhy jednoděložných a dvouděložných rostlin.

III.BIOLOGIE HUB

1. Porovná společné a rozdílné znaky hub, rostlin a živočichů. Charakterizuje stavbu buňky a těla houby. Objasní rozdíly mezi parazitickými, saprofytickými a symbiotickými houbami.
2. Objasní význam hub v potravinářském a farmaceutickém průmyslu. Na konkrétních příkladech uvede nebezpečí toxicity hub a vysvětlí preventivní opatření.
3. Zdůvodní zařazení lišejníků (lichenizovaných hub) do systému hub. Objasní ekologický význam lišejníků, rozpozná nejrozšířenější zástupce podle nákrešů či fotografií.

IV.BIOLOGIE ŽIVOČICHŮ

1. Charakterizuje na příkladech prvky a jejich vlastnosti, které jim umožňují přežít v jednobuněčné formě života. Pozná podle nákrešů nebo fotografie významné zástupce a vysvětlí funkce jejich organel.
2. Porovná způsoby rozmnožování prvků a jejich souvislost s výměnou genetické informace.
3. Uvede příklady infekce člověka způsobené prvky a posoudí možnost prevence.
4. Objasní podle schématu fáze gametogeneze a uvede příklady působení vnějších a vnitřních vlivů na vývoj gamet.
5. Vysvětlí průběh embryogeneze (vznik moruly, blastuly, gastruly, neuruly) a uvede význam zárodečných listů pro tvorbu tkání a orgánů.
6. Určí podle nákrešů nebo fotografie jednotlivé typy tkání a uvede jejich význam pro mnohobuněčné živočichy.
7. Porovná výhody a nevýhody vnější a vnitřní kostry živočichů. Uvede vlastnosti povrchu těla živočichů a přizpůsobení kostry obratlovců k životu na souši.
8. Orientuje se ve vývoji i fyziologii trávicí, dýchací, oběhové a vylučovací soustavy bezobratlých i obratlovců. Objasní adaptace dýchací a vylučovací soustavy obratlovců k životu na souši.
9. Charakterizuje typy nervové soustavy. Posoudí společné a rozdílné znaky smyslových orgánů bezobratlých živočichů a obratlovců a objasní jejich význam jako výsledek adaptace k určitému typu prostředí.
10. Uvede příklady hormonálního řízení u bezobratlých, objasní na příkladech význam endokrinních žláz a imunity u obratlovců.
11. Charakterizuje hlavní typy chování živočichů a jejich projevy.
12. Uvede příklady bezobratlých parazitů a objasní podle obrázků jejich životní cykly. S ohledem na možnost nákazy člověka nebo živočichů navrhne vhodná preventivní opatření.

V.EKOLOGIE

1. Charakterizuje abiotické a biotické faktory prostředí a uvede příklady jejich vlivu na rostliny, živočichy a houby. Interpretuje grafy ekologické valence a vyvozuje souvislosti mezi podmínkami prostředí a nároky organismů. Uvede příklady negativního vlivu lidské činnosti na určité organismy.
2. Objasní základní ekologické vztahy mezi populacemi, na příkladech vysvětlí význam biologické regulace jako přirozeného řešení problémů. Interpretuje grafické záznamy struktury a vývoje populace.

3. Charakterizuje ekosystém. Uvede příklady potravních řetězců, vysvětlí koloběh živin a tok energie v modelových ekosystémech.
4. Popíše strukturu biocenózy a porovná primární a sekundární sukcesi společenstva na stanovišti.
5. Charakterizuje základní formy, principy a perspektivy ochrany přírody v ČR.

VI. ENVIRONMENTÁLNÍ VÝCHOVA (PT)

1. Uvědomuje si specifické postavení člověka v přírodním systému a jeho odpovědnost za jeho další vývoj
2. Projevuje úctu k hodnotám, které příroda člověku poskytuje, hodnotí postoje a chování člověka vůči přírodě, zná z vlastní zkušenosti přírodní a kulturní hodnoty ve svém okolí, uvažuje o nich v souvislostech a chápe příčiny a následky jejich poškozování
3. Uvědomuje si možnost každého jedince přispět k ochraně přírody ekologicky zodpovědným přístupem k běžným denním činnostem, nahlíží různé aspekty ekologických problémů, vytváří si vlastní názor a postoj k nim
4. Vnímá a cítí zodpovědnost za místo, ve kterém žije, nejen z hlediska životního prostředí
5. Chápe propojení a význam složek přírodních systémů

VII. VÝCHOVA K MYŠLENÍ V EVROPSKÝCH A GLOBÁLNÍCH SOUVISLOSTECH (PT)

1. Přijímá zodpovědnost za sebe a za svět, ve kterém žije
2. Brání se proti násilí a škodlivým vlivům, které jsou důsledkem globalizačních procesů.

Blok I (2 hod. týdně)

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
Obecná biologie		56	
Buněčná stavba organismů	I.2	8	Opakování a rozšíření učiva v rámci přípravy žáků na maturitní zkoušku a na přijímací zkoušky na VŠ
Metabolismus organismů	I.3,4,5		
Rozmnožování organismů	I.6,7		
Evoluce života	I.1,8		
Systém organismů		6	LC: mikroskopování (trvalé preparáty, techniky přípravy a pozorování nativních preparátů) Biologické pokusy
Postavení jednobuněčných organismů v systému	I.9		
Viry a buňky	I.10		
Prokaryotní organismy	I.11		
Biologie rostlin		18	(praktická cvičení)
Anatomie a morfologie rostlin	II.1		
Fyziologie rostlin (fotosyntéza, dýchání, výživa, vodní režim, fytohormony)	II.2,3,4,5,		
Systém a evoluce rostlin	II.6,7,8,9,10,11,12		
Biologie hub		2	
Charakteristika, ekologický význam, toxicita	III.1,2,3		
Biologie živočichů		18	
Prvoci	IV.1,2,3		
Rozmnožování a ontogeneze mnohobuněčných	IV.4,5,6		
Tělní soustavy bezobratlých a obratlovců	IV.7,8,9,10		
Etologie živočichů	IV.11		
Bezobratlí (parazitě- životní cykly)	IV.12		
Ekologie	V.1,2,3,4,5;VI.1,2,3,4,5; VII.1,2	4	PT:ENV,EGS
Organismy a prostředí			Doporučení: Seminární práce Exkurze, přednášky SOČ, Biologická olympiáda
Populace			
Ekosystém - struktura, vlastnosti a vývoj			
Ochrana přírody v ČR			

Blok II (2 hod týdně)

Školní očekávané výstupy

Žák:

I. BIOLOGIE ČLOVĚKA

1. Používá základní termíny atomického názvosloví.
2. Objasní význam kostry, její změny v průběhu ontogeneze člověka a v zákl. rysech kostru popíše.
3. Popíše stavbu kosterního svalu a vysvětlí princip jeho činnosti. Určí polohu význ. kosterních svalů. Vysvětlí funkční propojení kosterních svalů a kostry a jejich význam pro pohyb.
4. Vysvětlí na příkladech význam tělních soustav při zajišťování homeostázy organismu. Vyhodnotí naměřené hodnoty fyziolog. veličin organismu získané při řešení praktických úloh.
5. Objasní význam lymfatického systému.
6. Vysvětlí rozdíl mezi mechanismy nespecifické a specifické imunity, vztah mezi protilátkou a antigenem. Porovná buněčnou a látkovou imunitu.
7. Objasní dýchání vnější a vnitřní, transport kyslíku a oxidu uhličitého krví. Posoudí ze zdravotního hlediska důsledky kouření na lidský organismus.
8. Popíše trávení a vstřebávání sacharidů, proteinů a lipidů a pomocí schémat vysvětlí jejich metabolismus. Uvede zásady zdravé výživy a vysvětlí význam dodrž. správné životosprávy.
9. Objasní stavbu neuronu, fyziologii nervového vzruchu a synapse.
10. Vysvětlí chování jako výsledek somatické a vegetativní aktivity (reakce na podněty z vnějšího a vnitřního prostředí, fyziologické a psychické potřeby, biorytmy, reflexy).
11. Uvede přehled receptorů a vysvětlí funkci smyslových orgánů.
12. Porovná hormonální a nervovou regulaci, vysvětlí jejich vzájemnou provázanost.
13. Posoudí vztah mezi stresem a vznikem civilizačních chorob.
14. Popíše ovulač. a menstruač. cyklus ženy, s pomocí grafu vysvětlí hormon. řízení těchto cyklů.
15. Odůvodní vhodné metody antikoncepce v období dospívání. Má právní povědomí o možnostech realizace asistované reprodukce a argumentuje v diskusi o souvisejících etických problémech.
16. Popíše průběh těhotenství, posoudí pozit. a rizik. faktory prenatal. i postnatal. vývoje člověka.
17. Charakterizuje nepříznivé vlivy životního prostředí na lidské zdraví (např. znečištění ovzduší, hluk, kvalita pitné vody) a odůvodní nutnost jejich omezení pro zachování zdraví člověka.

II. GENETIKA

1. Používá a dovede definovat základní genetické pojmy.
2. Popíše složení, strukturu a funkce nukleových kyselin. Vysvětlí podstatu genetického kódu, význam a průběh proteosyntézy.
3. Odvodí pořadí aminokyselin při zadání sekvence nukleotidů v DNA nebo RNA s pomocí tabulky genetického kódu.
4. Zdůvodní význam čtení a interpretace genomu člověka a jiných organismů.
5. Uvede příklady praktického využití metod genového inženýrství a jejich přínos pro člověka. Objasní podstatu klonování. Argumentuje v diskusi o bioetických problémech.
6. Porovná uložení genetické informace a rozdíly v genetice prokaryotní a eukaryotní buňky. Vysvětlí genetické důsledky mitózy a meiózy.

7. Aplikuje Mendelovy zákony při řešení úloh. Objasní genové interakce. Vysvětlí princip a důsledky vazby genů.
8. Popíše typy chromozomového určení pohlaví, objasní podstatu dědičnosti znaků vázaných na pohlaví.
9. Charakterizuje faktory podmiňující proměnlivost organismů. Uvede příklady různých typů mutací, příčiny jejich vzniku a důsledky mutací z hlediska evolučního a zdravotního.
10. Objasní genetické zákonitosti v populaci autogamické a panmiktické. Řeší jednoduché příklady pomocí Hardy-Weinbergova zákona. Charakterizuje faktory narušující genetickou rovnováhu v populaci.
11. Uvede a zhodnotí základní metody výzkumu genetiky člověka.
12. Uvede příklady dědičných chorob člověka a řeší jednoduché příklady. Vysvětlí význam lékařské genetiky a uvede perspektivy genové terapie (např. využití kmenových buněk).
13. Posoudí na základě předloženého rodokmenu ohrožení potomků geneticky podmíněnou chorobou. Řeší jednoduché úlohy (z rodokmenu vyvodí typ dědičnosti sledovaného znaku a genotyp určených jedinců; sestaví a graficky znázorní jednoduchý rodokmen).

III. ČLOVĚK A ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ (ENV)

1. Uvědomuje si vliv znečištěného prostředí na lidské zdraví.

Blok II (2 hod týdně)

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
Biologie člověka		56	
Anatomické názvosloví	I.1	28	Opakování, aktualizace a rozšíření učiva v rámci přípravy žáků na maturitní zkoušku a přijímací zkoušky na VŠ
Anatomie a fyziologie orgánových soustav:			
- opěrná a pohybová s.	I.2,3		
- oběhová s. a imunita	I.4,5,6		
- dýchání a dýchací soustava	I.4,7		
- trávicí s. a metabolismus	I.8		
- kontrolní a řídicí systémy	I.9,10,11,12,13		
- vylučování a homeostáza	I.4		
- rozmnožovací soustava	I.14,15		
Ontogeneze	I.16		
Životní prostředí a zdraví	I.17; III.1		
Genetika		28	
Molekulární genetika a její využití	II.1,2,3,4,5		LC: - mikroskopování (trvalé preparáty, techniky přípravy a pozorování nativních preparátů)
Genetika prokaryotní a eukaryotní buňky	II.6		Biologické pokusy
Genetika mnohobuněčného organismu	II.7,8		Metody měření hodnot fyziologických veličin
Genetická proměnlivost	II.9		PT:ENV
Genetika populací	II.10		Genetika v příkladech (vybrané úlohy a řešení)
Genetika člověka	II.11,12,13		Doporučení: Exkurze na odborná pracoviště Přednášky a semináře pro středoškolské žáky

8.26.2.3 Evaluace v předmětu

Smyslem evaluace je zjistit stav utváření kompetencí (tj. vědomostí, dovedností, schopností, postojů a hodnot žáka) a zvládnutí očekávaných výstupů.

Hodnotit očekávané výstupy a stanovit výslednou známku lze tradičně na základě bodového ohodnocení výkonu žáka s důrazem na jeho schopnost řešit problémy a na úroveň jeho komunikačních dovedností. Průběžná klasifikace je podkladem pro celkové hodnocení za pololetí. V rámci předmětu Biologie budou respektována pravidla klasifikace uvedená v úvodní kapitole ŠVP GV s využitím pěti klasifikačních stupňů. Ověřování klíčových kompetencí je možné na úrovni středoškolského vzdělávání postihnout při řešení náročnějších úkolů, jako jsou např. seminární práce, referáty, projekty. Nezanedbatelná je účast v soutěžích, jako je biologická olympiáda nebo SOČ. K objektivnímu posouzení zvládnutí kompetencí je vhodné využít i srovnávací testy Scio, CERMAT apod.

Kritéria pro hodnocení a klasifikaci:

- vědomosti a dovednosti
- aktivní přístup k zadaným úkolům
- samostatnost při řešení úkolů
- ústní projev, používání terminologie předmětu
- schopnost spolupráce, přínos pro skupinu
- schopnost autoevaluace

V biologii učitel využívá při hodnocení žáka **písemné práce** s využitím různých typů testových úloh. V průběhu klasifikačního období to jsou především kratší testy a v závěru pololetní práce se shodnými kritérii pro paralelní třídy.

Ve vyučovacích hodinách lze uplatnit také **ústní zkoušení** zaměřené na ověření očekávaných výstupů i kompetencí. Např. zpracování referátů lze hodnotit nejen z hlediska zvládnutí obsahové stránky, ale i s ohledem na uvedená kritéria. Vedle hodnocení učitele se nabízí i možnost posoudit schopnost sebehodnocení žáka, popř. i schopnost přijmout kritiku spolužáků.

I projektové a skupinové práce lze hodnotit známkou podle předem přesně daných kritérií, s kterými jsou žáci seznámeni předem. Např. při laboratorním cvičení lze uplatnit řadu kritérií pro hodnocení zvládnutí očekávaných výstupů i kompetencí.

Objektivní hodnocení má žákovi průběžně poskytovat především zpětnou vazbu o jeho studijních výsledcích, současně má být pro něj také zdrojem motivace a pobídkou pro další studium. Hodnocení by měl využít i učitel biologie jako zpětnou vazbu pro vlastní pedagogickou činnost.

8.27 Biologicko-chemický seminář

8.27.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.27.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Předmět Biologicko-chemický seminář je zařazen jako samostatný povinně volitelný předmět v septimě.

Učivo obsahuje rozšiřující témata obsahující novinky ze současné vědy se zaměřením na biologii, chemii a odvozené obory.

Součástí předmětu jsou hodiny laboratorních cvičení, v nichž se žák prakticky seznamuje se základními metodami zkoumání – pozorováním, měřením a experimentem a učí se získaná data správně vyhodnocovat. Tematicky laboratorní témata čerpají z aktuálních poznatků.

8.27.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace je vyučovací hodina.

Systém střídání hodin je zvolen s ohledem na aktuální poznatky ze světa vědy.

V průběhu výuky jsou v hodinách upřednostňovány aktivizační formy práce volené s ohledem na probírané učivo a na schopnosti žáků. Vždy platí, že hodiny směřují především ke zvládnutí očekávaných výstupů a k přímému rozvíjení klíčových kompetencí.

8.27.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů.

Pravidelně odečítáme cca 10 týdnů

Podzimní a vánoční prázdniny 2 týdny

Jarní prázdniny 1 týden

Velikonoční prázdniny cca 1 týden

Přematuritní a maturitní týden cca 1 týden

Poslední týden školního roku 1 týden

ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy) 1 týden

Mimořádné okolnosti

(havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.) 3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Blok I: 1 hodina týdně (tj. 34 za rok)

Blok II: 1 hodina týdně (tj. 34 za rok)

Časová dotace jsou 2 hodiny týdně, ideálně vyučovány jako dvouhodinový celek obsahující učivo jednoho bloku jednou za 14 dní.

8.27.1.4 Organizace předmětu

Výuka probíhá ve specializované učebně Biologie (blok I) a učebně Chemie (blok II) vybavených počítačem s připojením na internet a dataprojektorem. Vybavení učebny umožňuje provádění demonstračních pokusů a samostatných laboratorních prací žáků. Hodiny laboratorních cvičení jsou zařazovány dle potřeby k ověření nabitých znalostí, s maximálním počtem 15 žáků ve skupině.

V závislosti na probíraném učivu je možno zařadit tematicky zaměřené exkurze. Jednotlivci nebo skupiny žáků se zúčastňují mimo výuku odborných přednášek pořádaných vysokými školami, aktivit organizovaných např. Stanicí přírodovědců, zapojují se do Středoškolské odborné činnosti.

V průběhu výuky jsou upřednostňovány aktivizující metody a formy práce.

8.27.2 Výchovné a vzdělávací strategie

Vzdělávání v oblasti chemie a biologie vede žáka k potřebě klást si otázky o příčinách a průběhu přírodních dějů a hledat na ně odpovědi.

Žáci se učí hledat souvislosti mezi ději probíhajícími v přírodě, jsou vedeni k uvědomění si závislosti člověka na přírodě a nutnosti její aktivní ochrany. Při praktických cvičeních se seznamují se základy laboratorní techniky, učí se bezpečně zacházet s vybranými chemickými látkami a přístroji.

8.27.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Kompetence k učení

Učitel:

- Ukládá jak ve vyučovací hodině, tak k domácí přípravě takové úkoly, které nutí vyhledávat informace z různých zdrojů a pracovat s nimi – učebnice, internet, odborný text.
- Vede žáky k používání správné terminologie a symboliky, klade jasně formulované otázky.
- Provádí rozbor plnění úkolů s cílem dosáhnout u žáků schopnosti sebehodnocení.
- Organizuje výuku tak, aby byla pro žáky přitažlivá a získávala je i pro hlubší studium daného předmětu s ohledem na volbu zaměření vysokoškolského studia (aktivizující metody práce).
- Při laboratorních i terénních pracích vede žáky k dodržování pravidel bezpečné práce a zvládnutí laboratorních metod.

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Zadává žákům problémové úlohy a úlohy vyžadující logické uvažování.
- Pomáhá žáky směřovat ke správným zdrojům informací (lze využít odborný text, modely molekul, internet, ...).
- Klade důraz na argumentaci podloženou důkazy.
- Podporuje řešení problémů s mezioborovým přesahem.

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Vede žáky k souvislému a dobře formulovanému projevu, vyžaduje užívání odborné terminologie.
- Učí žáka vyjadřovat informace slovně, matematicky, graficky.

- Zadává úkoly vyžadující užití moderních technologií (práce na PC, AI, ...).
- V průběhu vyučovacích hodin i laboratorních cvičení vytváří podmínky pro vzájemnou komunikaci.
- Rozvíjí u žáků schopnost vyjadřovat své vlastní názory, obhajovat a hodnotit výsledky své práce (olympiády, laboratorní cvičení, ...).

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Zadává žákům skupinovou práci a vytváří podmínky, které každému umožní zapojit se do činnosti.
- Zadává úlohy pro práci ve skupinách, při nichž se žák učí organizovat společnou činnost a přijímat odpovědnost za svou práci i za práci ostatních (Gladiátorské hry, krátkodobé projekty, referáty, laboratorní cvičení...).
- Provádí pravidelná hodnocení společné práce a vyžaduje podíl žáků na nich.
- Podporuje mezilidské vztahy založené na vzájemné úctě, toleranci a empatii v průběhu celého výchovně vzdělávacího procesu i při mimoškolních aktivitách.

Kompetence občanská

Učitel:

- Vede žáky k plnění povinností pravidelnou kontrolou zadaných úkolů.
- Vede žáky k získání dovednosti efektivního jednání a poskytnutí pomoci v situacích ohrožujících život a zdraví člověka (např. při úniku škodlivých látek).

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

- Organizuje výuku tak, aby byla pro žáky přitažlivá a získávala je i pro studium daného předmětu (aktivizující metody práce).
- Zařazuje do výuky aktivity, které motivují žáka k dalšímu zájmu o obor (exkurze, odborné přednášky, soutěže, ...).
- Volí takové metody práce, které ukazují užitečnost předmětu pro praktický život (zajímavé úlohy, laboratorní technika, problémové úlohy, ...).

Kompetence digitální

Učitel:

- Vede žáky k účelnému, bezpečnému a efektivnímu využívání digitálních technologií při práci a studiu.
- Vede žáky k využívání nástrojů AI k hledání námětů a inspirace, a zároveň k dodržování etických pravidel.
- Učí žáky používat a ovládat sondy a přístroje Vernier, propojovat čidla s tabletem či počítačem a za pomoci softwaru Graphical Analysis odečítat a zpracovávat měřená data.
- Vede žáky k aktivnímu vyhledávání a kritickému posuzování informací a digitálního obsahu, dále k využívání získaných informací k tvorbě referátů a plnění dalších úkolů.

- Vede žáky k obezřetnosti a bezpečnosti práce na internetu.
- Vede žáky k aktivnímu vyhledávání a kritickému posuzování informací a digitálního obsahu, dále k využívání získaných informací k tvorbě referátů a plnění dalších úkolů.
- Motivuje k etickému jednání a ctění autorství při práci s internetovými zdroji.

8.27.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva**Žák:**

1. Dodržuje pravidla bezpečnosti práce a chování v laboratoři.
2. Posoudí nebezpečnost chemických látek na základě výstražných symbolů.
3. Uplatňuje teoretické znalosti z biologie a chemie při laboratorní práci a plnění úkolu.
4. Přehledně a výstižně vede zápis o průběhu a výsledku praktického úkolu.
5. Při popisu soustav látek a laboratorních pomůcek používá odbornou terminologii.
6. Dodržuje předepsaný pracovní postup, spolupracuje s žáky ve skupině.
7. Na základě pozorování a naměřených hodnot vyvodí správné závěry.
8. Vyhledává, hodnotí a organizuje informace z digitálních a knižních zdrojů a následně je efektivně využívá.
9. Vytváří, upravuje a sdílí digitální obsah, a to včetně multimediálního materiálu, s pochopením jeho právních dopadů.
10. Posuzuje odbornost informací. Chápe rozdíl mezi odborným textem a textem populárně naučným. Dokáže rozlišit dezinformace a mýty od faktů.
11. Aktivně využívá AI a dostupný software a hardware k řešení vybraných úkolů.

Blok I – Biologie

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
Bezpečnost práce v biologické laboratoři Laboratorní řád Práce s laboratorní technikou Vymezení zajímavých témat a objevů	I.1, 2 I.8, 10, 11	1 1	
Aktuální trendy a objevy v biologii a přírodních vědách Nobelovy ceny, novinky ve vědě, směry ve výzkumu Prozkoumání a pochopení principů nových metod a objevů Biologické experimenty Etické problémy v biologii	I.3, 4, 6-11 I.1-11 I.3, 8, 9-11	14 14 4	

Blok II – Chemie

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
Bezpečnost práce v chemické laboratoři Laboratorní řád, označení chemických látek Práce s laboratorní technikou	1,2	1	
Fyzikální vlastnosti látek Chemické programy	1-11	7	
Aktuální trendy, objevy v chemii a přírodních vědách Nobelovy ceny, novinky ve vědě	8-11	9	
Přírodní látky Přírodní látky a léčiva Chemické a biochemické experimenty	1-11	17	

8.27.2.3 Evaluace v předmětu

Hodnocení žákovi průběžně poskytuje zpětnou vazbu o jeho výsledcích a zároveň je zdrojem motivace pro jeho další práci. V rámci předmětu budou respektována pravidla klasifikace uvedené v ŠVP s využitím pěti klasifikačních stupňů. Znamka nezahrnuje hodnocení žákova chování.

Kritéria pro hodnocení a klasifikaci:

- vědomosti a dovednosti
- aktivní přístup k zadaným úkolům
- samostatnost při řešení úkolů
- ústní projev, používání terminologie předmětu
- schopnost spolupráce, přínos pro skupinu

Dílčí hodnocení z jednotlivých cvičení slouží jako podklad pro vedení záznamů o prospěchu žáka a je využito pro výslednou známku na vysvědčení, na které se musí shodnout všichni zúčastnění vyučující.

8.28 Seminář ze zeměpisu

8.28.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.28.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Seminář ze zeměpisu je samostatný povinně volitelný vyučovací předmět v rámci vzdělávací oblasti Člověk a příroda. Učivo zahrnuje tematické okruhy vymezené v RVP GV (Přírodní prostředí, Sociální prostředí, Životní prostředí, Regiony, Geografické informace a terénní vyučování). Do Semináře ze zeměpisu byla integrována většina vzdělávacího obsahu oboru Geologie (Složení, struktura a vývoj Země, Geologické procesy v litosféře, Voda, Člověk a anorganická příroda).

Při výuce tohoto předmětu, se klade důraz na aktivní porozumění zeměpisným a souvisejícím pojmům, zákonitostem, souvislostem i schopnosti žáků aplikovat své vědomosti a dovednosti při řešení konkrétních problémů.

Předmět úzce souvisí s ostatními předměty vzdělávací oblasti Člověk a příroda (Chemie, Fyzika, Biologie), ale i s předměty oblasti Člověk a společnost (Základy společenských věd, Dějepis) a přirozeně se prolíná s průřezovými tématy (Environmentální výchova, Výchova v globálních a evropských souvislostech, Multikulturní výchova), jejichž některé tematické okruhy byly do Semináře ze zeměpisu začleněny. Průběžně se ale dotýkají téměř každého tématu.

Seminář ze zeměpisu přispěje k pochopení propojenosti přírodního systému a zákonitostí, které zde fungují. Zároveň žáci poznají závislost člověka na přírodě a nutnost udržet rovnováhu krajinné sféry pro zachování existence všech živých organismů včetně člověka, seznámí se s principy trvale udržitelného rozvoje. Seminář ze zeměpisu navíc žákům pomůže odhalit souvislosti současných událostí a přispět k jejich pochopení. Důležitá je i lokalizace různých jevů v prostoru - ať v blízkém okolí, regionu, ČR, kontinentu či z pohledu globálního.

8.28.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace je vyučovací hodina.

8.28.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů. Pro oktávy plánujeme pouze 28 vyučovacích týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Oktáva - 4 hodiny (112 za rok)

8.28.1.4 Organizace předmětu

Seminář ze zeměpisu v oktávě je volitelný předmět, zajišťující přípravu žáků na přijímací zkoušky na VŠ. Výuka celé třídy probíhá obvykle v pracovních zeměpisu nebo v kmenové třídě. Pracovna zeměpisu je vybavena dataprojektorem a počítačem s možností připojení na internet. K dispozici jsou atlasy.

Besedy a semináře vedené odborníky mohou podpořit zájem žáků o přírodovědné vzdělání. Aktuální vhodně zvolená **filmová představení** jsou součástí výchovně vzdělávacího procesu Seminářů ze zeměpisu. Během studia se mohou žáci zapojit do zeměpisné olympiády, Středoškolské odborné činnosti a dalších soutěží.

8.28.2 Výchovné a vzdělávací strategie

8.28.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Vzdělávací cíle předmětu Seminář ze zeměpisu jsou v souladu s cíli přírodovědného vzdělávání v rámci celé vzdělávací oblasti RVP GV Člověk a příroda. Jde především o to, aby žáci byli vedeni k porozumění přírodovědných pojmů a zákonitostí, osvojování a schopnosti používat základní výzkumné metody. Dále jde o rozvíjení jejich schopnosti využívat přírodovědné vědomosti, dovednosti, postoje i návyky při řešení konkrétních problémů s ohledem na další studium i běžný život. V neposlední řadě by u nich měla být pěstována schopnost předvídat dopad praktických aktivit lidí na přírodu a potřeba preferovat ochranu životního prostředí s ohledem na podmínky života organismů i zachování vlastního zdraví.

Kompetence k učení

Učitel:

- Zadáva úkoly, které vedou k dovednostem vyhledávat, přehledně zaznamenávat podstatné informace a údaje včetně schopnosti správné citace a interpretace informací (práce s různými informačními zdroji – odborná literatura, internet...).
- Při terénních akcích vede žáky k dodržování pravidel bezpečné práce, zvládnutí metod výzkumu (př. mapování, dotazníky...), přehlednému záznamu výsledků (tabulky, grafy) i jejich samostatnému zpracování a vyhodnocení.
- Provádí rozbor plnění úkolů s cílem dosáhnout u žáků schopnosti sebehodnocení, přijetí ocenění i kritiky vedoucí k poučení z chyb (diskuze, rozbor prací apod.).
- Při konzultacích samostatných prací (referáty, projekty, apod.) vede žáky k používání odpovídající terminologie a pochopení mezioborových souvislostí.
- Organizuje výuku tak, aby byla pro žáky přitažlivá a získávala je i pro průběžné studium daného předmětu (aktivizující metody práce).

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Navozuje v průběhu vyučovacích hodin, při terénních pracích situace, které vedou žáky k řešení problému (metody logických postupů, pozorování a zpracování dat, výzkumné metody).
- V průběhu výuky motivuje vhodně zařazenými interaktivními metodami (např. brainstorming, spontánní nebo řízená diskuze) k zaujetí postojů k problémům, které souvisí s novými vědeckými poznatky (aspekty globalizace, ohrožení biodiverzity apod.).

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Rozvíjí schopnost žáků formulovat svá tvrzení nejen z hlediska používání odborné terminologie, ale dbá i na spisovné vyjadřování v mateřském jazyce.
- Koordinuje pracovní týmy v průběhu zadaného úkolu, učí jednotlivce diskutovat a argumentovat, ale zároveň i naslouchat druhým.
- Vede k využívání ICT při tvorbě a prezentaci zadaných úkolů (textové, grafické a tabulkové editory, internetové vyhledávání).

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Zadává úkoly skupinám žáků, učí jednotlivce spolupracovat s ostatními a respektovat zájem celé skupiny.
- Vysvětlováním, výkladem, organizováním přednášek a besed, zadáváním referátů i osobním příkladem a postojem k sociálně patologickým jevům přispívá k vytváření zodpovědného vztahu žáků k jejich psychickému, sociálnímu i fyzickému zdraví.
- Podporuje mezilidské vztahy založené na vzájemné úctě, toleranci a empatii v průběhu celého výchovně vzdělávacího procesu i při mimoškolních aktivitách.
- Hodnotí objektivně individuální i společnou práci žáků a snaží se je do tohoto evaluačního procesu zapojovat.

Kompetence občanská

Učitel:

- Seznamuje žáky s důsledky poškozování životního prostředí z hlediska dlouhodobé perspektivy (exkurze – významné lokality, chráněná území, důsledky devastace přírody i příklady rekultivace narušených lokalit, trvale udržitelný rozvoj) a učí je rozhodovat se a jednat v souladu s udržitelností života.
- Klasickými i aktivizujícími metodami výuky seznamuje žáky s chováním v krizových situacích, vede je k rozpoznání nebezpečí i k poskytnutí pomoci ostatním (vyhledání odborné pomoci).
- Vede žáky k asertivnímu, ale zároveň etickému chování.

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

- Ukazuje užitečnost geografických oborů, jejich využití v běžném životě, možnosti dalšího studia z hlediska volby povolání a perspektivy pracovního zařazení (exkurze na odborná pracoviště, besedy, přednášky).
- Motivuje žáky k hlubšímu zájmu o studium a problematiku geografických disciplín (účast v soutěžích – zeměpisná olympiáda, středoškolská odborná činnost).
- Vysvětluje aplikaci výzkumů v praxi (např. regionální rozvoj, cestovní ruch – referáty, seminární práce)

Kompetence digitální

Učitel:

- Vede žáky k dohledávání informací na internetu.
- Vede žáky k využívání Internetových zdrojů statistických dat (czso.cz), mapových serverů apod.
- Podporuje žáky v tvorbě projektů s využitím digitálních technologií (mapy.cz - souřadnice, vkládání informací...)
- Vede žáky ke kritickému posuzování informací.
- Ve vyučovacích hodinách využívá výukové aplikace.
- Umožňuje žákům v rámci skupinové práce tvořit a využívat sdílené dokumenty při práci na prezentacích.
- Vede žáky k uvádění zdrojů (např. v referátech či prezentacích) s využitím Citace.com.
- Vede žáky k aktivnímu využívání audiovizuální techniky při vlastní tvorbě
- Vede žáky k respektování a uvědomování si existence autorského zákona

8.28.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Žák:

I. PŘÍRODNÍ PROSTŘEDÍ

1. Porovná postavení Země ve vesmíru a podstatné vlastnosti Země s ostatními tělesy sluneční soustavy.
2. Porovná složení a strukturu jednotlivých zemských sfér a objasní jejich vzájemné vztahy, využívá vybrané metody identifikace minerálů.
3. Analyzuje energetickou bilanci Země a příčiny vnitřních a vnějších geologických procesů.
4. Určí nerostné složení a rozpozná strukturu běžných magmatických, sedimentárních a metamorfovaných hornin.
5. Využívá geologickou mapu ČR k objasnění geologického vývoje regionů.
6. Porovná na příkladech mechanismy působení endogenních (včetně deskové tektoniky) a exogenních procesů a jejich vliv na utváření zemského povrchu a na život lidí.
7. Objasní mechanismy globální cirkulace atmosféry a její důsledky pro vytváření klimatických pásů.
8. Objasní velký a malý oběh vody a rozliší jednotlivé složky hydrosféry a jejich funkci v krajině.
9. Hodnotí vodstvo a půdní obal Země jako základ života a zdroje rozvoje společnosti.
10. Zhodnotí využitelnost různých druhů vod a posoudí možné způsoby efektivního hospodaření s vodou v příslušném regionu.
11. Rozliší hlavní biomy světa.

II. SOCIÁLNÍ PROSTŘEDÍ

1. Zhodnotí na příkladech dynamiku vývoje obyvatelstva na Zemi, geografické, demografické a hospodářské aspekty působící na chování, pohyb, rozmístění a zaměstnanost obyvatelstva, analyzuje hlavní rasová, etnická, jazyková, náboženská, kulturní a politická specifika s ohledem na způsob života a životní úroveň v kulturních regionech světa.
2. Identifikuje obecné základní geografické znaky a funkce sídel a aktuální tendence ve vývoji osídlení.
3. Zhodnotí na příkladech světové hospodářství jako otevřený dynamický systém s určitými složkami, strukturou a funkcemi a zohlední faktory územního rozmístění hospodářských aktivit, vymezí jádrové a periferní oblasti světa.
4. Zhodnotí nerovnoměrné rozmístění, objem a distribuci světových surovinových a energetických zdrojů.
5. Rozliší a porovnává státy světa a jejich mezinárodní integrační uskupení a organizace podle kritérií vzájemné podobnosti a odlišnosti.
6. Lokalizuje na politické mapě světa hlavní aktuální geopolitické problémy a změny s přihlédnutím k historickému vývoji.
7. Vyhledá na mapách hlavní světové oblasti cestovního ruchu, porovná jejich lokalizační faktory a potenciál.

III. ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

1. Zhodnotí na příkladech různé krajiny jako systém pevninské části krajinné sféry se specifickými znaky, určitými složkami, strukturou, okolím a funkcemi.
2. Analyzuje na konkrétních příkladech přírodní a kulturní (společenské) krajinné složky a prvky krajiny.

3. Zhodnotí některá rizika působení přírodních a společenských faktorů na životní prostředí v lokální, regionální a globální úrovni.

IV.GEOGRAFICKÉ INFORMACE

1. Používá dostupné kartografické produkty a další geografické zdroje dat a informací v tištěné i elektronické podobě pro řešení geografických problémů.
2. Používá s porozuměním vybranou geografickou, topografickou a kartografickou terminologii.
3. Vytváří a využívá vlastní mentální schémata a mentální mapy pro orientaci v konkrétním území.
4. Čte, interpretuje a sestavuje jednoduché grafy a tabulky, analyzuje a interpretuje číselné geografické údaje.

V.REGIONY

1. Rozlišuje na konkrétních územních příkladech mikroregionální, regionální, státní, makroregionální a globální geografickou dimenzi.
2. Vymezí místní region (podle bydliště, školy) na mapě podle zvolených kritérií, zhodnotí přírodní, hospodářské a kulturní poměry mikroregionu a jeho vazby k vyšším územním celkům a regionům.
3. Zhodnotí polohu, přírodní poměry a zdroje České republiky.
4. Lokalizuje na mapách hlavní rozvojová jádra a periferní oblasti České republiky, rozlišuje jejich specifika.
5. Lokalizuje na mapách makroregiony světa, vymezí jejich hranice, zhodnotí jejich přírodní, kulturní, politické a hospodářské vlastnosti a jednotlivé makroregiony vzájemně porovná.

VI. PRŮŘEZOVÉ TÉMA VÝCHOVA K MYŠLENÍ V EVROPSKÝCH A GLOBÁLNÍCH SOUVISLOSTECH (EGS)

1. Na základě osvojených informací argumentuje, diskutuje o politických, ekonomických a sociálních problémech v kontextu s evropskými a globálními vývojovými tendencemi.
2. Vnímá a hodnotí lokální a regionální jevy a problémy v širších evropských a globálních souvislostech.
3. Orientuje se v neznámém prostředí a mezinárodních situacích.
4. Vnímá a chápe kulturní rozdíly, chápe je jako obohacení života.
5. Vnímá dopady globalizačních a rozvojových procesů, rozlišuje příznivé a nepříznivé, hledá kompromisy.

VII. PRŮŘEZOVÉ TÉMA MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

1. Uvědomuje si neslučitelnost rasové, náboženské či jiné intolerance s demokracií.
2. Vnímá multikulturalitu jako prostředek vzájemného obohacování různých etnik.
3. Chápe a hájí myšlenky vedoucí k odstraňování diskriminace a předsudků vůči lidem různých etnických skupin, národností, barvy pleti, náboženství, sociálního původu.
4. Rozumí základním pojmům multikulturní terminologie (národ, kultura, etnicita, identita, asimilace, integrace, kulturní pluralismus, xenofobie, rasismus, globalizace..).
5. Má představu o postavení národních menšin (majorita, minorita..)
6. Rozpozná projevy rasové nesnášenlivosti, vysvětlí příčiny xenofobie.
7. Zná nejdůležitější mezinárodní organizace k podpoře multikulturality.

VIII. PRŮŘEZOVÉ TÉMA ENVIRONMENTÁLNÍ VÝCHOVA

1. Chápe myšlenku trvale udržitelného rozvoje.
2. Hledá příčiny neuspokojivého stavu životního prostředí v minulosti i v současnosti a předvídá další vývoj.
3. Chápe provázanost ekologických, ekonomických a sociálních faktorů, hledá optimální řešení.
4. Zná a umí využívat možnosti občana při ochraně životního prostředí.
5. Získá praktické dovednosti a návyky pro běžné denní činnosti napomáhající zlepšení životního prostředí.
6. Propojí si poznatky a dovednosti z jednotlivých vzdělávacích oblastí a využívá je při řešení environmentální problematiky.

OKTÁVA

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
<u>I. POLOLETÍ</u>		68
Vesmír, planeta Země	I. 1	6
Geografické informace, kartografie	IV. 2,4	5
Geologické procesy v litosféře, minerály	I. 2,3,4,5,6	5
Atmosféra	I. 7	4
Hydrosféra	I. 8,9,10	5
Biosféra, pedosféra	I.10,11, III.1,2,3 VIII. 1-6	4
Obyvatelstvo	II. 1 VII. 1-7	5
Sídla	II. 2	5
Světové hospodářství	II. 3,4,5,7	6
Světová integrace	II. 6 VI. 4,5	3
Evropská integrace	II. 6, IV.1-4, V.1,5	4
Evropa - kontinent	V.1,5, IV.1,2,3,4, VI. 1-5	5
Postkomunistická Evropa	V.1,5, IV.1,2,3,4	6
Postsovětské republiky	V.1,5, IV.1,2,3,4	5

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
<u>II. POLOLETÍ</u>		44
Asie – kontinent, problémy kontinentu	V.1,5, IV.1,2,3,4	7
Severní Amerika	V.1,5, IV.1,2,3,4	5
Jižní Amerika	V.1,5, I V.1,2,3,4	5
Afrika	V.1,5, I V.1,2 3,4	7
Austrálie	V.1,5, IV.1,2,3,4	3
Polární oblasti	V.1,5, IV.1,2,3,4	2
Česká republika	V.2,3,4, IV.1,2,3,4 VII. 1-7	8
Regiony ČR	V.2,3,4, IV.1,2,3,4	7

8.28.2.3 Evaluace v předmětu

Pro celkové hodnocení používáme jako podklad průběžnou klasifikaci formou známek, ale vedle toho hodnotíme řadu projevů žáků v hodinách slovně.

V rámci předmětu Seminář ze zeměpisu budou respektována pravidla klasifikace uvedená v ŠVP GV s využitím pěti klasifikačních stupňů.

Kritéria pro hodnocení a klasifikaci:

- vědomosti a dovednosti
- aktivní přístup k zadaným úkolům
- samostatnost při řešení úkolů
- ústní projev, používání terminologie předmětu
- schopnost spolupráce, přínos pro skupinu
- schopnost autoevaluace

Těmito kritérii hodnotíme, jak žák zvládl výstupy tematických celků, s důrazem na jeho schopnost řešit problémy i na úroveň jeho komunikačních dovedností.

Ověřování klíčových kompetencí je úkol složitější, ale na úrovni středoškolského vzdělávání je možné je postihnout při řešení náročných úkolů, např. při vypracovávání seminárních prací, referátů, projektů. Zde lze již očekávat vysokou úroveň danou speciálním zaměřením, rozvinutím talentu a cílevědomým směřováním na vysoké školy. Zásadní je, abychom se vždy snažili hodnotit objektivně, spravedlivě, bez emocí, podle předem daných kritérií.

V semináři učitel využívá při hodnocení žáka tyto formy:

Písemné práce – kratší testy, které mají zejména ověřit zvládnutí očekávaných výstupů jsou hodnoceny podle přesně stanovených a předem daných kritérií, která zajišťují objektivitu.

Pololetní písemné práce – jsou soustředěny na jevy, či formy práce aktuální v daném období, které korespondují s očekávanými výstupy a kompetencemi (např. test s volbou odpovědi, řešení logické úlohy, ale i úvaha na dané téma apod.). Znamka z pololetní písemné práce může zásadně ovlivnit výslednou známku na vysvědčení, ale nemůže být jedinou rozhodující známkou klasifikace za půl roku.

Ústní zkoušení a mluvený projev - nejedná se o tradiční ústní zkoušení před tabulí, ale zaměřuje se jak na ověření očekávaných výstupů, tak kompetencí; proto může jít o různé formy ústního projevu.

Zpracování referátů a prací k danému tématu již nabízí větší možnost hodnotit zvládnutí nejen obsahové stránky, ale i kompetencí. Výraznou roli zde hraje ústní hodnocení učitele, ale i spolužáků a možnost vyjádření samotného žáka – obhajoba předneseného.

Výroba pomůcek a modelů prověřuje jak zvládnutí očekávaných výstupů, tak kompetence, a proto lze kombinovat ohodnocení známkou a slovní hodnocení jak učitele, tak třídy.

Projektové a skupinové práce lze hodnotit známkou za předem přesně daných kritérií; i to je však vhodné spojit s hodnocením slovním. Ve většině případů dokonce musí být doplněno ústním rozbohem a zapojením třídy do hodnotícího procesu.

Zodpovědné hodnocení má průběžně poskytovat nejen zpětnou vazbu žákovi o jeho studijních výsledcích, ale má pro něj být také zdrojem motivace a pobídkou pro další studium. Hodnocení je i zpětnou vazbou pro učitele.

8.29 Environmentální seminář

8.29.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.29.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Environmentální seminář (ES) je samostatný povinně volitelný vyučovací předmět v rámci vzdělávací oblasti Člověk a příroda. Učivo zahrnuje tematické okruhy vymezené v RVP GV (Přírodní prostředí, Sociální prostředí, Životní prostředí, Geografické informace a terénní vyučování).

Při výuce tohoto předmětu se klade důraz na aktivní porozumění zeměpisným a souvisejícím pojmům, zákonitostem, souvislostem i schopnosti žáků aplikovat své vědomosti a dovednosti při řešení konkrétních problémů.

Předmět úzce souvisí s ostatními předměty vzdělávací oblasti Člověk a příroda (Zeměpis, Biologie) i s předměty oblasti Člověk a společnost (Základy společenských věd, Dějepis) a přirozeně se prolíná s průřezovými tématy (Environmentální výchova, Výchova v globálních a evropských souvislostech), jejichž některé tematické okruhy byly do ES začleněny.

ES přispěje k pochopení propojenosti přírodního systému a zákonitostí, které zde fungují. Zároveň žáci poznají závislost člověka na přírodě a nutnost udržet rovnováhu krajinné sféry pro zachování existence všech živých organismů včetně člověka, seznámí se s principy trvale udržitelného rozvoje.

8.29.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace je vyučovací hodina. Většinová hodinová dotace je věnována přípravě a realizaci žákovských projektů. Témata jednotlivých projektů budou konkretizovány na základě diskuze se žáky vždy na začátku školního roku. Budou vycházet zejména z tematických celků, jako globální klimatické změny, udržitelnost, cirkulární ekonomika. Význam má hlavně aktivní přístup žáků k vyhledávání environmentálních témat a jejich následné využití při diskuzích, skupinových pracích i projektech.

8.29.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů.

Pravidelně odečítáme cca 10 týdnů:

Podzimní a vánoční prázdniny 2 týdny

Jarní prázdniny 1 týden

Velikonoční prázdniny cca 1 týden

Předmaturitní a maturitní týden cca 1 týden

Poslední týden školního roku 1 týden

ŠVP a kurzy 1 týden

Mimořádné okolnosti

(havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.) 3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu: sexta - 1 hodina (34 za rok

8.29.1.4 Organizace předmětu

ES v sextě je volitelný předmět, zajišťující rozšíření učiva ENV a rozvíjející mnohé klíčové kompetence. Výuka celé třídy probíhá obvykle v pracovních zeměpisu nebo v kmenové třídě. Pracovní zeměpisu je vybavena dataprojektorem a počítačem s možností připojení na internet.

8.29.2 Výchovné a vzdělávací strategie

8.29.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Vzdělávací cíle předmětu ES jsou v souladu s cíli přírodovědného vzdělávání v rámci celé vzdělávací oblasti RVP GV Člověk a příroda. Jde především o to, aby žáci byli vedeni k porozumění přírodovědných pojmů a zákonitostí, osvojování a schopnosti používat základní výzkumné metody. Dále jde o rozvíjení jejich schopnosti využívat přírodovědné vědomosti, dovednosti, postoje i návyky při řešení konkrétních problémů s ohledem na další studium i běžný život. V neposlední řadě by u nich měla být pěstována schopnost předvídat dopad praktických aktivit lidí na přírodu a potřeba preferovat ochranu životního prostředí s ohledem na podmínky života organismů i zachování vlastního zdraví.

Kompetence k učení

Učitel:

- Zadává úkoly, které vedou k dovednostem vyhledávat, přehledně zaznamenávat podstatné informace a údaje včetně schopnosti správné citace a interpretace informací (práce s různými informačními zdroji – odborná literatura, internet...).
- Při terénních akcích vede žáky k dodržování pravidel bezpečné práce, zvládnutí metod výzkumu (př. mapování, dotazníky...), přehlednému záznamu výsledků (tabulky, grafy) i jejich samostatnému zpracování a vyhodnocení.
- Provádí rozbor plnění úkolů s cílem dosáhnout u žáků schopnosti sebehodnocení, přijetí ocenění i kritiky vedoucí k poučení z chyb (diskuze, rozbor prací apod.).
- Při konzultacích samostatných prací (referáty, projekty, apod.) vede žáky k používání odpovídající terminologie a pochopení mezioborových souvislostí.
- Organizuje výuku tak, aby byla pro žáky přitažlivá a získávala je i pro průběžné studium daného předmětu (aktivizující metody práce).

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Navozuje v průběhu vyučovacích hodin, při terénních pracích situace, které vedou žáky k řešení problému (metody logických postupů, pozorování a zpracování dat, výzkumné metody).
- V průběhu výuky motivuje vhodně zařazenými interaktivními metodami (např. brainstorming, spontánní nebo řízená diskuze) k zaujetí postojů k problémům, které souvisí s novými vědeckými poznatky (aspekty globalizace, ohrožení biodiverzity apod.).

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Rozvíjí schopnost žáků formulovat svá tvrzení nejen z hlediska používání odborné terminologie, ale dbá i na spisovné vyjadřování v mateřském jazyce.
- Koordinuje pracovní týmy v průběhu zadaného úkolu, učí jednotlivce diskutovat a argumentovat, ale zároveň i naslouchat druhým.
- Vede k využívání ICT při tvorbě a prezentaci zadaných úkolů (textové, grafické a tabulkové editory, internetové vyhledávání, AI)

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Zadává úkoly skupinám žáků, učí jednotlivce spolupracovat s ostatními a respektovat zájem celé skupiny.
- Vysvětlováním, výkladem, organizováním přednášek a besed, zadáváním referátů i osobním příkladem a postojem k sociálně patologickým jevům přispívá k vytváření zodpovědného vztahu žáků k jejich psychickému, sociálnímu i fyzickému zdraví.
- Podporuje mezilidské vztahy založené na vzájemné úctě, toleranci a empatii v průběhu celého výchovně vzdělávacího procesu i při mimoškolních aktivitách.
- Hodnotí objektivně individuální i společnou práci žáků a snaží se je do tohoto evaluačního procesu zapojovat.

Kompetence občanská

Učitel:

- Seznamuje žáky s důsledky poškozování životního prostředí z hlediska dlouhodobé perspektivy (exkurze – významné lokality, chráněná území, důsledky devastace přírody i příklady rekultivace narušených lokalit, trvale udržitelný rozvoj) a učí je rozhodovat se a jednat v souladu s udržitelností života.
- Klasickými i aktivizujícími metodami výuky seznamuje žáky s chováním v krizových situacích, vede je k rozpoznání nebezpečí i k poskytnutí pomoci ostatním (vyhledání odborné pomoci).
- Vede žáky k asertivnímu, ale zároveň etickému chování.

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

- Ukazuje užitečnost environmentálních oborů, jejich využití v běžném životě, možnosti dalšího studia z hlediska volby povolání a perspektivy pracovního zařazení.
- Vysvětluje aplikaci výzkumů v praxi (např. projekty, referáty).

Kompetence digitální

Učitel

- - Vede žáky k dohledávání informací na internetu.
- - Vede žáky k využívání Internetových zdrojů statistických dat (czso.cz), mapových serverů apod.
- - Podporuje žáky v tvorbě projektů s využitím digitálních technologií (mapy.cz - souřadnice, vkládání informací...)
- - Vede žáky ke kritickému posuzování informací.
- - Ve vyučovacích hodinách využívá výukové aplikace.
- - Umožňuje žákům v rámci skupinové práce tvořit a využívat sdílené dokumenty při práci na prezentacích.

- - Vede žáky k uvádění zdrojů (např. v referátech či prezentacích) s využitím Citace.com.
- - Vede žáky k aktivnímu využívání audiovizuální techniky při vlastní tvorbě
- - Vede žáky k respektování a uvědomování si existence autorského zákona

8.29.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Žák:

I. ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

1. Zhodnotí některá rizika působení přírodních a společenských faktorů na životní prostředí v lokální, regionální a globální úrovni.

II. GEOGRAFICKÉ INFORMACE

1. Používá dostupné kartografické produkty a další geografické zdroje dat a informací v tištěné i elektronické podobě pro řešení geografických problémů.
2. Používá s porozuměním vybranou terminologii.
3. Čte, interpretuje a sestavuje jednoduché grafy a tabulky, analyzuje a interpretuje číselné údaje.

III. Průřezové téma Výchova k Myšlení v evropských a globálních souvislostech (EGS)

1. Vnímá dopady globalizačních a rozvojových procesů, rozlišuje příznivé a nepříznivé, hledá kompromisy.

IV. Průřezové téma Environmentální výchova

1. Chápe myšlenku trvale udržitelného rozvoje.
2. Hledá příčiny neuspokojivého stavu životního prostředí v minulosti i v současnosti a předvídá další vývoj.
3. Chápe provázanost ekologických, ekonomických a sociálních faktorů, hledá optimální řešení.
4. Zná a umí využívat možnosti občana při ochraně životního prostředí.
5. Získá praktické dovednosti a návyky pro běžné denní činnosti napomáhající zlepšení životního prostředí.
6. Propojí si poznatky a dovednosti z jednotlivých vzdělávacích oblastí a využívá je při řešení environmentální problematiky.

SEXTA

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
<u>I. POLOLETÍ</u> teorie ENV seminární práce zpracování týmových projektů na téma dle vlastního výběru	I., II., III., IV.	17 4 3 10

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>
<u>II. POLOLETÍ</u> seminární práce zpracování týmových projektů na téma dle vlastního výběru	I., II., III., IV.	17 7 10

8.29.2.3 Evaluace v předmětu

Pro celkové hodnocení používáme jako podklad průběžnou klasifikaci formou známek, ale vedle toho hodnotíme řadu projevů žáků v hodinách slovně.

Kritéria pro hodnocení a klasifikaci:

- vědomosti a dovednosti
- aktivní přístup k zadaným úkolům
- samostatnost při řešení úkolů
- ústní projev, používání terminologie předmětu
- schopnost spolupráce, přínos pro skupinu
- schopnost autoevaluace

Těmito kritérii hodnotíme, jak žák zvládl výstupy tematických celků, s důrazem na jeho schopnost řešit problémy i na úroveň jeho komunikačních dovedností.

Ověřování klíčových kompetencí je úkol složitější, ale na úrovni středoškolského vzdělávání je možné je postihnout při řešení náročných úkolů, např. při vypracovávání seminárních prací, referátů, projektů. Zásadní je, abychom se vždy snažili hodnotit objektivně, spravedlivě, bez emocí, podle předem daných kritérií.

V semináři učitel využívá při hodnocení žáka tyto formy:

Mluvený projev - zaměřuje se jak na ověření očekávaných výstupů, tak kompetencí; proto může jít o různé formy ústního projevu.

Zpracování referátů a prací k danému tématu nabízí větší možnost hodnotit zvládnutí nejen obsahové stránky, ale i kompetencí. Výraznou roli zde hraje ústní zpětná vazba učitele i spolužáků, a také žákovo sebehodnocení.

Výroba pomůcek a modelů prověřuje jak zvládnutí očekávaných výstupů, tak kompetence, a proto lze kombinovat ohodnocení známkou a slovní hodnocení jak učitele, tak třídy.

Projektové a skupinové práce lze hodnotit známkou za předem přesně daných kritérií; i to je však vhodné spojit s hodnocením slovním. Ve většině případů dokonce musí být doplněno ústním rozbohem a zapojením třídy do hodnotícího procesu.

Zodpovědné hodnocení má průběžně poskytovat nejen zpětnou vazbu žákovi o jeho studijních výsledcích, ale má pro něj být také zdrojem motivace a pobídkou pro další studium. Hodnocení je i zpětnou vazbou pro učitele.

8.30 Seminář z dějepisu

8.30.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

Předmět Seminář z dějepisu je součástí vzdělávací oblasti „Člověk a společnost“, která je podrobně charakterizována v RVP ZV a GV. Je zařazen jako povinně volitelný předmět v oktávě.

8.30.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Předmět Seminář z dějepisu nejen otevírá možnost k celoživotnímu studiu lidské společnosti, ale zároveň vede díky postupnému prohlubování znalostí a praktických zkušeností žáků k celkovému rozvoji myšlení v širším životním kontextu, k toleranci a porozumění mezi lidmi.

8.30.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace je vyučovací hodina. V průběhu výuky budou upřednostňovány aktivizační a receptivní metody práce, vybrané s ohledem na probírané učivo a schopnosti žáků. Vždy ale platí, že hodiny směřují ke zvládnutí očekávaných výstupů a k přímému rozvíjení klíčových kompetencí, tzn. jsou naplněny bezprostřední aktivní prací žáků v průběhu celé hodiny.

Nosným principem je aktivita, samostatnost a řešení problémů. Žáci jsou motivováni k větší aktivitě, aby rozvinuli svůj kreativní potenciál, šli novými, alternativními a nekonvenčními cestami při zpracování úkolů, zjistili vlastní možnosti a schopnosti řešení, uplatnili naplno svůj talent.

V některých hodinách učitel ustupuje do pozadí, dohlíží, radí, usměrňuje. Do přípravy takovýchto hodin je vhodné zapojit i žáky, nechat jim podíl na spoluplánování výuky, což působí nejen na větší zodpovědnost, ale rozvíjí i schopnost domluvit se, respektovat názor druhých, spolupracovat.

8.30.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů. Pro oktávy plánujeme pouze 28 vyučovacích týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Kvinta – 1 hodina týdně (tj. 34 za rok)

Oktáva - 4 hodiny (tj. 112 za rok)

8.30.1.4 Organizace předmětu

Výuka předmětu probíhá v běžné školní učebně nebo v učebně s audiovizuální technikou. Hodina (několik hodin) může být realizována také mimo školní budovu formou exkurze, návštěvy výstavy, zhlédnutí filmového představení apod. Lze také výjimečně zorganizovat hodinu ve školní knihovně či počítačové učebně. V průběhu výuky jsou upřednostňovány aktivizující metody a formy práce.

8.30.2 Výchovné a vzdělávací strategie

8.30.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Kompetence k učení

Učitel:

- Zadává úkoly dlouhodobého rázu, aby si žák svou práci musel sám organizovat (seminární práce, projekty).
- Ukládá jak ve vyučovací hodině, tak k domácí přípravě takové úkoly, které nutí vyhledávat informace a dále s nimi pracovat (reprodukce, vypravování).
- Provádí rozbor plnění úkolů s cílem dosáhnout u žáků schopnosti sebehodnocení, přijetí ocenění i kritiky vedoucí k poučení z chyb (diskuze, rozbor práce).

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Vede debaty k různým problémům (práce s texty, poslech, úryvek z uměleckého textu a filmu).
- Zadává cvičení, která vyžadují logické uvažování (doplňovací cvičení, upravené texty k obsahové korektuře).
- Vyžaduje interpretaci získaných poznatků s vlastními závěry (reprodukce, dokončení textu, práce s fotografií, mapou, apod.).

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Vede žáky především k uplatnění kreativního postupu při interpretaci historických informací (rozhovory, diskuze).
- Vyžaduje užívání odborných výrazů, které se váží k dané problematice.
- Zadává úkoly vyžadující užití moderních technologií (práce na PC).
- Seznamuje žáky se všemi úrovněmi předmětu a vyžaduje jejich rozlišování v různých situacích (práce s odbornou literaturou, odborně naučnou literaturou, beletrií, audiovizuálními pomůckami a autentickými materiály).
- Vyžaduje vhodnou formou prezentaci prací žáků před publikem a zajišťuje ověření znalostí (olympiády).

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Zařazuje do výuky komunikativní hry zaměřené na problémy současného života.
- Spoluplánuje se žáky cíle společné práce.
- Provádí pravidelná hodnocení společné práce a vyžaduje podíl žáků na něm.

Kompetence občanská

Učitel:

- Vede žáky k uvědomění si kulturních a duchovních hodnot vlastní země (diskuze, názorné příklady, seminární práce, práce na PC).
- Zařazuje do vyučovacích hodin aktuální události a diskusi o nich (aktuality, diskuze).
- Na základě dějinných událostí vede žáky k odmítavému postoji k rasismu, xenofobii a dalším projevům nesnášenlivosti.
- Vede žáky k vědomí osobní zodpovědnosti v aktuální společenské situaci.
- Vede žáky k respektu a ochraně hodnot světového a evropského kulturního dědictví.

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

- Organizuje výuku tak, aby byla pro žáky přitažlivá a získávala je i pro studium daného předmětu (aktivizující metody práce).
- Volí takové způsoby práce, aby dokázal užitečnost předmětu pro praktický život a budoucí povolání (práce s autentickými materiály, rozhovory s odborníky, pamětníky některých historických událostí, inzerce).

Kompetence digitální

Učitel:

- Vede žáky k aktivnímu a kritickému posuzování informací a digitálního obsahu.
- Motivuje žáky k etickému jednání při práci se zdroji při tvorbě prezentací.
- Vede žáky k aktivní práci v digitálním prostředí a využití k praktickým ukázkám při hodině.
- Vede žáky k respektování autorského práva.
- Vede žáky k efektivnímu využívání internetu při hledání informací.

8.30.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva Kvinta

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.STAROVĚKÝ EGYPT

1. Vysvětlí vliv egyptské administrativy a práva na pozdější státní systémy.
2. Umí popsat vliv egyptské kultury na dnešek, jak pohledu vědy tak z pohledu populární kultury.

II.ANTICKÉ ŘECKO A ŘÍM

1. Objasní odkaz antické demokracie, práva a filozofie.
2. Objasní odkaz antické demokracie, práva a filozofie.
3. Objasní vývoj uspořádání státní moci a občanských práv.

III.STAROVĚKÁ ČÍNA

1. Popíše význam hlavních vynálezů a jejich dopad na moderní svět.
2. Vysvětlí hlavní body čínské kultury a filosofie.

IV.INDIE

1. Vysvětlí přínos indické matematiky a filozofie.

V.PŘEDKOLUMBOVSKÁ AMERIKA

1. Analyzuje architektonické a astronomické znalosti Mayů, Aztéků a Inků.
2. Umí vysvětlit vzájemné ovlivnění s Evropskou kulturou.
3. Uvede příklady využití vynálezů těchto civilizací v dnešní době.

KVINTA

Učivo	Školní očekávané výstupy	Počet hodin	Poznámky
I. pololetí		17	
Starověký Egypt	I.1,2	6	
Předkolumbovská Amerika	V.1,2,3	7	
Indie	IV.1	4	
II. pololetí		17	
Čína	III.1,2	5	
Antické Řecko a Řím	II.1,2,3	12	

Oktáva

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.ÚVOD DO STUDIA HISTORIE

1. Chápe důležitost čerpání z minulosti, uvědomuje si přesah historie do jiných společen. věd.
2. Dokáže na prakt. příkladech prezentovat konkr. přínos hist. poznání pro dnešního člověka.
3. Rozlišuje různé zdroje historických informací, orientuje se v terminologii, chápe problematiku interpretace historických pramenů.

II.PRAVĚK

1. Dokáže objasnit vývoj světa v pravěku v kontextu s vývojem člověka.
2. Vysvětlí zásadní mezník v dějinách lidstva (význam zemědělské a řemeslné činnosti).
3. Orientuje se časově i prostorově v jednotlivých hlavních kulturách pravěku.

III.STAROVĚK

1. Dokáže porovnat vývoj starověkých států
2. Dokáže zhodnotit kulturní přínos.

IV. STŘEDOVĚK

1. Objasní proces christianizace.
2. Definuje proměny geograf., hospodář. a polit. uspořádání středověk. společnosti v období 5. - 15. století.
3. Dokáže definovat náboženské války, rozkol v křesťanství.
4. Chápe komplexně vzájemné ovlivňování evropského a asijského kontinentu v období středověku, vymezí specifika v islámské oblasti.
5. Dokáže rozpoznat znaky uměleckých slohů ve všech oblastech umění.

V.POČÁTKY NOVOVĚKU

1. Porozumí novému geografickému pohledu (zámořské objevy) na svět a vytváření zcela nových mocensko - politických center a vztahů.
2. Vymezí základní znaky stavovství a absolutismu a charakterizuje konflikty 16. a 17. století.
3. Charakterizuje pozici čes. státu v rámci habsb. monarchie a vnitřní soc. polit. a kult. poměry.

VI.OSVÍCENSTVÍ, REVOLUCE A IDEA SVOBODY, MODERNIZACE SPOLEČNOSTI

1. Určí hlavní myšlenky, principy a osobnosti osvícenství a souvislost tohoto filozofického směru se společenskými změnami 18. a 19. století.
2. Dokáže charakterizovat revoluční rok 1848 - 49 v Evropě, jeho příčiny a důsledky.
3. Rozpozná specifika industrializace společnosti, soc. a ekolog. důsledky průmysl. rozvoje ve světě, dokáže vysvětlit příčiny nerovnoměrného vývoje v různých částech (zemích) světa.
4. Prokáže geograficko-hist. orientaci na ostatních kontinentech mimo Evropu a dokáže charakterizovat kult., polit. a soc. poměry v koloniích světa v 18. a 19. století.
5. Dokáže vysvětlit specifickou nastupujícího 20. století a příčiny světového konfliktu jako mezníku, který změnil Evropu.

VII.MODERNÍ DOBA I - SITUACE V LETECH 1914 - 1945

1. Charakterizuje obě světové války, jejich souvislosti včetně hospodář. a politických důsledků.
2. Vymezí základní znaky totalitních ideologií a dovede je srovnat se zásadami demokracie.
3. Popíše život u nás a ve světě mezi dvěma svět. válkami, včetně důležitých ekon. mezníků.
4. Prokáže orientaci v politickém spektru u nás i ve světě, objasní příčiny nárůstu moci nedemokratických sil ve světě.

VIII.MODERNÍ DOBA II - SOUDOBÉ DĚJINY

1. Charakterizuje vznik, vývoj a rozpad bipolárního světa.
2. Vysvětlí vývoj Československa v letech tzv. studené války.
3. Objasní význam postupného rozpadu koloniálního světa a vznik některých nových nástupnických zemí, konflikty spojené s tímto přechodem.
4. Charakterizuje některé hlavní lokální konflikty od konce 2. svět. války do současnosti.
5. Charakterizuje konec tzv. studené války a politické změny v některých zemích východní a střední Evropy po rozpadu SSSR.
6. Objasní význam islámské, židovské a některých dalších kultur v současném světě. Popíše mechanismy a prostředky postupného sjednocování Evropy na demokratických principech.

IX.VÝCHOVA K MYŠLENÍ V EVROPSKÝCH A GLOBÁLNÍCH SOUVISLOSTECH

1. Dokáže porovnat odlišnosti a shody kultury a životního stylu v Evropě a ve světě, využívá k tomu vlastní zkušenosti, veřejné informace a uměleckou tvorbu. Prokáže schopnost kriticky zhodnotit a využít informace a zkušenosti z různých kulturních prostředí.
2. Chápe historickou kontinuitu v evropském a globálním kontextu ve vztahu k vývoji vlastního národa a státu.
3. Objasní historický vývoj českého národa v evropském kontextu a uvede jeho hlavní etapy. Definuje politické aspekty postavení českých zemí v Evropě a ve světě a uvede podstatné vývojové mezníky.
4. Uvažuje a hledá řešení problémů a konfliktů s ohledem na historickou zkušenost Evropy a jiných částí světa.
5. Orientuje se v historických přístupech k procesům globalizace, chápe vývojové procesy probíhající v určitých historických etapách, zprvu nerovnoměrně v různých regionech světa, později na celosvětové úrovni. Myslí systémově a hledá souvislosti mezi jednotlivými jevy a procesy.
6. Dokáže charakterizovat kulturní okruhy ve světě a v Evropě: etnická, jazyková a náboženská rozmanitost, civilizační okruhy, jejich specifikace, rozdíly a možnosti spolupráce; prolínání světových kultur, etnické, náboženské a kulturní konflikty jako důsledek globalizace.
7. Prokáže pochopení evropských kulturních kořenů a hodnot: křesťanství, demokracie, právo, umění, věda a hospodářství. . Vnímá, respektuje a ochraňuje hodnoty světového a evropského kulturního dědictví.
8. Charakterizuje světově významné představitele evropské politiky, vědy a kultury a objasní vliv významných Evropanů na českou politiku, vědu a kulturu.
9. Charakterizuje evropsky i světově významné Evropany z českého prostředí (Čechy, Morava, Slezsko) v oblasti politiky, vědy a kultury.
10. Prokáže pochopení historických kořenů rozvojové spolupráce: kolonialismus, dekolonizace, studená válka.
11. Objasní evropský integrační proces: historické ohlasy, vývoj po druhé světové válce, Evropská unie, společné politiky a instituce EU, Česká republika v EU, další významné evropské instituce a organizace.

X.MEDIÁLNÍ VÝCHOVA

1. Získá představu o roli médií v jednotlivých typech společnosti a různých historických kontextech.
2. Objasní vývoj komunikace ve společnosti.
3. Chápe roli médií v dějinách obce
4. Vysvětlí, čím se liší postavení člověka v tradiční a moderní společnosti: význam knihtisku, význam vysílání, význam digitalizace, kontinuální využívání tradičních a digitálních médií.
5. Objasní fungování masové společnosti (masová kultura, masová komunikace), význam northcliffovské revoluce. Vysvětlí vznik a roli bulváru.
6. Objasní, jak a proč se média v současnosti podílejí na formování našich představ o dění ve světě.
7. Na konkrétních příkladech demonstruje význam obsazení důležitých médií v nepřehledných a zlomových okamžicích dějin.
8. Pochopí podstatu a projevy současných trendů ve vývoji světa, zvláště integrační a globalizační procesy a dokáže vnímat, jak se tyto trendy projevují v každodenním životě i v dlouhodobém směřování společnosti.

OKTÁVA

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
Historie jako věda	I. 1,2,3; IX. 1-10; X 1-3	3	Filmy k dané tématice Besedy s odborníky na tato témata
Pravěk	II. 1,2,3	4	
Starověký Přední východ	III.1,2;	5	
Egypt	III.1,2	3	
Starověké Řecko	III.1,2; IX. 4,5,6,7	6	
Starověký Řím	III.1,2; IX. 4,5,6,7	6	
Raný a vrcholný středověk	IV.1,2,3,4,5,6; IX. 1-9	14	
5. – 12. století	IX. 1-9		
Vrcholný a pozdní středověk 13. – 15. stol.	IV.2,3,4; IX. 1,2,3,4,5,6,7,8,9,11	15	
Poč. novověku 16. –17. stol.	V.1,2,3; IX. 1-9	12	
18. – 19. století	VI.1,2,3,4,5; IX. 1-10	12	
Moderní doba 1914 - 1945	VII.1,2,3,4 IX. 1-11; X.4-8	12	
Poválečné uspořádání světa	VIII.1,2,3,4,5,6,7; IX. 1-11; X.4-8	20	

8.30.2.3 Evaluace v předmětu

Evaluace v předmětu Seminář z dějepisu se řídí obecnými zásadami, které platí pro všechny předměty. Zde se uvádí pouze specifika, kterými se odlišuje předmět od ostatních předmětů.

Podstatou evaluace je zjištění kompetencí (vědomostí, dovedností a postojů žáka), porovnání skutečného a předpokládaného stavu - dle očekávaných výstupů. Očekávané výstupy lze hodnotit poměrně jednoduše výslednou známkou. Hodnocení kompetence je složitější, neboť jde o cosi komplexního a je asi lepší spíše slovní hodnocení a také je zde možnost zapojení žáků do procesu hodnocení. Jak byly kompetence zvládnuty, lze potom zjistit při plnění komplexních úkolů.

Hodnocení má být pro učitele i pro žáka zpětnou vazbou. Učitel poskytuje obraz toho, do jaké míry jsou žáci schopni splnit očekávané výstupy. Žákům zase hodnocení poskytuje obraz jejich výkonu ve škole. Hodnocení má být motivující. Hodnocení by také mělo být co nejpresnější a pro žáka co nejsrozumitelnější.

Vedle tradičního pojetí hodnocení žáka, které poskytuje oběma stranám zpětnou vazbu a motivuje k intenzivnější přípravě, se uplatňují i další způsoby.

Do známky nesmí být zahrnuto chování. Vyučující provádí vlastní analýzu na základě poznatků a postřehů z hodin. Sleduje, jak žáci reagují, zda se průběžně učí. Zvažuje, zda není vhodné zvolit jiné metody práce vzhledem ke skladbě třídy, respektive skupiny apod.

Během vyučovacího procesu hodnotíme různé věci různým způsobem. Pro celkové hodnocení používáme jako podklad průběžnou klasifikaci formou známek (tj. pětistupňová klasifikační škála). Vedle toho hodnotíme řadu projevů žáků v hodinách slovně, což má významný dopad na atmosféru a vztahy ve třídě, na vztah žák - učitel, respektive žák a daný předmět a již zmíněný motivační efekt. Žáci by měli být cíleně vedeni k sebehodnocení a k sebekontrolě a k tomu nejlépe slouží slovní hodnocení výkonů v jednotlivých hodinách a rozborů výkonů jednotlivců či skupin. Při tom hraje zásadní roli objektivita a pedagogický takt.

Formy ověřování vědomostí:

Písemné práce zahrnují testy a kratší cvičení, které mají zejména ověřit zvládnutí očekávaných výstupů. Jsou hodnoceny podle přesně stanovených a předem daných kritérií, která zajišťují objektivitu a stejný přístup ke všem a jsou pak vhodným materiálem pro vyvozování závěrů z hlediska zvládnutí očekávaných výstupů. Písemnou formou je možné zpracovat na zadaná témata i úvahu či esej.

Pololetní písemné práce nemusí být testy, které trvají celou vyučovací hodinu. Mohou trvat i kratší dobu, např. dvacet minut. Mělo by se jednat spíše o namátkové prověření znalostí za uplynulé pololetí. Jde o základní jevy, či formy práce, které jsou v daném období aktuální a korespondují s očekávanými výstupy a kompetencemi (např. test s volbou odpovědi v kombinaci s písemným vyjádřením, práce s textem, řešení logické úlohy apod.) Je zcela na vyučujícím, aby rozhodl, jakou důležitost přisoudí výsledku pololetní písemné práce. Výsledná známka z pololetní písemné práce může zásadně ovlivnit výslednou známku na vysvědčení, ale neměla by být jedinou rozhodující známkou klasifikace za celé pololetí.

Ústní zkoušení a mluvený projev by neměly zabírat více než 10 - 15 minut v hodině včetně zhodnocení podle tématu a zadání. Nejedná se o tradiční ústní zkoušení před

tabulí, neboť zabírá zbytečně čas a vede ostatní k nečinnosti. Jedná se o rozhovory, rétorická cvičení, prezentace, apod. Jejich hodnocení je o něco obtížnější a často zde může sehrát velkou roli subjektivita.

8.31 Seminář ze základů společenských věd

8.31.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.31.1.1 Obsahové vymezení předmětu

V předmětu Seminář ze základů společenských věd bude realizován obsah vzdělávacího oboru Občanský a společenskovědní základ, jenž je součástí vzdělávací oblasti Člověk a společnost. Předmět je zařazen jako povinně volitelný předmět v oktávě.

8.31.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace předmětu je vyučovací hodina. V souladu s pojetím ŠVP, v rámci systému vyučovacích hodin „jedna ze čtyř“ (resp. „dvě z osmi“) může být realizována výuka ve třech hodinách standardních a jedné hodině **A**. Systém střídání hodin bude zvolen s ohledem na probíraný celek učiva, materiální vybavení a organizační podmínky.

V průběhu výuky v hodinách standardních i v hodinách **A** budou upřednostňovány aktivizační metody práce, vybrané s ohledem na probírané učivo a na schopnosti žáků. Vždy ale platí, že hodiny standardní směřují ke zvládnutí očekávaných výstupů a hodiny **A** k přímému rozvíjení klíčových kompetencí, tzn., jsou naplněny bezprostřední aktivní prací žáků v průběhu celé hodiny.

8.31.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů. Pro oktávy plánujeme pouze 28 vyučovacích týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti (havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Oktáva - 4 hodiny (tj. 112 za rok)

8.31.1.4 Organizace předmětu

Volitelný předmět **Seminář ze základů společenských věd** zajišťující přípravu žáků na přijímací zkoušky na VŠ.

Výuka předmětu probíhá v běžné školní učebně nebo v učebně s dataprojektorem audiovizuální formou vyučovacích hodin, formou besedy s odborníky nebo přednášky. Může být také realizována mimo školu formou exkurze, návštěvy výstavy, zhlédnutí filmového představení apod. V průběhu výuky jsou upřednostňovány aktivizující metody a formy práce.

8.31.2 Výchovné a vzdělávací strategie

8.31.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Předmět Seminář ze základů společenských věd využívá společenskovědní poznatky získané v základním a středoškolském vzdělávání, rozvíjí je a učí žáky zpracovávat je v širším myšlenkovém systému. Jeho součástí jsou i zcela nové obsahové prvky, jejichž pochopení je podmíněné rozvinutější myšlenkovou činností i praktickou zkušeností žáka gymnázia.

V předmětu získá žák vědomosti o podstatě lidské psychiky, o uspořádání společnosti a zákonitostech, na nichž lidská společnost stojí, o fungování státu, o filozofickém pohledu na život a svět. Získá dovednosti a schopnosti, které mu umožní lépe porozumět sobě samému i druhým lidem, orientovat se ve společnosti, uplatňovat svá práva a být schopen případně hájit i práva druhých, účastnit se veřejného dění.

Kompetence k učení:

Učitel:

- Používá takové metody práce s textem, při kterých žáci samostatně vyhledávají a třídí podstatné informace, klíčová slova, tvoří výpisky, výtah z textu, samostatně reprodukuje obsah textu (s využitím metod a strategií kritického myšlení). Pro skupinovou práci, projektové vyučování, zadávání referátů předkládá žákům dostatek spolehlivých zdrojů a dbá na to, aby je žáci pravidelně využívali; zároveň vede žáky k samostatnému vyhledávání zdrojů informací, které jim mohou pomoci splnit zadaný úkol. Směřuje žáky ke kritické práci se zdroji, užívání platných norem pro citaci a chápání nutnosti etického nakládání se získanými informacemi. V projektové práci a skupinové práci vyžaduje plánování úkolů, volbu strategií.
- Často hodnotí výsledky práce žáků, aby měli možnost uvědomit si dosažené výsledky a pokrok, kterého dosáhli, eventuálně se mohli poučit z chyb.
- Dbá na využití všech příležitostí, ve kterých mohou žáci sami hodnotit výsledky své práce, svůj podíl na splnění skupinového úkolu apod. – to vede k zamyšlení se nad vlastními nedostatky a způsobem jejich nápravy. Hodnocení žáků navzájem posiluje angažovanost ve svěřených úkolech a zodpovědnosti.
- Motivuje žáky pro zapojení do vypisovaných soutěží a projektů pořádaných organizacemi mimo školu.

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Předkládá žákům problémové situace z aktuálního společenského dění pomocí novinových článků, televizního zpravodajství apod. jako problémy, na jejichž řešení se mohou podílet. Tím vede žáky k analyzování, vyvozování závěrů, obhajování vlastního názoru, formulování argumentů, k tomu, aby dokázali posoudit vhodnost, či nevhodnost existujících řešení, hledali řešení vlastní.
- Zadává žákům úkoly pro práci v projektech a skupinovou práci vyžadující plánování úkolů, volbu strategií (stejný efekt má i vypracovávání zadání soutěží a projektů vypisovaných organizacemi mimo školu).

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Zadává referáty, jejichž vypracování vyžaduje důkladnou přípravu a jasné a výstižné formulování.
- Diskutuje se žáky, organizuje diskuze s pozvanými odborníky, podněcuje diskuze ve skupinách. Tím umožňuje rozvíjet úsilí o co nejpřesnější formulaci názorů, třídění názorů, srovnávání a hodnocení. Žáci si sami uvědomují nutnost respektovat pravidla vedení diskuze a sami se na řízení diskusí podílejí.
- Využívá metody práce, které žákům umožňují překonávat ostych z vystoupení před větším množstvím posluchačů - brainstorming , volné psaní, nedokončené věty apod.

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Zadává úkoly skupinám žáků, jejichž plnění vyžaduje týmové úsilí, kooperaci, vzájemnou pomoc žáků a kolektivní řešení problému. Sociální klima skupiny dává možnosti pro uplatnění jednotlivců, snižují se zábrany, tréma, ostych. Současně dbá na to, aby skupiny byly heterogenní, a používá různé metody náhodného dělení.
- Často hodnotí výsledky práce žáků, aby měli možnost uvědomit si dosažené výsledky a pokrok, kterého dosáhli, eventuálně se mohli poučit z chyb.
- Dbá na využití všech příležitostí, ve kterých mohou žáci sami hodnotit výsledky své práce, vede k zamyšlení se nad vlastními nedostatky a způsobem jejich nápravy.
- Navozuje situace, do kterých se žáci mohou dostat v reálném světě. Tato metoda rozvíjí myšlení, tvořivost, volní aktivitu, estetický a mravní cit – žák získává schopnost empatie. Napomáhá vytváření odmítavého postoje k netoleranci, xenofobii, rasismu a všem projevům nesnášenlivosti.

Kompetence občanské

Učitel:

- Vybírá taková témata a problémy, kterými vzbuzuje u žáků zájem o současné společenské dění. Žáci formulují sami demokratická pravidla fungování skupin i celého třídního kolektivu.
- Pomocí vhodných aktivit napomáhá vytvářet odmítavé postoje k netoleranci, xenofobii, rasismu a všem projevům nesnášenlivosti.
- Vede žáky k vědomí nutnosti osobní angažovanosti v aktuální společenské situaci, srovnání teoretických znalostí získaných při výuce s reálnou společenskou situací.
- Systematicky napomáhá budování demokratického klimatu ve třídě.

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

- Využívá metody práce ve skupině, které vyžadují volbu strategií řešení problémů, posouzení možných rizik, umožňují žákům ověřit si, jak nedostatek pracovního nasazení některého člena skupiny může ohrozit výsledek práce všech a vede k zodpovědnosti za svěřené úkoly. Práce v dlouhodobějších projektech vyžaduje průběžné revidování a kritické hodnocení dosažených výsledků, korigování další činnosti.
- Vhodně motivuje žáky pro další studium společenských věd z hlediska volby povolání a pracovního zařazení.

Kompetence digitální**Učitel**

- Vede žáky ke kritické práci s internetovými zdroji a nutnosti informace ověřovat ze seriózních zdrojů, především veřejnoprávních médií
- Umožňuje žákům tvořit a využívat sdílené dokumenty, pracovat v prostředí Google Učebny
- Podporuje žáky při tvorbě projektů s využitím digitálních technologií
- Vede žáky k respektování autorského zákona
- Vede žáky k uvádění zdrojů dle citační normy
- Učí žáky rozpoznávat manipulativní a dezinformační strategie
- Vede žáky k zodpovědnému chování v digitálním prostředí
- Vede žáky k posuzování vlivu digitálních technologií na individuální a společenský život
- Umožňuje žákům využívat digitální zařízení, ukládat si digitální obsah
- Vede žáky k tomu, aby využívali nástroje umělé inteligence jako podpůrný zdroj informací při studiu společenských jevů, aktuálních problémů a veřejného dění
- Pomáhá žákům rozvíjet schopnost kriticky hodnotit výstupy umělé inteligence, rozlišovat fakta, názory a manipulativní sdělení a ověřovat informace z více zdrojů
- Vede žáky k pochopení umělé inteligence jako nástroje podporujícího porozumění společenským procesům, nikoli jako náhrady vlastního myšlení, úsudku a občanské odpovědnosti

8.31.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Školní očekávané výstupy

Žák:

I.PSYCHOLOGIE

1. Uvede hlavní charakteristiky psychologie jako vědní disciplíny (předmět, metody jejího zkoumání, základní členění, místo psychologie v systému věd).
2. Rozliší hlavní psychologické přístupy k psychice a osobnosti ve 20. století a současnosti.
3. Vymezí přínos jednotlivých osobností k rozvoji psychologie jako vědní disciplíny.

II.PRÁVO A STÁT

1. Uvede příklady právních vztahů.
2. Objasní vztah mezi občanem a státem.
3. Sleduje a hodnotí aktuální společenské dění.
4. Posoudí dopad jednání mezinárod. organizací, orgánů státní správy a samosprávy na každodenní život občana.

III.EKONOMIE

1. Uvede hlavní charakteristiky ekonomie jako vědní disciplíny (předmět a metody jejího zkoumání, místo ekonomie v systému věd).
2. Rozliší členění ekonomické teorie na teorii makroekonomickou a mikroekonomickou.
3. Postihne vzájemný vztah obecné ekonomické teorie a hospodářské politiky jako praktické ekonomické činnosti.
4. Posoudí a vysvětlí vývoj makroekonomických ukazatelů a jejich vliv na životní úroveň občanů.
5. Vymezí a uvede zásahy státu do tržní ekonomiky.

IV.FILOSOFIE, FILOSOFICKÉ DISCIPLÍNY

1. Rozliší na konkrétních příkladech zrod filozofického tázání.
2. Identifikuje odlišnosti základních hist. podob nahlížení světa člověkem: mýtus, náboženství, umění, filozofie.
3. Rozliší předmět jednotlivých filozofických disciplín.
4. Vymezí smysl tzv. ontologické difference (bytí – jsoucno).
5. Vysvětlí na příkladech z dějin evropského myšlení vzájemné působení filozofie a speciálních věd.
6. Objasní na příkladu vybraných filozofů obsah filozofických pojmů: sensualismus, empirismus, racionalismus, agnosticismus, skepticismus, dogmatismus, subjektivismus, transcendentalismus.
7. Charakterizuje základní kritéria vědeckosti.

V.KAPITOLY Z DĚJIN FILOSOFIE

1. Charakterizuje základní nábožensko-filozofické směry Indie a Číny.
2. Vymezuje duchovní, ekonomické a politické předpoklady antického filozofického myšlení.
3. Vysvětluje základní tematiku předsokratovské filozofie.
4. Zhodnotí význam „sokratovského“ obratu v dosavadním kladení otázek.

5. Identifikuje vliv Platónova učení o idejích a Aristotelovy systematické filozofie v dalším vývoji evropského myšlení.
6. Porozumí helénistickým filozofickým školám.
7. Porovná antický a středověký obraz světa.
8. Charakterizuje na příkladu názorů vybraných osobností středověkého myšlení hledání vzájemného vztahu víry a rozumu.
9. Vysvětlí zákl. filozof. tematiku období patristiky a scholastiky a zasadí je do širšího kontextu doby.
10. Porovná středověký a novověký obraz světa.
11. Zhodnotí význam rozvoje experimentální vědy pro podobu novověké filozofie.
12. Rozliší východiska způsobů kladení otázek ve filozofii racionalismu a empirismu.
13. Vysvětlí historický význam idejí racionalismu a osvícenství.
14. Vymezí německý idealismus a rozpad pohegelovské evropské filozofie.
15. Identifikuje charakteristické znaky pozitivismu, kritického racionalismu, strukturalismu, fenomenologie, existencialismu, fundamentální ontologie a filozofické hermeneutiky.
16. Vymezí přínos českého filozofického myšlení v evropském kontextu.

VI. SOCIOLOGIE

1. Uvede hlavní charakteristiky sociologie jako vědní disciplíny (vznik a vývoj, předmět a metody jejího zkoumání, základní členění, místo sociologie v systému věd).
2. Vymezí přínos významných představitelů pro vznik a rozvoj disciplíny.
3. Charakterizuje významné sociologické teorie.
4. Charakterizuje funkci rodiny, osvětlí problematiku tzv. krize rodiny, zhodnotí nové formy soužití.
5. Rozliší problémy sociologie věkových skupin, fáze životního cyklu.
6. Identifikuje praktické důsledky adaptace, asimilace a etnicity.

Blok I (2 hod. týdně)

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
Psychologie, právo, stát a sociologie, ekonomie Předmět, mez. postavení psychologie, zařaz. do systému společen. a přírod. věd Disciplíny psychologie Významné psychologické směry a osobnosti české a světové psychologie Opak. učiva politologie, státovědy, práva a ekonomie s využitím práce s aktuál. událostmi vnitrostát. a mezinárodního dění Předmět sociologie, metody sociologického výzkumu Vznik a vývoj sociologie jako samostatné vědní disciplíny Význ. představitelé svět. a čes. sociologie Vybrané kapitoly ze sociologie Aktuál. témata domácího a zahranič.dění	I.1 I.1 I.1 I.2,3 II.1,2,3,4;III.1-5 VI.1,2 VI.3 VI.4,5,6 II.3	56	Mezipředmětové vztahy: Dějepis, Základy ekonomie

Blok II (2 hod. týdně)

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámky</i>
Filozofie Opakování učiva septimy Nábožensko filosofické směry Indie a Číny Antická filosofie Středověká filosofie Renesance a reformace Filosofie 17. a 18. století (britská empirická filozofie, racionalismus, filozofie osvícenství) Filosofie 17.a 18. stol.(francouz.mechan. materialismus, něm. klasická filozofie) Filosofie 19. století Filosofie 20. století Význ. osobnosti čes. filozofického myšlení	IV.1,2,3,4,6,7 IV.1,2, V.1 IV.1,2,4,6,7, V.2-6 V.7,8,9, IV.6,7 V.10, IV.6,7 IV.5,6,7, V.11,12,13 IV.3,4,5,6,7 V.11,12,13,14 IV.3,4,5,6,7, V.15 IV.3,4,5,6,7, V.15 IV.3,6,7, V.16	56	Mezipředmětové vztahy: Dějepis, Český jazyk a literatura

8.31.2.3 Evaluace v předmětu

Evaluace v předmětu Seminář ze základů společenských věd se řídí obecnými zásadami formulovanými v úvodní kapitole. Zde uvádíme pouze specifika, kterými se odlišuje předmět Základy společenských věd od ostatních předmětů.

Podstatou evaluace je zjištění kompetencí – vědomostí, dovedností a postojů žáka – a formulace hodnotících soudů na základě porovnání skutečného stavu se stavem předpokládaným, formulovaným očekávanými výstupy. Pro hodnocení očekávaných výstupů je celkem snadné stanovit bodová hodnocení a na jejich základě i výsledné známky. U hodnocení kompetencí je situace složitější, neboť se projevují komplexně při řešení úkolů různého typu, proto je vhodné některé výkony žáků hodnotit pouze slovně, zapojovat do hodnocení samotné žáky a toto hodnocení používat jako hnací prvek k zlepšení výkonů, respektive nárůstu kompetencí.

Hodnocení je zpětnou vazbou pro učitele, ale zároveň **má poskytovat i zpětnou vazbu žákům**. Ti musí znát standard, který se od nich očekává, a hodnocení musí být co nejpřesněji formulováno, aby bylo žákovi jasné, v čem má zlepšit svůj výkon. Hodnocení má žáka motivovat a být pobídkou k další práci. Informace o úspěšnosti v náročném úkolu je účinným zdrojem motivace. Vedle tradičního pojetí hodnocení žáka, které poskytuje oběma stranám zpětnou vazbu a motivuje k intenzivnější přípravě, se uplatňují i další způsoby.

Učitel dává hodnocením žákovi najevo, že o něj má zájem a chce mu pomoci, proto mu v řadě případů dává šanci, aby si méně zvládnutý jev mohl opravit a klasifikuje vždy jen učivo dostatečně probrané a procvičené. Do známky nesmí být zahrnuto chování. Vyučující provádí vlastní analýzu na základě poznatků a postřehů z hodin. Sleduje, jak žáci reagují, zda se průběžně učí. Zvažuje, zda není vhodné zvolit jiné metody práce vzhledem ke skladbě třídy, respektive skupiny apod.

Během vyučovacího procesu hodnotíme různé věci různým způsobem. Pro celkové hodnocení používáme jako podklad průběžnou klasifikaci formou známek. Vedle toho hodnotíme řadu projevů žáků v hodinách slovně, což má významný dopad na atmosféru a vztahy ve třídě, na vztah žák - učitel, respektive žák a daný předmět a již zmíněný motivační efekt. Žáci by měli být cíleně vedeni k sebehodnocení a sebekontrolě; k tomu nejlépe slouží slovní hodnocení výkonů v jednotlivých hodinách a rozborů výkonů jednotlivců či skupin. Při tom hraje zásadní roli objektivita a pedagogický takt.

Kritéria hodnocení:

Hodnotíme to, jak žák zvládl výstupy jednotlivých vyučovacích hodin, respektive tematických celků, jeho schopnost řešit problémy smysluplně a tvůrčím způsobem, ale i úroveň komunikačních dovedností. Ověřování klíčových kompetencí je úkol složitější, ale na úrovni středoškolského vzdělávání je možné je postihnout při řešení náročných úkolů při vypracovávání seminárních prací, projektů, apod. (zde lze očekávat již vysokou úroveň danou speciálním zaměřením, rozvinutím talentu a cílevědomého směřování na vysoké školy). Zásadní je, abychom se vždy snažili hodnotit objektivně, spravedlivě, bez emocí, podle předem daných kritérií. V co největší míře se snažíme do hodnocení začleňovat samotné žáky, aby se učili kriticky a objektivně posoudit výkon nejen druhých, ale i svůj vlastní.

Formy ověřování vědomostí:

Písemné práce zahrnují testy a kratší cvičení, které mají zejména ověřit zvládnutí očekávaných výstupů. Jsou hodnoceny podle přesně stanovených a předem daných kritérií, která zajišťují objektivitu a stejný přístup ke všem a jsou pak vhodným materiálem pro vyvozování závěrů z hlediska zvládnutí očekávaných výstupů.

Písemnou formou je možné zpracovat na zadaná témata i úvahu či esej. Volíme taková témata, která nám umožní zkoumat nejen zvládnutí očekávaných výstupů, ale i osobnostní a sociální zrání. Hodnocení těchto prací musí být vždy maximálně taktní tak, abychom ocenili upřímnost a otevřenost žáků a napomáhali tak budovat přátelskou atmosféru ve třídě, která je základním předpokladem pro uplatňování metod sebehodnocení a hodnocení žáků navzájem.

Pololetní písemné práce nemusí být pojata jako tradiční vyučovací hodinu trvající test, ale může jít o kratší formu, namátkově prověřující znalostní potenciál žáka. Může jít o průřez učivem, který se soustřeďuje na základní jevy či formy práce, které jsou v daném období aktuální a korespondují s očekávanými výstupy a kompetencemi (např. test s volbou odpovědi v kombinaci s písemným vyjádřením, práce s textem, řešení logické úlohy apod.). Je zcela na vyučujícím, aby rozhodl, jakou důležitost přisoudí výsledku pololetní písemné práce. Výsledná známka z pololetní písemné práce může zásadně ovlivnit výslednou známku na vysvědčení, ale nemůže být jedinou rozhodující známkou klasifikace za půl roku.

Ústní zkoušení a mluvený projev by neměly zabírat více než 10 minut v hodině včetně zhodnocení podle tématu a zadání. Nejedná se o tradiční ústní zkoušení před tabulí, které je již překonáno, ale zaměřuje se jak na ověření očekávaných výstupů, tak kompetencí, protože může jít o různé formy ústního projevu (mluvní cvičení, rozhovory, demonstrace apod.). Jejich hodnocení je však obtížnější a často zde hraje významnou roli prvek subjektivity.

Zpracování referátů a prací k danému tématu již nabízí větší možnost hodnotit zvládnutí nejen obsahové stránky, ale i kompetencí. Výraznou roli zde hraje ústní hodnocení učitele, ale i spolužáků a možnost vyjádření samotného žáka – obhajoba předneseného.

Projektové a skupinové práce lze hodnotit známkou za předem přesně daných kritérií, i to je však vhodné spojit s hodnocením slovním. Ve většině případů musí být toto hodnocení doplněno ústním rozbořem a vtažením třídy do hodnotícího procesu.

8.32 Dějepisný a společenskovědní seminář

8.32.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.32.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Předmět Dějepisný a společenskovědní seminář s podtitulem **Média, paměť a společnost** se zaměřuje na zkoumání vlivu lidského myšlení, historické paměti, ideologií a náboženství na utváření individuální i kolektivní identity. Součástí výuky je kritická práce s informacemi z různých zdrojů, posuzování jejich spolehlivosti a odhalování manipulativních či ideologických prvků v prezentaci minulosti a aktuálních událostí. Důraz je kladen na schopnost rozlišovat mezi fakty a interpretacemi a chápat roli médií, kulturních institucí a veřejné debaty při formování veřejného mínění.

Výuka propojuje historické, politologické, religionistické a mediální přístupy. Žáci zkoumají způsoby prezentace historie v médiích, populární kultuře i na pamětních místech, analyzují etické aspekty fikcionalizace historických událostí a učí se navrhnout vlastní koncepty expozic či výstav. Součástí je i porozumění roli náboženství a symbolů v umění a veřejném prostoru, odhalování stereotypů a předsudků a schopnost věcně diskutovat o aktuálních společenských otázkách. Cílem předmětu je rozvíjet kritické myšlení, mediální gramotnost a dovednost formulovat a obhájit vlastní názor v kontextu historických a kulturních souvislostí.

8.32.1.2 Formy realizace předmětu

Výuka probíhá formou kombinace přednášek, moderovaných diskusí, seminářů nad prameny a audiovizuálními materiály, exkurzí do vybraných institucí (muzea, galerie, památníky) a analýzy konkrétních příkladů z médií či veřejného prostoru. Důležitou součástí jsou projektové a týmové práce, při nichž žáci zpracovávají zadaná témata a výsledky prezentují ostatním. Nedílnou součástí výuky jsou také návštěvy vybraných míst a institucí (např. památníky, muzea, náboženské budovy atd.).

8.32.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů.

Pravidelně odečítáme cca 10 týdnů

Podzimní a vánoční prázdniny 2 týdny

Jarní prázdniny 1 týden

Velikonoční prázdniny cca 1 týden

Předmaturitní a maturitní týden cca 1 týden

Poslední týden školního roku 1 týden

ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy) 1 týden

Mimořádné okolnosti

(havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.) 3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

septima - 2 hodiny týdně (68 za rok)

8.32.1.4 Organizace předmětu

Výuka probíhá v odborné učebně nebo běžné třídě, podle potřeby v terénu (exkurze, terénní výzkum). Při skupinové práci mohou být žáci rozděleni do menších týmů.

8.32.2 Výchovní a vzdělávací strategie

8.32.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Kompetence k učení

Učitel:

- vede žáky k vyhledávání, třídění a propojování informací z různých zdrojů
- podporuje je v samostatném formulování otázek a v hledání odpovědí
- směřuje je k pravidelné reflexi vlastního pokroku při práci na projektech a badatelských úkolech
- rozvíjí schopnost žáků dlouhodobě sledovat společenské a politické události a vyvozovat souvislosti

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- učí žáky rozpoznat problémové či sporné interpretace vybraných problémů
- společně s žáky zvažuje různé varianty řešení a pomáhá jim vyvozovat závěry
- rozvíjí schopnost žáků obhajovat vlastní stanovisko na základě argumentů a důkazů
- zadává úkoly vyžadující kritické zhodnocení různých perspektiv a nalezení argumentačně podloženého řešení

Kompetence komunikativní

Učitel:

- vede žáky k jasnému formulování a obhajobě vlastního názoru
- poskytuje příležitosti k prezentaci výsledků jejich práce ústní i písemnou formou
- podporuje používání odborného jazyka
- podporuje schopnost argumentace v diskuzích, včetně umění reagovat na protiargumenty

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- vytváří situace, v nichž žáci spolupracují v týmu při řešení projektů
- učí je respektovat odlišné názory a kulturní perspektivy
- posiluje jejich schopnost přispívat k pozitivní atmosféře ve skupině

Kompetence občanská

Učitel:

- vysvětluje žákům význam historické paměti pro identitu společnosti
- rozvíjí jejich orientaci v demokratických principech a hodnotách
- podporuje porozumění kulturní a náboženské rozmanitosti a schopnost tolerantního soužití
- podporuje jejich aktivní zapojení do kulturního a společenského dění
- posiluje schopnost orientovat se v aktuálních politických a společenských otázkách na národní i globální úrovni

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

- podněcuje kreativitu žáků při navrhování projektů a prezentací
- učí je samostatně organizovat práci a dodržovat termíny
- vede je k propojování teoretických znalostí s praxí

Kompetence digitální

Učitel:

- Vede žáky k analýze digitálních zdrojů (pramenů vztahujících se k minulosti), jejich
- porovnávání, kritickému hodnocení a k jejich interpretaci."
- Umožňuje žákům ve výuce využívat sociální sítě (při zachování bezpečného a kontrolovaného prostředí) a jiné digitální platformy.
- Vede žáky ke kritickému posuzování informací.
- Vede žáky k dohledávání informací na internetu.
- Vede žáky k tomu, aby využívali nástroje umělé inteligence jako podpůrný zdroj informací při studiu společenských jevů, aktuálních problémů a veřejného dění
- Pomáhá žákům rozvíjet schopnost kriticky hodnotit výstupy umělé inteligence, rozlišovat fakta, názory a manipulativní sdělení a ověřovat informace z více zdrojů
- Vede žáky k pochopení umělé inteligence jako nástroje podporujícího porozumění společenským procesům, nikoli jako náhrady vlastního myšlení, úsudku a občanské odpovědnosti

8.32.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

ŽÁK:

I. Člověk a jeho myšlenkový svět

1. vysvětlí základní pojmy předmětu, tj. historická paměť, ideologie, náboženství, identita
2. popíše vliv lidského myšlení na lidské jednání

II. Moderní ideologie

1. porovná hlavní ideologie 19. a 20. století
 2. rozpozná ideologické prvky v mediálních sděleních
 3. zhodnotí dopad vybraných ideologií na současnou společnost a politiku

III. Média a společnost

1. sleduje a analyzuje vybranou aktuální událost z více zdrojů
2. posoudí spolehlivost a zaujatost zdrojů
3. vysvětlí roli hlavních společenských a politických institucí ve vztahu k vybranému problému

IV. Historická paměť a identita

1. porovná různé interpretace téhož historického jevu v médiích, pamětních místech a veřejné debatě
2. vyhodnotí vliv historické paměti na utváření individuální i kolektivní identity
3. rozpozná manipulativní a ideologické prvky v prezentaci minulosti

V. Náboženství a identita

1. objasní roli náboženství při utváření individuální i kolektivní identity v minulosti i současnosti
2. rozpozná náboženské motivy a symboly v umění, literatuře a populární kultuře
3. posoudí způsoby prezentace náboženství v médiích a veřejném prostoru a identifikuje předsudky či stereotypy

VI. Prezentace historie v médiích a populární kultuře

1. identifikuje způsoby ztvárnění historických událostí a postav ve filmech, seriálech, literatuře či počítačových hrách
2. analyzuje shodu a rozdíly mezi uměleckým ztvárněním a historickými fakty
3. diskutuje etické otázky spojené s fikcionalizací historie

VII. Pamětní místa, muzea a kulturní instituce

1. popíše funkci pamětních míst a institucí v uchovávání a prezentaci historie, případně jiných kulturních témat
2. navrhne koncept výstavy nebo expozice k vybranému tématu
3. zhodnotí způsob, jakým instituce volí témata a interpretační rámec
4. vysvětlí, jak se proměňovala interpretace vybraného tématu v návaznosti na různé ideologické a náboženské rámce v 19. a 20. století

VIII. Veřejná debata o aktuálních problémech

1. shrne hlavní argumenty různých aktérů v aktuálních diskuzích
2. uplatní zásady věcné a respektující diskuse
3. prezentuje vlastní zpracování aktuálního tématu
4. vysvětlí možné důsledky sporů o vybraná témata pro současnou politiku a společnost

Učivo	Školní očekávané výstupy	Počet hodin	Poznámky
I. POLOLETÍ		34	
Člověk a jeho myšlenkový svět Základní pojmy	I.1, I.2	4	
Moderní ideologie Ideologický trojúhelník Liberalismus Konzervatismus Socialismus	II.1, II.2, II.3	8	
Média a společnost Základy mediálních studií Analýza mediálního obsahu Média a společnost	III.3, VIII.4	8	
Historická paměť a identita Obrazy minulosti Dějiny a identita Vzpomínání a ideologie	IV.1, IV.2, IV.3	14	
II. POLOLETÍ		34	
Náboženství a identita Náboženství a dějiny Náboženství v kultuře Náboženství a média	V.1, V.2, V.3	8	
Prezentace historie v médiích a populární kultuře Historická kultura Dějiny a literatura Dějiny ve filmu Dějiny ve hrách	VI.1, VI.2, VI.3	10	
Pamětní místa, muzea a kulturní instituce Vzpomínková kultura a místa paměti Pomníky a památníky Muzea a muzejnictví	VII.1, VII.2, VII.3, VII.4	12	
Veřejná debata o aktuálních problémech Kontroverzní témata	III.1, III.2, VIII.1, VIII. 2.	4	

8.32.2.3 Evaluace v předmětu

Hodnocení v předmětu je zaměřeno na komplexní posouzení znalostí, dovedností a postojů žáků. Vychází z průběžného sledování jejich práce během celého školního roku, z kvality zapojení do diskusí, úrovně zpracování samostatných a týmových úkolů i z výsledků projektů. Důležitým prvkem je také schopnost kriticky hodnotit prezentované informace a formulovat vlastní závěry podložené relevantními argumenty.

Při evaluaci se zohledňuje jak obsahová správnost, tak formální stránka práce. Žáci jsou hodnoceni za písemné práce (eseje, referáty, analýzy), ústní projevy a prezentace, které musí prokazovat nejen faktografickou znalost, ale i schopnost interpretace, argumentace a propojení učiva s aktuálními společenskými souvislostmi. Samostatnou složkou hodnocení jsou projektové výstupy – například návrhy výstavy, scénáře vzdělávacích programů nebo multimediální obsah – které se posuzují z hlediska originality, zpracování a praktické použitelnosti. Součástí hodnocení je rovněž účast na exkurzích a terénních aktivitách, přičemž se hodnotí míra zapojení, připravenost a schopnost reflektovat získané poznatky. Hodnocení je průběžné a formativní, zaměřené na poskytování zpětné vazby a podporu dalšího rozvoje žáků. Konečné klasifikace vychází z kombinace výsledků průběžných prací, závěrečného portfolia, aktivity v hodinách a celkového přístupu k předmětu.

Hodnocení bude probíhat na základě:

- ústních a písemných projevů
- samostatných a týmových projektů
- účasti na diskusích a aktivitách v hodině

8.33 Seminář z informatiky

8.33.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

8.33.1.1 Obsahové vymezení předmětu

Předmět Seminář z informatiky je samostatný volitelný vyučovací předmět v rámci vzdělávací oblasti Informatika a informační a komunikační technologie. Učivo zahrnuje tematické okruhy vymezené v RVP GV (Digitální technologie; Zdroje a vyhledávání informací, komunikace; Zpracování a prezentace informací).

Vzdělávání žáka v oblasti informační a komunikační technologie povede přes zvládnutí moderních softwarových a hardwarových technologií a prostředků k porozumění toku informací, k jejich získávání, organizování, hodnocení a sdílení. Zároveň je cílem naučit žáka porozumět základním etickým a legislativním aspektům, které provázejí používání a přístup k informacím. Vzdělávání žáka se dále zaměří na teoretické i praktické stránky algoritmizace úloh, implementace jednoduchých algoritmů i větších algoritmických celků v učitelem zvoleném programovacím jazyce.

8.33.1.2 Formy realizace předmětu

Základní formou realizace předmětu je vyučovací hodina.

8.33.1.3 Časové vymezení předmětu

Školní rok trvá od 1. 9. do 31. 8. Vyučování zpravidla trvá od 1. 9. do 30. 6. následujícího roku, tj. 44 kalendářních týdnů. Pro oktávy plánujeme pouze 28 vyučovacích týdnů.

Pravidelně odečítáme	cca 10 týdnů
Podzimní a vánoční prázdniny	2 týdny
Jarní prázdniny	1 týden
Velikonoční prázdniny	cca 1 týden
Předmaturitní a maturitní týden	cca 1 týden
Poslední týden školního roku	1 týden
ŠVP a kurzy (kromě sexty a oktávy)	1 týden
Mimořádné okolnosti	
(havárie, exkurze, celostátní testy, divadlo, nemoc vyučujícího atd.)	3 týdny

Platí tedy následující počty hodin pro týdenní dotaci předmětu:

Kvinta - 2 hodiny (tj. 68 za rok)

Oktáva - 4 hodiny (tj. 112 za rok)

8.33.1.4 Organizace předmětu

Volitelný předmět **Seminář z informatiky** zajišťuje přípravu žáků na přijímací zkoušky na VŠ. Dále zajišťuje rozvíjení v oblasti použití profesionálního a náročnějšího programovacího jazyka, což potenciálně zvyšuje možnosti budoucího uplatnění studentů na trhu práce.

Obsah učiva je v paralelních ročnících shodný. Výuka probíhá v odborné učebně informatiky v dělených skupinách v počtu cca 15 žáků.

Tematicky zaměřené výstavy a exkurze na odborná pracoviště vysokých škol doplňují tradiční výuku. V průběhu výuky jsou upřednostňovány aktivizující metody a formy práce.

8.33.2 Výchovné a vzdělávací strategie

8.33.2.1 Vzdělávací cíle a klíčové kompetence

Cílem předmětu je zajistit způsobilost žáků k vhodnému používání digitální a komunikační technologie a techniky k řešení informačních úkolů, zadání, projektů a simulací v oblasti přírodních a sociálních jevů a procesů, se kterými se jedinec setkává v informační společnosti. Dalším cílem předmětu je zajistit způsobilost žáků k samostatné algoritmizaci řešení problému a následné implementaci algoritmu vhodným způsobem v učitelem zvoleném programovacím jazyce a dále k odlaďování vytvořeného programu z hlediska příčin případných chyb a jejich odstraňování. Klíčové kompetence v předmětu mají přispět k celkové informační gramotnosti a rozvoji jedince.

Kompetence k učení

Učitel:

- Zadává úkoly dlouhodobého rázu, aby si žák svou práci musel sám organizovat.
- Připraví menší projekty či úkoly, při kterých bude žák schopen na základě určitých teoretických poznatků z předešlých hodin dohledat související informace (referát).

Kompetence k řešení problémů

Učitel:

- Zařadí projekt nebo cvičení, ve kterém žáci definují problém, formulují otázky, vyhledají informace a naplánují způsoby řešení. Žáci obhajují svá rozhodnutí, zamýšlejí se nad alternativními postoji (problémové úkoly, algoritmická cvičení,...).

Kompetence komunikativní

Učitel:

- Rozvíjí tuto kompetenci zejména prostřednictvím úkolů, které jsou zaměřeny na to, aby žák vyjadřoval své myšlenky a názory v písemné i ústní formě souvisle a výstižně, vhodně reagoval a spolupracoval s ostatními žáky (prezentace, diskuze k řešení úkolu,...).

Kompetence sociální a personální

Učitel:

- Rozvíjí tuto kompetenci zejména při kolektivních úkolech a projektech, kdy je nutné spolupracovat s druhými, respektovat jejich názor a vytvářet pozitivní pracovní atmosféru. Posiluje u žáků důvěru ve vlastní schopnosti; ve spolupráci s ostatními snahu spolupodílet se na formulaci pravidel pro práci ve skupině a jejich dodržování.
- Spoluplánuje se žáky cíle společné práce.

Kompetence občanská

Učitel:

- Rozvíjí tuto kompetenci nenásilnou formou tak, aby si byl žák vědom svých práv a povinností, zodpovědně se rozhodoval a choval, chápal znalosti a dovednosti

z předmětu jako nezbytnou součást informační gramotnosti, měl představu o právních a etických aspektech při zacházení s technologiemi a technikou (citace zdrojů, aktuality, hypotetické kauzy,...).

Kompetence k podnikavosti

Učitel:

- Organizuje výuku a témata výuky tak, aby byla pro žáky přitažlivá a aktuální a získávala je i pro studium daného předmětu (aktivizující metody práce).
- Volí takové způsoby práce, aby dokázal užitečnost předmětu pro praktický život a budoucí povolání (práce s profesionálními materiály, rozhovory s odborníky na dané problematiku, přednášky,...).

Kompetence digitální

Učitel:

- Rozvíjí tuto kompetenci průběžně během celého studia tak aby žák ovládal potřebnou sadu digitálních zařízení, aplikací a služeb, využíval je při školní práci i při zapojení do veřejného života;
- Upravuje způsob jejich použití a mění je podle toho, jak se vyvíjejí dostupné možnosti, aby žák dokázal plně využít;
- Volí takové metody a formy práce, aby žák dokázal získávat, posuzovat, spravovat, sdílet a data, informace a digitální obsah v různých formátech; volit efektivní postupy, strategie a způsoby, které odpovídají konkrétní situaci a účelu; dále aby žák dokázal vytvářet, vylepšovat a propojovat digitální obsah v různých formátech;
- Připravuje výuku tak, že žák je schopen navrhovat prostřednictvím digitálních technologií taková řešení, která mu pomohou vylepšit postupy či technologie; aby mohl poradit s technickými problémy;
- Organizuje výuku tak, že žák je připraven se vyrovnat se s proměnlivostí digitálních technologií a posoudit, jak vývoj technologií ovlivňuje různé aspekty života jedince a společnosti a životní prostředí, zvažovat rizika a přínosy, předcházet situacím ohrožujícím bezpečnost zařízení i dat, situacím ohrožujícím jeho tělesné a duševní zdraví; při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí pak dokáže jednat eticky, s ohleduplností a respektem k druhým.

8.33.2.2 Distribuce a rozpracování školních očekávaných výstupů a učiva

Školní očekávané výstupy

Žák:

I. Digitální technologie

1. Ovládá, propojuje, identifikuje a zná funkčnost běžného technického vybavení a komponent ICT Dokáže najít základní řešení problémů a oprav těchto hardwarových částí. Využívá daných zařízení k efektivnímu řešení úloh.
2. Dokáže klasifikovat a vysvětlit použití programového vybavení. Využívá funkčnosti a charakteristik daného softwaru k řešení tvůrčích úloh, dále k přístupu, manipulaci, údržbě, optimalizaci a bezpečnosti dat.
3. Aktivně chrání data proti poškození a zneužití. Zná příčiny a důsledky možného útoku nebo ztráty dat.
4. Ví, jak využít hardwarové a softwarové prostředky ICT v oblastech lidského konání z hlediska ochrany zdraví a bezpečnosti práce. Orientuje se v možnostech ekologického zpracování technického odpadu.
5. Zdroje a Vyhledávání informací
6. Dokáže vysvětlit základní pojmy z oblasti teorie informace, významu informace a komunikace.
7. Má přehled o významných informačních zdrojích, o jejich službách a produktech
8. Zná metody a techniky vyhledávání v jednotlivých informačních zdrojích a dokáže efektivně extrahovat informace ze zdroje (technicky i obsahově).
9. Využívá základní metody k posouzení a vyhodnocení informační hodnoty dané informace.

II. Zpracování a prezentace informací

1. Zpracovává a prezentuje výsledky své práce pomocí softwarových prostředků osobní informatiky.
2. Zná pravidla a zásady tvorby výstupních dokumentů (prací) z hlediska jejich struktury, formy, grafické a typografické úpravy. Respektuje etická, bezpečnostní a legislativní požadavky při publikování.
3. Zná techniky a metody, jak uspořádat a vytvořit výsledný produkt z vyhledaných či vyňatých informací (obsahově). Má schopnost zhodnotit kvalitu výstupních dokumentů (prací).
4. Orientuje se v možnostech využití a zpracování informací a ICT v různých oblastech lidské činnosti a praxe.
5. Dokáže řešit zadanou úlohu algoritmicky a pomocí základních programovacích technik a jazyků.

Kvinta – 1. pololetí

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámka</i>
<u>I. POLOLETÍ</u> Základy programování Úvod do učitelem zvoleného programovacího jazyka Základy syntaxe Základní datové typy, proměnné Funkce Výrazy a aritmetické operátory Větvení, logické a relační operátory Cykly	I.2, 3, 2, III.1, 2, 3, 4, 5	34	

Kvinta – 2. pololetí

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámka</i>
<u>II. POLOLETÍ</u> Základy programování Složitější datové typy, ukazatel Lokální versus globální proměnné Parametry funkcí Priorita operátorů Soubory, vstupy a výstupy Číselné soustavy Srovnání učitelem zvoleného programovacího jazyka s ostatními programovacími jazyky	I.2, 3, 2, III.1, 2, 3, 4, 5	34	

Oktáva – I. blok – Principy ICT (2 hodiny týdně)

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámka</i>
Počítačové systémy Zpracování dat v PC Základní architektura PC Typy a vývoj procesorů Paměťová média Počítačová rozhraní Periferní zařízení	I.1, 3, 4, II.2, III.1, 4	10	
Operační systémy Vlastnosti, architektura Služby, základ. vlastnosti a typy OS	I.2, 3, II.2, 3, III.1, 4	6	
Počítačové sítě Síťová architektura Základní prvky sítě Klasifikace Přenosové technologie Užitečné příkazy	I.1, 3, 4, II.2, III.1, 4	8	
Technologie Internetu a služby Typy připojení Adresace a komunikace Služby (www, elektronická pošta)	I.1, 3, 4, II.2, III.1, 4	8	
Bezpečnost sítí a ochrana dat Typy a možnosti zabezpečení Identifikace, autentizace, autorizace Kódování a šifrování Elektronický podpis	I.1,2,3, II.2, III.1,4	8	
Zpracování hromadných dat a IS Pokročilá práce s databázemi DB systémy	I.1-3, II.1-4, III.1-4	6	
Nové technologie v ICT	I.1, 3, 4, II.2, III.1, 4	6	
Opakování všech modulů		4	

Oktáva – II. blok – Objektově orientované programování (2 hodiny týdně)

<i>Učivo</i>	<i>Školní očekávané výstupy</i>	<i>Počet hodin</i>	<i>Poznámka</i>
Základy programování Úvod do učitelem zvoleného programovacího jazyka a jeho srovnání s ostatními programovacími jazyky Základy syntaxe Základní datové typy, proměnné Funkce Výrazy a aritmetické proměnné Větvení, logické a relační operátory Cykly Složitější datové typy Lokální versus globální proměnné Parametry funkcí Priorita operátorů Soubory , vstupy a výstupy	I.2, 3, 2, III.1, 2, 3, 4, 5	56	

8.33.2.3 Evaluace v předmětu

V předmětu Seminář z informatiky učitel využívá při hodnocení žáka tyto formy:

Písemné práce – kratší testy, které mají zejména ověřit zvládnutí očekávaných výstupů a zvládnutí aktuálně probírané látky. Jsou hodnoceny podle přesně stanovených a předem daných kritérií, která zajišťují objektivitu.

Pololetní písemné práce - může jít i o stručný průřez učivem, který se soustřeďuje jen na některé jevy, či formy práce aktuální v daném období, které korespondují s očekávanými výstupy a kompetencemi (např. test s volbou odpovědi, řešení logické úlohy). Znamka z pololetní písemné práce může zásadně ovlivnit výslednou známku na vysvědčení, ale nemůže být jedinou rozhodující známkou klasifikace za půl roku.

Zpracování referátů a prací k danému tématu již nabízí větší možnost hodnotit zvládnutí nejen obsahové stránky, ale i kompetencí. Výraznou roli zde hraje ústní hodnocení učitele, ale i spolužáků a možnost vyjádření samotného žáka – obhajoba předneseného.

Projektové a skupinové práce lze hodnotit známkou za předem přesně daných kritérií, i to je však vhodné spojit s hodnocením slovním. Ve většině případů dokonce musí být doplněno ústním rozbohem a vtažením třídy do hodnotícího procesu.

Zodpovědné hodnocení má průběžně poskytovat žákovi informace o jeho silných i slabších stránkách (jak z hlediska kompetencí, tak i z hlediska znalostí) a pomáhat mu tyto stránky rozvíjet, popř. zlepšovat a být mu tak zdrojem motivace pro další studium.